

ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΚΟΣΜΑ
Δ. Φ. ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ

ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ

ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΙΒΛΙΟΝ ΚΑΤ' ΕΚΛΟΓΗΝ ΕΚΔΟΘΕΝ

Διὰ τὴν Ε' καὶ ΣΤ' τάξιν τῶν
εξαταξίων Γυμνασίων

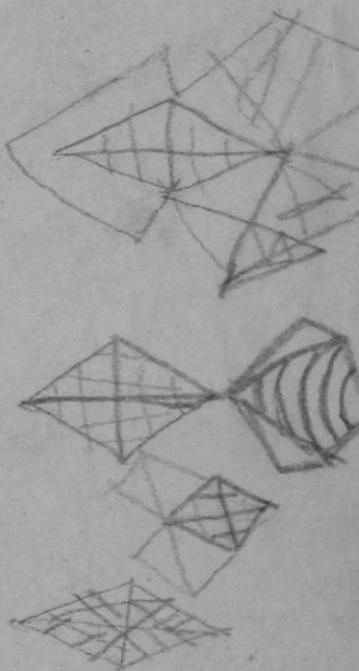
ΕΚΔΟΣΙΣ ΔΕΚΑΤΗ .

Τιμάται μετά τοῦ βιβλίος. καὶ φόρου δραχ. 35.60
Βιβλιόσημον καὶ φόρος Ἀναγκ. Δανείου δραχ. 12.75
·Αριθμὸς ἑγκρ. ἀποφάσεως 37434
28 - 7 - 1930
·Αριθ. ἀδείας κυκλοφορίας 51.724
30 - 8 - 34

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΩΤΑΙ: ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΚΟΛΛΑΡΟΣ ΚΑΙ ΣΙΑ
ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΗΣ "ΕΣΤΙΑΣ,,
46^α - Οδός Σταδίου - 46^α

1934

11

ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΚΟΣΜΑ

Δ. Φ. ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ

1800

Αρ. εισ. 17662

ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ

ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΙΒΛΙΟΝ ΚΑΤ' ΕΚΛΟΓΗΝ ΕΚΔΟΘΕΝ

Διὰ τὴν Δ', Ε' καὶ ΣΤ' τάξιν τῶν
εξαταξίων Γυμνασίων

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚΔΟΤΑΙ ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΚΟΛΛΑΡΟΣ ΚΑΙ ΣΙΑ
ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΗΣ "ΕΣΤΙΑΣ,,

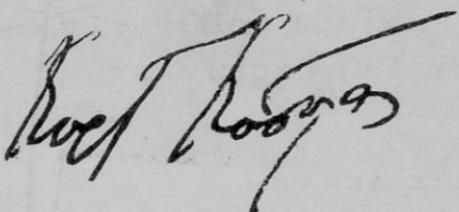
46^α - Οδός Σταδίου - 46^α

1934

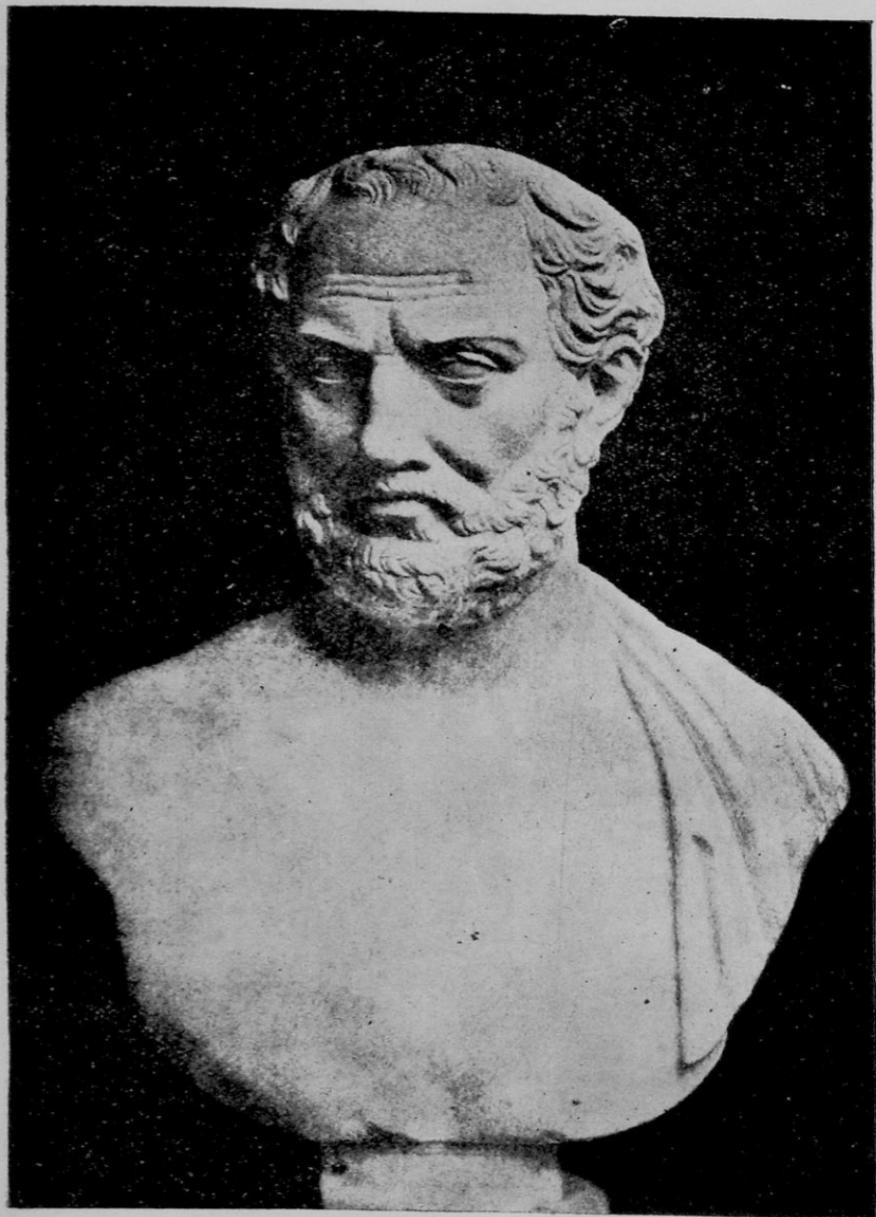
17662

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Πᾶν γνήσιον ἀντίτυπον φέρει τὴν ὑπογραφὴν τοῦ συγγραφέως
καὶ τὴν σφραγῖδα τοῦ Βιβλιοπωλεόν τῆς «Ἐστίας».

Τυπ. Ξεν. Σεργιάδου - Γεωργίου Σταύρου 10

ΘΟΥΚΥΔΙΔΗΣ

ΠΕΡΙΚΛΗΣ

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΙΟΤΑΝΗ ΖΩΤΙΚΗ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

1. Βίος Θουκυδίδου.

Ο Θουκυδίδης υἱὸς τοῦ Ὀλόδου καὶ τῆς Ἡγησιπύλης ἐγεννήθη περὶ τὸ 470 π. Χ. ἐν Ἀλιμοῦντι, δῆμῳ τῆς Ἀττικῆς. Ο πατὴρ αὐτοῦ Ὀλόδος ἦτο ἀπόγονος ὁμωνύμου τινὸς βασιλέως τῶν Θρακῶν, οὗτινος τὴν θυγατέρα — Ἡγησιπύλην καὶ αὐτὴν καλούμενην — εἶχε νυμφευθῆ ὁ ἔνδοξος Μαραθωνομάχος Μιλτιάδης. Οὗτος ὁ Θουκυδίδης κατήγετο ἐκ βασιλικοῦ οἴκου τῆς Θρακῆς καὶ ἦτο συγγενὴς τοῦ Κίμωνος, τοῦ υἱοῦ τοῦ Μιλτιάδου καὶ τῆς Ἡγησιπύλης. Εἰς τὴν καταγωγὴν του αὐτὴν ὥφειλε τὰς πολλὰς κτήσεις, ἃς εἶχεν ἐν Θρακῇ, ἵδιᾳ τὰ ἐν Σκαπτῇ ὅλῃ μεταλλεῖα χρυσοῦν.

Ο Θουκυδίδης ὡς ὀνήκων εἰς εὐγενῆ καὶ εὔποδον οἰκογένειαν ἔτυχεν ἐπιμεμελημένης ἀγωγῆς καὶ παιδείας· διδασκάλους ἔσχε τὸν φιλόσοφον Ἀναξαγόραν καὶ τὸν ἐπιφανῆ δῆτορα Ἀντιφῶντα· πλὴν τούτων ἴσχυρῶς ἐπέδρασαν ἐπ' αὐτοῦ οἱ σοφισταὶ Γοργίας καὶ Πρόδικος καὶ ἄλλοι, οἵτινες συνέρρεον εἰς τὰς Ἀθήνας, αὕτινες τότε ἥσαν κέντρον τοῦ πνευματικοῦ κόσμου καὶ παιδεύουσι τῆς ὄλης Ἑλλάδος.

Τῷ 430 ἢ 429 ἐνόσησε καὶ αὐτὸς ἐκ τοῦ ἐνσκήψαντος ἐν Ἀθήναις λοιμοῦ, ἀλλ' εὐτυχέστερος πολλῶν ἀλλων διέφυγε τὸν θάνατον. Τῷ 424, ὅτε ὁ Λακεδαιμόνιος στρατηγὸς Βρασίδας ἥπειλε νὰ καταλάβῃ τὴν Ἀμφίπολιν, ὁ Θουκυδίδης, δοτις ὡς στρατηγὸς καὶ ναύαρχος τῶν Ἀθηναίων εὑρίσκετο ἐν τῇ Θρακικῇ παραλίᾳ, διετάχθη νὰ ἔλθῃ εἰς βοήθειαν τῆς ἀπειλούμενῆς Ἀμφιπόλεως· ἐπειδὴ δ' ἐβράδυνε νὰ ἔλθῃ καὶ δὲν ἥδυνήθη νὰ ἐμποδίσῃ τὴν κατάληψιν αὐτῆς ὑπὸ τοῦ Βρασίδου, κατηγορήθη ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων ἐπὶ προδοσίᾳ καὶ κατεδικάσθη εἰς θάνατον· ἀλλ' ἵνα διαφύγῃ τὴν τιμωρίαν αὐτὴν ὑπεβλήθη εἰς ἐκουσίαν φυγὴν ἐπὶ εἴκοσιν ἔτη.

Κατὰ τὰ ἔτη τῆς φυγῆς αὐτοῦ διέμεινεν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐν Σκαπτῇ ὅλῃ, διότιν παρηκολούθει τὴν ἔξελιξιν τοῦ πολέμου καὶ συνέλεγε μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας καὶ ἀκριβείας τὴν ὅλην τῆς ἴστορίας αὐτοῦ· φαίνεται δ' ὅτι ἐπεσκέφθη καὶ πολλοὺς τόπους, οἵτι-

νες ὑπῆρχαν τὸ θέατρον τοῦ πολέμου, καὶ πάντως ἥλθεν εἰς Ἱταλίαν καὶ Σικελίαν πρὸς τούτοις χρόνον τινὰ διέτριψεν ἐν Μακεδονίᾳ παρὰ τῷ βασιλεῖ Ἀρχελάῳ.

Τῷ 404 ἀνεκλήθη εἰς τὴν πατρίδα του πόσον χρόνον μετὰ τὴν κάθισην ἔζησε καὶ ποῦ καὶ πότε ἀπέθανε δὲν εἶναι γνωστόν. Κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἀπέθανεν αἰφνιδίως — ως μαρτυρεῖ τὸ ἀποτόμως λῆγον ἔργον αὐτοῦ — ἐν Σκαπιῇ ὥλῃ τῷ 397, τὰ δὲ λείψανα αὐτοῦ κομισθέντα εἰς Ἀθήνας ἐτάφησαν παρὰ τὰ μνήματα τοῦ Κίμωνος.

2. Ἡ ἴστορία τοῦ Θουκυδίδου καὶ περιεχόμενον αὐτῆς.

Ο Θουκυδίδης θεωρεῖται παφὰ πάντων ὡς ὁ μέγιστος τῶν ἴστορικῶν τῆς ἀρχαιότητος. Τὴν δόξαν ταύτην ὀφείλει εἰς τὴν ἴστορίαν αὐτοῦ, ἣτις περιλαμβάνει τὰ γεγονότα τῶν εἴκοσι πρώτων ἑτῶν τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου (431 - 411) καὶ εἶναι διηγημένα εἰς ὅπτῳ βιβλίᾳ.

Ἐν τῷ **πρώτῳ** βιβλίῳ — ὅπερ χοησιμεύει ὡς εἰσαγωγὴ — ἀρχόμενος ὁ Θουκυδίδης τῆς ἴστορίας προτάσσει τὴν γνώμην, ὅτι ὁ Πελοποννησιακὸς πόλεμος κατὰ τὴν σπουδαιότητα ὑπερέχει πάντων τῶν μέχρις ἐκείνου τοῦ χρόνου γεγονότων τῆς Ἑλληνικῆς ἴστορίας. Ἐπιχειρεῖ δὲ ν' ἀποδεῖξῃ τὴν γνώμην ταύτην παραβάλλων τὸν παρόντα πόλεμον ὅχι μόνον πρὸς πάντα τὰ ἀρχαῖα γεγονότα τῆς Ἑλληνικῆς ἴστορίας, ἀλλὰ καὶ πρὸς αὐτοὺς τοὺς Μηδικοὺς πολέμους. Διεξόρχεται λοιπὸν κατὰ σειρὰν τὴν ἴστορίαν τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων τῆς Ἑλλάδος, τὰς φήμιας περὶ τοῦ Τρωϊκοῦ πολέμου, τὰ συμβάντα μετὰ τὰ Τρωϊκά, τέλος τοὺς Περσικοὺς πολέμους καὶ δεικνύει ὅτι πάντα ταῦτα ἐπράχθησαν ἀπὸ μικροτέρων δυνάμεων, διότι τότε ἡ Ἑλλὰς ἐστερεότερος χοημάτων καὶ ναυτικοῦ, ἀτινα μόλις κατὰ τὸν Πελοποννησιακὸν πόλεμον ἦνεήθησαν ἴκανῶς. Μετὰ ταῦτα ὁ Θουκυδίδης διεξέρχεται τὰς αἰτίας τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου, ἐν αἷς παρεμβάλλει καὶ βραχεῖαν ἔξετασιν τῆς πεντηκονταετίας, δηλ. τῶν μεταξὺ τοῦ Περσικοῦ πολέμου καὶ τοῦ Πελοποννησιακοῦ συμβάντων.

Ἐν τῷ **δευτέρῳ** βιβλίῳ ἔξιστορεὶ ὁ Θουκυδίδης τὰ γεγονότα τῶν τοιῶν πρώτων ἑτῶν τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς βιβλίοις (III-VIII) ἔξιστορεὶ τὰ γεγονότα τοῦ πολέμου ἀπὸ τοῦ ἔτους 428-411· δὲν συνεπλήρωσε δὲ τὴν ἔξιστόρησιν

τοῦ ὅλου πολέμου—διαιρέσαντος, ώς γνωστόν, 27 ἔτη (431-404)—διότι αἰνφιδίως ἀπέθανε· τὴν ἴστορίαν αὐτοῦ συνεχίζει ὁ Ξενοφῶν ἐν τοῖς Ἐλληνικοῖς.

3. Άι δημηγορίαι τοῦ Θουκυδίδου.

Ἐν τῇ ἴστορίᾳ αὐτοῦ παρεμβάλλει ὁ Θουκυδίδης καὶ πολλὰς δημηγορίας· αὗται εἶναι ἀγορεύσεις πολιτικῶν ἀνδρῶν ἢ στρατηγῶν ἀπαγγελθεῖσαι εἰς διαφόρους συναθροίσεις καὶ σχέσιν ἔχουσαι πρὸς τὰ ἴστορικὰ γεγονότα.

Αἱ δημηγορίαι χαρακτηρίζονται ώς τὸ λαμπρότατον μέρος τῆς ἴστορίας τοῦ Θουκυδίδου· διότι περιέχουσι βαθείας σκέψεις περὶ πολιτικῆς, περὶ εἰρήνης, περὶ πολέμου, περὶ διοικήσεως καὶ περὶ τῶν αἰτίων τῆς ἀκμῆς καὶ παρακμῆς τῶν κρατῶν· δὲν περιλαμβάνουσι δὲ αὐτολεξὲν τοὺς λόγους τῶν ἀγορευσάντων, ἀλλ᾽ ἐκτίθενται ὑπὸ τοῦ συγγραφέως ὅσον τὸ δυνατὸν ἐγγύτατα πρὸς τὸ περιεχόμενον αὐτῶν.

Αἱ δημηγορίαι διαιροῦνται κατὰ τὰ τρία εἴδη τοῦ ὅντορικοῦ λόγου εἰς τὸ πανηγυρικόν, τὸ δικανικὸν καὶ τὸ συμβουλευτικόν· αἱ πλεῖσται ἀνήκουσι τῷ συμβουλευτικῷ εἴδει. Ἐν ταῖς δημηγορίαις διακρίνομεν ώς ἐπὶ τὸ πολὺ τρία κύρια μέρη: τὸ προοίμιον, τὴν πίστιν (=ἀπόδειξιν) καὶ τὸν ἐπίλογον.

4. Λεπτικὸν τοῦ Θουκυδίδου

Οἱ Θουκυδίδης εἶναι ὁ κύριος ἀντιπρόσωπος τῆς ἀρχαίας Ἀττικῆς διαλέκτου· ώς ἐκ τούτου ενδίσκομεν παρ’ αὐτῷ ξὺν ἀντὶ σύν, ἐς ἀντὶ εἰς, σσ ἀντὶ ττ (τάσσω, φυλάσσω, πράσσω), ρσ ἀντὶ ρρ (θαρσῶ ἀντὶ θαρρῶ, θάρσος ἀντὶ θάρρος), κλήω ἀντὶ κλείω, μόλις ἀντὶ μόγις, ἐρήμος - τροπαῖον - ἐτοῖμος ἀντὶ ἔρημος, τρόπαιον, ἐτοιμος, ἐν τῇ πληθ. ὄνομαστ. τῶν εἰς -ευς οὐσιαστικῶν τὴν κατάληξιν -ης ἀντὶ -εις (βασιλῆς ἀντὶ βασιλεῖς), πολλὰ ἐπιρρήματα συγχριτικὰ εἰς -ως (μειζόνως - χαλεπωτέρως ἀντὶ μεῖζον - χαλεπώτερον), ἐν τῷ γ' πληθ. προσ. τοῦ παθητικοῦ προμ. καὶ ὑπερσυντλ. τὴν κατάληξιν -αται, -ατο ἀντὶ τῶν περιφραστικῶν τύπων (τετύχαται - ἐφθάραται - ἐτετάχατο ἀντὶ τεταγμένοι εἰσὶ - ἐφθαρμένοι εἰσὶ - τεταγμένοι ησαν).

Υπὸ λεξιλογικὴν ἔποψιν ἔξεταζόμενος ὁ Θουκυδίδης ἔχει πολλὰς ἀρχαιοπρεπεῖς καὶ ποιητικὰς λέξεις (ἀχθηδὼν = ἄχθος,

ἀκραιφνής ἀντὶ **ἀκέραιος**, **ἀμφιδήριτος** = **ἀμφισβητήσιμος**, **ἐξαπιναίως**, **ἐπισπέρχειν τοιαῦτα** κτλ.). ὡσαύτως εἶναι εὐρετῆς καὶ δημιουργὸς νέων λέξεων (**κινδυνευτής**, **τολμητής**, **ἀποδημητής**, **μελλητής**, **ἐνερσις**, **δλόφυρσις**, **ξύλωσις** κλπ.). Συχνάκις μεταχειρίζεται τὰ οὐδέτερα τῶν ἐπιθέτων καὶ τῶν μετοχῶν ἀντὶ τῶν ἀντιστοίχων ἀφηρημένων οὐσιαστικῶν (**τὸ λυπηρόν**, **τὸ σῶφρον**, **τὸ ἀσπονδον**, **τὸ δεδιός**, **τὸ θαρροῦν**, **τὸ βουλόμενον**).

Ἐν τῇ συντάξει διακρίνονται πολλὰ ἴδιώματα καὶ ἔλευθερία μεγάλῃ· ἡ βραχυλογία—δι᾽ ἣν πολλάκις δὲ λόγος καθίσταται σκοτεινὸς καὶ δύσληπτος—τὰ ὑπεροβατά, ἡ διεστραμμένη πλοκὴ τῶν λέξεων, ἡ συσσώρευσις τῶν μετοχῶν, ἡ κατὰ τὸ νοούμενον σύνταξις, αἱ ἀνακολουθίαι εἶναι συχναὶ παρὰ τῷ Θουκυδίδῃ· ὡσαύτως συχνὰ εἶναι παρὰ αὐτῷ **τὰ σχήματα τοῦ λόγου** (**ἀντίθεσις**, **παρίσωσις**, **δμοιοτέλευτον**, **παρονομασία**, **ἀναφορά**, **ἀσύνδετα** κτλ.), ἐν ᾧ τούναντίον **τὰ σχήματα τῆς διανοίας** (**ἀποσιώπησις**, **ἀπορία** κτλ.) σχεδὸν ἔλλείπουσιν. Αἱ περίοδοι μακραὶ καὶ δυσπαρακολούθητοι οὖσαι δὲν ἔχουσι τὴν ἔντεχνον πλοκὴν τὴν μετά ταῦτα μορφωθεῖσαν ἐν Ἀθήναις.

A. ΠΡΩΤΟΝ ΕΤΟΣ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

1. Ἐπίθεσις τῶν Θηβαίων κατὰ τῶν Πλαταιῶν.

(Κεφ. 1 - 6)

1. Ἀρχεται δὲ ὁ πόλεμος ἐνθένδε * ἥδη Ἀθηναίων καὶ Πελοποννησίων καὶ τῶν ἑκατέροις ἔνυμάχων, ἐν φούτε ἐπειγνυντο * ἔτι ἀκηρυκτὶ * παρ' ἀλλήλους καταστάτες * τε ἔνυεχῶς ἐπολέμουν· γέγραπται δὲ ἔξῆς *, ώς ἔκαστα ἐγίγνετο, κατὰ θέρος καὶ χειμῶνα.

2. Τέσσαρα μὲν γάρ καὶ δέκα ἔτη ἐνέμειναν* αἱ τριακοντούτεις σπονδαὶ, αἱ ἐγένοντο μετ' Εὐβοίας ἀλωσιν' τῷ δὲ πέμπτῳ καὶ δεκάτῳ ἔτει, ἐπὶ * Χρυσίδος ἐν Ἀργεί τότε πεντήκοντα δυοῖν δέοντα * ἔτη ιερωμένης καὶ Αἰνησίου ἐφόρου ἐν Σπάρτη καὶ Ηυθοδώρου ἔτι τέσσαρας μῆνας ἀρχοντος Ἀθηναίοις, μετὰ τὴν ἐν Ποτειδαίᾳ μάχην μηνὶ ἔκτῳ καὶ ἄμα * ἡρι ἀρχομένῳ Θηβαίων ἀνδρες ὀλιγῷ πλείους τριακοσίων (ἥγοντο δὲ αὐτῶν βιωταρχοῦντες * Ηυθάγγελος τε ὁ Φυλετίδου καὶ Διέμπορος δ Ὁιητορίδου) ἐσῆλθον περὶ * πρώτον ὅπνον ξὺν ὅπλοις ἐς Πλάταιαν* τῆς Βοιωτίας, οὖταν Ἀθηναίων ἔνυμάχίδα.

*Ἐπηγγάγοντο * δὲ καὶ ἀνέψειν τὰς πύλας Πλαταιῶν* 2 ἀνδρες, Ναυκλειδῆς τε καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ, βουλόμενοι ἰδίας ἔνεκα δυνάμεως ἀνδρας τε τῶν πολιτῶν τοὺς σφίσιν ὑπεναντίους * διαρθεῖραι * καὶ τὴν πόλιν Θηβαίοις προσποιησαι *. ἐπραξαν * δὲ ταῦτα δι' Εύρυμάχου τοῦ Λεοντιάδου, 3 ἀνδρὸς Θηβαίων δυνατωτάτου *. προϊδόντες γάρ οἱ Θηβαῖοι,

ὅτι ἔσοιτο δὲ πόλεμος, ἐθούλοντο τὴν Πλάταιαν, ἀεὶ σφίσι
διάφορον * οὖσαν, ἔτι ἐν εἰρήνῃ τε καὶ τοῦ πολέμου μήπω
φανεροῦ καθεστῶτος * προκαταλαβεῖν· ἦ * καὶ ὅπον * ἔλαθον *
ἔσελθόντες, φυλακῆς * οὐ προκαθεστηκύιας *.

4 Θέμενοι * δὲ ἐς τὴν ἀγορὰν τὰ ὅπλα τοῖς μὲν ἐπαγαγο-
μένοις οὐκ ἐπείθοντο, ὥστε εὐθὺς ἔργου ἔχεσθαι * καὶ λέναι
ἐπὶ τὰς οἰκίας τῶν ἔχθρῶν, γνώμην * δὲ ἐποιοῦντο κηρύ-
γμασί τε χρήσασθαι ἐπιτηδείοις * καὶ ἐς ξύμβασιν * μᾶλλον
καὶ φιλίαν τὴν πόλιν ἀγαγεῖν (καὶ ἀνεῖπεν * δὲ κῆρυξ, εἴ τις
βούλεται κατὰ τὰ πάτρια τῶν πάντων Βοιωτῶν ξυμμαχεῖν,
τίθεσθαι παρ' * αὐτοὺς τὰ ὅπλα), νομίζοντες σφίσι τραχίως
τούτῳ τῷ τρόπῳ προσχωρήσειν τὴν πόλιν.

3. Οἱ δὲ Πλαταιῆς, ὡς ἦτοροντο ἔνδον * τε ὅντας τοὺς
Θηβαίους καὶ ἑξαπιναίως * κατειλημμένην τὴν πόλιν, κα-
ταδείσαντες * καὶ νομίσαντες πολλῷ πλείους ἐσεληγυνθέναι
(οὐ γάρ ἐώρων ἐν τῇ νυκτὶ) πρὸς ξύμβασιν ἔχώρησαν * καὶ
τοὺς λόγους * δεξάμενοι ἡσύχαζον, ἄλλως * τε καὶ ἐπειδὴ ἐς
2 οὐδένα οὐδὲν ἐνεωτέριζον*. πράσσοντες * δέ πως ταῦτα κατε-
νόησαι οὐ πολλοὺς τοὺς Θηβαίους ὅντας καὶ ἐνόμισαν ἐπε-
θέμενοι δραχίως κρατήσειν *. τῷ γάρ πλήθει τῶν Πλαταιῶν
3 οὐ βουλομένῳ * ἦν τῶν Ἀθηναίων ἀφίστασθαι. ἐδόκει οὖν
ἐπιχειρητέα * εἶναι καὶ ξυνελέγοντο διορύσσοντες * τοὺς κοι-
νοὺς τοίχους παρ' * ἀλλήλους, δπως μὴ διὰ τῶν ὁδῶν φα-
νεροὶ ὢσιν λόντες, ἀμάξας τε ἀνευ τῶν ὑποζυγίων ἐς τὰς
ὅδοὺς καθίστασαν *, ἵν' ἀντὶ τείχους ἦ, καὶ τάλλα ἐξήρ-
τυον *, ἦ * ἐκαστον ἐφαίνετο πρὸς * τὰ παρόντα ξύμφορον
ἔσεσθαι.

4 Ἔπει δὲ ὡς * ἐκ τῶν δυνατῶν ἔτοιμα ἦν, φυλάξαντες *
ἔτι νύκτα καὶ αὐτὸ τὸ περίορθρον *, ἐχώρουν ἐκ τῶν οἰκιῶν
ἐπ' αὐτούς, δπως μὴ κατὰ * φῶς θαρσαλεωτέροις οὖσι προσ-
φέρωνται * καὶ σφίσιν ἐκ τοῦ ἴσου γίγνωνται *, ἀλλ' ἐν νυκτὶ
φοθερώτεροι * ὅντες ἥσσους * ὥσι τῆς σφετέρας ἐμπειρίας

τῆς κατὰ τὴν πόλιν. προσέβαλόν τε εὔθυς καὶ ἐς χεῖρας
ῆσαν* κατὰ* τάχος.

4. Οἱ δὲ, ὡς ἔγνωσαν ἡπατημένοι, ἔνυεστρέφοντό* τε ἐν
σφίσιν αὐτοῖς καὶ τὰς προσθολάς, ἥ* προσπίπτοιεν, ἀπεω-
θοῦντο*. καὶ δις μὲν ἥ τρὶς ἀπεκρούσαντο, ἔπειτα πολλῷ 2
θορύβῳ αὐτῶν τε προσθαλόντων καὶ τῶν γυναικῶν καὶ τῶν
οἰκετῶν* ἄμα ἀπὸ τῶν οἰκιῶν κραυγῇ τε καὶ δλολυγῇ χρω-
μένων* λίθοις τε καὶ κεράμῳ* βαλλόντων*, καὶ νετοῦ ἄμα
διὰ* γυντὸς πολλοῦ ἐπιγενομένου*, ἐφοργήθησαν καὶ τραπό-
μενοι ἔφευγον διὰ τῆς πόλεως, ἀπειροι* μὲν ὅντες οἱ πλείους
ἐν σκότῳ* καὶ πηλῷ τῶν διόδων, ἥ χρὴ σωθῆναι (καὶ γάρ
τελευτῶντος τοῦ μηνὸς τὰ γιγνόμενα ἥν), ἐμπείρους δὲ ἔχον-
τες τοὺς διώκοντας τοῦ μὴ ἐκφεύγειν, ὥστε διεφθείροντο
πολλοί.

Τῶν δὲ Πλαταιῶν τις τὰς πύλας, ἥ* ἐσῆλθον καὶ αἴπερ 3
ῆσαν ἀνεψιγμέναι μόναι, ἔκλησε συρακιῷ* ἀκοντίου ἀντὶ⁴
βαλάνου* χρησάμενος ἐς τὸν μοχλόν, ὥστε μηδὲ ταύτῃ*
ἔτι ἔξοδον εἶναι. διωκόμενοι δὲ κατὰ τὴν πόλιν οἱ μέν τινες 4
αὐτῶν ἐπὶ τὸ τείχος ἀναβάντες ἔρριψαν ἐς τὸ ἔξω σφᾶς αὐ-
τοὺς καὶ διεφθάρησαν οἱ πλείους, οἱ δὲ κατὰ πύλας ἐρή-
μους* γυναικὸς δούσης πέλεκυν λαθόντες* καὶ διακόψαντες
τὸν μοχλὸν ἐξῆλθον οὐ πολλοὶ (αἰσθησις γάρ ταχεῖα ἐπεγέ-
νετο*), ἄλλοι δὲ ἄλλῃ* τῆς πόλεως σποράδην ἀπώλλυντο.

Τὸ δὲ πλεῖστον* καὶ ὅσον μάλιστα ἦν ἔνυεστραμμένον* 5
ἐσπίπτουσιν ἐς οἰκημα μέγα, δὴ τοῦ τείχους καὶ αἱ θύραι
ἀνεψιγμέναι ἔτυχον αὐτοῦ, οἰδέμενοι πύλας τὰς θύρας τοῦ
οἰκήματος εἶναι καὶ ἀντικρυσ* διόδον ἐς τὸ ἔξω. δρῶντες δὲ 6
οἱ Πλαταιῆς αὐτοὺς ἀπειλημμένους*, ἔθουλεύοντο, εἴτε*
κατακαύσωσιν, ὥσπερ ἔχουσιν*, ἐμπρήσαντες τὸ οἰκημα,
εἴτε τι ἄλλο χρήσωνται. τέλος δὲ οὗτοί τε καὶ ὅσοι ἄλλοι 7
τῶν Θηραίων περιῆσαν* κατὰ τὴν πόλιν πλανώμενοι, ἔνγέ-
θησαν* τοῖς Πλαταιεῦσι παραδοῦναι* σφᾶς αὐτοὺς καὶ τὰ

8 ὅπλα χρήσασθαι * ὅ τι ἂν βούλωνται. οἱ μὲν δὴ ἐν τῇ Πλα-
ταΐᾳ οὕτως ἐπεπράγεσαν *.

5. Οἱ δὲ ἄλλοι Θηβαῖοι, οὓς ἔδει ἔτι τῆς νυκτὸς παρα-
γενέσθαι * πανστρατιᾷ, εἴ τι ἄρα μὴ προχωροίη * τοῖς ἐσε-
ληλυθόσι, τῆς ἀγγελίας ἄμα * καθ' ὅδὸν αὐτοῖς ῥηθείσης
2 περὶ τῶν γεγενημένων ἐπεβοήθουν. ἀπέχει δ' ἡ Πλαταιαὶ
τῶν Θηβῶν σταδίους ἑβδομήκοντα, καὶ τὸ ὕδωρ * τὸ γενόμε-
νον τῆς νυκτὸς ἐποίησε βραδύτερον αὐτοὺς ἐλθεῖν· ὁ γὰρ
3 Ἀσωπὸς ποταμὸς ἐρρύῃ * μέγας καὶ οὐ ῥᾴδιως διαβατὸς ἦν.
πορευόμενοί τε ἐν νετῷ καὶ τὸν ποταμὸν μόλις διαβάντες
4 οὔτερον παρεγένοντο, ἦδη τῶν ἀνδρῶν τῶν μὲν διεφθαρμέ-
νων, τῶν δὲ ζώντων ἔχομένων *. ὡς δ' ἦσθοντο οἱ Θηβαῖοι
τὸ γεγενημένον, ἐπεβούλευον * τοῖς ἔξω τῆς πόλεως τῶν
Πλαταιῶν (ἥσαν γὰρ καὶ ἀνθρώπῳ κατὰ τοὺς ἀγροὺς καὶ
κατασκευή *, οἷα * ἀπροσδοκήτου τοῦ κακοῦ ἐν εἰρήνῃ γε-
νομένου). ἐβούλοντο γὰρ σφίσιν, εἴ τινα λάθοιεν, ὑπάρχειν *
ἀντὶ τῶν ἔνδον, ἢν ἄρα τύχωσί τινες ἐζωγρημένοι.

5. Καὶ οἱ μὲν ταῦτα διενοοῦντο· οἱ δὲ Πλαταιῆς, ἔτι δια-
βουλευομένων * αὐτῶν ὑποτοπήσαντες * τοιοῦτόν τι ἐσεσθαι
καὶ δείσαντες * περὶ τοῖς ἔξω, κήρυκα ἐξέπεμψαν παρὰ τοὺς
Θηβαίους, λέγοντες, δτι οὕτε τὰ πεποιημένα δσίως δρά-
σειαν * ἐν σπονδαῖς σφῶν πειραθέντες καταλαχθεῖν τὴν πό-
λιν, τά τε ἔξω ἔλεγον αὐτοῖς μὴ ἀδικεῖν *. εἰ δὲ μή, καὶ
αὐτοὶ ἔφασαν αὐτῶν τοὺς ἀνδρας ἀποκτενεῖν, οὓς ἔχουσι
ζώντας· ἀναχωρησάντων δὲ πάλιν ἐκ τῆς γῆς ἀποδώσειν
αὐτοῖς τοὺς ἀνδρας.

6. Θηβαῖοι μὲν ταῦτα λέγουσι καὶ ἐπομόσαι * φασὶν αὐτούς·
Πλαταιῆς δ' οὐχ διμολογοῦσι τοὺς ἀνδρας εὐθὺς ὑποσχέσθαι
ἀποδώσειν, ἀλλὰ λόγων * πρῶτον γενομένων, ἢν τι ξυμβαί-
7 γωσι *, καὶ ἐπομόσαι οὖ φασιν *. ἐκ δ'* οὕντη τῆς γῆς ἀνεχώρησαν
οἱ Θηβαῖοι οὐδὲν ἀδικήσαντες· οἱ δὲ Πλαταιῆς, ἐπειδὴ * τὰ
ἐκ τῆς χώρας * κατὰ τάχος ἐσεκομίσαντο *, ἀπέκτειναν τοὺς

ἀνδρας εὐθύνει. ήσαν δὲ ὅγδοι ἄνδρες, καὶ ἑκατὸν οἱ ληφθέντες, καὶ Εὔρυμαχος εἰς αὐτῶν ἦν, πρὸς δὲ ἐπραξαν* οἱ προδιδόντες.

6. Τοῦτο δὲ ποιήσαντες ἔς τε τὰς Ἀθήνας ἀγγελον ἔπειμπον καὶ τοὺς νεκροὺς ὑπεσπόνδους* ἀπέδοσαν τοῖς Θηβαίοις, τά τε ἐν τῇ πόλει καθίσταντο* πρὸς τὰ παρόντα, ἦ* ἐδόκει αὐτοῖς. τοῖς δ' Ἀθηναῖς ἡγγέλθη εὐθύνει τὰ περὶ 2 τῶν Πλαταιῶν γεγενημένα, καὶ Βοιωτῶν τε παραχρῆμα ἔνυνέλαθον δοσοι ἡσαν ἐν τῇ Ἀττικῇ καὶ ἐς τὴν Πλάταιαν ἔπειμψαν κήρυκα, κελεύοντες εἰπεῖν μηδὲν νεώτερον* ποιεῖν περὶ τῶν ἀνδρῶν οὓς ἔχουσι Θηβαίων, πρὸν ἂν τι καὶ αὐτοὶ βουλεύσωσι* περὶ αὐτῶν· οὐ γὰρ ἡγγέλθη αὐτοῖς, δτι τεθηγήκοτες εἰεν. ἄμα* γὰρ τῇ ἐσόδῳ γιγνομένῃ τῶν Θηβαίων δι πρώτος ἀγγελος ἐξήγει, δ δὲ δεύτερος ἀρτι νενικημένων τε καὶ ἔνυειλημμένων, καὶ τῶν ὑστερον οὐδὲν ἔδεσαν. οὕτω δὴ οὐκ εἰδότες οἱ Ἀθηναῖοι ἐπέστελλον*. δ δὲ κήρυξ ἀφικόμενος γῆρε τοὺς ἀνδρας διεφθαρμένους, καὶ μετὰ ταῦτα οἱ 4 Ἀθηναῖοι στρατεύσαντες ἐς Πλάταιαν σιτόν τε ἐσήγαγον καὶ φρουροὺς ἐγκατέλιπον, τῶν τε ἀνθρώπων τοὺς ἀχρειοτάτους* ξὺν γυναιξὶ καὶ παισὶν ἐξεκόμισαν.

2. *Αἱ πρὸς πόλεμον παρασκευαῖ.—Ἡ ἐν Ἑλλάδι ἐπικρατοῦσα κατάστασις.*

(Κεφ. 7-9)

7. Γεγενημένου δὲ τοῦ ἐν Πλαταιαῖς ἔργου* καὶ λελυμένων λαμπρῶς τῶν σπονδῶν οἱ Ἀθηναῖοι παρεσκευάζοντο δις πολεμήσοντες, παρεσκευάζοντο δὲ καὶ οἱ Δακεδαιμόνιοι καὶ οἱ ἔνυμαχοι αὐτῶν, πρεσβείας τε μέλλοντες πέμπειν παρὰ βασιλέα καὶ ἄλλοσε ἐς τοὺς βαρθάρους, εἰς ποθέν τινα ὥφελίαν* ἡλπίζον ἑκάτεροι προσλήψεσθαι, πόλεις τε ἔνυ-

μαχίδας ποιούμενοι, δσαι ἡσαν ἐκτὸς τῆς ἑαυτῶν δυνάμεως*.
 2 καὶ Λακεδαιμόνιοι μὲν πρὸς ταῖς αὐτοῦ ὑπαρχούσαις ἔει
 'Ιταλίας καὶ Σικελίας τοῖς τακείνων ἐλομένοις* ναῦς ἐπέ-
 ταξαν* διακοσίας ποιεῖσθαι κατὰ* μέγεθος τῶν πόλεων, ὡς*
 ἐς τὸν πάντα ἀριθμὸν πεντακοσίων νεῶν ἐσομένων, καὶ ἀργύ-
 ριον ῥητὸν* ἑτοιμάζειν, τά τ' ἄλλα ἡσυχάζοντας καὶ Ἀθη-
 ναίους δεχομένους μιᾳ νηὶ, ἕως ἂν ταῦτα παρασκευασθῇ.
 3 Ἀθηναῖοι δὲ τὴν τε ὑπάρχουσαν ἔυμμαχίαν ἐξήταζον* καὶ
 ἐς τὰ περὶ Πελοπόννησον μᾶλλον χωρία ἐπρεσθεύοντο*,
 Κέρκυραν καὶ Κεφαλληνίαν καὶ Ἀκαρνανίας καὶ Ζάκυνθον,
 δρῶντες, εἰ σφίσι φίλια* ταῦτ' εἴη βεβαίως*, πέριξ τὴν Πε-
 λοπόννησον καταπολεμήσοντες*.

8. Ὁλίγον τε ἐπενόουν* οὐδὲν ἀμφότεροι, ἀλλ' ἔρρωντο*.
 ἐς τὸν πόλεμον οὐκ ἀπεικότως*: ἀρχόμενοι γὰρ πάντες δεξύ-
 τερον* ἀντιλαμβάνονται*. τότε δὲ καὶ νεότης* πολλὴ μὲν
 οὖσα ἐν τῇ Πελοποννήσῳ, πολλὴ δ' ἐν ταῖς Ἀθήναις οὐκ
 ἀκούσιως ὑπὸ* ἀπειρίας ἥπτετο* τοῦ πολέμου. γῇ τε ἄλλη
 Ἐλλὰς πᾶσα μετέωρος* ἦν ἔυνισσῶν* τῶν πρώτων πόλεων.
 2 καὶ πολλὰ μὲν λόγια* ἐλέγετο, πολλὰ δὲ χρησμολόγοι*
 γῆδον ἐν τε τοῖς μέλλουσι πολεμήσειν καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις
 3 πόλεσιν. ἔτι δὲ Δῆλος ἐκινήθη δῆλίγον πρὸ τούτων, πρότερον
 οὕπω* σεισθεῖσα, ἀφ'* οὐ "Ἐλληνες μέμνηνται. ἐλέγετο δὲ
 καὶ ἐδόκει* ἐπὶ τοῖς μέλλουσι γενήσεσθαι σημῆναι* εἰ τέ τι
 ἄλλο τοιουτότροπον* ἔυνέθη γενέσθαι, πάντα ἀνεζητεῖτο*.

4 Ἡ δὲ εὔνοια παρὰ πολὺ ἐποίει* τῶν ἀνθρώπων μᾶλλον
 ἐς τοὺς Λακεδαιμονίους, ἄλλως* τε καὶ προειπόντων*, δτι τὴν
 Ἐλλάδα ἐλευθεροῦσιν. ἔρρωτό* τε πᾶς καὶ ἰδιώτης καὶ πό-
 λις, εἰ τι δύναιτο καὶ* λόγῳ καὶ ἔργῳ ἔυνεπιλαμβάνειν*
 αὐτοῖς· ἐν τούτῳ τε κεκωλῦσθαι* ἐδόκει ἐκάστῳ τὰ πρά-
 5 γματα, φ μή τις αὐτὸς παρέσται. οὗτως ἐν ὀργῇ* εἴχον οἱ
 πλείους τοὺς Ἀθηναίους, οἱ μὲν τῆς ἀρχῆς ἀπολυθῆναι*
 βουλόμενοι, οἱ δὲ μὴ ἀρχθῶσι φοβούμενοι.

9. Παρασκευὴ μὲν ὅν καὶ γνώμη τοιαύτη ὡριμηντο*. πόλεις δ' ἑκάτεροι τάσδ' ἔχοντες ἔνυμμαχους ἐς τὸν πόλεμον καθίσταντο. Λακεδαιμονίων μὲν οἵδες ἔνυμμαχοι· Πελοποννῆ² σιοι μὲν οἱ ἐντὸς ἴσθμου πάντες πλὴν Ἀργείων καὶ Ἀχαιῶν (τούτοις δ' ἐς ἀμφοτέρους φιλία ἦν· Πελληγῆς* δὲ Ἀχαιῶν μόνοι ἔνυμεπολέμουν τὸ πρῶτον, ἐπειτα δὲ ὅστερον καὶ ἀπαντεῖς), ἔξω δὲ Πελοποννήσου Μεγαρῆς, Φωκῆς, Λοκροί, Βοιωτοί, Ἀμπρακιῶται*, Λευκάδιοι, Ἀνακτόριοι*. τούτων 3 ναυτικὸν παρείχοντο Κορίνθιοι, Μεγαρῆς, Σικυώνιοι*, Πελληγῆς, Ἡλεῖοι, Ἀμπρακιῶται, Λευκάδιοι, ἐπιπέδας δὲ Βοιωτοί, Φωκῆς, Λοκροί· αἱ δὲ ἄλλαι πόλεις πεζὸν παρείχον.

Αὕτη μὲν Λακεδαιμονίων ἔνυμμαχία· Αθηναίων δὲ Χίοι, ⁴ Δέσδιοι, Πλαταιῆς, Μεσσήνιοι οἱ ἐν Ναυπάκτῳ, Ἀκαρνάνων οἱ πλείους Κερκυραῖοι, Ζακύνθιοι, καὶ ἄλλαι πόλεις αἱ ὑποτελεῖς* σῦνται ἐν ἔθνεσι τοσοὶςδε, Καρία ἡ ἐπὶ * θαλάσσῃ, Δωριῆς Καρσὶ πρόσοικοι*, Ἰωνία, Ἐλλήσποντος, τὰ ἐπὶ Θράκης, νῆσοι δσαι ἐντὸς* Πελοποννήσου καὶ Κρήτης πρὸς γῆλιον ἀνίσχοντα*, πᾶσαι αἱ ἄλλαι πλὴν Μήλου καὶ Θήρας. τούτων ναυτικὸν παρείχοντο Χίοι, Δέσδιοι, Κερκυραῖοι, οἱ ⁵ δ' ἄλλοι πεζὸν καὶ χρήματα. ἔνυμμαχία μὲν αὕτη ἑκατέρων 6 καὶ παρασκευὴ ἐς τὸν πόλεμον ἦν.

3. Πρώτη εἰσβολὴ τῶν Πελοποννησίων εἰς τὴν Ἀττικήν.

(Κεφ. 10-25)

10. Οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι μετὰ τὰ ἐν Πλαταιαῖς εὐθὺς περιήγγελλον* κατὰ τὴν Πελοπόννησον καὶ τὴν ἔξω ἔνυμμαχίαν στρατιὰν παρασκευάζεσθαι ταῖς πόλεσι τὰ τε ἐπιτήδεια, οἷα εἰκὸς ἐπὶ ἔξοδον ἔκδημον* ἔχειν, ὡς ἐσθαλοῦντες ἐς τὴν Ἀττικήν. ἐπειδὴ* δὲ ἑκάστοις ἐτοῖμα γίγνοιτο, ²

κατὰ τὸν χρόνον τὸν εἰρημένον ξυνησαν τὰ δύο μέρη^{*} ἀπὸ
3 πόλεως ἑκάστης ἐς τὸν ισθμόν. καὶ ἐπειδὴ πᾶν τὸ στρά-
τευμα ξυγειλεγμένον ἦν, Ἀρχίδαμος ὁ βασιλεὺς τῶν Λακε-
δαιμονίων, σπερ ἥγειτο τῆς ἔξοδου ταύτης, ξυγκαλέσας
τοὺς στρατηγοὺς τῶν πόλεων πασῶν καὶ τοὺς μάλιστα ἐν
τέλει^{*} καὶ ἀξιολογωτάτους^{*} παρήνει τοιάδε.

11. «Ἀνδρες Πελοποννήσιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι, καὶ οἱ
πατέρες ἡμῶν πολλὰς στρατείας καὶ ἐν αὐτῇ τῇ Πελοπο-
νήσῳ καὶ ἔξω ἐποιήσαντο, καὶ ἡμῶν αὐτῶν οἱ πρεσβύτεροι
οὐκ ἀπειροι πολέμων εἰσίν· διμως δὲ τῆσδε οὕπω μεῖζονα
παρασκευὴν ἔχοντες ἔξηλθομεν, ἀλλὰ καὶ * ἐπὶ πόλιν δυνα-
τωτάτην γῦν ἐρχόμεθα, καὶ αὐτοὶ πλείστοι καὶ ἀριστοι στρα-
τεύοντες. δίκαιοιον οὖν ἡμᾶς μήτε τῶν πατέρων χείρους φαί-
νεσθαι μήτε γῆμῶν αὐτῶν τῆς δόξης ἐνδεεστέρους*. Ἡ γὰρ
Ἐλλὰς πᾶσα τῇδε τῇ δρμῇ ἐπῆρται^{*} καὶ προσέχει τὴν
γνώμην, εὔνοιαν^{*} ἔχουσα διὰ τὸ Ἀθηναίων ἔχθος^{*} πρᾶξαι^{*}
ἡμᾶς, ἢ ἐπινοοῦμεν.

3 »Οὕκουν^{*} χρή, εἴ τῷ^{*} καὶ δοκοῦμεν πλήθει ἐπιέναι καὶ
ἀσφάλεια πολλὴ εἶναι μὴ ἀν ἐλθεῖν^{*} τοὺς ἐναντίους ἡμῖν
διὰ μάχης, τούτου ἔνεκα ἀμειλέστερόν τι παρεσκευασμένους
χωρεῖν, ἀλλὰ καὶ πόλεως ἑκάστης γῆγεμόνα καὶ στρατιώτην
τὸ καθ^{*} αὐτὸν ἀεὶ προσδέχεσθαι^{*} ἐς κίνδυνόν τινα ἡξειν.

4 ἄδηλα γὰρ τὰ τῶν πολέμων, καὶ ἔξ δλίγου^{*} τὰ πολλὰ^{*} καὶ
δι' δργῆς^{*} αἱ ἐπιχειρήσεις γίγνονται· πολλάκις τε τὸ ἔλασ-
σον πλῆθος δεδιός^{*} ἀμεινον τῆμάνατο τοὺς πλείονας διὰ τὸ
5 καταφρονοῦντας ἀπαρασκεύουσις γενέσθαι^{*}. χρή δὲ ἀεὶ ἐν τῇ
πολεμίᾳ τῇ μὲν γνώμῃ^{*} θαρσαλέους στρατεύειν, τῷ δὲ
ἐργῳ^{*} δεδιότας παρεσκευάσθαι. οὕτω γὰρ πρός τε τὸ ἐπιέ-
ναι τοῖς ἐναντίοις εὐψυχότατοι^{*} ἀν εἰεν, πρός τε τὸ ἐπιχει-
ρεῖσθαι^{*} ἀσφαλέστατοι.

6 »Ἡμεῖς δὲ οὐδὲ^{*} ἐπὶ ἀδύνατον ἀμύνεσθαι οὕτω^{*} πόλιν
ἐρχόμεθα, ἀλλὰ τοῖς πᾶσιν^{*} ἀριστα παρεσκευασμένην, ὥστε

χρή καὶ πάνυ ἐλπίζειν* διὰ μάχης ίέναι αὐτούς, εἰ μὴ καὶ νῦν ὥρμηνται*, ἐνῷ οὕπω πάρεσμεν, ἀλλ’ ὅταν ἐν τῇ γῇ δρῶσιν ἡμᾶς δηγοῦντάς τε καὶ τάκεινων φθείροντας. πᾶσι γάρ τι ἐν τοῖς ὅμιμασι καὶ ἐν τῷ παραυτίκα δρᾶν πάσχοντάς τι ἀγθεες δργή προσπίπτει*, καὶ οἱ λογισμῷ ἐλάχιστα χρώμενοι* θυμῷ πλεῖστα* ἐς ἔργον* καθίστανται. Ἀθηναίους δὲ 8 καὶ πλέον τι τῶν ἄλλων εἰκὸς τοῦτο δρᾶσαι, οἱ ἄρχειν τε τῶν ἄλλων ἀξιοῦσι καὶ ἐπισόντες τῇ γῇ τῶν πέλας* δηγοῦν μᾶλλον ἢ τὴν αὐτῶν δρᾶν.

»“Ως* οὖν ἐπὶ τοσαύτην πόλιν στρατεύοντες καὶ μεγί- 9 στηγη δέξαν* οἰσόμενοι τοῖς τε προγόνοις καὶ ἡμῖν αὐτοῖς ἐπ’ ἀμφότερα ἐκ τῶν ἀποθαινόντων, ἐπεσθ’ ὅπῃ ἀν τις γῆγηται, κόσμον* καὶ φυλακὴν* περὶ* παντὸς ποιούμενοι καὶ τὰ παραγγελόμενα δέξασθε χόμενοι*· κάλλιστον γάρ τόδε καὶ δεσφαλέστατον πολλοὺς ὄντας ἐνὶ κόσμῳ* χρωμένους φαίνεσθαι».

12. Τοσαῦτα εἰπὼν καὶ διαλύσας τὸν ξύλλογον* δ ’Αρχίδαμος Μελήσιππον πρῶτον ἀποστέλλει ἐς τὰς Ἀθήνας τὸν Διακρίτου, ἀνδρα Σπαρτιάτην, εἰ τι ἄρα μᾶλλον ἐνδοίεν* οἱ Ἀθηναῖοι δρῶντες ἢδη σφᾶς ἐν δδῷ ὄντας. οἱ δὲ οὐ προς- 2 εδέξαντο αὐτὸν ἐς τὴν πόλιν οὐδ’ ἐπὶ τὸ κοινόν*. ἢν γάρ Ηερικλέους γνώμη πρότερον νενικηκυῖα* κήρυκα καὶ πρεσβείαν μὴ προσδέχεσθαι Λακεδαιμονίων ἔξεστρατευμένων. ἀποπέμπουσιν οὖν αὐτὸν πρὶν ἀκούσαι καὶ ἐκέλευσον ἐκτὸς δρῶν* εἰναι αὐθημερόν, τό τε λοιπὸν* ἀναγωρήσαντας ἐπὶ τὰ σφέτερα αὐτῶν, ἢν τι βιόλωνται, πρεσβεύεσθαι. ξυμπέμ- πουσί τε τῷ Μελήσιππῳ ἀγωγούς*, ὅπως μηδενὶ ἔνγγένη- ται*. δ δέ, ἐπειδὴ ἐπὶ τοῖς δρίοις ἐγένετο* καὶ ἔμελλε δια- 3 λύσεσθαι*, τοσόνδε εἰπὼν ἐπορεύετο ὅτι «”Ηδε ἡ γῆμέρα τοῖς Ἐλλησι μεγάλων κακῶν ἀρξει»*.

“Ως δὲ ἀφίκετο ἐς τὸ στρατόπεδον καὶ ἔγνω δ ’Αρχί- 4 δαμος, ὅτι οἱ Ἀθηναῖοι οὐδέν πω ἐνδώσουσιν*, οὕτω* δὴ ἄρας* τῷ στρατῷ προυχώρει ἐς τὴν γῆν αὐτῶν. Βοιωτοὶ δὲ 5

μέρος μὲν τὸ σφέτερον καὶ τοὺς ἵππεας παρείχοντο Πελοποννησίοις ἔνστρατεύειν, τοῖς δὲ λειπομένοις ἐς Πλάταιαν ἐλθόντες τὴν γῆν ἐδήσουν.

13. Ἐτι δὲ τῶν Πελοποννησίων ἔνδιλεγομένων τε ἐς τὸν Ισθμὸν καὶ ἐν ὁδῷ ὅντων, πρὶν ἐσβαλεῖν ἐς τὴν Ἀττικὴν, Περικλῆς δὲ Ξανθίππου, στρατηγὸς ὧν Ἀθηναίων δέκατος αὐτός*, ὡς ἔγνω τὴν ἐσβολὴν ἐσομένην, διποτοπήσας*, δτι* Ἀρχίδαμος αὐτῷ ἔνεος* ὧν ἐτύγχανε, μὴ πολλάκις* ἢ αὐτὸς ἴδια* βουλόμενος χαρίζεσθαι τοὺς ἀγροὺς αὐτοῦ παραλίπην καὶ μὴ δηγώσῃ, ἢ καὶ Δακεδαιμονίων κελευσάντων ἐπὶ* διαβολῇ τῇ ἑαυτοῦ γένηται τοῦτο, ὥσπερ καὶ τὰ ἄγη* ἐλαύνειν* προεἰπον* ἔνεκα ἐκείνου, προηγόρευε* τοῖς Ἀθηναίοις ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, δτι Ἀρχίδαμος μέν οἱ* ἔνεος εἴη, οὐ μέντοι ἐπὶ* κακῷ γε τῆς πόλεως γένοιτο, τοὺς δὲ ἀγροὺς τοὺς ἑαυτοῦ καὶ οἰκίας, ἢν ἄρα μὴ δηγώσωσιν οἱ πολέμιοι ὥσπερ καὶ τὰ τῶν ἄλλων, ἀφίησιν αὐτὰ δημόσια εἶναι, καὶ μηδεμίαν οἱ διποψίαν κατὰ* ταῦτα γίγνεσθαι.

2 Παρήνει δὲ καὶ περὶ τῶν παρόντων ἀπερ καὶ πρότερον, πάρασκευάζεσθαι τε ἐς τὸν πόλεμον καὶ τὰ ἐκ τῶν ἀγρῶν ἐσκομίζεσθαι*, ἔς τε μάχην μὴ ἐπεξιέναι, ἀλλὰ τὴν πόλιν ἐσελθόντας φυλάσσειν, καὶ τὸ ναυτικόν, ἢπερ* ἰσχύουσιν, ἐξαρτύεσθαι*, τὰ τε τῶν ἔνυμάχων διὰ χειρὸς* ἔχειν, λέγων τὴν ἰσχὺν* αὐτοῖς ἀπὸ τούτων εἶναι τῶν χρημάτων τῆς προσόδου, τὰ δὲ πολλὰ τοῦ πολέμου γνώμη* καὶ χρημάτων περιουσίᾳ* χρατεῖσθαι*.

3 Θαρσεῖν τε ἐκέλευε προσιόντων* μὲν ἔξακοσίων ταλάντων ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ φόρου κατ' ἐνιαυτὸν ἀπὸ τῶν ἔνυμάχων τῇ πόλει ἀνευ τῆς ἄλλης προσόδου, διπορχόντων δὲ ἐν τῇ ἀκροπόλει ἔτι τότε ἀργυρίου ἐπισήμου* ἔξακισχιλίων ταλάντων (τὰ γὰρ πλεῖστα τριακοσίων ἀποδέοντα* μύρια ἐγένετο*, ἀφ' ὧν ἔς τε τὰ προπύλαια τῆς ἀκροπόλεως καὶ τὰλλα οἰκοδομήματα καὶ ἐς Ποτείδαιαν* ἀπανηλώθη*), χωρὶς* δὲ

χρυσίου ἀσήμου^{*} καὶ ἀργυρίου ἐν τε ἀναθήμασιν^{*} ἰδίοις καὶ δημοσίοις καὶ στασίαις^{*} περὶ τε τὰς πομπὰς καὶ τὸν ἄγωνας καὶ σκῦλα^{*} Μηδικὰ καὶ εἴ τι τοιουτότροπον^{*}, οὐκ ἐλάσσονος ἢ πεντακοσίων ταλάντων. ἔτι δὲ καὶ τὰ ἐκ τῶν δἄλλων ἱερῶν προσετίθει χρήματα οὐκ ὅληγα, οἷς χρήσεσθαι αὐτούς, καὶ ἣν πάνυ ἔξειργωνται^{*} πάντων, καὶ αὐτῆς τῆς θεοῦ τοῖς περικειμένοις^{*} χρυσίοις ἀπέφαινε^{*} δ' ἔχον τὸ ἄγαλμα τεσσαράκοντα τάλαντα^{*} σταθμὸν^{*} χρυσίου ἀπέφθου^{*} καὶ περιαἱρετὸν^{*} εἰναι ἀπαντηρησαμένους τε ἐπὶ σωτηρίᾳ ἔφη χρῆναι μὴ ἐλάσσω ἀντικαταστῆσαι^{*} πάλιν.

Χρήμασι μὲν οὖν οὔτως ἐθάρσυνεν αὐτούς· δηλίτας δὲ 6 τρισχιλίους καὶ μυρίους εἶναι ἀγεν τὸν ἐν τοῖς φρουρίοις καὶ τῶν παρ'^{*} ἐπαλξιν^{*} ἔξακισχιλίων καὶ μυρίων. τοσοῦτοι γάρ 7 ἐφύλασσον τὸ πρῶτον, ἐπότε^{*} οἱ πολέμιοι ἐσθάλοιεν, ἀπό τε τῶν πρεσβυτάτων καὶ τῶν νεωτάτων, καὶ μετοίκων οἵσοι δηλίται ἦσαν. τοῦ τε γάρ Φαληρικοῦ^{*} τείχους στάδιοι^{*} ἦσαν πέντε καὶ τριάκοντα πρὸς^{*} τὸν κύκλον^{*} τοῦ ἀστεως^{*} καὶ αὐτοῦ τοῦ κύκλου τὸ φυλασσόμενον τρεῖς καὶ τεσσαράκοντα (ἔστι δὲ αὐτοῦ, δὲ καὶ ἀφύλακτον ἦν, τὸ μεταξὺ τοῦ τε μακροῦ^{*} καὶ τοῦ Φαληρικοῦ), τὰ δὲ μακρὰ τείχη πρὸς^{*} τὸν Πειραιᾶ τεσσαράκοντα σταδίων, ὡν τὸ ἔξωθεν ἐτηρεῖτο^{*} καὶ τοῦ Πειραιῶς ἔνν Μουνιχία^{*} ἔξηκοντα μὲν σταδίων δ' ἀπας περίβολος, τὸ δὲ ἐν φυλακῇ δὲν ἥμισυ τούτου. ἵππεας δὲ^{*} ἀπέ- 8 φανινε διακοσίους καὶ χιλίους ἔνν ἴπποτοξόταις^{*}, ἔξακοσίους δὲ καὶ χιλίους τοξότας, καὶ τριήρεις τὰς πλοῖμους^{*} τριακοσίας. ταῦτα γάρ ὑπῆρχεν Ἀθηναῖοις καὶ οὐκ ἐλάσσω ἔκα- 9 στα τούτων, δτε ἡ ἐσθολὴ τὸ πρῶτον ἔμελλε Πελοποννησίων ἔσεσθαι καὶ ἐς τὸν πόλεμον καθίσταντο. ἔλεγε δὲ καὶ δἄλλα, οἰάπερ εἰώθει, Περικλῆς ἐς ἀπόδειξιν τοῦ περιέσεσθαι^{*} τῷ πολέμῳ.

14. Οι δὲ Ἀθηναῖοι ἀκούσαντες ἀνεπείθοντό^{*} τε καὶ ἐσεκομίζοντο ἐκ τῶν ἀγρῶν παιδας καὶ γυναικας καὶ τὴν

ἄλλην* κατασκευὴν, ἢ κατ' οἶκον ἔχρωντο, καὶ αὐτῶν τῶν οἰκιών καθαιροῦντες* τὴν ἔντλωσιν*: πρόσθατα δὲ καὶ ὑποζύγια ἐς τὴν Εὔβοιαν διεπέμψαντο* καὶ τὰς νήσους τὰς ἐπι-
2 κειμένας*. χαλεπῶς δὲ αὐτοῖς διὰ τὸ ἀεὶ εἰωθέναι τοὺς πολ- λοὺς ἐν τοῖς ἀγροῖς διατάσθαι* ἢ ἀνάστασις* ἐγίγνετο.

15. Ξυνεθεῆκει δὲ ἀπὸ* τοῦ πάνυ ἀρχαίου ἑτέρων μᾶλ- λον Ἀθηναῖοις τοῦτο. ἐπὶ γάρ Κέκροπος καὶ τῶν πρώτων βασιλέων ἡ Ἀττικὴ ἐς* Θησέα ἀεὶ κατὰ πόλεις φκεῖτο* πρυτανεῖά* τε ἔχούσας καὶ ἀρχοντας, καὶ ὅποτε* μή τι δει- σειαν, οὐ ἔνησαν βουλευσόμενοι ὡς* τὸν βασιλέα, ἀλλ' αὐ- τοὶ* ἔκαστοι ἐπολιτεύοντο καὶ ἔβουλεύοντο· καὶ τινες καὶ ἐπολέμησάν ποτε αὐτῶν, ὥσπερ καὶ Ἐλευσίνιοι μετ' Εὔμολ-
2 που* πρὸς Ἐρεχθέα*. ἐπειδὴ δὲ Θησεὺς ἐθασίλευσε, γενό- μενος μετὰ τοῦ ἔνυντοῦ* καὶ δυνατὸς τά τε ἄλλα διεκό- σμησε* τὴν χώραν καὶ καταλύσας τῶν ἄλλων πόλεων τά τε βουλευτήρια καὶ τὰς ἀρχὰς ἐς τὴν νῦν πόλιν οὖσαν, ἐν βου- λευτήριον ἀποδεῖξας* καὶ πρυτανεῖον, ἔνγροιςε* πάντας, καὶ νεμομένους* τὰ αὐτῶν ἔκάστους, ἀπερ καὶ πρὸ* τοῦ, ἦνάγκασε μιᾳ πόλει ταύτῃ χρῆσθαι*, ἢ ἀπάντων γῆδη ἔνυντε- λούντων* ἐς αὐτὴν μεγάλη γενομένη παρεδόθη ὑπὸ Θη- σέως τοῖς ἔπειτα· καὶ ἔνοικια* ἐξ ἔκείνου Ἀθηναῖοι ἔτι καὶ νῦν τῇ θεῷ ἑορτὴν δημοτελῆ* ποιοῦσι*.

3 Τὸ δὲ πρὸ* τούτου ἡ ἀκρόπολις ἡ νῦν οὖσα πόλις ἦν,
4 καὶ τὸ ὑπ' αὐτὴν πρὸς νότον μάλιστα τετραμμένον*. τεκμή- ριον* δέ· τὰ γάρ ιερὰ ἐν αὐτῇ τῇ ἀκροπόλει καὶ ἄλλων θεῶν ἔστι καὶ τὰ τῆς Ἀθηνᾶς, καὶ τὰ ἔξω πρὸς τοῦτο τὸ μέρος τῆς πόλεως μᾶλλον ἔδρυται, τό τε τοῦ Διὸς* τοῦ Ὁλυμπίου καὶ τὸ Πύθιον* καὶ τὸ τῆς Γῆς* καὶ τὸ ἐν Δίμναις* Διονύ- σου, φ τὰ ἀρχαιότατα Διονύσια* ποιεῖται* ἐν μηνὶ Ἀνθε- στηριῶν*, ὥσπερ καὶ οἱ ἀπ' Ἀθηναίων Ιωνες ἔτι καὶ νῦν νομίζουσιν*. ἔδρυται δὲ καὶ ἄλλα ιερὰ ταύτῃ* ἀρχαῖα. καὶ τῇ κρήνῃ τῇ νῦν μὲν τῶν τυράννων οὕτω σκευασάντων* Ἔν-

νεακρούνφ * καλουμένη, τὸ δὲ πάλαι φανερῶν τῶν πηγῶν οὐσῶν Καλλιρρόη ὀνομασμένη, ἐκεῖνοί τε ἐγγὺς οὕση τὰ πλείστου ἄξια ἔχρωντο*, καὶ νῦν ἔτι ἀπὸ τοῦ ἀρχαίου πρό τε γαμικῶν* καὶ ἐς ἄλλα τῶν ἱερῶν* νομίζεται* τῷ ὅδατι χρῆσθαι. καλεῖται δὲ διὰ τὴν παλαιὸν ταύτην κατοίκησιν καὶ ἡ ἀκρόπολις μέχρι τοῦδε ἔτι νπ' Ἀθηναίων πόλις.

16. Τῇ τε οὖν ἐπὶ πολὺ κατὰ τὴν χώραν αὐτονόμῳ οἰκήσει ἐπείχον* οἱ Ἀθηναῖοι, καὶ * ἐπειδὴ ἔνυψισθησαν, διὰ τὸ ἔθος ἐν τοῖς ἀγροῖς δημως οἱ πλείους τῶν ἀρχαίων καὶ τῶν ὑστερούν μέχρι τοῦδε τοῦ πολέμου γενόμενοί* τε καὶ οἰκήσαντες, οὐ διδίως τὰς μεταναστάσεις* πανοικησίᾳ* ἐποιοῦντο, ἄλλως* τε καὶ ἀρτι ἀνειληφότες* τὰς κατασκευὰς μετὰ τὰ Μηδικά· ἐθαρύνοντο* δὲ καὶ χαλεπῶς* ἔφερον οἱ· 2 κίας τε καταλείποντες καὶ ἵερά, ἢ διὰ* παντὸς ἦν αὐτοῖς ἐκ* τῆς κατὰ τὸ ἀρχαῖον πολιτείας πάτρια, δίαιτάν* τε μέλλοντες μεταβάλλειν καὶ οὐδὲν ἄλλο* ἢ πόλιν τὴν αὐτοῦ ἀπολείπων ἔκαστος.

17. Ἐπειδὴ δὲ ἀφίκοντο ἐς τὸ ἀστυ, δλίγοις μέν τισιν ὑπῆρχον οἰκήσεις* καὶ παρὰ* φίλων τινὰς ἢ οἰκείων καταφυγή, οἱ δὲ πολλοὶ τά τε ἐργῆμα* τῆς πόλεως ὥκησαν καὶ τὰ ἵερά καὶ τὰ ἡρῷα πάντα πλὴν τῆς ἀκροπόλεως καὶ τοῦ Ἐλευσινίου*, καὶ εἴ τι ἄλλο βεβαίως κληστὸν* ἦν· τὸ τε Πελασγικὸν* καλούμενον τὸ ὑπὸ τὴν ἀκρόπολιν, δὲ καὶ ἐπάρατόν* τε ἦν μὴ οἰκεῖν καὶ τι καὶ Πυθικοῦ μαντείου* ἀκροτελεύτιον* τοιόνδε διεκώλυε, λέγον ὡς

«τὸ Πελασγικὸν ἀργὸν* ἄμεινον»,

δημως ὑπὸ* τῆς παραχρῆμα* ἀνάγκης ἐξφυγήθη*. καὶ μοι· 2 δοκεῖ τὸ μαντείον τούναντίον ξυμβῆναι* ἢ προσεδέχοντο· οὐ γάρ διὰ τὴν παράνομον ἐνοίκησιν αἱ ξυμφοραὶ γενέσθαι τῇ πόλει, ἄλλα διὰ τὸν πόλεμον ἢ ἀνάγκη τῆς οἰκήσεως, δην οὐκ ὀνομάζον τὸ μαντείον προσήδει μὴ ἐπ' ἀγαθῷ ποτε αὐτὸ

3 κατοικισθησόμενον. κατεσκευάσαντο * δὲ καὶ ἐν τοῖς πύργοις τῶν τειχῶν πολλοῖ, καὶ ὡς ἔκαστός που ἐδύνατο· οὐ γάρ ἔχωρησε ἔνυελθόντας αὐτοὺς ἢ πόλις, ἀλλ' ὑστερὸν δὴ τὰ μακρὰ τείχη φέγγαν κατανειμάμενοι καὶ τοῦ Πειραιῶς τὰ 4 πολλά. ἅμα δὲ καὶ τῶν πρὸς * τὸν πόλεμον ἥπτοντο, ἔνυμάχους τε ἀγείροντες * καὶ τῇ Πελοποννήσῳ ἔκατὸν νεῶν ἐπίπλουν ἔξαρτύοντες *. καὶ οἱ μὲν ἐν τούτῳ παρασκευῆς ἦσαν*.

18. Ὁ δὲ στρατὸς τῶν Πελοποννησίων προτὸν ἀφίκετο τῆς Ἀττικῆς ἐς Οἰνόην* πρῶτον, ἥπερ * ἔμελλον ἐσβαλεῖν. καὶ ὡς ἔκαθέζοντο *, προσδολὰς παρεσκευάζοντο τῷ τείχει 2 ποιησόμενοι μηχαναῖς τε καὶ ἄλλῳ τρόπῳ· γάρ Οἰνόη οὖσα ἐν μεθορίοις τῆς Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας ἐτετέχιστο, καὶ αὐτῷ φρουρίῳ οἱ Ἀθηναῖοι ἐχρώντο *, δύπτε πόλεμος καταλάθοι*. τάς τε οὖν προσδολὰς ηύτρεπτίζοντο * καὶ ἄλλως* ἐνδιέτριψαν χρόνον περὶ αὐτῆν.

3 Αἰτίαν * δὲ οὐκ ἐλαχίστην Ἀρχίδαμος ἔλαβεν ἀπ' αὐτοῦ, διοκῶν καὶ ἐν τῇ ἔνυαγωγῇ* τοῦ πολέμου μαλακὸς* εἶναι καὶ τοῖς Ἀθηναίοις ἐπιτήδειος *, οὐ παραινῶν προθύμως πολεμεῖν· ἐπειδὴ τε ἔνυελέγετο δ στρατός, γὰρ τε ἐν τῷ Ισθμῷ ἐπιμονή* γενομένη καὶ κατὰ τὴν ἄλλην * πορείαν ἢ σχολαιότης* διέβαλεν * αὐτόν, μάλιστα δὲ ἢ ἐν τῇ Οἰνόῃ ἐπι- 4 σχεσις*. οἱ γάρ Ἀθηναῖοι ἐσεκομίζοντο ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ καὶ ἐδόκουν* οἱ Πελοποννήσιοι ἐπελθόντες ἀν διὰ τάχους πάντα ἔτι ἔξω καταλαβεῖν, εἰ μὴ διὰ τὴν ἐκείνου μέλλησιν*. 5 ἐν τοιαύτῃ μὲν ὁργῇ δ στρατὸς τὸν Ἀρχίδαμον ἐν τῇ καθηδρᾷ* εἰχεν *. ὁ δέ, προσδεχόμενος *, ὡς λέγεται, τοὺς Ἀθηναίους τῆς γῆς ἔτι ἀκεραίους* οὕσης ἐνδώσειν τι καὶ κατοκνήσειν * περιιδεῖν * αὐτὴν τμηθεῖσαν*, ἀνεῖχεν *.

19. Ἐπειδὴ μέντοι προσβαλόντες τῇ Οἰνόῃ καὶ πᾶσαν ἴδεαν * πειράσαντες * οὐκ ἐδύναντο ἐλεῖν, οἵ τε Ἀθηναίοι οὐδὲν ἐπεκηρυκεύοντο*, οὗτοι* δὴ δρμήσαντες * ἀπ' αὐτῆς μετὰ τὰ ἐν Πλαταιάᾳ ἐσελθόντων τῶν Θηραίων γενόμενα

ήμέρα δύδησκοστή μάλιστα*, τοῦ θέρους καὶ τοῦ σίτου ἀκμάζοντος*, ἐσέθαλον ἐς τὴν Ἀττικήν· ἥγειτο δὲ Ἐρχίδαιμος ὁ Ζευξιδάμων, Λακεδαιμονίων βασιλεὺς· καὶ καθεζόμενοι ἔτε-
μνον* πρῶτον μὲν Ἐλευσῖνα* καὶ τὸ Θριάσιον* πεδίον καὶ τροπήν τινα τῶν Ἀθηναίων ἴππεων περὶ τοὺς Ρείτους* κα-
λουμένους ἐποιήσαντο. ἐπειτα προυχώρουν ἐν δεξιᾷ ἔχοντες τὸ Αἰγάλεων* ὅρος διὰ Κρωπιᾶς*, ἔως ἀφίκοντο ἐς Ἀχαρ-
νάς*, χωρίον μέγιστον τῆς Ἀττικῆς τῶν δήμων καλουμένων.
καὶ καθεζόμενοι* ἐς αὐτὸν στρατόπεδόν τε ἐποιήσαντο χρέ-
νον τε πολὺν ἐμμείναντες* ἔτεμνον.

20. Γνώμη* δὲ τοιάδε λέγεται τὸν Ἐρχίδαιμον περὶ τε τὰς Ἀχαρνὰς ὡς ἐς μάχην ταξάμενον μεῖναι καὶ ἐς τὸ πε-
δίον ἐκείνη τῇ ἐσθολῇ οὐ καταβῆναι· τοὺς γὰρ Ἀθηναίους 2
ῆλπιζεν, ἀκμάζοντάς τε νεότητι πολλῇ καὶ παρεσκευασμέ-
νους ἐς πόλεμον, ὡς οὕπω* πρότερον, ἵσως ἂν ἐπεξελθεῖν καὶ τὴν γῆν οὐκ ἂν περιιδεῖν* τμηθῆναι. ἐπειδὴ οὖν αὐτῷ ἐς 3
Ἐλευσῖνα καὶ τὸ Θριάσιον πεδίον οὐκ ἀπήντησαν*, πειραν*
ἐποιεῖτο περὶ τὰς Ἀχαρνὰς καθήμενος, εἰ ἐπεξίασιν*. ἄμα* 4
μὲν γὰρ αὐτῷ δὲ χῶρος ἐπιτίθειος* ἐφαίνετο ἐνστρατοπεδεῦ-
σαι, ἄμα δὲ καὶ οἱ Ἀχαρνῆς μέγα μέρος ὅντες τῆς πόλεως
(τρισχίλιοι γὰρ διπλεῖται ἐγένοντο) οὐ περιόψεσθαι ἐδόκουν
τὰ σφέτερα διαφθαρέντα, ἀλλ’ ὅρμήσειν* καὶ τοὺς πάντας
ἐς μάχην· εἰ τε καὶ μὴ ἐπεξέλθοιεν ἐκείνῃ τῇ ἐσθολῇ οἱ
Ἀθηναῖοι, ἀδεέστερον* ἦδη ἐς τὸ ὕστερον τὸ πεδίον τεμεῖν
καὶ ἐς αὐτὴν τὴν πόλιν χωρήσεσθαι*. τοὺς γὰρ Ἀχαρνέας
ἐστερημένους τῶν σφετέρων οὐχ ὅμοιώς προθύμους ἔσεσθαι
ὑπὲρ τῆς τῶν ἄλλων κινδυνεύειν, στάσιν δὲ ἐνέσεσθαι* τῇ
γνώμῃ. τοιαύτῃ μὲν διανοίᾳ δὲ Ἐρχίδαιμος περὶ τὰς Ἀχαρ- 5
νὰς ἦν.

21. Ἀθηναῖοι δέ, μέχρι* μὲν οὖ περὶ Ἐλευσῖνα καὶ τὸ
Θριάσιον πεδίον δὲ στρατὸς ἦν, καὶ τινα ἐλπίδα εἰχον ἐς τὸ
ἐγγυτέρω αὐτοὺς μὴ προτέναι, μεμνημένοι καὶ Πλειστοάνακτα

τὸν Παυσανίου, Λακεδαιμονίων βασιλέα, ὅτε ἐσθαλών τῆς Ἀττικῆς ἐς Ἐλευσῖνα καὶ Θριῶν^{*} στρατῷ Πελοποννησίων πρὸ τοῦδε τοῦ πολέμου τέσσαροι καὶ δέκα ἔτεσιν ἀνεχώρησε πάλιν ἐς τὸ πλέον^{*} οὐκέτι προελθὼν (διὸ δὴ^{*} καὶ ἡ φυγὴ αὐτῷ ἐγένετο ἐκ Σπάρτης δόξαντι χρήμασι πεισθῆναι^{*} τὴν ἀναχώρησιν)· ἐπειδὴ δὲ περὶ Ἀχαρνὰς εἶδον τὸν στρατὸν ἑξήκοντα σταδίους τῆς πόλεως ἀπέχοντα, οὐκέτι ἀνασχετὸν^{*} ἐποιοῦντο, ἀλλ’ αὐτοῖς, ὡς εἰκός, τῆς γῆς τε μνομένης ἐν τῷ ἐμφανεῖ^{*}, δὲ οὕπω ἐωράκεσσαν οἵ γε νεώτεροι οὐδ’ οἱ πρεσβύτεροι πλὴν^{*} τὰ Μηδικά, δεινὸν ἐφαίνετο, καὶ ἐδόκει τοῖς τε ἄλλοις καὶ μάλιστα τῇ νεότητι ἐπεξιέναι καὶ μὴ περιορᾶν.

3 Κατὰ ξυστάσεις^{*} τε γιγνόμενοι ἐν πολλῇ ἔριδι ἦσαν, οἱ μὲν κελεύοντες ἐξιέναι, οἱ δέ τινες οὐκ ἔῳδεντες. χρησμολόγοι τε ἥδον χρησμοὺς παντοίους, ὃν ἀκροσθαι ἐκαστος ὥργητο^{*}. οἱ τε Ἀχαρνῆς οἰόμενοι παρὰ σφίσιν αὐτοῖς οὐκ ἐλαχίστην μοῖραν^{*} εἶναι Ἀθηναίων, ὡς αὐτῶν ἡ γῆ ἐτέμνετο, ἐνηγγον^{*} τὴν ἔξοδον μάλιστα. παντὶ τε τρόπῳ ἀνηρέθιστο^{*} ἡ πόλις, καὶ τὸν Περικλέα ἐν δργῇ εἶχον, καὶ ὃν παρήνεσε πρότερον ἐμέμνηντο οὐδέν, ἀλλ’ ἐκάιζον, δτι στρατηγὸς ὃν οὐκ ἐπεξάγοι, αἴτιόν τε σφίσιν ἐνόμιζον πάντων ὃν ἐπασχον.

22. Περικλῆς δὲ δρῶν μὲν αὐτοὺς πρὸς τὸ παρὸν χαλεπαίνοντας^{*} καὶ οὐ τὰ ἄριστα φρονοῦντας, πιστεύων δὲ δρθῶς γιγνώσκειν^{*} περὶ τοῦ μὴ ἐπεξιέναι, ἐκκλησίαν τε οὐκ ἐποίει αὐτῶν οὐδὲ δύσλογον^{*} οὐδένα, τοῦ μὴ δργῇ τι μᾶλλον ἡ γνώμῃ ξυνελθόντας ἐξαμαρτεῖν^{*}, τὴν τε πόλιν ἐφύλασσε καὶ δι’ ἡσυχίας μάλιστα, δσον ἐδύνατο, εἶχεν^{*}.

2 Ιππέας μέντοι ἐξέπειμπεν ἀεὶ τοῦ μὴ προδρόμους^{*} ἀπὸ τῆς στρατιᾶς ἐσπίπτοντας ἐς τοὺς ἀγροὺς τοὺς ἐγγὺς τῆς πόλεως κακουργεῖν^{*}. καὶ ἵππομαχία τις ἐγένετο βραχεῖα^{*} ἐν Φρυγίοις^{*} τῶν τε Ἀθηναίων τέλει^{*} ἐνὶ τῶν ἵππεών καὶ Θεσσαλοῖς μετ’ αὐτῶν πρὸς τοὺς Βοιωτῶν ἵππέας, ἐν ἣ οὐκ

έλασσον * ἔσχον οἱ Ἀθηναῖοι καὶ Θεσσαλοί, μέχρι * οὐ προσ-
βογθησάντων τοῖς Βοιωτοῖς τῶν ὀπλιτῶν τροπὴ ἐγένετο αὐ-
τῶν· καὶ ἀπέθανον τῶν Θεσσαλῶν καὶ Ἀθηναίων οὐ πολλοῖ,
ἀνείλοντο μέντοι αὐτοὺς αὐθημερὸν ἀσπόνδους *. καὶ οἱ Πελο-
ποννήσιοι τροπαῖον τῇδε στεραίᾳ ἔστησαν. ἡ δὲ βογθεια αὕτη 3
τῶν Θεσσαλῶν κατὰ * τὸ παλαιὸν ἔυμμαχικὸν ἐγένετο τοῖς
Ἀθηναίοις, καὶ ἀφίκοντο παρ' αὐτοὺς Δαρισαῖοι, Φαρσάλιοι,
Κραννώνιοι *, Πυράσιοι *, Γυρτώνιοι *, Φεραῖοι * ἡγούντο δὲ
αὐτῶν ἐκ μὲν Δαρισῆς Πολυμήδης καὶ Ἀριστόνους, ἀπὸ τῆς
στάσεως * ἐκάτερος, ἐκ δὲ Φαρσάλου Μένων· ἦσαν δὲ καὶ
τῶν ἄλλων κατὰ πόλεις ἀρχοντες.

23. Οἱ δὲ Πελοποννήσιοι, ἐπειδὴ οὐκ ἐπεξῆγσαν αὐτοῖς
οἱ Ἀθηναῖοι ἐς μάχην, ἀραντες * ἐκ τῶν Ἀχαρνῶν ἐδήρουν
τῶν δήμων τινὰς ἄλλους τῶν μεταξὺ Πάρνηθος καὶ Βριλησ-
σοῦ * ὅρους. ὅντων δὲ αὐτῶν ἐν τῇ γῇ οἱ Ἀθηναῖοι ἀπέστειλαν 2
τὰς ἑκατὸν ναῦς περὶ Πελοπόννησον, ἀσπερ παρεσκευάζοντο,
καὶ χιλίους ὀπλίτας ἐπ' αὐτῶν καὶ τοξότας τετρακοσίους·
ἐστρατήγει δὲ Καρκίνος τε δὲ Εὔνοτίμου καὶ Πρωτέας δὲ Ἐπι-
κλέους καὶ Σωκράτης δὲ Ἀντιγένους. καὶ οἱ μὲν ἀραντες τῇ 3
παρασκευῇ ταύτῃ περιέπλεον, οἱ δὲ Πελοποννήσιοι χρόνον
ἐμμεινάντες * ἐν τῇ Ἀττικῇ, δσου εἰχον τὰ ἐπιτήδεια, ἀνεχώ-
ρησαν διὰ Βοιωτῶν, οὐχ ἥπερ * ἐσέβαλον παριόντες δὲ Ωρω-
πὸν τὴν γῆν τὴν Γραικήν * καλουμένην, ἣν νέμονται Ωρώποι
Ἀθηναίων ὑπήκοοι, ἐδήρωσαν. ἀφικόμενοι δὲ ἐς Πελοπόννη-
σον διελύθησαν κατὰ πόλεις ἔκαστοι.

24. Ἀναχωρησάντων δὲ αὐτῶν οἱ Ἀθηναῖοι φυλακὰς *
κατεστήσαντο κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν, ὕσπερ * δὴ *
ἔμελλον διὰ * παντὸς τοῦ πολέμου φυλάξειν καὶ χιλια τά-
λαντα ἀπὸ τῶν ἐν τῇ ἀκροπόλει χρημάτων ἔδοξεν αὐτοῖς
ἐξαίρετα * ποιησαμένοις χωρὶς * θέσθαι καὶ μὴ ἀναλοῦν *,
ἄλλ' ἀπὸ τῶν ἄλλων πολεμεῖν. ἦν δέ τις εἰπη * ἢ ἐπιψηφίσης
κινεῖν * τὰ χρήματα ταῦτα ἐς ἄλλο τι, ἢν μὴ οἱ πολέμιοι

νγίτη^{*} στρατῷ ἐπιπλέωσι τῇ πόλει καὶ δέη ἀμύνασθαι, θά-
2 νατὸν ζημιάν^{*} ἐπέθεντο. τριήρεις τε μετ' αὐτῶν ἔκατόν ἔξαι-
ρέτους^{*} ἐποιήσαντο, κατὰ τὸν ἐνιαυτὸν ἔκαστον τὰς βελτί-
στας, καὶ τριηράρχους^{*} αὐταῖς, ὡν μὴ χρῆσθαι μηδεμιᾳ ἐς
ἄλλο τι ἥμετα τῶν χρημάτων περὶ τοῦ αὐτοῦ κινδύνου, ἢν δέη.

25. Οἱ δὲ ἐν ταῖς ἔκατὸν ναυὶ περὶ Πελοπόννησον Ἀθη-
ναῖοι καὶ Κερκυραῖοι μετ' αὐτῶν, πεντήκοντα ναυὶ προσθε-
θοηθῆστες, καὶ ἄλλοι τινὲς τῶν ἐκεὶ ξυμμάχων ἄλλα τε
ἐκάκουον^{*} περιπλέοντες καὶ ἐς Μεθώνην τῆς Λακωνικῆς ἀπο-
βάντες τῷ τείχῃ προσέβαλον, ὅντι ἀσθενεῖ καὶ ἀνθρώπων^{*}
οὐκ ἐνόντων. ἔτυχε δὲ περὶ τοὺς χώρους τούτους Βρασίδας δ
2 Τέλλιος, ἀνὴρ Σπαρτιάτης, φρουρὸν^{*} ἔχων, καὶ αἰσθόμενος
ἐθογήθει τοῖς ἐν τῷ χωρίῳ μετὰ δπλιτῶν ἔκατόν. διαδραμὼν^{*}
δὲ τὸ τῶν Ἀθηναίων στρατόπεδον, ἐσκεδασμένον κατὰ τὴν
χώραν καὶ πρὸς τὸ τείχος τετραμμένον^{*}, ἐσπίπτει ἐς τὴν Με-
θώνην καὶ δλίγους τινὰς ἐν τῇ ἐσδρομῇ^{*} ἀπολέσας τῶν μεθ'
ἔσαυτοῦ τῆν τε πόλιν περιεποίησε^{*} καὶ ἀπὸ^{*} τούτου τοῦ τολ-
μήματος πρώτου τῶν κατὰ τὸν πόλεμον ἐπηγέθη ἐν Σπάρτη.

Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ἄραντες^{*} παρέπλεον, καὶ σχόντες^{*} τῆς
3 Ἡλείας ἐς Φειάν ἐδῆσσον τὴν γῆν ἐπὶ δύο ἡμέρας καὶ προσ-
θοηθῆσαν τὰς τῶν ἐκ τῆς κοιλῆς Ἡλιδος^{*} τριακοσίους λογά-
δας^{*} καὶ τῶν αὐτόθεν ἐκ τῆς περιοικίδος Ἡλείων μάχη ἐκρά-
4 τησαν^{*}. ἀνέμου δὲ κατιόντος^{*} μεγάλου χειμαζόμενοι^{*} ἐν
ἀλιμένῳ χωρίῳ, οἱ μὲν πολλοὶ ἐπέβησαν ἐπὶ τὰς ναῦς καὶ
περιέπλεον τὸν Ἰχθῦν καλούμενον τὴν ἄκραν^{*} ἐς τὸν ἐν τῇ
Φειάζ λιμένα, οἱ δὲ Μεσσήνιοι ἐν τούτῳ καὶ ἄλλοι τινές, οἱ
οὐ δυνάμενοι^{*} ἐπιβῆναι, κατὰ γῆν χωρήσαντες τὴν Φειάν
5 αἱροῦσιν. καὶ ὑπερον αἱ τε νῆες περιπλεύσασαι ἀναλαμβά-
νουσιν αὐτοὺς καὶ ἐξανάγονται^{*} ἐκλιπόντες Φειάν, καὶ τῶν
Ἡλείων ἡ πολλὴ ἥδη στρατιὰ προσεδεῖθον ηγήκει. παραπλεύ-
σαντες δὲ οἱ Ἀθηναῖοι ἐπὶ ἄλλα χωρία ἐδῆσσον.

**4. Τὰ τελευταῖα πολεμικὰ συμβάντα
τοῦ ἔτους 431.**

(Κεφ. 26 - 33)

26. Υπὸ* δὲ τὸν αὐτὸν χρόνον τοῦτον οἱ Ἀθηναῖοι τριάκοντα ναῦς ἐξέπεμψαν περὶ τὴν Δοκρίδα καὶ Εὔβοιας ἄμα φυλακῆν· ἐστρατήγει δὲ αὐτῶν Κλεόπομπος ὁ Κλεινίου. καὶ ἀποβάσεις ποιησάμενος τῆς τε παραθαλασσίου ἔστιν* ἐξδήμωσε καὶ Θρόνιον* εἰλεν, δμήρους τε ἔλαθεν αὐτῶν, καὶ ἐν Ἀλόπη* τοὺς βοηθήσαντας Δοκρῶν μάχη ἐκράτησεν.

27. Ἀνέστησαν* δὲ καὶ Αἰγινήτας τῷ αὐτῷ θέρει τούτῳ ἐξ Αἰγίνης Ἀθηναῖοι, αὐτούς τε καὶ παιδας καὶ γυναικας, ἐπικαλέσαντες* οὐχ γῆκιστα τοῦ πολέμου σφίσιν αἰτίους εἶναι· καὶ τὴν Αἴγιναν ἀσφαλέστερον ἐφαίνετο, τῇ Πελοποννήσῳ ἐπικειμένην, αὐτῶν πέμψαντας ἐποίκους* ἔχειν. καὶ ἐξέπεμψαν ὅστερον οὐ πολλῷ ἐς αὐτὴν τοὺς οἰκήτορας. ἐκπεσοῦσι* δὲ τοῖς Αἰγινήταις οἱ Λακεδαιμόνιοι ἔδοσαν Θυρέαν* οἰκεῖν καὶ τὴν γῆν νέμεσθαι, κατὰ τε τὸ Ἀθηναίων διάφορον* καὶ δτι σφῶν εὐεργέται ἡσαν ὅπλος* τὸν σεισμὸν καὶ τῶν Ειλώτων τὴν ἐπανάστασιν. ἦδε Θυρεᾶτις γῆ μεθορία τῆς Ἀργείας καὶ Λακωνικῆς ἐστιν, ἐπὶ θάλασσαν καθήκουσα*. καὶ οἱ μὲν αὐτῶν ἐνταῦθα φύκησαν, οἱ δὲ ἐσπάρησαν κατὰ τὴν ἄλλην Ελλάδα.

28. Τοῦ δ' αὐτοῦ θέρους νουμηνίᾳ* κατὰ σελήνην, ὕσπερ* καὶ μόνον δοκεῖ εἶναι γίγνεσθαι δυνατόν, δ ήλιος ἐξέλιπε μετά μεσημβρίαν καὶ πάλιν ἀνεπληρώθη*, γενόμενος μηνοειδῆς* καὶ ἀστέρων τινῶν ἐκφανέντων.

29. Καὶ ἐν τῷ αὐτῷ θέρει Νυμφόδωρον τὸν Πύθεω*, ἄνδρα Ἀδδηρίτην*, οὗ εἰχε τὴν ἀδελφὴν Σιτάλκην, δυνάμενον παρ' αὐτῷ μέγα οἱ Ἀθηναῖοι, πρότερον πολέμιον νομίζοντες, πρόξενον* ἐποίήσαντο καὶ μετεπέμψαντο, βουλόμενοι Σιτάλκην σφίσι τὸν Τήρεω*, Θρακῶν βασιλέα, ξύμ-

5 μαχον γενέσθαι. ἐλθών τε ἐς τὰς Ἀθήνας δὲ Νυμφόδωρος τὴν τε τοῦ Σιτάλκου ἔυμμαχίαν ἐποίησε καὶ Σάδοκον τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ἀθηναῖον*, τόν τε ἐπὶ Θράκης πόλεμον ὑπεδέχετο * καταλύσειν*. πείσειν γὰρ Σιτάλκην πέμπειν στρατιὰν 6 Θράκιαν Ἀθηναῖοις ἱππέων τε καὶ πελταστῶν. ἔνυεθίθασε δὲ καὶ τὸν Περδίκκαν τοῖς Ἀθηναῖοις καὶ Θέρμην* αὐτῷ ἔπεισεν ἀποδοῦναι· ἔνυεστράτευσέ τ' εὐθὺς Περδίκκας ἐπὶ Χαλκιδέας* 7 μετ' Ἀθηναίων καὶ Φορμίωνος*. οὕτω μὲν Σιτάλκης τε δὲ Τήρεω, Θρᾳκῶν βασιλεύς, ἔνυμμαχος ἐγένετο Ἀθηναῖοις καὶ Περδίκκας δὲ Ἀλεξάνδρου, Μακεδόνων βασιλεύς.

30. Οἱ δὲ ἐν ταῖς ἑκατὸν ναυσὶν Ἀθηναῖοι ἔτι ὄντες περὶ Πελοπόννησον Σόλλιόν* τε, Κορινθίων πόλισμα, αἰροῦσι καὶ παραδιδόσι Παλαιρεῦσιν* Ἀκαρνάνων μόνοις τὴν γῆν καὶ πόλιν νέμεσθαι· καὶ Ἀστακον*, ἡς Εὔχροος ἐτυράννει, λαβόντες κατὰ κράτος*. καὶ ἔξελάσαντες αὐτὸν τὸ χωρίον ἐς τὴν 2 ἔνυμμαχίαν προσεποιήσαντο*. ἐπὶ τε Κεφαλληγίαν τὴν νῆσον πλεύσαντες προσηγάγοντο* ἀνευ μάχης· κείται δὲ ἡ Κεφαλληγία κατὰ* Ἀκαρνάνιαν καὶ Λευκάδα τετράπολις οὖσα, 3 Παλῆς, Κράνιοι, Σαμαῖοι, Προνναῖοι. Ὁστερον δὲ οὐ πολλῷ ἀνεγώρησαν αἱ νῆσες ἐς τὰς Ἀθήνας.

31. Περὶ δὲ τὸ φθινόπωρον τοῦ θέρους τούτου Ἀθηναῖοι πανδημεῖ, αὐτοὶ καὶ οἱ μέτοικοι, ἐσέβαλον ἐς τὴν Μεγαρίδα Περικλέους τοῦ Ξανθίππου στρατηγοῦντος. καὶ οἱ περὶ Ηελοπόννησον Ἀθηναῖοι οἱ ἐν ταῖς ἑκατὸν ναυσὶν (ἔτυχον γὰρ γῆδη ἐν Αιγίνῃ ὄντες ἐπ' οἴκου ἀνακομιζόμενοι*) ὡς γῆσθοντο τοὺς ἐκ τῆς πόλεως πανστρατιᾷ ἐν Μεγάροις ὄντας, ἐπλευσαν 2 παρ' αὐτοὺς καὶ ἔνυεμείχθησαν*. στρατόπεδόν* τε μέγιστον δὴ τούτο ἀθρόον Ἀθηναίων ἐγένετο, ἀκμαζούσης ἔτι τῆς πόλεως καὶ οὕπω νενοσηκυίας· μυρίων γὰρ δπλιτῶν οὐκ ἐλάσσους ήσαν αὐτοὶ Ἀθηναῖοι (χωρὶς* δὲ αὐτοῖς οἱ ἐν Ποτειδαίᾳ τρισχιλίοι ήσαν), μέτοικοι δὲ ἔνυεσέβαλον οὐκ ἐλάσσους τρισχιλίων δπλιτῶν, χωρὶς δὲ δὲ ἄλλος διμιλος* φιλῶν

οὐκ ὀλίγος. δηγώσαντες δὲ τὰ πολλὰ τῆς γῆς ἀνεχώρησαν.
ἐγένοντο δὲ καὶ ἄλλαι βιτερον ἐν τῷ πολέμῳ κατὰ ἔτος 3
ἔκαστον ἐσβολαὶ Ἀθηναίων ἐς τὴν Μεγαρίδα καὶ ἵπτεων καὶ
παντρατιφ, μέχρι οὗ Νίσαια* ἐάλω δπ' Ἀθηναίων.

32. Ἐτειχίσθη δὲ καὶ Ἀταλάντη δπ' Ἀθηναίων φρού-
ριον τοῦ θέρους τούτου τελευτῶντος, ἢ ἐπὶ^{*} Δοκροῖς τοῖς
Ὀπουντίοις νῆσοις, ἐρήμῃ πρότερον οὖσα, τοῦ μὴ ληστὰς
ἐκπλέοντας ἐξ Ὀποῦντος^{*} καὶ τῆς ἄλλης Δοκρίδος κακουρ-
γεῖν τὴν Εὔβοιαν. ταῦτα μὲν ἐν τῷ θέρει τεύτῳ μετὰ τὴν
Πελοποννησίων ἐκ τῆς Ἀτικῆς ἀναχώρησιν ἐγένετο.

33. Τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου^{*} χειμῶνος Εὔαρχος δ Ἀκαρ-
νάν, βουλόμενος ἐς τὴν Ἀστακὸν κατελθεῖν*, πείθει Κοριν-
θίους τεσσαράκοντα ναυσὶ καὶ πεντακοσίοις καὶ χιλίοις δρπλί-
ταις ἑαυτὸν κατάγειν^{*} πλεύσαντας, καὶ αὐτὸς ἐπικούρους^{*}
τινὰς προσεμισθώσατο*. ἦρχον δὲ τῆς στρατιᾶς Εὐφαμίδας
τε δ Ἀριστωνύμου καὶ Τιμόξενος δ Τιμοκράτους καὶ Εὐμα-
χος δ Χρύσιδος. καὶ πλεύσαντες κατήγαγον· καὶ τῆς ἄλλης²
Ἀκαρναίας τῆς περὶ θάλασσαν ἔστιν ἡ χωρία βουλόμενοι
προσποιήσαθαι καὶ πειραθέντες, ὡς οὐκ ἐδύναντο, ἀπέπλεον.
ἐπ' οἶκου. σχόντες δ' ἐν τῷ παράπλῳ ἐς Κεφαλληνίαν καὶ
ἀπόθεσιν ποιησάμενοι ἐς τὴν Κρανίων γῆν, ἀπατηθέντες
δπ' αὐτῶν ἐξ δμολογίας^{*} τινὸς ἀνδρας τε ἀποθάλλουσι σφῆν
αὐτῶν, ἐπιθεμένων ἀπροσδοκήτοις τῶν Κρανίων, καὶ βιαιότε-
ρον ἀναγαγόμενοι^{*} ἐκομίσθησαν^{*} ἐπ' οἶκου.

5. Ὁ ἐπιτάφιος τοῦ Περικλέους.

(Κεφ. 34 - 47, 1)

34. Ἐν δὲ τῷ αὐτῷ χειμῶνι Ἀθηναῖοι τῷ πατρίφ
νόμῳ^{*} χρώμενοι δημοσίᾳ ταφὰς ἐποιήσαντο τῶν ἐν τῷδε τῷ
πολέμῳ πρώτων ἀποθανόντων τρόπῳ τοιφδε. τὰ μὲν δεστὰ²
προτίθενται^{*} τῶν ἀπογενομένων^{*} πρότριτα^{*} σκηνὴν^{*} ποιή-

σαντες, και ἐπιφέρει* τῷ αὐτοῦ ἔκαστος, ἦν τι βούληται·
3 οἱ ἐπειδὰν δὲ ή ἐκφορὰ γῇ, λάρνακας* κυπαρισσίνας ἄγουσιν
ἄμαξαι, φυλῆς ἑκάστης μίαν· ἔνεστι* δὲ τὰ δστᾶ, ἵνα ἔκαστος
ἡν φυλῆς. μία δὲ αἰλίνη* κενὴ φέρεται ἐστρωμένη τῶν ἀφα-
4 γῶν*, οἵ ἂν μὴ εὑρεθῶσιν ἐς ἀναίρεσιν. ξυνεκφέρει* δὲ δ
βουλόμενος καὶ δστῶν καὶ ξένων, καὶ γυναικες πάρεισιν αἱ
προσήκουσαι* ἐπὶ τὸν τάφον δλοφυρόμεναι*.

5 Τιθέασιν οὖν ἐς τὸ δημόσιον σῆμα*, δ ἐστιν ἐπὶ τοῦ καλ-
λίστου προαστίου τῆς πόλεως, καὶ ἀεὶ ἐν αὐτῷ θάπτουσι τοὺς
ἐκ* τῶν πολέμων πλήν γε τοὺς ἐν Μαραθῶνι· ἐκείνων δὲ
διαπρεπῆ τὴν ἀρετὴν κρίναντες αὐτοῦ καὶ τὸν τάφον ἐποίη-
6 σαν. ἐπειδὰν δὲ κρύψωσι γῇ, ἀνὴρ ἡρημένος ὑπὸ τῆς πό-
λεως, δις ἂν γνώμῃ* τε δοκῇ μηδέξυνετος εἶναι καὶ ἀξιώσει*
προηγκη*, λέγει ἐπ'* αὐτοῖς ἐπαινον τὸν πρέποντα· μετὰ δὲ
7 τοῦτο ἀπέρχονται. ὥδε μὲν θάπτουσι· καὶ διὰ παντὸς τοῦ πο-
8 λέμου, δόπτες ξυμβαίη* αὐτοῖς, ἐχρῶντο τῷ νόμῳ. ἐπὶ δ' οὖν
τοῖς πρώτοις τοῖσδε Περικλῆς ὁ Ξανθίππου ἡρέθη λέγειν.
καὶ ἐπειδὴ καιρὸς ἐλάμβανε*, προελθὼν* ἀπὸ τοῦ σήματος
ἐπὶ βῆμα υψηλὸν πεποιημένον, δπως ἀκούοιτο ὡς* ἐπὶ
πλείστον τοῦ δμίλου, ἔλεγε τοιάδε.

35. «Οἱ μὲν πολλοὶ τῶν ἐνθάδε γῆδη εἰρηκότων ἐπαι-
νοῦσι τὸν προσθέντα τῷ νόμῳ τὸν λόγον τόνδε, ὡς* καλὸν
διν ἐπὶ τοῖς ἐκ τῶν πολέμων θαπτομένοις ἀγορεύεσθαι αὐτόν.
ἔμοι δὲ ἀρκοῦν* ἂν ἐδόκει εἶναι ἀνδρῶν ἀγαθῶν* ἔργῳ γε-
νομένων ἔργῳ καὶ δηλοῦσθαι τὰς τιμάς, οἵα καὶ νῦν περὶ τὸν
τάφον* τόνδε δημοσίᾳ παρασκευασθέντα δρᾶτε, καὶ μὴ ἐν
ἐνὶ ἀνδρὶ πολλῶν ἀρετάς κινδυνεύεσθαι* εῦ τε καὶ χειρον εἰ-
2 πόντι πιστευθῆναι. χαλεπὸν γάρ τὸ μετρίως* εἰπεῖν, ἐν φ
μόλις καὶ ἡ δόκησις* τῆς ἀληθείας βεβαιοῦται. δ τε γάρ
ξυνειδώς* καὶ εὔνους ἀκροατὴς τάχ' ἀν τι ἐνδεεστέρως πρὸς
δι βούλεται τε καὶ ἐπίσταται νομίσεις δηλοῦσθαι, δ τε ἀπειρος
ἔστιν δ καὶ πλειστάζεσθαι*, διὰ φθόνον, εἴ τι ὑπὲρ τὴν ἔαυ-

τοῦ φύσιν ἀκούοις. μέχρι γὰρ τοῦδε ἀνεκτοὶ οἱ ἔπαινοι εἰσὶ περὶ ἑτέρων λεγόμενοι, ἐς δύον ἀν καὶ αὐτὸς ἔκαστος οἴγηται ἵκανὸς εἶναι δρᾶσαί τι, ὅν γῆκουσε· τῷ δὲ ὑπερβάλλοντι * αὐτῶν φθονοῦντες γῆδη * καὶ ἀπιστοῦσιν. ἐπειδὴ δὲ τοῖς πάλαι 3 οὗτως ἐδοκιμάσθη * ταῦτα καλῶς ἔχειν, χρὴ καὶ ἐμὲ ἐπόμενον τῷ νόμῳ πειρᾶσθαι ὑμῶν τῆς ἑκάστου θουλήσεώς τε καὶ δόξης * τυχεῖν * ὡς * ἐπὶ πλειστον.

36. »Ἄρξομαι δὲ ἀπὸ τῶν προγόνων πρῶτον· δίκαιον γὰρ αὐτοῖς καὶ πρέπον δὲ ἄμα ἐν τῷ τοιφδε * τὴν τιμὴν * ταύτην τῆς μνήμης δίδοσθαι. τὴν γὰρ χώραν οἱ αὐτοὶ ἀεὶ οἰκουντες διαδοχῇ * τῶν ἐπιγιγνομένων μέχρι τοῦδε ἐλευθέρων δι’ ἀρετὴν παρέδοσαν. καὶ ἔκεινοί τε ἀξιοὶ ἐπαίνου καὶ ἔτι 2 μᾶλλον οἱ πατέρες γῆμῶν· κτησάμενοι γὰρ πρὸς * οὓς ἐδέξαντο δῆμην ἔχομεν ἀρχὴν οὐκ ἀπόνως, γῆμὲν τοῖς νῦν προσκατέλιπον.

»Τὰ δὲ πλείω αὐτῆς αὐτοὶ γῆμεῖς οἵδε οἱ νῦν ἔτι σητες 3 μάλιστα * ἐν τῇ καθεστηκυίᾳ * γῆλικίᾳ ἐπηγυεῖσαμεν *, καὶ τὴν πόλιν τοῖς πᾶσι * παρεσκευάσαμεν καὶ ἐς πόλεμον καὶ ἐς εἰρήνην αὐταρκεστάτην. ὅν ἐγὼ τὰ μὲν κατὰ πολέμους 4 ἔργα *, οὓς ἔκαστα ἐκτήθη, ἢ εἴ τι αὐτοὶ ἢ οἱ πατέρες γῆμῶν δάρβαρον ἢ Ἐλληνα πολέμουν ἐπιόντα προθύμως γῆμυνάμεθα, μακρηγορεῖν ἐν * εἰδόσιν οὐ θουλόμενος, ἔάσω. ἀπὸ δὲ οἵας τε ἐπιτηδεύσεως * γῆλικομεν ἐπ’ αὐτὰ καὶ μεθ’ οἵας πολιτείας * καὶ τρόπων * ἐξ οἷων μεγάλα ἐγένετο, ταῦτα δηλώσας πρῶτον εἰμι καὶ ἐπὶ τὸν τῶνδε ἔπαινον, νομίζων ἐπὶ * τε τῷ παρόντι οὐκ ἀπρεπῆ λεχθῆναι αὐτὰ καὶ τὸν πάντα δημιούν καὶ ἀστῶν καὶ ξένων ξύμφορον εἶναι αὐτῶν ἐπακοῦσαι *.

37. »Χρώμεθα γὰρ πολιτείᾳ * οὐ ζηλούσῃ τοὺς τῶν πέλας * νόμους, παράδειγμα δὲ μᾶλλον αὐτοὶ σητες τισὶν ἢ μιμούμενοι ἑτέρους. καὶ σηνομα μὲν διὰ τὸ μὴ ἐς δλίγους, ἀλλ’ ἐς πλείονας οἰκεῖν * δημοκρατία κέκληται, μέτεστι * δὲ κατὰ μὲν τοὺς νόμους πρὸς τὰ ἔδια διάφορα πᾶσι τὸ ἕσον, κατὰ δὲ

τὴν ἀξίωσιν*, ως ἔκαστος ἐν τῷ εὐδοκιμεῖ*, οὐκ ἀπὸ μέρους* τὸ πλέον ἐς τὰ κοινὰ* ἢ ἀπὸ ἀρετῆς προτιμᾶται, οὐδὲ αὖ κατὰ* πενίαν, ἔχων δέ τι ἀγαθὸν δρᾶσαι τὴν πόλιν, ἀξιώ-
2 ματος ἀφανεῖται* κεκώλυται. ἐλευθέρως δὲ τά τε πρὸς τὸ κοινὸν πολιτεύομεν* καὶ ἐς* τὴν πρὸς ἀλλήλους τῶν καθ'
ἡμέραν ἐπιτηδευμάτων* ὑποψίαν, οὐ δι' ὀργῆς τὸν πέλας, εἰ
καθ'* ἥδονήν τι δρᾶ, ἔχοντες, οὐδὲ ἀζημίους μέν, λυπηρὰς
3 δὲ τῇ ὅψει ἀχθηδόνας* προστιθέμενοι. ἀνεπαχθῶς* δὲ τὰ
ἴδια προσομιλοῦντες* τὰ δημόσια* διὰ δέος* μάλιστα οὐ
παρανομοῦμεν, τῶν τε ἀεὶ* ἐν ἀρχῇ ὄντων ἀκροσει* καὶ τῶν
νόμων, καὶ μάλιστα αὐτῶν ὅσοι τε ἐπ' ὠφελίᾳ τῶν ἀδικου-
μένων κείνται καὶ ὅσοι ἄγραφοι ὄντες αἰσχύνην διμολογου-
μένην φέρουσι.

38. »Καὶ μὴν* καὶ τῶν πόνων πλείστας ἀναπαύλας* τῇ
γνώμῃ* ἐπορισάμεθα*, ἀγῶνι μέν γε καὶ θυσίαις* διετη-
σίοις* νομίζοντες*, ίδιαις δὲ κατασκευαῖς* εὑπρεπέσιν, ὃν
2 καθ' ἡμέραν ἡ τέρψις τὸ λυπηρόν* ἐκπλήσσει*. ἐπεσέρχε-
ται* δὲ διὰ μέγεθος τῆς πόλεως ἐκ πάσης γῆς τὰ πάντα,
καὶ ξυμβαίνει ἡμῖν μηδὲν οἰκειοτέρᾳ τῇ ἀπολαύσει* τὰ αὐ-
τοῦ ἀγαθὰ γιγνόμενα καρποῦσθαι ἢ καὶ τὰ τῶν ἀλλών ἀν-
θρώπων.

39. »Διαφέρομεν* δὲ καὶ ταῖς τῶν πολεμικῶν μελέταις
τῶν ἐναντίων τοῖσδε. τήν τε γὰρ πόλιν κοινὴν παρέχομεν καὶ
οὐκ ἔστιν* ὅτε ξενηγλασίαις ἀπείργομέν* τινα ἢ μαθήματος ἢ
θεάματος, δηλαδὴν ἀν τις τῶν πολεμίων ίδων ὠφελη-
θείη, πιστεύοντες οὐ ταῖς παρασκευαῖς τὸ πλέον* καὶ ἀπά-
ταις* ἢ τῷ ἀφ' ἡμῶν αὐτῶν ἐς τὰ ἔργα εὐψύχῳ*. καὶ
ἐν ταῖς παιδείαις* οἱ μὲν ἐπιπόνῳ ἀσκήσει εὐθὺς νέοι
ὄντες τὸ ἀνδρεῖον μετέρχονται*, ἡμεῖς δὲ ἀνειμένως* διαι-
τώμενοι οὐδὲν ἡσσον ἐπὶ τοὺς ίσοπαλεῖς* κινδύνους χωροῦμεν.

2 »Τεκμήριον δέ· οὕτε γὰρ Λακεδαιμόνιοι καθ' ἔαυτούς,
μεθ' ἀπάντων δὲ ἐς τὴν γῆν ἡμῶν στρατεύουσι, τήν τε τῶν

πέλας αὐτοὶ ἐπελθόντες* οὐ χαλεπῶς ἐν τῇ ἀλλοτρίᾳ τοὺς περὶ τῶν οἰκείων ἀμυνομένους μαχόμενοι τὰ πλείω κρατοῦ· μεν· ἀθρόᾳ τε τῇ δυνάμει ἡμῶν οὐδείς πω πολέμιος ἐνέτυχε 3 διὰ τὴν τοῦ ναυτικοῦ τε ἄμα ἐπιμέλειαν καὶ τὴν ἐν τῇ γῇ ἐπὶ πολλὰ ἡμῶν αὐτῶν ἐπίπεμψιν*: ἦν δέ που μορίῳ* τινὶ προσμείξεις*, κρατήσαντές τέ τινας ἡμῶν πάντας αὐχού-σιγ* ἀπεῶται καὶ νικηθέντες ὑφ' ἀπάντων ἡσσῆσθαι.

»Καίτοι* εἰ* ὁρθυμίᾳ* μᾶλλον ἢ πόνων μελέτῃ* καὶ 4 μὴ μετὰ νόμων τὸ πλέον ἢ τρόπων ἀνδρείας* ἔθέλομεν πιν-δυνεύειν, περιγίγνεται* ἡμῖν τοῖς τε μέλουσιν ἀλγεινοῖς μὴ προκάμνειν*, καὶ ἐς αὐτὰ ἐλθοῦτι μὴ ἀτολμοτέρους τῶν ἀεὶ μοχθούντων φαίνεσθαι, καὶ ἐν τε τούτοις τὴν πόλιν ἀξίαν εἶναι θαυμάζεσθαι καὶ ἔτι ἐν ἀλλοις.

40. »Φιλοκαλοῦμεν γάρ μετ' εὐτελείας* καὶ φιλοσοφοῦ-μεν* ἄνευ μαλακίας*: πλούτῳ τε ἔργου μᾶλλον καιρῷ ἢ λό-γου κόμπῳ* χρώμεθα*, καὶ τὸ πένεσθαι* οὐχ ὅμολογειν τινὶ αἰσχρόν, ἀλλὰ μὴ διαφεύγειν ἔργῳ αἰσχιον. ἔνι* τε τοῖς 2 αὐτοῖς οἰκείων ἄμα καὶ πολιτικῶν ἐπιμέλεια καὶ ἑτέροις πρὸς ἔργα τετραμμένοις* τὰ πολιτικὰ μὴ ἐνδεῶς γνῶναι· μό-νοι γάρ τόν τε μηδὲν τῶνδε μετέχοντα οὐκ ἀπράγμονα*, ἀλλ᾽ ἀχρεῖον* νομίζομεν, καὶ αὐτοὶ ἢτοι* κρίνομέν* γε ἢ ἐνθυμούμεθα* δρθῶς τὰ πράγματα, οὐ τοὺς λόγους τοῖς ἔρ-γοις βλάβην ἥγονύμενοι, ἀλλὰ μὴ προδιδαχθῆναι* μᾶλλον λόγῳ πρότερον ἢ ἐπὶ ἂ δεῖ ἔργῳ ἐλθεῖν. διαφερόντως* γάρ 3 δὴ* καὶ τόδε ἔχομεν, ὥστε* τολμᾶν τε σὶ αὐτοὶ μάλιστα καὶ περὶ διν ἐπιχειρήσομεν ἐκλογίζεσθαι· δ* τοῖς ἄλλοις ἀμαθίᾳ μὲν θράσος, λογισμὸς δὲ ὅκνον φέρει. κράτιστοι* δ' ἀν τὴν φυχὴν δικαίως κριθεῖν οἱ τά τε δεινὰ* καὶ ἡδέα σαφέστατα γιγνώσκοντες καὶ διὰ ταῦτα μὴ ἀποτρεπόμενοι ἐκ τῶν κιν-δύνων.

»Καὶ τὰ ἐς ἀρετὴν* ἥγαντιώμεθα* τοῖς πολλοῖς· οὐ γάρ 4 πάσχοντες εὖ, ἀλλὰ δρῶντες* κτώμεθα τοὺς φίλους. δεῖθαι·

τερος* δὲ δὲράσας τὴν χάριν, ὥστε διφειλομένην δι' εύνοιας,
φέδεωκε, σφύζειν*. δὲ δὲ ἀντοφειλων* ἀμβλύτερος*, εἰδὼς
οὐκ ἔς* χάριν, ἀλλ' ἔς διφειλημα τὴν ἀρετὴν ἀποδώτων· καὶ
μόνοι οὐ τοῦ ξυμφέροντος μᾶλλον* λογισμῷ η̄ τῆς ἐλευθε-
ρίας τῷ πιστῷ* ἀδεῶς τινα ὠφελοῦμεν.

41. »Ἐξυελών τε λέγω τὴν τε πᾶσαν* πόλιν τῆς Ἑλλά-
δος παιδευσιν* εἶναι καὶ καθ' ἔκαστον δοκεῖν ἂν μοι τὸν αὐ-
τὸν ἄνδρα παρ' ἡμῶν ἐπὶ πλειστ' ἂν εἴδη καὶ μετὰ χαρίτων
μάλιστ' ἂν εὐτραπέλως* τὸ σῶμα αὔταρκες παρέχεσθαι*.
2 καὶ ὡς οὐ λόγων ἐν τῷ παρόντι κόρμπος* τάδε μᾶλλον* η̄
ἔργων ἐστὶν ἀλγήθεια*, αὐτὴν η̄ δύναμις τῆς πόλεως, η̄ν ἀπὸ
3 τῶν τρόπων ἐκτησάμεθα, σημαίνει. μόνη γὰρ τῶν νῦν
ἀκοῆς κρείσσων* ἔς πεῖραν* ἔρχεται καὶ μόνη οὕτε τῷ πο-
λεμίῳ ἐπελθόντι ἀγανάκτησιν ἔχει*, ὑφ' οὖτων κακοπαθεῖ,
οὕτε τῷ ὑπηκόῳ κατάμεμψιν*, ὡς οὐχ ὑπ' ἀξίων ἀρχεται.
4 μετὰ μεγάλων δὲ σημείων* καὶ οὐδήν* τοι ἀμάρτυρόν* γε τὴν
δύναμιν παρασχόμενοι* τοῖς τε νῦν καὶ τοῖς ἔπειτα θαυμα-
σθησόμεθα, καὶ οὐδὲν προσδεόμενοι οὕτε Ὁμύρου ἐπαινέτου
οὕτε δυτικούς* μὲν τὸ αὐτίκα* τέρψει, τῶν δ' ἔργων τὴν
ὑπόνοιαν* η̄ ἀλγήθεια βλάψει, ἀλλὰ πᾶσαν μὲν θάλασσαν καὶ
γῆν ἐσβατὸν* τῇ ἡμιτέρατόλμηκαταναγκάσαντες γενέσθαι,
πανταχοῦ δὲ μνημεῖα*[καλῶν* τε κάγχθῶν ἀΐδια ἔυγκα-
τοικίσαντες*.

5 »Περὶ* τοιαύτης οὖν πόλεως* οὐδεῖτε γενναίως δικαι-
οῦντες* μὴ ἀφαιρεθῆναι αὐτὴν μαχόμενοι* ἐτελεύτησαν,
καὶ τῶν λειπομένων* πάντα τινὰ εἰκὸς ἐθέλειν ὑπὲρ αὐτῆς
κάμνειν*.

42. »Διὸ δὴ καὶ ἐμήκυνα* τὰ περὶ τῆς πόλεως, διδα-
σκαλίαν τε ποιούμενος μὴ περὶ ἵσου* ἥμεν εἶναι τὸν ἀγῶνα
καὶ οἵ τωνδε μηδὲν ὑπάρχει δμοίως, καὶ τὴν εὐλογίαν* ἅμα
2 ἐφ' οἵς νῦν λέγω φανερὰν σημείοις* καθιστάς. καὶ εἰρηται
αὐτῆς τὰ μέγιστα· ἡ γὰρ τὴν πόλιν ὕμνησα*, αἱ τῶνδε καὶ

τῶν τοιώνδε ἀρεταὶ ἐκόσμησαν, καὶ οὐκ ἄν πολλοῖς τῶν Ἐλλήνων ισόρροποις* ὡςπερ τῶνδε δ λόγος τῶν ἔργων φανεῖη. δοκεῖ δέ μοι δηλοῦν ἀνδρὸς ἀρετὴν* πρώτη τε μηγύνουσα καὶ τελευταίᾳ βεβαιοῦσα ἢ νῦν τῶνδε καταστροφή*. καὶ γὰρ οἱ τοῖς τάλλα χείροις δίκαιον τὴν ἐς τοὺς πολέμους ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἀνδραγαθίαν προτίθεσθαι*. ἀγαθῷ γὰρ κακὸν ἀφανίσαντες* κοινῶς* μᾶλλον ὠφέλησαν ἢ ἐκ* τῶν ιδίων ἔθλαφαν.

»Τῶνδε δὲ οὕτε πλούτῳ τις τὴν ἔτι ἀπόλαυσιν προτιμή- 4 σας ἐμαλακίσθη* οὕτε πενίας* ἐλπίδι, ὡς κανὸν ἔτι διαφυγὼν αὐτὴν πλουτήσειεν, ἀναθελήγει τοῦ δεινοῦ* ἐποιήσατο· τὴν δὲ τῶν ἐναντίων τιμωρίαν ποθεινοτέραν αὐτῶν λαβόντες* καὶ κινδύνων ἅμα τόνδε κάλλιστον νομίσαντες ἐθουλγήθησαν μετ' αὐτοῦ τοὺς μὲν τιμωρεῖσθαι, τῶν δὲ ἐφίεσθαι*, ἐλπίδι μὲν τὸ ἀφανὲς* τοῦ κατορθώσειν ἐπιτρέψαντες, ἔργῳ δὲ περὶ τοῦ ἥδη δρωμένου σφίσιν αὐτοῖς ἀξιοῦντες* πεποιθέναι· καὶ ἐν αὐτῷ τὸ ἀμύνεσθαι καὶ παθεῖν κάλλιον ἤγγησάμενοι* ἢ τὸ ἐνδόντες σφίζεσθαι, τὸ μὲν αἰσχρὸν* τοῦ λόγου ἔφυγον, τὸ δ' ἔργον* τῷ σώματι ὑπέμειναν, καὶ δι'* ἐλαχίστου καιροῦ τύχης ἅμα* ἀκμῇ τῆς δόξης μᾶλλον ἢ τοῦ δέους ἀπηλάγησαν*.

43. »Καὶ οὖδε μὲν προσηκόντως τῇ πόλει τοιοῖς ἐγένοντο· τοὺς δὲ λοιποὺς* χρὴ ἀσφαλεστέραν* μὲν εὔχεσθαι, ἀτολμοτέραν δὲ μηδὲν ἀξιοῦν τὴν ἐς τοὺς πολεμίους διάνοιαν ἔχειν, σκοποῦντας* μὴ λόγῳ μόνῳ τὴν ὠφελίαν, ἢν ἄν τις πρὸς οὓδεν χειρον αὐτοὺς ὑμᾶς εἰδότας μηκύνοι*, λέγων δσα ἐν τῷ τοὺς πολεμίους ἀμύνεσθαι ἀγαθὰ ἔνεστιν, ἀλλὰ μᾶλλον τὴν τῆς πόλεως δύναμιν καθ' ἡμέραν ἔργῳ θεωμένους καὶ ἐραστὰς γιγνομένους αὐτῆς, καὶ δταν ὑμὶν μεγάλῃ δόξῃ είναι, ἐνθυμουμένους δτι τολμῶντες καὶ γιγνώσκοντες τὰ δέοντα καὶ ἐν τοῖς ἔργοις* αἰσχυνόμενοι* ἀνδρες αὐτὰ ἐκτήσαντο, καὶ δπότε καὶ πείρᾳ* του σφαλεῖεν, οὔκουν* καὶ τὴν

πόλιν γε τῆς σφετέρας ἀρετῆς ἀξιούντες* στερίσκειν, κάλλι-
2 στον δὲ ἔρανον* αὐτῇ προτέμενοι. κοινῇ* γάρ τὰ σώματα δι-
δόντες ιδίᾳ* τὸν ἀγήρων ἔπαινον ἐλάμβανον* καὶ τὸν τάφον
3 ἐπιστημότατον, οὐκ ἐνῷ κεῖνται μᾶλλον, ἀλλ’ ἐνῷ η̄ δόξα
αὐτῶν παρὰ τῷ ἐντυχόντι* ἀεὶ καὶ λόγου καὶ ἔργου καιρῷ
παρ’ ἑκάστῳ τῆς γνώμης μᾶλλον η̄ τοῦ ἔργου ἐνδιαιτᾶται.

4 »Οὓς νῦν ὑμεῖς ζηλώσαντες καὶ τὸ εὔδαιμον* τὸ ἐλεύ-
θερον, τὸ δὲ ἐλεύθερον τὸ εὔψυχον κρίναντες, μὴ περιο-
5 ρᾶσθε* τὸν πολεμικοὺς κινδύνους. οὐ γάρ οἱ κακοπρα-
γούντες* δικαιότερον ἀφειδοῖεν ἀν τοῦ βίου, οἵτις ἐλπίς οὐκ
6 ἔστιν ἀγαθοῦ. ἀλλ’ οἵτις η̄ ἐναντία μεταβολὴ ἐν τῷ ζῆν ἔστι
κινδυνεύεται* καὶ ἐν οἵτις μάλιστα μεγάλα τὰ διαφέροντα*,
6 η̄ τι πταίσωσιν*. ἀλγεινοτέρα γάρ ἀνδρὶ γε φρόνημα*
7 ἔχοντι η̄ μετὰ τοῦ μαλακισθῆναι κάκωσις* η̄ δ μετὰ δρώμης*
καὶ κοινῆς ἐλπίδος* ἄμα γιγνόμενος ἀναίσθητος* θάνατος.

44. »Διόπερ καὶ τοὺς τῶνδε νῦν τοκέας, δοι πάρεστε,
οὐκ ὀλοφύρομαι μᾶλλον* η̄ παραμυθήσομαι. ἐν πολυτρό-
ποις* γάρ ξυμφοραῖς* ἐπίστανται τραφέντες, τὸ δὲ εὔτυχές*,
οἱ δὲ τῆς εὐπρεπεστάτης* λάχωσιν, ὥσπερ οὖδε μὲν νῦν,
τελευτῆς, ὑμεῖς δὲ λύπης, καὶ οἵτις ἐνευδαιμονήσαι τε δ βίος
2 δύμοιως καὶ ἐντελευτῆσαι ξυνεμετρήθη*. χαλεπὸν μὲν οὖν
οἶδα πείθειν δν, ὡν καὶ πολλάκις ἔξετε ὑπομνήματα* ἐν
ἀλλων εὐτυχίαις, αἷς ποτε καὶ αὐτοὶ γῆγάλλεσθε· καὶ λύπη*
οὐχ ὡν ἀν τις μὴ πειρατάμενος ἀγαθῶν στερίσκηται, ἀλλ’
οὐ δὲ θάξ* γενόμενος ἀφαιρεθῇ.

3 »Καρτερεῖν* δὲ χρὴ καὶ ἄλλων παιδῶν ἐλπίδι, οἵτις ἔστι
γῆλικία τέκνωσιν* ποιεῖσθαι· ιδίᾳ* τε γάρ τῶν οὐκ ὄντων
λγήθη* οἱ ἐπιγιγνόμενοί* τισιν ἔσονται, καὶ τῇ πόλει διχόθεν*,
ἐκ* τε τοῦ μὴ ἔρημοῦσθαι καὶ ἀσφαλείᾳ, ξυνοίσει*: οὐ γάρ

οίόν τε ἵσον τι ἡ δίκαιων βουλεύεσθαι*, οὐ δὲ μὴ καὶ παιδας ἐκ τοῦ δμοίου παραβαλλόμενοι* κινδυνεύωσιν. οσοι δ' αὖτις παρηγήκατε*, τόν τε πλείονα κέρδος ὅν γνωτυχεῖτε δίον γῆγείσθε* καὶ τόνδε δραχὺν ἔσεσθαι, καὶ τῇ τῶνδε εὔκλείᾳ κουφίζεσθε*. τὸ γάρ φιλότιμον* ἀγήρων μόνον, καὶ οὐκ ἐν τῷ ἀχρείῳ* τῆς ἥλικίας τὸ κερδαίνειν, ὥσπερ τινές φασι, μᾶλλον* τέρπει, ἀλλὰ τὸ τιμάσθαι.

45. »Παισὶ δὲ αὖτις, οσοι τῶνδε πάρεστε, ἡ ἀδελφοῖς δρῶ μέγαν* τὸν ἀγῶνα*. τὸν γάρ οὐκ ὅντα ἀπας εἰωθεν ἐπαινεῖν, καὶ μόλις δὲ καθ' ὑπερβολὴν* ἀρετῆς οὐχ δμοίοις, ἀλλ' ὀλιγῷ χείρους κριθεῖτε. φθόνος γάρ τοις ζώσι πρὸς τὸ ἀντίπαλον*, τὸ δὲ μὴ ἐμποδὼν* ἀνανταγωνίστῳ* εὔνοίᾳ τετίμηται.

»Εἰ δέ με δεῖ καὶ γυναικείας τι ἀρετῆς, οσαι νῦν ἐν χηρείᾳ ἔσονται, μηνσθῆναι*, βραχείᾳ παραινέσει ἀπαν σημανῶ· τῆς τε γάρ ὑπαρχούσης φύσεως μὴ χείροις γενέσθαι ὑμῖν μεγάλη ἡ δόξα* καὶ ἡς δὲ ἐπ' ἐλάχιστον ἀρετῆς* πέρι ἡ ψόγου ἐν τοῖς ἄρσεσι κλέος* ἦ.

46. »Εἴρηται καὶ ἐμοὶ λόγῳ κατὰ τὸν νόμον, οσα εἰχον πρόσφορα, καὶ ἔργῳ οἱ θαπτόμενοι τὰ* μὲν ἥδη κεκόσμηνται*, τὰ δὲ αὐτῶν τοὺς παιδας τὸ ἀπὸ τοῦδε δημοσίᾳ* ἡπόλις μέχρι ἥβης* θρέψει, ὠφέλιμον στέφανον* τοῖσδέ τε καὶ τοῖς λειπομένοις τῶν τοιῶνδε ἀγώνων προτιθεῖσα· ἀθλα γάρ οἵς κείται ἀρετῆς μέγιστα, τοῖς δὲ καὶ ἀνδρες ἄριστοι πολιτεύονται*. νῦν δὲ ἀπολοφυράμενοι*, δην προσήκει*, ἔκαστος ἀποκλωρεῖτε».

47. Τοιόσδε μὲν δι τάφος* ἐγένετο ἐν τῷ χειμῶνι τούτῳ· καὶ διελθόντος αὐτοῦ πρῶτον ἔτος τοῦ πολέμου τοῦδε ἐτελεύτα.

Β. ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΕΤΟΣ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

1. Δευτέρα εἰσβολὴ τῶν Πελοποννησίων εἰς τὴν
Ἄττικήν.—Δοιμὸς ἐν Ἀθήναις.

(Κεφ. 47,2-58)

- 2 Τοῦ δὲ θέρους εὐθὺς ἀρχομένου Πελοποννήσιοι καὶ οἱ
ξύμιμαχοι τὰ δύο μέρη *, ὥσπερ καὶ τὸ πρῶτον, ἐσέβαλον ἐς
τὴν Ἄττικὴν (ἥγετο δὲ Ἀρχιδαμος δ Ζευξιδάμου, Δακε-
δαιμονίων βασιλεύς, καὶ καθεζόμενοι * ἐδήσουν τὴν γῆν).
- 3 Καὶ ὅντων αὐτῶν οὐ πολλάς πω ἡμέρας ἐν τῇ Ἄττικῇ
ἡ νόσος πρῶτον ἥρξατο γενέσθαι τοῖς Αθηναίοις, λεγόμενον
μὲν καὶ πρότερον πολλαχόσε * ἐγκατασκῆψαι * καὶ περὶ Δῆ-
μονον * καὶ ἐν ἄλλοις χωρίοις, οὐ μέντοι τοσοῦτός γε λοιμὸς
οὐδὲ φθορὰ οὕτως ἀνθρώπων οὐδαμοῦ ἐμνημονεύετο γενέ-
4 σθαι. οὔτε γάρ ἱατροὶ ἥρκουν * τὸ πρῶτον θεραπεύοντες
ἀγνοίᾳ, ἀλλ’ αὐτοὶ μάλιστα ἔθνησκον, δισφή * καὶ μάλιστα
προσῆσαν *, οὔτε ἄλλη ἀνθρωπείᾳ τέχνῃ οὐδεμίᾳ. Ήσα τε
πρὸς * ιεροῖς ίκέτευσαν ἢ μαντείοις καὶ τοῖς τοιούτοις ἐχρή-
σαντο, πάντα ἀνωφελῆ γῆν, τελευτῶντές * τε αὐτῶν ἀπέστη-
σαν ὑπὸ τοῦ κακοῦ νικώμενοι.

48. Ἡρξατο δὲ τὸ μὲν πρῶτον, ὡς λέγεται, ἐξ Αἰθιο-
πίας * τῆς ὑπὲρ Αὐγύνπτου, ἐπειτα δὲ καὶ ἐξ Αἰγυπτον καὶ
2 Λιβύης * κατέβη καὶ ἐξ τὴν βασιλέως γῆν τὴν πολλήν *. ἐς
δὲ τὴν Ἄθηναίων πόλιν ἔξαπιναίως * ἐνέπεσε, καὶ τὸ πρῶτον
ἐν τῷ Ηειραιει ἥψατο * τῶν ἀνθρώπων, ὥστε καὶ ἐλέχθη ὑπ’
αὐτῶν, ὡς οἱ Πελοποννήσιοι φάρμακα * ἐσθεβλήκοιεν ἐς τὰ

φρέατα· κρήναι γάρ οὕπω ήσαν αὐτόθι. ὅστερον δὲ καὶ ἐς τὴν ἄνω πόλιν ἀφίκετο, καὶ ἔθνησκον πολλῷ μᾶλλον ἥδη.

Λεγέτω μὲν οὖν περὶ αὐτοῦ, ὡς ἔκαστος γιγνώσκει, καὶ 3
ἰατρὸς καὶ ἰδιώτης, ἀφ' * ὅτου εἰκὸν ἦν γενέσθαι αὐτό, καὶ τὰς αἰτίας ἀστινασ νομίζει τοσαύτης μεταβολῆς ἵκανάς εἶναι δύναμιν ἐς τὸ μεταστῆσαι * σχεῖν· ἐγὼ δὲ, οἶόν τε ἐγίγνετο,
λέξω, καὶ ἀφ' ὧν ἂν τις σκοπῶν *, εἴποτε καὶ αὐθις ἐπιπέσοι,
μάλιστ' ἂν ἔχοι τι προειδὼς μὴ ἀγνοεῖν, ταῦτα δηλώσω αὐτός
τε νοσήσας καὶ αὐτὸς ἰδὼν ἄλλους πάσχοντας.

49. Τὸ μὲν γάρ ἔτος, ὡς ὑμολογεῖτο ἐκ πάντων, μάλιστα δὴ * ἔκεινο ἄνοσον * ἐς τὰς ἄλλας ἀσθενείας ἐτύγχανεν ὃν· εἰ δέ τις καὶ προύκαμνέ * τι, ἐς τοῦτο πάντα ἀπεκρίθη *. τοὺς δ' ἄλλους ἀπ' οὐδειμιᾶς προφάσεως, ἀλλ' ἔξαί· 2 φυης ὑγιεῖς διτας πρῶτον μὲν τῆς κεφαλῆς θέρμαντι * ἴσχυραί καὶ τῶν διφθαλιῶν ἐρυθρίματα καὶ φλόγωσις ἐλάμβανε, καὶ τὰ ἐντός, ἢ τε φάρυγξ καὶ ἡ γλώσσα, εὐθὺς αίματωδη * ἦν καὶ πνεῦμα * ἀποτον * καὶ δυσάθεσ ἀφίει *. ἔπειτα ἐξ* αὐτῶν 3 πταρμὸς καὶ βράγχος * ἐπεγίγνετο, καὶ ἐν οὐ πολλῷ χρόνῳ κατέβαινεν ἐς τὰ στήθη δ πόνος μετὰ βηγδὸς ἴσχυροῦ· καὶ ὅπότε ἐς τὴν καρδίαν * στηρίξειεν *, ἀνέστρεψέ * τε αὐτήν, καὶ ἀποκαθάρσεις * χολῆς πᾶσαι, δσαι ὑπὸ ἰατρῶν ὠνομασμέναι εἰσὶν, ἐπῆσαν, καὶ αὐται μετὰ ταλαιπωρίας * μεγάλης λύγξ * τε τοῖς πλείσιν ἐνέπιπτε κενή, σπασμὸν ἐνδιδοῦσα * 4 ἴσχυρόν, τοῖς μὲν μετὰ ταῦτα λωφήσαντα *, τοῖς δὲ καὶ πολλῷ ὕστερον.

Καὶ τὸ μὲν ἔξωθεν ἀπτομένῳ * σῶμα οὕτ' ἄγαν θερμὸν 5
ἥν οὔτε χλωρόν *, ἀλλ' ὑπέρυθρον *, πελιτνόν *, φλυκταίναις μικραῖς καὶ ἔλκεσιν ἐξηγηθηκός *. τὰ δὲ ἐντὸς οὕτως ἐκάστοτο,
ῶστε μήτε τῶν πάνυ λεπτῶν ἴματίων καὶ σινδόνων τὰς ἐπιβολὰς * μηδ' ἄλλο τι ἢ γυμνοὶ ἀνέχεσθαι ἥδιστά τε ἀν ἐς
ὕδωρ ψυχρὸν σφᾶς αὐτοὺς δίπτειν. καὶ πολλοὶ τοῦτο τῶν
ἡμελγμένων * ἀνθρώπων καὶ ἔδρασαν ἐς φρέατα τῇ δίψῃ

ἀπαύστῳ ξυνεχόμενοι*: καὶ ἐν τῷ δμοίῳ καθειστήκει* τό τε πλέον καὶ ἔλασσον ποτόν. καὶ ή̄ ἀπορία* τοῦ μὴ γῆσυχάζειν καὶ ή̄ ἀγρυπνία ἐπέκειτο* διὰ* παντός.

6 Καὶ τὸ σῶμα, διανπερ χρόνον καὶ ή̄ νόσος ἀκμάζοι, οὐκ ἐμαραίνετο, ἀλλ' ἀντεῖχε παρὰ δόξαν* τῇ ταλαιπωρίᾳ, ὥστε η̄ διεφθείροντο* οἱ πλεῖστοι ἐναταῖοι καὶ ἐβδομαῖοι ὑπὸ τοῦ ἐντὸς καύματος, ἔτι ἔχοντές τι δυνάμεως, η̄ εἰ διαφύγοιεν, ἐπικατόντος τοῦ νοσήματος ἐς τὴν κοιλίαν καὶ ἐλκώσεώς τε αὐτῇ ἴσχυρᾶς ἐγγιγνομένης καὶ διαρροίας ἀμαῶράτου* ἐπιπιπούσης, οἱ πολλοὶ ὑστερον δι² αὐτὴν ἀσθενεία* διεφθείροντο. διεξήγει γὰρ διὰ παντὸς τοῦ σώματος ἀνωθεν ἀρξάμενον τὸ ἐν τῇ κεφαλῇ πρώτον ἰδρυθὲν* κακόν, καὶ εἴ τις ἐκ τῶν μεγίστων περιγένοιτο*, τῶν γε ἀκρωτηρίων* ἀντίληψις* αὐτοῦ ἐπεσήμανε· κατέσκηπτε* γὰρ ἐς αἰδοῖα καὶ ἐς ἄκρας* χείρας καὶ πόδας, καὶ πολλοὶ στερισκόμενοι τούτων διέφευγον, εἰσὶ* δ' οἱ καὶ τῶν δρυθαλμῶν. τοὺς δὲ καὶ λήθη ἐλάμβανε παραυτίκα* ἀναστάντας τῶν πάντων δμοίως* καὶ γηγνόγεσαν σφᾶς τε αὐτοὺς καὶ τοὺς ἐπιτηδείους*.

50. Γενόμενον γὰρ κρείσσον* λόγου τὸ εἶδος* τῆς νόσου τά τε ἄλλα χαλεπωτέρως η̄ κατὰ* τὴν ἀνθρωπείαν φύσιν προσέπιπτεν ἐκάστῳ καὶ ἐν τῷδε ἐδήλωσε μάλιστα ἄλλο τι δυ η̄ τῶν ξυντρόφων τι· τὰ γὰρ δρυεα καὶ τετράποδα, δσα ἀνθρώπων ἀπετει*, πολλῶν ἀτάφων γιγνομένων η̄ οὐ προσήγει η̄ γευσάμενα διεφθείρετο. τεκμήριον* δέ· τῶν μὲν τοιούτων δρυίθων* ἐπίλειψις* σαφῆς ἐγένετο, καὶ οὐχ ἐωρῶντο οὕτε ἄλλως* οὕτε περὶ τοιοῦτον οὐδέν· οἱ δὲ κύνες μᾶλλον αἰσθηταί* παρεῖχον τοῦ ἀποθαίνοντος διὰ τὸ ξυνδιαιτᾶσθαι.

51. Τὸ μὲν οὖν νόσημα, πολλὰ καὶ ἄλλα παραλιπόντι ἀτοπίας*, ως ἐκάστῳ ἐτύγχανε τι διαφερόντως* ἐτέρῳ πρὸς ἔτερον γιγνόμενον, τοιοῦτον η̄ ἐπὶ πᾶν* τὴν ἰδέαν*. καὶ ἄλλο παρελύπει* κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον οὐδὲν τῶν εἰωθότων δὲ καὶ γένοιτο, ἐς τοῦτο ἐτελεύτα. ἔθνησκον δὲ οἱ μὲν

ἀμελείᾳ*, σί δὲ καὶ πάνυ θεραπευόμενοι*. ἐν τε οὐδὲ ἐν κατέστη* ἴαμα, ως* εἰπεῖν, δι τι χρῆν προσφέροντας ὠφελεῖν (τὸ γάρ τῷ ξυνενεγκὸν * ἄλλον τοῦτο ἔθλαπτε), σῶμά τε αὖτε ταρκεῖς* δι, οὐδὲν διεφάνη πρὸς αὐτὸν ισχύος πέρι* ἢ ἀσθενείας, ἀλλὰ πάντα ξυνήρει* καὶ τὰ πάσῃ διαιτῇ θεραπευόμενα.

Δεινότατον δὲ παντὸς ἦν τοῦ κακοῦ ἢ τε ἀθυμία, δόπτει τις αἴσθοιτο κάμνων* (πρὸς γάρ τὸ ἀνέλπιστον εὐθὺς τραπόμενοι* τῇ γνώμῃ* πολλῷ μᾶλλον προτίθεντο* σφᾶς αὐτοὺς καὶ οὐκ ἀντεῖχον), καὶ δι τι ἔτερος ἀφ' ἔτερου θεραπείας ἀναπιμπλάμενοι*, ὥσπερ τὰ πρόβατα, ἔθνησκον· καὶ τὸν πλεύστον φθόρον* τοῦτο ἐνεποίει. εἴτε γάρ μὴ θέλοιεν δεδιότες ἀλλήλοις προσιέναι, ἀπώλλυντο ἐρῆμοι*, καὶ οἰκίαι πολλαὶ ἐκενώθησαν ἀπορίᾳ* τοῦ θεραπεύσοντος· εἴτε προσιέναι, διεφθείροντο, καὶ μάλιστα οἱ ἀρετῆς* τι μεταποιούμενοι*. αἰσχύνη γάρ ἡ φείδου σφῶν αὐτῶν ἐτίσαντες παρὰ τοὺς φίλους, ἐπειὶ καὶ τὰς δλοφύρσεις τῶν ἀπογιγνομένων* τελευτῶντες καὶ οἱ οἰκεῖοι ἐξέκαμπον, ὅπὸ τοῦ πολλοῦ κακοῦ νικώμενοι.

Ἐπὶ πλέον δ' ὅμως οἱ διαπεφευγότες τόν τε θυγήσκον- τα καὶ τὸν πονούμενον* φρετίζοντο* διὰ τὸ προειδέναι τε καὶ αὐτοὶ ἥδη ἐν τῷ θαρσαλέῳ* εἶναι· δις γάρ τὸν αὐτόν, ὥστε καὶ κτείνειν, οὐκ ἐπελάμβανε*. καὶ ἐμπακαρίζοντό τε ὑπὸ τῶν ἀλλων, καὶ αὐτοὶ τῷ παραχρῆμα περιχαρεῖ* καὶ ἐς τὸν ἔπειτα χρόνον ἐλπίδος τι είχον κούρης* μηδ' ἂν ὑπὸ ἄλλου νοσήματός ποτε ἔτι διαφθαρῆναι.

52. Ἐπίσσε δ' αὐτοὺς μᾶλλον πρὸς τῷ ὑπάρχοντι πόνῳ καὶ ἡ ξυγκομιδὴ* ἐκ τῶν ἀγρῶν ἐς τὸ ἀστυ, καὶ οὐχ ἡσσον τοὺς ἐπελθόντας*. οἰκιῶν γάρ οὐχ ὑπαρχουσῶν, ἀλλ' ἐν καλύβαις πνιγηραῖς ὥρᾳ* ἔτους διαιτωμένων δι φθόρος ἐγίγνετο οὐδενὶ κόσμῳ*, ἀλλὰ καὶ νεκροὶ ἐπ' ἀλλήλοις ἐκεινοὶ καὶ ἀποθνήσκοντες ἐν ταῖς ὁδοῖς ἐκαλινδοῦντο* καὶ περὶ τὰς κρήνας ἀπάσας ἡμιθυγῆτες τοῦ βδατος ἐπιθυμίᾳ. τά τε ιερά,

ἐν οἷς ἐσκήνηντο, νεκρῶν πλέα* ἦν, αὐτοῦ ἐναποθνησκόντων· ὑπερβιαζομένου* γάρ τοῦ κακοῦ οἱ ἀνθρώποι, οὐκ ἔχοντες, ὅ τι γένωνται, ἐς δλιγωρίαν* ἐτράποντο καὶ ἵερῶν καὶ δσίων δμοίωσ. νόμοι τε πάντες ξυνεταράχθησαν*, οἵς ἔχρωντο πρότερον περὶ τὰς ταφάς, ἔθαπτον δέ, ὡς ἔκαστος ἐδύνατο. καὶ πολλοὶ ἐς ἀναισχύντους θήκας* ἐτράποντο σπανει* τῶν ἐπιτηδείων* διὰ τὸ συχνοὺς ἥδη προτεθνάναι σφίσιν· ἐπὶ πυρὰς γάρ ἀλλοτρίας φθάσαντες τοὺς νήσαντας* οἱ μὲν ἐπιθέντες τὸν ἑαυτῶν νεκρὸν ὑφῆπτον*, οἱ δὲ καομένου ἄλλου ἀνωθεν ἐπιβαλόντες, δὴ φέροιεν, ἀπῆγσαν.

53. Πρῶτον τε ἥρξε* καὶ ἐς* τᾶλλα τῇ πόλει ἐπὶ πλέον ἀνομίας τὸ νόσημα. ῥᾷσον γάρ ἐτόλμα τις, ἢ πρότερον ἀπεκρύπτετο* μὴ καθ' ἥδονὴν ποιεῖν, ἀγχίστροφον* τὴν μεταθολὴν δρῶντες τῶν τε εὐδαιμόνων καὶ αἰφνιδίως θνησκόντων καὶ τῶν οὐδὲν πρότερον κεκτημένων, εὐθὺς δὲ τάκείνων ἐ-
2 γόντων. ὥστε ταχείας τὰς ἐπαυρέσεις* καὶ πρὸς* τὸ τερπνὸν ἥξουσιν* ποιεῖσθαι, ἐφήμερα τὰ τε σώματα καὶ τὰ χρύματα
3 δμοίως ἥγονύμενοι. καὶ τὸ μὲν προταλαιπωρεῖν* τῷ δόξαντι καλῷ οὐδεὶς πρόθυμος ἦν, ἀδηλον νομίζων, εἰ*, πρὶν ἐπ' αὐτὸν ἐλθεῖν, διαφθαρήσεται· ὅ τι δὲ ἥδη τε ἥδη καὶ πανταχόθεν τὸ ἐς αὐτὸν κερδαλέον*, τοῦτο καὶ καλὸν καὶ χρήσιμον
4 κατέστη. Θεῶν δὲ φόρος ἡ ἀνθρώπων νόμος οὐδεὶς ἀπειργε, τὸ* μὲν κρίνοντες ἐν δμοίῳ καὶ σέβειν* καὶ μὴ ἐκ τοῦ πάντας δρᾶν ἐν Ἰσφ ἀπολυμένους, τῶν δὲ ἀμαρτημάτων οὐδεὶς ἐλπίζων μέχρι τοῦ δίκην γενέσθαι βιοὺς δὴ τὴν τιμωρίαν ἀντιδοῦναι*, πολὺ δὲ μεῖζω τὴν ἥδη κατεψηφισμένην* σφῶν ἐπικρεμασθῆναι, ἥν πρὶν ἐμπεσεῖν, εἰκὸς εἶναι τοῦ βίου τι ἀπολαῦσαι.

54. Τοιούτῳ μὲν πάθει οἱ Ἀθηναῖοι περιπεσόντες ἐπιέζοντο, ἀνθρώπων τε ἔνδον θνησκόντων καὶ γῆς ἔξω δηρουμέ-
2 νης. ἐν δὲ τῷ κακῷ, οἴα* εἰκὸς ἀνεμνήσθησαν καὶ τοῦδε τοῦ ἔπους*, φάσκοντες οἱ πρεσβύτεροι πάλαι ἄδεσθαι.

«ἥξει Δωριακὸς πόλεμος καὶ λοιμὸς ἀμ’ αὐτῷ».

έγένετο μὲν οὖν ἔρις τοῖς ἀνθρώποις μῆλοιμὸν ὥνομάσθαι ἐν 3
τῷ ἔπει διπὸ τῶν παλαιῶν, ἀλλὰ λιμόν, ἐνίκησε* δὲ ἐπὶ τοῦ
παρόντος εἰκότως λοιμὸν εἰρήσθαι· οἱ γάρ ἀνθρωποι πρὸς ἄ
ἔπασχον τὴν μνήμην* ἐποιοῦντο. Υἱὸν δέ γε, οἴμαι, ποτὲ ἄλ-
λος πόλεμος καταλάβη * Δωρικὸς τοῦδε ὕστερος καὶ ξυμβῇ
γενέσθαι λιμόν, κατὰ τὸ εἰκός οὕτως ἄπονται.

Μνήμη δὲ ἐγένετο καὶ τοῦ Λακεδαιμονίων χρηστηρίου* 4
τοῖς εἰδόσιν, διε ἐπερωτώσιν αὐτοῖς τὸν θεόν, εἰ χρὴ πολε-
μεῖν, ἀνεῖλε κατὰ πράτος* πολεμούσι νίκην ἔσεσθαι καὶ
αὐτὸς ἔφη ξυλλήψεσθαι*. περὶ* μὲν οὖν τοῦ χρηστηρίου τὰ 5
γιγνόμενα γῆκαζον δμοῖα εἶναι· ἐσθεβληκότων δὲ τῶν Πελο-
ποννησίων ἡ νόσος γῆραστο εὔθυς. καὶ ἐς μὲν Πελοπόννησον
οὐκ ἐσῆλθεν, δι τι ἀξιον καὶ εἰπεῖν, ἐπενείματο* δὲ Ἀθήνας
μὲν μάλιστα, ἐπειτα δὲ καὶ τῶν ἄλλων χωρίων τὰ πολυαγ-
θρωπότατα. ταῦτα μὲν τὰ κατὰ τὴν νόσον γενόμενα. 6

[Οἱ Πελοποννήσιοι δηοῦσι τὴν Ἀττικήν. Οἱ Περικλῆς ἐξα-
κολουθεῖ ἔχων τὴν αὐτὴν γνώμην, τὴν δποίαν καὶ πρότερον, δι τι
δηλ. δὲν πρέπει οἱ Ἀθηναῖοι νὰ ἐξέλθωσι κατὰ τῶν πολεμίων
προσβάλλει δμως, καθ' ὅν χρόνον δ ἔχθρικὸς σιρατὸς ἦτο ἐν τῇ
Ἀττικῇ, μετὰ σημαντικοῦ στόλου τὴν Ἐπίδανδον τῆς Πελοπο-
νήσου, λεηλατεῖ τὴν Τοιούτην κώδαρ, τὴν Ἀλιάδα καὶ τὴν Ἔρ-
μιονίδα καὶ καταλαμβάνει τὰς Πρασιάς, παράλιον πόλιν τῆς Λακω-
νικῆς. Οἱ Πελοποννήσιοι φοβηθέγτες ἵσως τὸν λοιμὸν ἀπέρχονται
ἐκ τῆς Ἀττικῆς (55—57). Κατὰ τὸ αὐτὸν θέρος οἱ Ἀθηναῖοι ἐκ-
σιρατεύονται διπὸ τοὺς συστρατήγους τοῦ Περικλέους Ἀγρωρα
καὶ Κλεόπομπον κατὰ τῶν Χαλκιδέων τῆς Θρακῆς καὶ τῆς Πο-
τειδαίας· ἀλλ' ἡ ἐκσιρατεία αὕτη ἀποτυγχάνει, διότι δ λοιμὸς ἐ-
πισκήψας καὶ ἐκεῖ δεινῶς στενοχωρεῖ τοὺς Ἀθηναίους καὶ ἀραγ-
κάζει αὐτοὺς νὰ ἐπανέλθωσιν ἀπορατοι εἰς τὰς Ἀθήνας (58)].

2. Ὁργὴ τῶν Ἀθηναίων κατὰ τοῦ Περικλέους—
Δημηγορία τοῦ Περικλέους καὶ χαρακτηρισμὸς αὐτοῦ

(Κεφ. 59-65)

59. Μετὰ δὲ τὴν δευτέραν ἐσθολὴν τῶν Πελοποννησίων
οἱ Ἀθηναῖοι, ως ἡ τε γῆ αὐτῶν ἐτέμητο τὸ δεύτερον καὶ νόσος
ἐπέκειτο * ἀμα καὶ δ πόλεμος, ἥλλοιωντο *, τὰς γνώμας,
2 μας, καὶ τὸν μὲν Περικλέα ἐν αἰτίᾳ * εἰχον ως πείσαντα
σφᾶς πολεμεῖν καὶ δι' ἐκεῖνον ταῖς ἔντονες περιπεπτωκό-
τες, πρὸς δὲ τοὺς Δακεδαιμονίους ὥρμητο * ἔνγχωρεῖν *
καὶ πρέσβεις τινὰς πέμψαντες ὡς αὐτοὺς ἀπρακτοὶ ἐγένοντο
πανταχόθεν * τε τῇ γνώμῃ ἀποροὶ * καθεστῶτες ἐγένειντο *
3 τῷ Περικλεῖ. δ δὲ ὅρῶν αὐτοὺς πρὸς τὰ παρόντα χαλεπαί-
νοντας καὶ πάντα ποιοῦντας, ἀπέρ αὐτὸς ἥλπιζε, ἕύλογον *
ποιήσας (ἔτι δ' ἐστρατήγει) ἐβούλετο θαρσῦντι τε καὶ ἀπα-
γαγῶν * τὸ δρυγίζομενον τῆς γνώμης πρὸς τὸ ἡπιώτερον καὶ
ἀδεέστερον καταστῆσαι παρελθών * δὲ ἔλεξε τοιάδε.

60. «Καὶ προσδεχομένῳ * μοι τὰ τῆς δργῆς * ὑμῶν ἐξ
ἐμὲ γεγένηται (αἰσθάνομαι γὰρ τὰς αἰτίας) καὶ ἐκκλησίαν
τούτου ἔνεκα ἔντονες πομνήγαγον, δπως ὑπομνήσω καὶ μέμψωμαι, εἴ
τι μὴ δρθῶς ἢ ἐμοὶ χαλεπαίνετε ἢ ταῖς ἔντονες εἰκετε.
2 ἔγὼ γὰρ ἥγοῦμαι πόλιν πλείω ἔντονες πομνασαν δρθουμένην * ὠφε-
λεῖν τοὺς ἰδιώτας ἢ καθ' ἔκαστον τῶν πολιτῶν εὐπραγοῦ-
3 σαν *, ἀθρόαν δὲ σφαλλομένην *. καλῶς μὲν γὰρ φερόμενος *
ἀνήρ τὸ καθ' * ἔαυτὸν διαφθειρομένης τῆς πατρίδος οὐδέν
γῆσσον ἔντονες πομναπόλυται, κακοτυχῶν * δὲ ἐν εύτυχούσῃ πολλῷ
4 μᾶλλον διασφέεται. δπότε οὖν πόλις μὲν τὰς ἰδίας * ἔντονες πομνα-
ράς οἵα * τε φέρειν, εἰς δὲ ἔκαστος τὰς ἐκείνης ἀδύνατος,
πῶς οὐ χρὴ πάντας ἀμύνειν αὐτῇ καὶ μή, δ νῦν ὑμεῖς δρᾶτε·
ταῖς κατ' οἶκον κακοπραγίαις * ἐκπεπληγμένοι τοῦ κοινοῦ
τῆς σωτηρίας ἀφίεσθε *, καὶ ἐμέ τε τὸν παραινέσαντα πολε-
μεῖν καὶ ὑμᾶς αὐτούς, οὐξ ἔντονες πομναγνωτε *, δι' αἰτίας * ἔχετε.

»Καίτοι ἐμοὶ τοιούτῳ ἀνδρὶ ὅργιζεσθε, ὃς οὐδενὸς οἶομαι· 5
ἥσσων εἰναι γνῶναι· τε τὰ δέοντα καὶ ἔρμηνεῦσαι· ταῦτα
φιλόπολίς τε καὶ χρημάτων κρείσων*. ὅ τε γὰρ γνοὺς καὶ 6
μὴ σαφῶς διδάξας ἐν Ἰσφῷ* καὶ εἰ μὴ ἐνεθυμήθη*. ὅ τ' ἔχων
ἀμφότερα, τῇ δὲ πόλει δύσκους, οὐκ ἀν δμοίως τι οἰκείως*
φράζοι· προσόντος* δὲ καὶ τοῦδε, χρήμασι δὲ νικωμένου, τὰ
ἔνιπαντα τούτου ἐνὸς ἀν πωλοῖτο. ὥστ' εἴ μοι, καὶ μέσως* 7
ῆγούμενοι μᾶλλον ἑτέρων προσείναι αὐτά, πολεμεῖν ἐπείσθη-
τε, οὐκ ἀν εἰκότως νῦν τοῦ γε ἀδικεῖν αἰτίαν* φεροίμην.

61. »Καὶ γὰρ/οῖς μὲν αἱρεσίς* γεγένηται τάλλα εὐτυ-
χοῦσι, πολλὴ ἄνοια πολεμήσαι· εἰ δ' ἀναγκαῖον ἦν ἡ εἰξαν-
τας εὐθὺς τοῖς πέλας* ὑπακοῦσαι ἢ κινδυνεύσαντας περιγε-
νέσθαι*, ὁ φυγὼν τὸν κίνδυνον τοῦ ὑποστάντος μεμπτότερος.
καὶ ἐγὼ μὲν ὁ αὐτός εἴμι καὶ οὐκ ἔξισταμαι*. Νηεῖς δὲ με- 2
ταβάλλετε, ἐπειδὴ ἔνυνέθη διμὲν πεισθῆγαι μὲν ἀκεραίοις*,
μεταμέλειν δὲ κακουμένοις, καὶ τὸν ἐμὸν λόγον ἐν τῷ ὑμετέ-
ρῳ ἀσθενεῖ* τῆς γνώμης μὴ δρθὸν φαίνεσθαι, διότι τὸ μὲν
λυποῦν* ἔχει* ἥδη* τὴν αἰσθησιν ἐκάστῳ, τῆς δὲ ὠφελίας
ἀπεστιν* ἔτι ἡ δῆλωσις ἀπασι, καὶ μεταβολῆς μεγάλης, καὶ
ταύτης ἔξ ὀλίγου*, ἐμπεօύσης ταπεινὴ διάνοια*
ἐγκαρπερεῖν*, ἀ ἔγνωτε. δουλοὶ* γὰρ φρόνημα τὸ αἰφνίδιον 3
καὶ ἀπροσδόκητον καὶ τὸ πλείστῳ παραλόγῳ* ἔνυμβαίνον· δὲ
διμὲν πρὸς τοῖς ἄλλοις οὐχ ἥκιστα καὶ κατὰ* τὴν γόσον
γεγένηται.

»Ομως δὲ πόλιν μεγάλην οἰκοῦντας καὶ ἐν ἥθεσιν ἀντι- 4
πάλοις* αὐτῇ τεθραμμένους χρεών καὶ ξυμφοραῖς ταῖς με-
γίσταις ἐθέλειν διφίστασθαι* καὶ τὴν ἀξίωσιν* μὴ ἀφανίζειν
(ἐν Ἰσφῷ* γὰρ οἱ ἀνθρώποι δικαιοῦσι* τῆς τε ὑπαρχούσης
δόξης αἰτιασθαι, δοτις μαλακίᾳ* ἐλλείπει*, καὶ τῆς μὴ
προσηκούσης μισεῖν τὸν θρασύτητι δρεγόμενον), ἀπαλγήσαν-
τας* δὲ τὰ ἴδια τοῦ κοινοῦ τῆς σωτηρίας ἀντιλαμβάνεσθαι*.

62. »Τὸν δὲ πόνον* τὸν κατὰ τὸν πόλεμον, μὴ γένη-

ταῖς τε πολὺς καὶ οὐδὲν μᾶλλον περιγενώμεθα, ἀρκεῖτω μὲν
νῦμιν καὶ ἐκεῖνα, ἐν οἷς ἄλλοτε πολλάκις γε δὴ^{*} ἀπέδειξα
οὐκ ὁρθῶς αὐτὸν ὑποπτεύμενον, δηγλώσω δὲ καὶ τόδε, ὃ μοι
δοκεῖτε οὕτ' αὐτοὶ πώποτε ἐνθυμηθῆναι^{*} ὑπάρχον νῦμιν με-
γέθους πέρι ἐς^{*} τὴν ἀρχὴν οὕτ' ἔγῳ ἐν τοῖς πρὶν λόγοις.
οὐδ' ἂν νῦν ἐχρησάμην κομπωδεστέραν^{*} ἔχοντι τὴν προσ-
ποίησιν^{*}, εἰ μὴ καταπεπληγμένους νῦμᾶς παρὰ τὸ εἰκὸς
2 έώρων. οἶεσθε μὲν γὰρ τῶν ἔντιμάχων μόνον ἀρχειν, ἔγῳ δὲ
ἀποφαίνω^{*} δύο μερῶν τῶν ἐς χρῆσιν φανερῶν^{*}, γῆς καὶ
θαλάσσης, τοῦ ἑτέρου νῦμᾶς παντὸς κυριωτάτους δητας, ἐφ'
ὅσον τε νῦν νέμεσθε καὶ ἦν ἐπὶ πλέον βουληθῆτε· καὶ οὐκ
ἔστιν^{*}, δστις τῇ^η ὑπαρχούσῃ παρασκευῇ τοῦ ναυτικοῦ πλέον-
τας νῦμᾶς οὔτε βασιλεὺς οὔτε ἄλλο οὐδὲν ἔθνος τῶν ἐν τῷ
παρόντι κωλύσει.

3 »Ωστε οὐ κατὰ^{*} τὴν τῶν οἰκιῶν καὶ τῆς γῆς χρείαν,
διὰ μεγάλων νομίζετε ἐστερῆσθαι, αὕτη δὲ δύναμις φαίνεται·
οὐδὲ εἰκὸς χαλεπῶς^{*} φέρειν αὐτῶν μᾶλλον^{*} ἢ οὐ κηπίον
καὶ ἐγκαλλώπισμα^{*} πλούτου πρὸς^{*} ταύτην νομίσαντας δλι-
γωρῆσαι^{*} καὶ γνῶναι ἐλευθερίαν μὲν, ἦν διτιλαμβανόμενοι
αὐτῆς διασώσωμεν, ῥαδίως ταῦτα ἀναληψομένην, ἀλλων δὲ⁵ ὑ-
πακούσασι^{*} καὶ τὰ προκεκτημένα φιλεῖν^{*} ἐλασσοῦσθαι, τῶν
τε πατέρων μὴ γείρους κατ' ἀμφότερα φανῆναι, οἱ μετὰ πό-
νων καὶ οὐ παρ'^{*} ἄλλων δεξάμενοι κατέσχον τε καὶ προσέτι
διασώσαντες παρέδοσαν νῦμιν αὐτὰ (αἰσχιον δὲ ἔχοντας ἀφαι-
ρεθῆναι ἢ κτωμένους ἀτυχῆσαι^{*}), λέναι δὲ τοῖς ἔχθροις δμό-
4 σε^{*} μὴ φρονήματι^{*} μόνον, ἀλλὰ καὶ καταφρονήματι^{*}. αὕ-
τη^{*} μὲν γὰρ καὶ ἀπὸ ἀμαθίας^{*} εὐτυχοῦς καὶ δειλῷ τινι
ἐγγίγνεται, καταφρόνησις^{*} δέ, διὰ δὲ καὶ γνώμη^{*} πιστεύη-
5 τῶν ἐναντίων προέχειν, δημιν ὑπάρχει. καὶ τὴν τόλμαν ἀπὸ^{*}
τῆς δμοίας τύχης ἡ ξύνεσις ἐκ τοῦ ὑπέρφρονος^{*} ἐχυρωτέ-
ραν^{*} παρέχεται^{*}, ἐλπίδι τε ἡσσον πιστεύει, ἡς ἐν τῷ ἀπό-

ρωφ* ἡ ἴσχυς, γνώμη* δὲ ἀπὸ τῶν ὑπαρχόντων, ἡς βεβαιούτερα* ἡ πρόνοια.

63. »Τῆς τε πόλεως ὑμᾶς εἰκὸς τῷ τιμωμένῳ* ἀπὸ τοῦ ἀρχειν, φύπερ ἀπαντας ἀγάλλεσθε, βοηθεῖν* καὶ μὴ φεύγειν τοὺς πόνους ἥ* μηδὲ τὰς τιμᾶς διώκειν· μηδὲ νομίσαι περὶ ἐνδεικόνου, δουλείας ἀντ' ἐλευθερίας, ἀγωνίζεσθαι, ἀλλὰ καὶ ἀρχῆς στερήσεως καὶ κινδύνου ὃν ἐν τῇ ἀρχῇ ἀπήχθεσθε*. ἡς οὐδὲ ἐκστῆναι* ἔτι ὑμῖν ἔστιν, εἴ τις καὶ τόδε ἐν τῷ 2 παρόντι δεδιώκεις ἀπραγμοσύνῃ ἀνδραγαθίζεται*. ὡς τυραννίδα γάρ ἥδη ἔχετε αὐτήν, ἣν λαβεῖν μὲν ἀδικοῦ δοκεῖ εἶναι, ἀφεῖναι δὲ ἐπικίνδυνον, τάχιστ' ἀν τε πόλιν οἱ τοιοῦτοι ἔτε- 3 ρους τε πείσαντες ἀπολέσειαν, καὶ εἴ που ἐπὶ* σφῶν αὐτῶν αὐτόνομοι οἰκήσειαν· τὸ γάρ ἀπραγμόν* οὐ σύζεται μὴ μετὰ τοῦ δραστηρίου* τεταγμένον, οὐδὲ ἐν ἀρχούσῃ πόλει ἔυμφέρει, ἀλλ' ἐν ὑπηκόῳ, ἀσφαλώς δουλεύειν*.

64. »Ὑμεῖς δὲ μῆτε ὑπὸ τῶν τοιῶνδε πολιτῶν παράγεσθε* μῆτε ἐμὲ δι' ὅργῆς* ἔχετε, φύ καὶ αὐτοὶ ἔυνδιέγνωτε πολεμεῖν, εἴ καὶ ἐπελθόντες οἱ ἐναντίοι ἔδρασαν, ἀπερ εἰκὸς ἦν μὴ ἔθελησάντων ὑμῶν ὑπακούειν, ἐπιγεγένηται* τε πέρα* ὃν προσεδεχόμεθα ἡ νόσος ἥδε, πρᾶγμα μόνον δὴ* τῶν πάντων ἐλπίδος κρείσσον* γεγενημένον· καὶ δι' αὐτὴν οἰδ' ὅτι μέρος* τι μᾶλλον ἔτι μισοῦμαι, οὐ δικαίως, εἴ* μή, καὶ ὅταν παρὰ λόγον τι εὖ πρόξεντες ἐμοὶ ἀναθήσετε*. φέρειν δὲ 2 χρὴ τά τε δαιμόνια* ἀναγκαίως* τά τε ἀπὸ τῶν πολεμίων ἀνδρείως· ταῦτα γάρ ἐν ἔθει* τῇδε τῇ πόλει πρότερόν τε ἦν νῦν τε μή* ἐν ὑμῖν κωλυθῆ. γνῶτε δὲ ὄνομα μέγιστον αὐτὴν 3 ἔχουσαν ἐν ἀπασιν ἀγθρώποις διὰ τὸ ταῖς ἔυμφοραις μή εἰκειν, πλεῖστα δὲ σώματα καὶ πόνους ἀνηλωκέναι πολέμηρ, καὶ δύναμιν μεγίστην δὴ* μέχρι τοῦδε κεκτημένην. ἡς ἐς* διδίον τοῖς ἐπιγιγνομένοις, ἣν καὶ νῦν ὑπενδῶμέν* ποτε (πάντα γάρ πέφυκε* καὶ ἐλασσούσθαι), μνήμη καταλελεύθεται, Ἐλλήνων τε ὅτι "Ἐλληνες πλείστων δὴ ἥρξαμεν καὶ πολέ-

μοις μεγίστοις ἀντέσχομεν πρός τε ξύμπαντας καὶ καθ' ἑκάστους, πόλιν τε τοῖς πᾶσιν* εὐπορωτάτην καὶ μεγίστην φήμησαμεν.

4 »Καίτοι ταῦτα δὲ μὲν ἀπράγμων μέμψαιτ' ἄν, δὲ δραντικαὶ καὶ αὐτὸς βουλόμενος ζηγλώσει· εἰ δέ τις μὴ κέκτηται, φθονογένησει. τὸ δὲ μισεῖσθαι καὶ λυπηροὺς* εἶναι ἐν τῷ παρόντι πᾶσι μὲν ὑπῆρξε δῆτα*, δσοι ἔτεροι ἑτέρων ἡξίωσαν ἀρχειν· δστις δὲ ἐπὶ μεγίστοις τὸ ἐπίφθονον* λαμβάνει, δρθῶς βουλεύεται. μίσος γάρ οὐκ ἐπὶ πολὺ ἀντέχει, ηδὲ παραυτίκα τε λαμπρότης καὶ ἐς τὸ ἐπειτα δόξα δείμνηστος καταλείπεται.

6 »Τομεῖς δὲ ἐς* τε τὸ μέλλον καλὸν προγνόντες ἐς τε τὸ αὐτίκα μὴ αἰσχρὸν τῷ ηδη προθύμῳ ἀμφότερα κτήσασθε, καὶ Δακεδαιμονίοις μήτε ἐπικηρυκεύεσθε* μήτε ἔνδηλοι ἔστε τοῖς παροῦσι πόνοις βαρυνόμενοι*, ὡς, οἵτινες πρὸς τὰς ξυμφορὰς γνώμῃ μὲν ἥκιστα λυποῦνται, ἔργῳ δὲ μάλιστα ἀντέχουσιν, οὗτοι καὶ πόλεων καὶ ἰδιωτῶν κράτιστοι εἰσιν».

65. Τοιαῦτα δὲ Περικλῆς λέγων ἐπειράτο τοὺς Ἀθηναίους τῆς τε ἐς αὐτὸν δργῆς παραλύειν* καὶ ἀπὸ τῶν παρόντων δεινῶν ἀπάγειν* τὴν γνώμην*. οἱ δὲ δημοσίᾳ* μὲν τοῖς λόγοις ἀνεπείθοντο καὶ οὕτε πρὸς τοὺς Δακεδαιμονίους ἔτι ἐπεμπονοῦσι τε τὸν πόλεμον μᾶλλον ὕριμηντο*, ἵδιᾳ* δὲ τοῖς παθήμασιν ἐλυποῦντο, δὲ μὲν δῆμος*, δτι ἀπὸ ἐλασσόνων δρμώμενος* ἐστέργητο καὶ τούτων, οἱ δὲ δυνατοὶ* καλὰ κτήματα κατὰ τὴν χώραν οἰκοδομίαις* τε καὶ πολυτελέσι κατασκευαῖς ἀπολωλεκότες, τὸ δὲ μέγιστον* πόλεμον ἀντεῖργηντες. οὐ μέντοι πρότερον γε οἱ ξύμπαντες ἐπαύσαντο ἐν δργῇ* ἔχοντες αὐτόν, πρὶν* ἐζημιώσαν χρήμασιν.

4 »Οὔτε τέ τοις πολλῷ διπερ φιλεῖ* δημιλον* ποιεῖν στρατηγὸν εἶλοντο καὶ πάντα τὰ πράγματα ἐπέτρεψαν, ὃν μὲν περὶ* τὰ οἰκεῖα ἔκαστος ἥλγει* ἀμβλύτεροι* ἡδη ὅντες, ὃν δὲ ηδη ξύμπασα πόλις προσεδεῖτο* πλείστου ἀξιον νομίζοντες εἶναι.

"Οσον τε γάρ χρόνον προύστη τῆς πόλεως ἐν τῇ εἰρήνῃ, 5 μετρίως * ἔξηγειτο * καὶ ἀσφαλῶς διεψύλαξεν αὐτήν, καὶ ἐγένετο ἐπ' ἑκείνου μεγίστη, ἐπεὶ τε ὁ πόλεμος κατέστη, ὃ δὲ φαίνεται καὶ ἐν τούτῳ προγνοὺς τὴν δύναμιν *. ἐπεθίω * δὲ 6 δύο ἔτη καὶ μῆνας ἔξ· καὶ ἐπειδὴ ἀπέθανεν, ἐπὶ πλέον ἔτι ἐγνώσθη ἡ πρόνοια αὐτοῦ ἔς * τὸν πόλεμον. ὃ μὲν γάρ ἦσαν 7 χάζοντάς τε καὶ τὸ ναυτικὸν θεραπεύοντας * καὶ ἀρχὴν μὴ ἐπικτωμένους * ἐν τῷ πολέμῳ μηδὲ τῇ πόλει κινδυνεύοντας * ἔφη περιέσεσθαι *. οἱ δὲ ταῦτα τε πάντα ἔς τούναντίον ἐπραξαν καὶ ἄλλα ἔξω * τοῦ πολέμου δοκοῦντα εἶναι κατὰ τὰς ἴδιας φιλοτιμίας * καὶ ἵδια κέρδη κακῶς ἔς τε σφᾶς αὐτοὺς καὶ τοὺς ξυμμάχους ἐπολίτευσαν, * ἢ κατορθούμενα μὲν τοῖς ἴδιώταις τιμὴ καὶ ὠφελία μᾶλλον ἦν, σφαλέντα * δὲ τῇ πόλει ἔς τὸν πόλεμον βλάβην καθίστατο.

Αἴτιον δ' ἦν, δτι ἔκεινος μὲν δυνατὸς * ὥν τῷ τε ἀξιώ- 8 ματι * καὶ τῇ γνώμῃ *, χρημάτων τε διαφανῶς ἀδωρότατος * γενόμενος, κατεῖχε τὸ πλήθος ἐλευθέρως *, καὶ οὐκ ἦγετο μᾶλλον * ὅπ' αὐτοῦ ἡ αὐτὸς ἤγε, διὰ τὸ μὴ κτώμενος ἔξ οὐ προσηκόντων * τὴν δύναμιν πρὸς ἥδονήν τι λέγειν, ἀλλ' ἔχων * ἐπ' * ἀξιώσει καὶ πρὸς * ὀργήν τι ἀντειπεῖν. ὅπότε 9 γοῦν * αἰσθοιτό τι αὐτοὺς παρὰ καιρὸν ὕθρει * θαρσοῦντας, λέγων κατέπληγσεν * ἐπὶ τὸ φοβεῖσθαι καὶ δεδιότας αὖ ἀλόγως ἀντικαθίστη πάλιν ἐπὶ τὸ θαρσεῖν. ἐγίγνετό τε λόγῳ μὲν δημοκρατίᾳ, ἔργῳ δὲ ὅπλῳ * τοῦ πρώτου ἀνδρὸς ἀρχῆ.

Οἱ δὲ ὅστερον ἵστι μᾶλλον αὐτοὶ πρὸς ἀλλήλους ὅντες 10 καὶ ὀρεγόμενοι τοῦ πρῶτος ἔκαστος γίγνεσθαι ἐτράποντο * καθ' ἥδονάς τῷ δῆμῳ καὶ τὰ πράγματα ἐνδιδόναι *. ἔξ ὧν 11 ἄλλα τε πολλά, ὡς ἐν μεγάλῃ πόλει καὶ ἀρχὴν ἔχούσῃ, ἡ- μαρτήθη * καὶ δὲς Σικελίαν πλοῦς, δις οὐ τοσοῦτον γνώμης ἀμάρτημα * ἦν πρὸς * οὓς ἐπῆσαν, δσον οἱ ἐκπέμψαντες οὐ τὰ πρόσφορα τοῖς οἰχομένοις ἐπιγιγνώσκοντες *, ἀλλὰ κατὰ τὰς ἴδιας διαβολὰς περὶ τῆς τοῦ δήμου προστασίας * τά τε ἐν τῷ

- στρατοπέδῳ ἀμβλύτερᾳ* ἐποίουν καὶ τὰ περὶ τὴν πόλιν
 12 πρῶτον ἐν ἀλλήλοις ἐταράχθησαν*. σφαλέντες δὲ Ἐπικελίᾳ
 ἀλλῃ τε παρασκευῇ καὶ τοῦ ναυτικοῦ τῷ πλεῖστι μορίῳ* καὶ
 κατὰ τὴν πόλιν ἥδη ἐν στάσει ὅντες δμως δέκα μὲν ἔτη ἀντεῖ-
 χον τοῖς τε πρότερον ὑπάρχουσι πολεμίοις καὶ τοῖς ἀπὸ Σικε-
 λίας μετ' αὐτῶν καὶ τῶν ἔνδημάχων ἔτι τοῖς πλείστιν ἀφεστη-
 κόσι, Κύρῳ τε ὕστερον βασιλέως παιδὶ προσγενομένῳ*, δι-
 παρεῖχε χρήματα Πελοποννησίοις ἐς τὸ ναυτικόν· καὶ οὐ
 πρότερον ἐνέδοσαν*, ἦ* αὐτοὶ ἐν σφίσιν αὐτοῖς κατὰ* τὰς
 ἴδιας διαφορὰς περιπεσόντες* ἐσφάλγησαν*.
- 13 Τοσοῦτον τῷ Περικλεῖ ἐπερίσσευε* τότε ἀφ' ὧν αὐτὸς
 προέγγνω καὶ πάνυ ἀν διδίως περιγενέσθαι τῶν Πελοποννη-
 σίων αὐτῶν* τῷ πολέμῳ.

3. Ἀσήμαντα γεγονότα.

(Κεφ. 66—70)

[Κατὰ τὸ αὐτὸν θέρος οἱ Πελοποννησίοις ἐκστρατεύσαντες κατὰ
 τῆς ηῆσον Ζακύνθου λεηλατοῦσι τὰ πλεῖστα μέρη αὐτῆς καὶ μὴ
 δυνηθέντες νὰ ὑποτάξωσιν αὐτὴν ἐπιστρέφουσιν εἰς τὰ ἔδια (66). Περὶ τὰ τέλη δὲ τοῦ αὐτοῦ θέρους πρέσβεις τῶν Πελοποννησίων
 πορευόμενοι πρὸς τὸν μέγαρον βασιλέα, δύως παροδομήσωσιν αὐτὸν
 πρὸς ὑποσήριξιν τοῦ ἀγῶνος τῶν Πελοποννησίων, συλλαμβά-
 νονται ἐν Θράκῃ τῇ ἐνεργείᾳ τῶν ἐκεῖ παρενοιοκομένων Ἀθη-
 ναίων καὶ ἀχθέντες εἰς τὰς Ἀθήνας φονεύονται (67). Κατὰ τὴν
 αὐτὴν ἐποχὴν οἱ Ἀμπρακιῶται ἐκστρατεύουσι κατὰ τοῦ Ἀμφι-
 λοχικοῦ Ἀργούς, ἀλλὰ μὴ δυνηθέντες νὰ ἐκπορθήσωσι τὴν πό-
 λιν ἀπέρχονται (68). Κατὰ τὸν ἀκόλουθον χειμῶνα (430-429)
 οἱ Ἀθηναῖοι εἴκοσι μὲν πλοῖα ἀποστέλλουσιν ὑπὸ τὸν στρατηγὸν
 Φορομίωνα περὶ τὴν Πελοπόννησον, δοτις σταθμεύσας εἰς Ναύπακτον
 παρακωλύει τὴν διάβασιν ἐκ τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου· ἔτερα δὲ
 ἐξ πλοῖα ἀποστέλλουσιν ὑπὸ τὸν στρατηγὸν Μελήσανδρον εἰς τὴν
 Καρίαν καὶ τὴν Λυκίαν, δύως ὑπερασπίζῃ τοὺς πλέοντας κατὰ
 τῶν πειρατῶν Πελοποννησίων· ἀλλ' οὗτος ἀποβάς εἰς τὴν Λυκί-

αν φονεύεται νικηθείς καὶ καταστρέφεται μέρος τοῦ στρατοῦ του (69). Κατὰ τὸν αὐτὸν χειμῶνα οἱ Ποτειδαιῖται μὴ δυνάμενοι πλέον νὰ ἀντέχωσι πολιορκούμενοι ἔνεκα τῆς ἄκρας ουτοδεῖας προτείνουσι λόγους περὶ συμβάσεως εἰς τὸν στρατηγοὺς τῶν Ἀθηναίων, τὸν εὐρισκομένους ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ πολιορκοῦντος στρατοῦ. Οὗτοι δέχονται τὰς προτάσεις καὶ συνθηκολογοῦντοι ὑπὸ τὸν δρον ἐλευθέρως νὰ ἔξελθωσιν οἱ πολιορκούμενοι μετὰ τῶν γυναικῶν καὶ τῶν τέκνων των καὶ τῶν βοηθῶν στρατιῶν. Καὶ αὐτοὶ μὲν δυνάμει τῆς συνθήκης ἔξελθόντες καταφεύγοντιν εἰς τὴν Χαλκιδικὴν, οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ὑστερον πέμπουσιν ἐποίκους ἐξ ἑαυτῶν εἰς τὴν Ποτείδαιαν καὶ κατοικίζοντιν αὐτήν (70)].

1. Πολιορκία τῶν Πλαταιῶν.

(Κεφ. 71—78)

[Οἱ Πελοποννήσιοι ὑπὸ τὸν βασιλέα Ἀρχίδαμον ἐκστρατεύοντο κατὰ τῶν Πλαταιέων. Οὗτοι εὐθὺς πέμψαντες πρόεσβεις πρὸς τὸν Ἀρχίδαμον προσπαθοῦσι τὸν ἀποτρέψασιν αὐτὸν ἀπὸ τῆς προσβολῆς τῆς πόλεως ἐπικαλούμενοι τὴν αὐτορομίαν, τὴν δποίαν ἔξησφάλισεν εἰς αὐτοὺς δὲ Λακεδαιμόνιος Πανοσαρίας μετὰ τὴν ἐν Πλαταιᾶς μάχην δὲ Ἀρχίδαμος ἀποκρινόμενος ὑποδηλοῖ διτού μόρος τρόπος σωτηρίας αὐτῶν εἶναι τὰ ἐνωθῶσι μετὰ τῶν Λακεδαιμονίων πρὸς ἀπελευθέρωσιν τῶν διατελούντων ὑπὸ τὸν δεσποτισμὸν τῶν Ἀθηναίων ἦ, ἢν δὲν θέλωσι τοῦτο, νὰ ἡσυχάζωσι νεμόμενοι τὰ ἀγαθά των καὶ μέροντες οὐδέτεροι. Οἱ Πλαταιεῖς λαβόντες παρὰ τῶν Ἀθηναίων διαβεβαίωσιν διτού θὰ βοηθήσωσιν αὐτοὺς κατὰ δύναμιν δὲν δέχονται τὴν πρότασιν τοῦ Ἀρχιδάμου (71—74, 1). Τότε οὗτος ἀρχίζει τὴν πολιορκίαν τῶν Πλαταιῶν, ἀφ’ οὗ προηγουμένως ἐπεκαλέσθη τοὺς θεοὺς ὡς μάρτυρας τῆς ἀθρώτητος αὐτοῦ. Οἱ Πελοποννήσιοι περιφράσσουσι τὴν πόλιν διὰ πασσάλων καὶ ὑψώνονται πρόχωμα κατὰ τοῦ τείχους. Οἱ Πλαταιεῖς βλέποντες τὸ πρόχωμα ὑψούμενον ὑψώνοντο καὶ αὐτοὶ τὸ τείχος τῆς πόλεως διὰ ξυλίγον περιτειχίσματος καὶ πλίνθων λαμβανομένων ἐκ τῶν ἐγγὺς οἰκιῶν. Συγχρόνως δὲ ματαιοῦσι καὶ δι’ ἄλλων τρόπων τὰ πολιορκητικὰ ἔργα τῶν Πελοποννησίων, καθὼς καὶ τὴν ἀπόπειραν αὐτῶν δποιας ἐμπρόήσωσι τὰς Πλαταιὰς (74, 2—77). Οἱ Πελοποννήσιοι μὴ δυνάμενοι τὰ ἐκπορθήσωσι τὴν πόλιν κτίζουσι περὶ αὐτὴν διπλοῦν τείχος μετὰ διπλῆς τάφρου. Μετὰ δὲ ταῦτα ἀφήσαντες φύλακας τοῦ τείχους ἀποχωροῦσι καὶ διαλύονται κατὰ πόλεις (78)].

**2. Ἐκστρατεία τῶν Ἀθηναίων κατὰ τῶν ἐν Θράκῃ
Χαλκιδέων καὶ Βοιωτιών. — Τὰ ἐν Ἀκαρνανίᾳ
συμβάντα.**

(Κεφ. 79—82)

[Κατὰ τὸ αὐτὸν θέρος καὶ διαρκούσης τῆς πολιορκίας τῶν Πλαταιῶν οἱ Ἀθηναῖοι ἐκστρατεύουσι κατὰ τῶν ἐν Θράκῃ Χαλκιδέων καὶ τῶν Βοιωτιών ἀλλ᾽ ἡ ἐκστρατεία αὗτη ἀποτυγχάνει, διότι οἱ Ἀθηναῖοι ἐν μάχῃ συγκροτηθέοις πρὸ τῶν τειχῶν τῆς Σπαρτιώλου, πόλεως κειμένης πλησίον τῆς Ὁλύνθου, ἥτιῶνται ὅπο τῶν Χαλκιδέων (79). Ὁχι πολὺ μετὰ τὴν μάχην ταῦτην οἱ Ἀμπρακιῶται καὶ οἱ Χάονες ἐπιθυμοῦντες νὰ διοτάξωσι τὴν Ἀκαρνανίαν, τὴν σύμμαχον τῶν Ἀθηναίων, πείθονται τοὺς Λακεδαιμονίους νὰ παρασκευάσωσι ταντικὸν σύμμαχιὸν καὶ νὰ στέλλωσι βοήθειαν εἰς Ἀκαρνανίαν. Οὗτοι πεισθέντες ἀποστέλλονται εὐθὺς τὸν τανάροχον αὐτῶν Κυῆμον μετὰ 1000 ὀπλιτῶν, παραγγέλλονται δὲ νὰ παρασκευασθῇ τάχιστα τὸ ταντικόν. Καὶ τὸ μὲν ταντικὸν ἔτοιμαζονται οἱ σύμμαχοι, ἵδια οἱ Κορίνθιοι, ὁ δὲ Κυῆμος φθάσας εἰς Ἀκαρνανίαν καὶ ἐνωθεὶς μετὰ τῶν Ἀμπρακιωτῶν, τῶν Χαόνων καὶ ἄλλων βαρβάρων ἐπιτίθεται κατὰ τῆς Σιράτου, τῆς ποωτειούσης τῶν Ἀκαρνάνων ἀλλ᾽ ἡ ἐπίθεσις αὕτη ἀποτυγχάνει τελείως δι' ἔλλειψιν διοικήσεως καὶ τὴν ἀσύνετον λαφυρομαρίαν τῶν βαρβάρων συμμάχων (80—82)].

3. Ναυμαχίαι τοῦ Φορμίωνος πρὸς τὸν Πελοποννησιακὸν στόλον. — Περαιτέρω ἐπιχειρήσεις τοῦ Πελοποννησιακοῦ στόλου.

(Κεφ. 83 — 94)

83. Τὸ δ' ἐκ τῆς Κορίνθου καὶ τῶν ἄλλων ἔνυμμάχων τῶν ἐκ τοῦ Κρισαίου * κόλπου ναυτικόν, ὃ ἔδει παραγενέσθαι τῷ Κυῆμῳ, σπως μὴ ἔνυμβογθῶσιν οἱ ἀπὸ θαλάσσης ἄνω * Ἀκαρνᾶνες, οὓς παραγίγνεται, ἀλλ᾽ ἡναγκάσθησαν περὶ τὰς

αὐτὰς ἡμέρας τῆς ἐν Στράτῳ μάχης ναυμαχῆσαι πρὸς Φορμίωνα καὶ τὰς εἰκοσι ναῦς τῶν Ἀθηναίων, αἱ ἐφρούρουν ἐν 2 Ναυπάκτῳ. ὁ γάρ Φορμίων παραπλέοντας αὐτοὺς ἔξω τοῦ 3 κόλπου ἐτήρει· * βουλόμενος ἐν τῇ εὐρυγωρίᾳ· * ἐπιθέσθαι. οἱ δὲ Κορίνθιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι ἔπλεον μὲν οὐχ ὡς ἐπὶ ναυμαχίαν, ἀλλὰ στρατιωτικώτερον· * παρεσκευασμένοι ἐς τὴν Ἀκαρνανίαν καὶ οὐκ ἀν οἰόμενοι πρὸς ἑπτὰ καὶ τεσσαράκοντα ναῦς τὰς σφετέρας τολμῆσαι τοὺς Ἀθηναίους εἰκοσι ταῖς ἑαυτῶν ναυμαχίαν ποιήσασθαι· ἐπειδὴ μέντοι ἀντιπαραπλέοντάς· * τε ἐώρων αὐτοὺς παρὰ γῆν σφῶν κομιζομένων· * καὶ ἐκ Πατρῶν τῆς Ἀχαΐας πρὸς τὴν ἀντιπέρας ἥπειρον διαβαλλόντων· * ἐπ' Ἀκαρνανίας κατεῖδον τοὺς Ἀθηναίους ἀπὸ τῆς Χαλκίδος· * καὶ τοῦ Εὐήνου· * ποταμοῦ προσπλέοντας σφίσι καὶ οὐκ ἔλαθον νυκτὸς ὑφορμισάμενοι· *, οὕτω· * δὴ ἀναγκάζονται ναυμαχεῖν κατὰ μέσον τὸν πορθμόν.

4 Στρατηγοὶ δὲ ἡσαν μὲν καὶ κατὰ πόλεις ἑκάστων, οἱ παρεσκευάζοντο, Κορινθίων δὲ Μαχάων καὶ Ἰσοκράτης καὶ Ἀγαθαρχίδας. καὶ οἱ μὲν Πελοποννήσιοι ἐτάξαντο· * κύκλον τῶν νεῶν, ὡς μέγιστον οἱ· τ' ἡσαν μὴ διδόντες διέκπλουν· *, τὰς πρόρας μὲν ἔξω, ἔσω δὲ τὰς πρύμνας, καὶ τά τε λεπτὰ· * πλοῖα, ἢ ξυνέπλει, ἐντὸς ποιοῦνται· * καὶ πέντε ναῦς τὰς ἀριστα πλεούσας, διπλῶς ἐκπλέοιεν διὰ βραχέος· * παραγιγνόμεναι, εἰ πῃ· * προσπίπτοιεν οἱ ἐναντῖοι.

84. Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι κατὰ· * μίαν ναῦν τεταγμένοι περιέπλεον αὐτοὺς κύκλῳ καὶ ξυνῆγον· * ἐς δὲ λίγον ἐν χρῷ· * ἀεὶ παραπλέοντες καὶ δόκησιν· * παρέχοντες αὐτίκα ἐμβαλεῖν· προείρητο δὲ αὐτοῖς ὑπὸ Φορμίωνος μὴ ἐπιχειρεῖν· *, πρὶν ἀν 2 αὐτὸς σημήνῃ. ἥλπιζε γάρ αὐτῶν οὐ μενεῖν τὴν τάξιν, ὥσπερ ἐν γῇ πεζήν, ἀλλὰ ξυμπεσεῖσθαι· * πρὸς ἀλλήλας τὰς ναῦς καὶ τὰ πλοῖα ταραχὴν παρέξειν, εἰ τ' ἐκπνεύσειεν ἐκ τοῦ κόλπου τὸ πνεῦμα· *, διπέρ ἀναμένων τε περιέπλει καὶ εἰώθει γίγνεσθαι ὑπὸ· * τὴν ἔω, οὐδένα χρόνον ἡσυχάσειν αὐτούς· καὶ

τὴν ἐπιχείρησιν ἐφ²* ἔσυντῷ τε ἐνόμιζεν εἶναι, δπόταν βούληται, τῶν νεῶν ἀμεινον πλεουσῶν, καὶ τότε καλλίστην γίγνεσθαι.

‘Ως δὲ τό τε πνεῦμα κατήσει* καὶ αἱ γῆes ἐν δλίγῳ ἦδη 3
οὔσαι ὑπ’ ἀμφοτέρων, τοῦ τε ἀνέμιου τῶν τε πλοίων, ἀμα προσκειμένων* ἐταράσσοντο καὶ ναῦς τε γηὶ προσέπιπτε καὶ τοῖς κοντοῖς διεώθιοῦντο βοῇ τε χρώμενοι* καὶ πρὸς ἀλλήλους ἀντιφυλακῇ τε καὶ λοιδορίᾳ σύδεν κατήκουον* οὕτε τῶν παραγγελλομένων οὕτε τῶν κελευστῶν* καὶ τὰς κώπας ἀδύνατοι ὅντες ἐν κλυδωνίψ* ἀναφέρειν* ἀνθρωποι ἀπειροι τοῖς κυθερνήταις ἀπειθεστέρας τὰς ναῦς παρείχον, τότε δὴ κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον σημαίνει, καὶ οἱ Ἀθηναῖοι προσπεσόντες πρῶτον μὲν καταδύουσι τῶν στρατηγίδων νεῶν μίαν, ἔπειτα δὲ καὶ πάσας, ἥ* χωρήσειαν*, διέφθειρον καὶ κατέστησαν* ἐς ἀλκῆν* μὲν μηδένα τρέπεσθαι αὐτῶν ὑπὸ* τῆς ταραχῆς, φεύγειν δὲ ἐς Πάτρας καὶ Δύμην τῆς Ἀχαΐας.

Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι καταδιώξαντες καὶ ναῦς δώδεκα λαβόν· 4
τες τούς τε ἄνδρας ἐξ αὐτῶν τοὺς πλείστους ἀνελόμενοι* ἐς Μολύκρειον* ἀπέπλεον καὶ τροπαῖον στήσαντες ἐπὶ τῷ Ρίψ* καὶ ναῦν ἀναθέντες τῷ Ποσειδῶνι ἀνεχώρησαν ἐς Ναύπακτον. παρέπλευσαν δὲ καὶ οἱ Πελοποννήσιοι εὐθὺς ταῖς περι- 5
λοίποις τῶν νεῶν ἐκ τῆς Δύμης καὶ Πατρῶν ἐς Κυλλήνην,
τὸ Ἡλείων ἐπίνειον· καὶ ἀπὸ Λευκάδος Κνῆμος καὶ αἱ ἐκείθεν γῆes, ἀς ἔδει ταύταις ξυμμεῖξαι*, ἀφικνοῦνται μετὰ τὴν ἐν Στράτῳ μάχην ἐς τὴν Κυλλήνην.

85. Πέμπουσι δὲ καὶ οἱ Δακεδαιμόνιοι τῷ Κνήμῳ ξυμβούλους ἐπὶ τὰς ναῦς Τιμοκράτη καὶ Βρασίδαν καὶ Δυκόφρονα κελεύοντες ἀλληναυμαχίαν βελτίω κατασκευάζεσθαι* καὶ μὴ ὑπὸ δλίγων νεῶν εἴργεσθαι τῆς θαλάσσης ἐδόκει γάρ 2
αὐτοῖς ἀλλως* τε καὶ πρῶτον ναυμαχίας πειρασμένοις πολὺς δ παράλογος* εἶναι καὶ οὐ τοσούτῳ φύοντο σφῶν τὸ ναυτικὸν λείπεσθαι, γεγενῆσθαι δέ τινα μαλακίαν* οὐκ ἀντιτι-

θεντες * τὴν Ἀθηναίων ἐκ πολλοῦ ἐμπειρίαν τῆς σφετέρας
3 δι’ δλίγου μελέτης. ὅργῃ οὖν ἀπέστελλον. οἱ δὲ ἀφικόμενοι
μετὰ Κνήμου ναῦς τε περιήγγελον * κατὰ πόλεις καὶ τὰς
προϋπαρχούσας ἔξηρτύοντο * ώς ἐπὶ ναυμαχίαν.

4 Πέμπει δὲ καὶ ὁ Φορμίων ἐς τὰς Ἀθήνας τὴν τε παρα-
σκευὴν αὐτῶν ἀγγελοῦντας καὶ περὶ τῆς ναυμαχίας, ἣν ἐνί-
κησαν, φράσοντας καὶ κελεύων αὐτῷ ναῦς δτι πλείστας διὰ
τάχους ἀποστεῖλαι ώς καθ’ ἡμέραν ἐκάστην ἐλπίδος οὔσης
5 ἀεὶ ναυμαχήσειν. οἱ δὲ ἀποπέμπουσιν εἴκοσι ναῦς αὐτῷ, τῷ
δὲ κομίζοντι αὐτὰς προσεπέστειλαν * ἐς Κρήτην πρῶτον ἀ-
φικέσθαι. Νικίας γὰρ Κρήτης Γορτύνιος * πρόξενος * ὧν πείθει
αὐτοὺς ἐπὶ Κυδωνίαν * πλεῦσαι φάσκων προσποιήσειν * αὐ-
τὴν οὖσαν πολεμίαν ἐπῆγε * δὲ Πολιχνίταις * χαριζόμενος
6 διμόροις τῶν Κυδωνιατῶν. καὶ δὲ μὲν λαβὼν τὰς ναῦς ὥχετο
ἐς Κρήτην καὶ μετὰ τῶν Πολιχνιτῶν ἐδήγου τὴν γῆν τῶν Κυ-
δωνιατῶν καὶ ὑπὸ ἀνέμων καὶ ἀπλοίας * ἐνδιέτριψεν οὐκ ὀ-
λίγον χρόνον.

86. Οἱ δὲ ἐν τῇ Κυλλήνῃ Πελοποννήσιοι ἐν τούτῳ, ἐν ᾧ
οἱ Ἀθηναῖοι περὶ Κρήτην κατείχοντο, παρεσκευασμένοι ώς
ἐπὶ ναυμαχίαν παρέπλευσαν ἐς Πάνορμον * τὸν Ἀχαικόν,
οὖπερ αὐτοῖς δὲ κατὰ γῆν στρατὸς τῶν Πελοποννησίων προσ-
2 ειδεῖσθογθήκει. παρέπλευσε δὲ καὶ ὁ Φορμίων ἐπὶ τὸ Πίον τὸ
Μολυκρικὸν καὶ ὠρμίσατο ἔξω αὐτοῦ ναυσὶν εἴκοσιν, αἰσπερ
3 καὶ ἐναυμάχησεν. ἦν δὲ τοῦτο μὲν τὸ Πίον φίλιον τοῖς Ἀ-
θηναίοις, τὸ δὲ ἔτερον Πίον ἐστὶν ἀντιπέρας, τὸ ἐν τῇ Πελο-
ποννήσῳ διέχετον δὲ ἀπ’ ἀλλήλων σταδίους μάλιστα * ἐπὶ τὰ
τῆς θαλάσσης, τοῦ δὲ Κρισάίου κόλπον στόμα * τοῦτο ἐστιν.
4 ἐπὶ οὖν τῷ Πίῳ τῷ Ἀχαικῷ οἱ Πελοποννήσιοι ἀπέχοντι οὐ
πολὺ τοῦ Πανόρμου, ἐν ᾧ αὐτοῖς δὲ πεζὸς ἦν, ὠρμίσαντο καὶ
αὐτοὶ ναυσὶν ἐπτὰ καὶ ἐδοιμήκοντα, ἐπειδὴ καὶ τοὺς Ἀθη-
ναίους εἶδον.

5 Καὶ ἐπὶ μὲν ἔξῃ ἐπτὰ ἡμέρας ἀνθώρμους * ἀλλήλοις με-

λετῶντές τε καὶ παρασκευαζόμενοι τὴν ναυμαχίαν, γνώμην
ἔχοντες οἱ μὲν μὴ ἐκπλεῖν ἔξω τῶν Πίσων ἐς τὴν εὐρυχωρίαν
φοβούμενοι τὸ πρότερον πάθος, οἱ δὲ μὴ ἐσπλεῖν ἐς τὰ στενὰ
νομίζοντες πρὸς* ἐκείνων εἰναι τὴν ἐν δλίγῳ ναυμαχίαν.
ἔπειτα δὲ Κυνῆμος καὶ δὲ Βρασίδας καὶ οἱ ἄλλοι τῶν Πελοπον-
νησίων στρατηγοὶ βουλόμενοι ἐν τάχει τὴν ναυμαχίαν ποιῆ-
σαι, πρὶν τι καὶ ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων ἐπιβοηθήσαι, ξυνεκάλε-
σαν τοὺς στρατιώτας πρῶτον καὶ δρῶντες αὐτῶν τοὺς πολ-
λοὺς διὰ τὴν προτέραν ἡσσαν φοβουμένους καὶ οὐ προθύμους
ὄντας παρεκελεύσαντο καὶ ἔλεξαν τοιάδε.

87. «Ἡ μὲν γενομένη ναυμαχία, ὡς ἀνδρες Πελοποννή-
σιοι, εἴ τις ἄρα δι’ αὐτὴν ὑμῶν φοβεῖται τὴν μέλλουσαν, οὐχὶ
δικαίαν ἔχει τέκμαρσιν* τὸ ἐκφοβῆσαι. τῇ τε γὰρ παρασκευῇ 2
ἐνδεής ἐγένετο, ὥσπερ ἵστε, καὶ οὐχὶ ἐς ναυμαχίαν μᾶλλον*
ἢ ἐπὶ στρατείαν ἐπλέομεν· ξυνέθη δὲ καὶ τὰ ἀπὸ τῆς τύχης
οὐκ ὀλίγα ἐναντιωθῆναι, καὶ πού* τι καὶ ἡ ἀπειρία πρῶτον
ναυμαχοῦντας ἔσφηλεν*. ὥστε οὐ κατὰ* τὴν ἡμετέραν κα-
κίαν* τὸ ἡσσῆσθαι προσεγένετο, οὐδὲ δίκαιον τῆς γνώμης*
τὸ μὴ κατὰ κράτος* γινηθέν, ἔχον δέ τινα ἐν αὐτῷ ἀντιλα-
γίαν*, τῆς γε ξυμφορᾶς τῷ ἀποβάντι ἀμβλύνεσθαι*, νομίσαι
δὲ ταῖς μὲν τύχαις ἐνδέχεσθαι σφάλλεσθαι τοὺς ἀνθρώπους,
ταῖς δὲ γνώμαις τοὺς αὐτοὺς δεὶ ἀνδρείους δρθῶς* εἰναι, καὶ
μὴ ἀπειρίαν τοῦ ἀνδρείου παρόντος προσθαλλομένους* εἰκό-
τως ἀν ἐν τινι κακούς γενέσθαι.

»Ὦμῶν δὲ οὐδὲν* ἡ ἀπειρία τοσοῦτον λείπεται, δσον τόλμη 4
προύχετε· τῶνδε δὲν* ἡ ἐπιστήμη*, ἣν μάλιστα φοβεῖσθε, ἀν-
δρείαν μὲν ἔχουσα καὶ μνήμην ἔξει ἐν τῷ δεινῷ* ἐπιτελεῖν,
ἢ ἔμαθεν, ἀγεν δὲ εὑψυχίας* οὐδεμίᾳ τέχνη πρὸς τοὺς κιν-
δύνους ἴσχύει. φόβος γὰρ μνήμην ἐκπλήσσει*, τέχνη δὲ ἀ-
γεν ἀλκῆς* οὐδὲν ὀφελεῖ. πρὸς μὲν οὖν τὸ ἐμπειρότερον* 5
αὐτῶν τὸ τολμηρότερον ἀντιτάξασθε, πρὸς δὲ τὸ διὰ τὴν ἡσ-
σαν δεδιέναι τὸ ἀπαράσκευοι τότε τυχεῖν. περιγίγνεται* δὲ 6

νῦμιν πλῆθός τε νεῶν καὶ πρὸς τῇ γῇ οἰκείᾳ οὕσῃ διπλιτῶν παρόντων ναυμαχεῖν· τὰ δὲ πολλὰ* τῶν πλειόνων καὶ ἀμει-
7 νον παρεσκευασμένων τὸ κράτος* ἔστιν. ὅστε οὐδὲ καθ' ἐν εύρισκομεν εἰκότως ἀνήμας σφαλλομένους· καὶ ὅσα ἡμάρτο-
μεν πρότερον, νῦν αὐτὰ ταῦτα προσγενόμενα* διδασκαλίαν παρέξει.

8 »Θαρσοῦντες οὖν, καὶ κυθερηγήται καὶ ναῦται, τὸ καθ'*
έαυτὸν ἔκαστος ἐπεσθε * χώραν * μὴ προλείποντες*, ἦν ἀν
9 τις προσταχθῆ. τῶν δὲ πρότερον ἡγεμόνων οὐχ χείρον τὴν ἐ-
πιχείρησιν ἡμεῖς παρασκευάσομεν καὶ οὐκ ἐνδώσομεν * πρό-
φασιν οὐδὲνι κακῷ γενέσθαι· ἦν δέ τις ἄρα καὶ βουληθῆ, κο-
λασθήσεται τῇ πρεπούσῃ ζημίᾳ, οἱ δὲ ἀγαθοὶ τιμήσονται τοῖς προσήκουσιν ἀθλοῖς τῆς ἀρετῆς».

88. Τοιαῦτα μὲν τοῖς Πελοποννησίοις οἱ ἀρχοντες πα-
ρεκελεύσαντο. δ δὲ Φορμίων δεδιώς καὶ αὐτὸς τὴν τῶν στρα-
τιωτῶν ὀρρωδίαν* καὶ αἰσθόμενος, δτι τὸ πλῆθος τῶν νεῶν
κατὰ σφᾶς αὐτοὺς ξυνιστάμενοι * ἐφοβοῦντο, ἐθούλετο ξυγ-
καλέσας θαρσοῦνταί τε καὶ παραίνεσιν ἐν τῷ παρόντι ποιήσα-
2 σθαι. πρότερον μὲν γάρ δεῖ αὐτοῖς ἔλεγχος καὶ προπαρεσκεύα-
ζε τὰς γνώμας, ὡς οὐδὲν αὐτοῖς πλῆθος νεῶν τοσοῦτον ἀν
ἐπιπλέοι. δ τι οὐχ ὑπομονετέον αὐτοῖς ἐστι· καὶ οἱ στρατιώ-
ται ἐκ πολλοῦ ἐν σφίσιν αὐτοῖς τὴν ἀξίωσιν* ταύτην εἰλήφε-
σαν, μηδένα ὅχλον Ἀθηναῖοι ὅντες Πελοποννησίων νεῶν
3 ὑποχωρεῖν*. τότε δὲ πρὸς τὴν παροῦσαν ὅψιν δρῶν αὐτοὺς
ἀθυμοῦντας ἐθούλετο ὑπόμνησιν ποιήσασθαι τοῦ θαρσεῖν καὶ
ξυγκαλέσας τοὺς Ἀθηναίους ἔλεξε τοιάδε.

89. «Ορῶν ὑμᾶς, ὡς ἄνδρες στρατιώται, πεφοβημένους
τὸ πλῆθος τῶν ἐναντίων ξυνεκάλεσα οὐκ ἀξιῶν* τὰ μὴ δεινὰ
2 ἐν δρρωδίᾳ ἔχειν. οὗτοι γάρ πρῶτον μὲν διὰ τὸ προγενει-
κῆσθαι καὶ μηδὲ αὐτοὶ οἰεσθαι δῆμοιοι * γῆμιν εἶναι τὸ πλῆθος
τῶν νεῶν καὶ οὐκ ἀπὸ τοῦ ίσου παρεσκευάσαντο. ἐπειτα
μάλιστα πιστεύοντες προσέρχονται ὡς* προσῆκον σφίσιν

ἀνδρείοις είναι, οὐ δι' ἄλλο τι θαρσοῦσιν η̄ διὰ τὴν ἐν τῷ πεζῷ ἐμπειρίαν τὰ πλείω κατορθοῦντες καὶ οἰονται σφίσι καὶ ἐν τῷ ναυτικῷ ποιήσειν τὸ αὐτό. τὸ δ' ἐκ τοῦ δικαίου ἡμῖν 3 μᾶλλον νῦν περιέσται*, εἴπερ καὶ τούτοις ἐν ἑκείνῳ, ἐπεὶ εὑ- ψυχίᾳ γε οὐδὲν προφέρουσι*, τῷ δὲ ἑκάτεροι τε ἐμπειρότεροι είναι θρασύτεροι* ἔσμεν. Δακεδαιμόνιοί τε ἥγονούμενοι τῶν 4 ξυμμάχων διὰ τὴν σφετέραν δόξαν ἀκοντας προσάγουσι τοὺς πολλοὺς ἐς τὸν κίνδυνον, ἐπεὶ οὐκ ἀν ποτε ἐπεχείρησαν ἡσ- σηθέντες παρὰ πολὺ αὕθις ναυμαχεῖν. μὴ δὴ αὐτῶν τὴν τόλμαν δείσητε.

»Πολὺ δὲ ὅμετες ἑκείνοις πλείῳ φόβον παρέχετε καὶ πι- 5 στότερον* κατά* τε τὸ προνενικηκέναι, καὶ δτι οὐκ ἀν ἥ- γονται μὴ μέλλοντάς τι ἄξιον τοῦ παρὰ πολὺ* πράξειν ἀν- θίστασθαι ἡμᾶς. ἀντίπαλοι μὲν γάρ οἱ πλείους, ὥσπερ οὗτοι, 6 τῇ δυνάμει τὸ πλέον* πίσυνοι* η̄ τῇ γνώμῃ* ἐπέρχονται. οἱ δ' ἐκ πολλῷ ὑποδεεστέρων καὶ ἀμα οὐκ ἀναγκαζόμενοι μέγα τι τῆς διανοίας τὸ βέβαιον* ἔχοντες ἀντιτολμῶσιν*. οἱ λογιζόμενοι οὗτοι τῷ οὐκ εἰκότι* πλέον πεφόβηνται ἡμᾶς η̄ τῇ κατὰ* λόγον παρασκευῇ. πολλὰ δὲ καὶ στρατόπε- 7 δα* ἦδη ἐπεσεν* ὅπ' ἐλασσόνων τῇ ἀπειρίᾳ, ἔστι δὲ ἂ καὶ τῇ ἀτολμίᾳ· ὡν οὐδετέρου ἡμεῖς νῦν μετέχομεν.

»Τὸν δὲ ἀγῶνα οὐκ ἐν τῷ κόλπῳ ἑκῶν* είναι ποιήσο- 8 μαι οὐδ' ἐσπλεύσομαι ἐς αὐτόν. δρῶ γάρ, δτι πρὸς πολλάς ναῦς ἀνεπιστήμονας* δλίγαις ναυσὶν ἐμπειροῖς καὶ ἀμεινον πλεούσαις η̄ στενοχωρίᾳ οὐξυμφέρει. οὔτε γάρ ἀν ἐπιπλεύ- σειέ τις, ὡς χρή, ἐς ἐμβολήν* μὴ ἔχων τὴν πρόσοψιν* τῶν πολεμίων ἐκ πολλοῦ οὔτε ἀν ἀποχωρήσειν ἐν δέοντι πιεζό- μενος* διέκπλοι τε οὐκ εἰσὶν οὐδὲ ἀναστροφαί*, ἀπερ γεῶν ἀμεινον πλεουσῶν ἕργα ἔστιν, ἀλλ' ἀνάγκη ἀν εἰη τὴν ναυ- μαχίαν πεζομαχίαν καθίστασθαι, καὶ ἐν τούτῳ αἱ πλείους νῆσες κρείσσους* γίγνονται.

»Τούτων μὲν οὖν ἐγὼ ἔξω τὴν πρόνοιαν κατὰ τὸ δυνα- 9

τόν· ύμεις δὲ εὔτακτοι παρὰ ταῖς ναυσὶ μένοντες τά τε παραγγελλόμενα δξέως δέχεσθε* ἄλλως τε καὶ δι' ὀλίγου* τῆς ἐφορμήσεως* οὕσης καὶ ἐν τῷ ἔργῳ* κόσμον καὶ σιγὴν περὶ πλείστου ἡγεῖσθε, δὲς τε τὰ πολλὰ τῶν πολεμικῶν ξυμφέρει καὶ ναυμαχίᾳ οὐχ ἥκιστα, ἀμύνασθε δὲ τούσδε 10 ἀξίως τῶν προειργασμένων. δὲς ἀγάθων μέγας ύμιν, ἣ καταλῦσαι Πελοποννησίων τὴν ἐλπίδα τοῦ ναυτικοῦ ἢ ἐγγυτέρω 11 καταστῆσαι Ἀθηναίοις τὸν φόβον περὶ τῆς θαλάσσης. ἀναμιμνήσκω δ' αὖ ύμας, ὅτι νενικήκατε αὐτῶν τοὺς πολλούς· ἡσσημένων δὲ ἀνδρῶν οὐκ ἐθέλουσιν* αἱ γνῶμαι* πρὸς τοὺς αὐτοὺς κινδύνους δροῖαι εἶναι».

90. Τοιαῦτα δὲ καὶ δὲ Φορμίων παρεκελεύσατο. οἱ δὲ Πελοποννήσιοι, ἐπειδὴ αὐτοῖς οἱ Ἀθηναίοι οὐκ ἐπέπλεον ἐς τὸν κόλπον καὶ τὰ στενά, βουλόμενοι ἀκοντας ἕστω προαγαγεῖν αὐτούς, ἀναγαγόμενοι ἀμα ἔψηπλεον· ἐπὶ * τεσσάρων ταξάμενοι τὰς ναῦς, παρὰ τὴν ἑαυτῶν γῆν ἕστω* ἐπὶ τοῦ κόλπου δεξιῷ κέρα φῆγουμένῳ, ὥσπερ καὶ ὥρμουν*. ἐπὶ δὲ αὐτῷ εἴκοσι ἑταξαν τὰς ἄριστα πλεούσας, ὅπως, εἰ ἄρα νομίσας ἐπὶ τὴν Ναύπακτον αὐτούς πλεῖν δὲ Φορμίων καὶ αὐτὸς ἐπιβοηθῶν ταύτῃ παραπλέοι, μὴ διαφύγοιεν πλέοντες τὸν ἐπιπλοιον* σφῶν οἱ Ἀθηναίοι ἕξω τοῦ ἑαυτῶν κέρως, ἀλλ' αὗται αἰνῆες περικλήσειαν. δὲς, ὅπερ ἐκεῖνοι προσεδέχοντο, φοβηθεὶς περὶ τῷ χωρίῳ ἐρήμῳ ὅντι, ὃς ἔώρα ἀναγομένους αὐτούς, ἄκων καὶ κατὰ σπουδὴν ἐμβιβάσας ἐπλει παρὰ τὴν γῆν· καὶ δὲ πεζὸς ἀμα τῶν Μεσσηνίων παρεβοήθει.

4 'Ιδόντες δὲ οἱ Πελοποννήσιοι κατὰ μίαν ἐπὶ κέρως* παραπλέοντας καὶ ἥδη ὅντας ἐντὸς τοῦ κόλπου τε καὶ πρὸς τῇ γῇ, ὅπερ ἐβούλοντο μάλιστα, ἀπὸ * σημείου ἐνδὸς ἀφνω* ἐπιστρέψαντες* τὰς ναῦς μετωπηδὸν ἐπλεον, ως εἰχε τάχους ἔκαστος, ἐπὶ τοὺς Ἀθηναίους καὶ ἥλπιζον πάσας τὰς ναῦς 5 ἀπολῆψεθαι*. τῶν δὲ ἔνδεκα μέν, ἀλλιπερ ἥγοῦντο, ὑπεκφεύγουσι τὸ κέρας τῶν Πελοποννησίων καὶ τὴν ἐπιστροφὴν* ἐς

τὴν εὐρυχωρίαν· τὰς δὲ ἀλλας ἐπικαταλαβόντες* ἔξεωσάν τε πρὸς τὴν γῆν ὑποφευγούσας καὶ διέφθειραν ἄνδρας τε τῶν Ἀθηναίων ἀπέκτειναν, ὅσοι μὴ ἔξενευσαν* αὐτῶν. καὶ τῶν 6 νεῶν τινας ἀναδούμενοι* εἰλκον κενάς (μίαν δὲ αὐτοῖς ἀνδράσιν εἶχον γῆδη), τὰς δέ τινας οἱ Μεσσήνιοι παραβογθῆσαντες καὶ ἐπεσθαίνοντες ἔνν τοῖς δπλοις ἐς τὴν θάλασσαν καὶ ἐπιβάντες ἀπὸ τῶν καταστρωμάτων μαχόμενοι ἀφείλοντο ἔλκομένας γῆδη.

91. Ταύτη* μὲν οὖν οἱ Πελοποννήσιοι ἐκράτουν* τε καὶ διέφθειραν τὰς Ἀττικὰς ναῦς· αἱ δὲ εἴκοσι νῆες αὐτῶν αἱ ἀπὸ τοῦ δεξιοῦ κέρως ἐδίωκον τὰς ἔνδεκα ναῦς τῶν Ἀθηναίων, αἴπερ ὑπεξέφυγον τὴν ἐπιστροφὴν ἐς τὴν εὐρυχωρίαν. καὶ φθάνουσιν αὐτοὺς πλὴν μιᾶς νεὼς προκαταψυγούσαις ἐς τὴν Ναύπακτον καὶ ἵσχουσαι* ἀντίπρωροι* κατὰ τὸ Ἀπολλύνιον* παρεσκευάζοντο ἀμυνούμενοι, γῆν ἐς τὴν γῆν ἐπὶ σφᾶς πλέωσιν. οἱ δὲ παραγενόμενοι ὑστερον ἐπαιιάνιζόν τε 2 ἅμα πλέοντες ὡς νενικηκότες, καὶ τὴν μίαν ναῦν τῶν Ἀθηναίων τὴν ὑπόλοιπον* ἐδίωκε Λευκαδία ναῦς μία πολὺ πρὸ τῶν ἀλλων. ἔτυχε δὲ δλκὰς* δρμοῦσα μετέωρος*, περὶ γῆν 3 ἦ Ἀττικὴ ναῦς φθάσασα καὶ περιπλεύσασα τῇ Λευκαδίᾳ διωκούσῃ ἐμβάλλει* μέση καὶ καταδύει. τοῖς μὲν οὖν Πελοπον- 4 νησίοις γενομένου τούτου ἀπροσδοκήτου τε καὶ παρὰ λόγον* φόρος ἐμπίπτει· καὶ ἅμα ἀτάκτως διώκοντες διὰ τὸ κρατεῖν αἱ μέν τινες τῶν νεῶν καθεῖσαι* τὰς κώπας ἐπέστησαν* τοῦ πλοιοῦ ἀξύμιφορον δρῶντες πρὸς* τὴν ἐξ δλίγου* ἀντεξόρμησιν* βουλόμενοι τὰς πλείους περιμεῖναι, αἱ δὲ καὶ ἐς βράχεα* ἀπειρίᾳ χωρίων ὥκειλαν.

92. Τοὺς δέ Ἀθηναίους ἰδόντας ταῦτα γιγνόμενα θάρσος τε ἔλαθε καὶ ἀπὸ ἑνὸς κελεύσματος ἐμβοήσαντες* ἐπ' αὐτοὺς ὥρμησαν. οἱ δὲ διὰ τὰ ὑπάρχοντα ἀμαρτήματα* καὶ τὴν παροῦσαν ἀταξίαν δλίγον μὲν χρόνον ὑπέμειναν, ἔπειτα δὲ ἐτράποντο ἐς τὸν Πάνορμον, δθεν περ ἀνηγάγοντο. ἐπιδι- 2

ώκοντες δὲ οἱ Ἀθηναῖοι τάς τε ἐγγὺς οὕσας μάλιστα ναῦς
ἔλαθον ἔξι καὶ τὰς ἑαυτῶν ἀφείλοντο, ἀς ἐκεῖνοι πρὸς τῇ γῇ
διαφθείραντες τὸ πρῶτον ἀνεδήσαντο· ἀνδρας τε τοὺς μὲν ἀ-
3 πέκτειναν, τινὰς δὲ καὶ ἐζώγρησαν. ἐπὶ δὲ τῆς Λευκαδίας
νεώς, ἦ περ τὴν ὀλκάδα κατέδυ, Τιμωκράτης δὲ Λακεδαιμό-
νιος πλέων, ώς ἡ ναῦς διεφθείρετο, ἔσφαξεν ἑαυτὸν καὶ ἐξέ-
πεσεν * ἐς τὸν Ναύπακτίων λιμένα.

4 Ἀναχωρήσαντες δὲ οἱ Ἀθηναῖοι τροπαῖον ἔστησαν,
5 οὗθεν ἀναγαγόμενοι ἐκράτησαν, καὶ τοὺς νεκροὺς καὶ τὰν ναυά-
για, ὅσα πρὸς τῇ ἑαυτῶν ἦν, ἀνείλοντο * καὶ τοῖς ἐγαντίοις
6 τὰ ἐκείνων ὑπόσπονδα * ἀπέδοσαν. ἔστησαν δὲ καὶ οἱ Πελο-
ποννήσιοι τροπαῖον * ώς γενικηρότες τῆς τροπῆς, ἀς πρὸς τῇ
γῇ ναῦς διέφθειραν· καὶ γῆπερ ἔλαθον ναῦν, ἀνέθεσαν ἐπὶ τὸ
7 Πίον τὸ Ἀχαϊκὸν παρὰ τὸ τροπαῖον. μετὰ δὲ ταῦτα φοβού-
μενοι τὴν ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων βοήθειαν ὑπὸ νύκτα ἐσέπλευ-
σαν ἐς κόλπον τὸν Κρισαίον καὶ Κόρινθον ἀπαντες πλὴν
8 Λευκαδίων. καὶ οἱ ἐκ τῆς Κρήτης Ἀθηναῖοι ταῖς εἰκοσιναυσὶν,
9 αἱς ἔδει πρὸ τῆς ναυμαχίας τῷ Φορμίωνι παραγενέσθαι, οὐ
πολλῷ ὕστερον τῆς ἀναχωρήσεως τῶν νεῶν ἀφικνοῦνται ἐς
τὴν Ναύπακτον. καὶ τὸ θέρος ἐτελεύτα.

[Μετὰ τὰς ἐν τῷ Κορινθιακῷ κόλπῳ γαυμαχίας δὲ Κρῆμος
καὶ δὲ Βρασέδας καὶ οἱ λοιποὶ ἀρχηγοὶ τῶν Πελοποννησίων παρακι-
νούμενοι ὑπὸ τῶν Μεγαρέων ἀποφασίζουσιν ἥτις προσβάλλωσι τὸν Πει-
ραιᾶ, ὅπτα ἀποφούλακτον ἀπὸ θαλάσσης. Πρὸς τοῦτο τὰ πληρώ-
ματα 40 πλοίων ἀποβιβάζονται πλησίον τῆς Κοοίνθου ἐκαστος
δὲ γαύτης λαμβάνει τὴν κώπην τους καὶ τὸ ὑπόστρωμα τοῦ θρα-
νίου του καὶ τὸν τροπωτῆρα τῆς κώπης του, οὕτω δὲ οἱ ἄρδες
πορεύονται πεζῇ διὰ τοῦ ισθμοῦ φθάσαντες δὲ εἰς Μέγαρα σύ-
ρουσιν εἰς τὴν θάλασσαν ἐκ τῆς Νισαίας, γεωρίου τῶν Μεγαρέων,
40 πλοῖα καὶ πλέονουν εὐθὺς κατὰ τὸν Πειραιῶν. Ἐρ φ δὲ τὰ
πλοῖα ἥδη ἥσαν καθ' ὅδον καὶ τὰ πάντα ἐφαίροντο βαίροντα εὐ-
τροϊκῶς, αἴφρης οἱ Πελοποννήσιοι φοβηθέντες τὸν κίρδυρον προσ-
ορμίζονται εἰς τὴν Σαλαμῖνα, λαμβάνονται τὰ ἐν αὐτῇ πλοῖα, ὅπτα

τοία, καὶ δηοῦσι τὴν γῆσσον. Οἱ Ἀθηναῖοι μαθόντες τὰ γενόμενα καταλαμβάνονται ὑπὸ τρόμου· καταβάντες δὲ μετὰ οπουδῆς εἰς τὸν Πειραιᾶ ἐπιβιβάζονται εἰς τὰ πλοῖα καὶ πλέοντες εἰς τὴν Σαλαμῖνα. Οἱ Πελοποννήσιοι εἰδοποιηθέντες περὶ τοῦ ἐπίπλου τῶν Ἀθηναίων πλέοντες ταχέως πρὸς τὴν Νίσαιαν καὶ ἐκεῖθεν πεζοποροῦντες ἐπιστρέφοντες εἰς τὴν Κόρινθον οἱ δὲ Ἀθηναῖοι μὴ προφάσαντες αὐτοὺς εἰς Σαλαμῖνα ἀποπλέοντες καὶ αὐτοὶ (93, 94)].

4. Ἐκστρατεία τοῦ Σιτάλκου καὶ τὰ τελευταῖα πολεμικὰ συμβάντα τοῦ ἔτους 429.

(*Kεφ.* 95—103)

[Περὶ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ χειμῶνος δὲ βασιλεὺς τῶν Θρακῶν, δὲ Ὁδρύσης Σιτάλκης, ἀποφασίζει τὰ ἐκστρατεύσῃ κατὰ τοῦ βασιλέως τῆς Μακεδονίας Περδίκκου καὶ κατὰ τῶν ἐν τῇ Θρᾳκῇ Χαλκιδέων. Συντραθροίσας λοιπὸν στρατιὰν 100.000 πεζῶν καὶ 5.000 ἵππων εἰσβάλλει εἰς τὴν Μακεδονίαν· καὶ οἱ μὲν πεζοὶ Μακεδόνες δὲν διαρροῦνται νέῳ ἀντισταθῶσιν, οἱ δὲ ἵπποις μετά τυνας μάχας ἀποδεικνύονται διπλαῖς ἀνίκαροι τὰ πολεμῶσι κατὰ δυνάμεων ὑπερτέρων. Μετὰ ταῦτα δὲ Σιτάλκης πέμπει μέρος τοῦ στρατοῦ του κατὰ τῶν Χαλκιδέων καὶ τῶν Βοτιαίων καὶ ἀραγκάσας αὐτοὺς τὰ κλεισθῶσιν εἰς τὰ τείχη των λεηλατεῖ τὴν χώραν ἀλλ᾽ ἐπειδὴ δὲ στρατός του ἐστερεωτοῦ τροφίμων καὶ ἐταλαιπωρεῖτο ὑπὸ τοῦ χειμῶνος, τῇ συμβούλῃ τοῦ ἀνεψιοῦ του Σεύθουν ἐπιστρέφει μετὰ τοῦ στρατοῦ του εἰς τὴν πατρίδα του (95-101).

Κατὰ τὸν αὐτὸν χειμῶνα ὁ Φορμίων μετὰ τὴν διάλυσιν τοῦ Πελοποννησιακοῦ στόλου προσορμίζεται εἰς τὴν Ἀστακὸν καὶ ἔκδιώκει ἐκ διαφόρων πόλεων τῆς Ἀκαρναίας τὴν εἰς τὸν Ἀθηναίους ἔχθρων φατοίαν ἐπιδυμεῖ δὲ κατόπιν τὰ καταλάβῃ καὶ τὸν Οἰνιάδας, τὴν κυριωτάτην ἔδραν τῆς φατοίας ταύτης, ἀλλ᾽ ἡ αὔξησις τῶν ὑδάτων τοῦ Ἀχελώου καθιστᾷ ἀδύνατον πᾶσαν προσβολήν. Διὸ ὁ Φορμίων ἐπιστρέφει εἰς τὴν Ναύπακτον καὶ ἄγει ἔκειθεν, ἀρχομέρου τοῦ ἔαρος, τὰ συλληφθέντα πλοῖα καὶ τὸν αἰχμαλώτους εἰς τὰς Ἀθήνας (102-103).

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΩΝ

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟΝ

A

Αβδηρίτης ὁ ἔξι Αβδήρων, πόλεως τῆς Θράκης παρὰ τὰς ἐκ βολᾶς τοῦ Νέστου.

ἀγαθὸς γενναῖος (*ἀνδρῶν γενομένων ἔργῳ ἀγαθῷν*).

ἀγείρω συναθροίζω.

ἄγος μίασμα **τὰ ἄγη = ol** ἐναγεῖς οἱ ἀνόσιοι.

ἄγραφος ὁ μὴ γεγραμμένος. **ἄγραφος μνήμη τῆς γνώμης μᾶλλον ἢ τοῦ ἔργου** (=τοῦ πνεύματος μᾶλλον ἢ τοῦ ἔργου, δηλ. τῶν στηλῶν) **ἐνδιαιτᾶται** (=ἐνοικεῖ) **παρ'** ἐκάστῳ ἄγραφος ἢ μνήμη των διατηρεῖται χαραγμένη εἰς τὸ πνεῦμα ἐκάστου μᾶλλον παρὰ εἰς τὰς στήλας.

ἄγχιστροφος ὁ ταχέως μεταβάλλομενος, εὐμετάβολος. **ἄγχιστροφος μεταβολὴ** αἰφνίδιος (ταχεῖα) μεταβολή.

ἀγωγοί συνοδία, συνοδεύοντες, φύλακες.

ἀγῶν ἀγών ἀμύλλης (πρὸς τοὺς πεσόντας).

ἀδεέστερον ἀφοβώτερον, μετὰ δὲ λιγωτέρου φόβου ([ἐνόμιζεν αὐτὸς] **ἀδεέστερον** ἡδη ἐς τὸ ὕστερον τεμεῖν τὸ πεδίον καὶ χωρήσεσθαι ἐς αὐτὴν τὴν πόλιν [ἐνόμιζε] γὰρ τοὺς Ἀχαρνέας . . .).

ἀδικῶ βλάπτω. **τὰ ἔξω** (*τῆς πόλεως*).

ἀδωρος ὁ μὴ λαμβάνων δῶρα. **χρημάτων ἀδωρος** ἀδωροδόκητος.

δεῖ ἐκάστοτε.

Ἀθηναῖος πολίτης τῶν Ἀθηνῶν. **Σάδονον Ἀθηναῖον** (*ἐποίησε*).

Αἰγάλεως, ω, δ (καὶ τὸ *Αἰγάλεων δρος*), δρος τῆς Ἀττικῆς κείμενον ἀντικρὺ τῆς Σαλαμῖνος καὶ χωρίζον τὸ Ἀθηναϊκὸν πεδίον ἀπὸ τοῦ τῆς Ἐλευσῖνος (νῦν βουνὸν τοῦ Σκαραμαγκᾶ).

Αἰθιοπία χώρα πρὸς N. τῆς Αἰγύπτου. **Αἰθιοπία ἡ ὑπὲρ** (ὑπεράνω) **Αἰγύπτου** ἡ ἐνδοτέρω Ἀφρική.

αιματώδης ὅμοιος αἷματι, ἔουθιδὸς ὡς αἷμα.

αἰρεσις ἐκλογή. **αἰρεσις γίγνεται τινι** δίδεται εἰς τινα ἐλευθέρα ἐκλογὴ (μεταξὺ πολέμου καὶ εἰρήνης).

αἰροῦμαι τά τινος προστίθεμαι μὲ τὸ μέρος τινὸς (Δακεδαιτούμονιοι ἐπέταξαν τοῖς ἑλομένοις τάκείνων ἐξ Ἰταλίας καὶ Σικελίας).

αἴρω ἀμτβτ. : 1) ἔκεινῶ· 12,4· 23,1· 2) ἀποπλέω· 25,3.

αἰσθησις αἰσθησιν παρέχω τινὸς καθιστῶ τι αἰσθητόν· **οἱ κύνεταις παρεῖχον αἰσθησιν τοῦ ἀποβαίνοντος** (=τούτου, δι συνέβαινε, δηλ. δτι διεφθείροντο).

αἰσχρός τὸ αἰσχρὸν τὸ λόγον δ ὀνειδισμὸς τῆς δειλίας.

αἰσχύνομαι ἔχω αἰσθημα τιμῆς.

αἰτία κατηγορία· οὐκ ἐλαχίστην αἰτίαν λαμβάνω ἀπό τυνος τὰ μέγιστα κατηγοροῦμαι ἐνεκά τινος· ἐν αἰτίᾳ ἢ δι' αἰτίας ἔχω τινὰ κατηγορῶ τινα· αἰτίαν φέρομαι κατηγοροῦμαι.

ἀκέραιος ἀβλαβής· γῆ· 18,5· **ἔννεβη** ὑμῖν ἀκέραιοις (οὗσι = ὅτε ἦτε ἀκέραιοι)· 61,2.

ἀκηρονυτή ἄνευ κήρυκος.

ἀκμάζω 1) ἐπὶ προσώπων: ἔξεχω, ἴσχυρός νεότητι πολλῇ ὡς πρὸς τὸ πλῆθος τῶν νέων· 20,2· 2) ἐπὶ πραγμάτων: είμαι ἐν πλήρει ἀκμῇ· **ἀκμάζοντος τοῦ θέρους καὶ τοῦ σίτου** ἐν τῇ ἀκμῇ τοῦ θέρους καὶ τοῦ σίτου (περὶ τὰ μέσα Ιουνίου)· 19,1. **ἄκρα** ἀκρωτήριον· τὸν Ἰχθῦν καλούμενον τὴν ἄκραν = τὴν ἄκραν τὴν καλουμένην Ἰχθῦν (νῦν ἀκρωτήριον Κατακώλου).

ἄκρατος καθαρός· **διάρροια** ἔχουσα μόνον χολὴν ἄνευ ὑδατώδους ἀναμείξεως.

ἄκροσις ὑπακοή· **ἄκροσει τινὸς** ἐξ ὑπακοῆς πρός τινα.

ἄκρος ἄκραι χεῖρες καὶ (ἄκροι) πόδες τὰ ἄκρα τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν.

ἄκροτελεύτιον, τό, τὸ τελευταῖον μέρος τοῦ στίχου.

ἄκρωτήρια τὰ ἄκρα τοῦ σώματος (χεῖρες καὶ πόδες).

ἄλγω (μετὰ γνκ.) αἰσθάνομαι λύπην ἐνεκά τινος.

ἄλήθεια ἔργων ἄλήθεια πραγματική ἄλήθεια.

ἄλκη 1) γενναιότης, ἀνδρεία· 87,4· 2) ἄμυνα· **ἐς ἄλκην τρέπομαι** τρέπομαι πρὸς ἄμυναν, ἀνθίσταμαι· 84,3.

ἄλλη ἐν ἄλλῳ μέρει.

ἄλλοιοῦμαι καθίσταμαι διάφορος, μεταβάλλομαι· **τὴν γνώμην κατὰ τὴν γνώμην**.

ἄλλος 1) ἐν τῇ ἀπαριθμήσει προσώπων ἢ πραγμάτων χοησι· μενύει ὅπως ἔξαρῃ τὴν μεταξὺ αὐτῶν διαφοράν: ἐκτὸς τούτου,

προσέτι· **καὶ τὴν ἄλλην κατασκευὴν** καὶ ἐκτὸς τούτων τὰ σκεύη· 14,1· **καὶ κατὰ τὴν ἄλλην πορείαν** ἥ . . .· καὶ πρὸς τούτοις ἥ κατὰ τὴν πορείαν . . .· 18,3· 2) **οὐδὲν ἄλλο** ἥ ἐλλειπτικῶς = **οὐδὲν ἄλλο ποιῶν** ἥ· 16,2.

ἄλλως 1) ἄλλως ἥ ὡς πρόπει, ἀσκόπως· ὅθ.: μάτην, ματαίως· 18,2· 2) ἄλλαχοῦ· **οὐχ ἐωρῶντο οὕτε ἄλλως οὕτε περὶ τοιοῦτον οὐδὲν** (= περὶ τοιοῦτον τι, δηλ. περὶ ἄταφον νεκρόν)· 50,2· 3) **ἄλλως τε καὶ** (καὶ) μάλιστα· α) ἐπομένης αἰτιολογκ. προτάσεως· **ἄλλως τε καὶ ἐπειδή** . . .· 3,1· β) ἐπομένης αἰτιολογκ. μτχ.: **ἄλλως τε καὶ προειπόντων (αὐτῶν)** 8,4· **ἄλλως τε καὶ ἀρτι ἀνειληφότες**· 16,1· **ἄλλως τε καὶ πρῶτον ναυμαχίας πειρασμάνοις**· 85,2.

Ἄλσπη πόλις τῆς Λοκρίδος.

ἄμα 1) ὡς ἐπίρρο.: α) μετὰ μτχ. πρὸς δήλωσιν δύο συγχρόνων πρόξεων· **τῆς ἀγγελίας ἄμα ὁ γηθείσης ἐπεβοήθουν** εὐθὺς ὡς ἥλθεν (ἐλέχθη) ἥ εἴδησις, ἔτρεχον πρὸς βοήθειαν· 5,1· β) **ἄμα μέν** . . . **ἄμα δὲ** ἀφ' ἑνὸς μὲν . . . ἀφ' ἑτέρου δέ· 20,4· 2) ὡς πρόθ. μετὰ δτκ.: κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον μετά τινος, ὅμοι μὲ **ἄμα ἥσι αρχομένῳ** συγχρόνως μὲ τὴν ἔναρξιν τοῦ ἔαρος, μὲ τὴν πρώτην ἄνοιξιν· 2, 1· **ἄμα τῇ ἐσόδῳ γιγνομένῃ** συγχρόνως μὲ τὴν (γινομένην) εἵσοδον· 6,3· **ἄμα ἀκμῇ τῆς δόξης μᾶλλον** ἥ **τοῦ δέους** ὅτε ἥκμαζεν ἥ προσδοκία τῆς δόξης μᾶλλον ἥ ὁ φόβος (ὅτε ἥλπιζον νίκην μᾶλλον ἥ ἐφοβοῦντο ἥτταν)· 42,4.

ἄμαθία εὐτυχῆς ἀμάθεια, τὴν δποίαν δύναται νὰ βοηθήσῃ εὐνοϊκὴ τύχη.

ἄμαρτάνω ἀποτυγχάνω, κάμνω σφάλμα· πθτκ.: **ἄμαρτάνεται τι σφάλμα τι γίνεται.**

ἄμάρτημα σφάλμα· **γνώμης** σκέψεως (ὑπόλογισμοῦ).

ἄμάρτυρος, ον, δ ἄνευ μαρτύρων.

ἄμβλύνομαι (μετὰ δτκ.) ἔξασθενοῦμαι, ταπεινώνομαι διά τι· **τῷ ἀποβάντι τῆς ἔνυμφοράς** = **τῇ ἀποβάσῃ ἔνυμφορᾳ.**

ἄμβλὺς 1) ἀδύνατος· **ἄμβλύτερον ποιῶ τι** καθιστῶ τι ἀσθενέστερον· 65,11· 2) ψυχρός, ἀδιάφορος· 40,4· 3) ἀναίσθητος (**ἄμβλύτεροι** ἥδη ὅντες [**πρὸς ταῦτα**] ὡν [= ἔνεκα ὡν] ἥλγει **ἔκαστος περὶ τὰ οἰκεῖα**)· 65,4.

ἄμελεια ἔλλειψις περιποιήσεως.

ἄμελοῦμαι παραμελοῦμαι· **οἱ ἡμελημένοι ἀνθρωποι** οἱ παρη-

μελημένοι, οἵ μὴ ἔχοντες ἐπιτήδησιν (*καὶ πολλοὶ τῶν ἡμε-λημένων ἀνθρώπων καὶ [=καὶ πράγματι] ἕδρασαν τοῦτο [τὸ φίπτειν = καὶ δραματικόν εἰστούντες] ἐς φρέστατα*).

Αμπρακιῶται κάτοικοι τῆς Ἀμπρακίας, πόλεως ἐν Ἀκαρνανίᾳ. **ἀναγκαίως φέρω** ὑπομένω ὑποτασσόμενος εἰς τὴν ἀνάγκην (τὸ πεπρωμένον), καρτεοικῶς.

ἀνάγομαι ἀποπλέω. **βιαιότερον** ὅχι ἄνευ πολλοῦ ἀγῶνος. **ἀναγορεύω** κηρύττω.

ἀναδοῦμαι δένω ἐπάνω εἰς τὸ πλοῖόν μου.

ἀναζητῶ ἔξετάζω, ἔρευνω.

ἀνάθημα ἀφιέρωμα.

ἀναιροῦμαι 1) λαμβάνω μαζί μου· **τὸν δραστήρας ἀνελόμενοι** λαβόντες εἰς τὰ πλοῖά των· 84,4. 2) ἀνασύρω, σηκώνω· **τὸν νεκρὸν καὶ τὰ ναυάγια** 92,4.

ἀναίσθητος ἀνώδυνος.

ἀνακομίζομαι ἐπανέρχομαι. **ἐπ' οἴκου** εἰς τὴν πατρίδα.

Ἀνακτόροι κάτοικοι τοῦ Ἀνακτορίου, πόλεως τῆς Ἀκαρνανίας ἐν τῷ Ἀμβρακικῷ κόλπῳ.

ἀναλαμβάνω ἀνανεώνω, ξανακάμω. **τὰς κατασκευὰς** τὰ οἰκιακὰ σκεύη, τὸ νοικοκυρίο.

ἀναλοῦν, ἀπομιφ. τοῦ ὁ. **ἀναλῶ**.

ἀναλῶ (-όω) δαπανῶ.

ἀνανταγώνιστος ὃ ἄνευ ἀνταγωνιστοῦ εὑνοια, κατὰ τῆς ὁποίας κανεὶς δὲν ἀντιτάσσεται.

ἀνάπαυλαι μέσα ἀναπαύσεως, ἀναψυχῆς.

ἀναπείθομαι καταπείθομαι.

ἀναπίμπλαμαι μολύνομαι (ἐπὶ νόσου). **ἔτερος ἀφ' ἔτέρου θεραπείας (=ἀπὸ θεραπείας ἔτέρου)** **ἀναπιμπλάμενοι** ἐπει-δὴ ὃ ἔνας ἐμολύνετο (ἐκολλοῦσεν ἀρρώστια) ἀπὸ τὸν ἄλλον ἐξ αἰτίας ποὺ τὸν ἐπεριποιεῖτο.

ἀναπληροῦμαι ἀποκαθίσταμαι εἰς τὸ πρότερόν μου σχῆμα. **ἀνεπληρώθη δὲ ήλιος** (μετὰ ἔκλειψιν).

ἀνάστασις μετανάστασις, μετοικισμός.

ἀναστρέψω (μετ' αἰτ.) γυρίζω τι ἄνω κάτω, ἀνακατεύω, κινῶ εἰς ἔμετον.

ἀναστροφαὶ ἐπιστροφαὶ (αἱ ἐν τῷ διέκπλω γινόμεναι μετὰ τὴν πλῆξιν τοῦ ἐχθρικοῦ πλοίου εἰς τὰ πλάγια διὰ τοῦ ἐμβόλου).

ἀνασχετὸς ὁ δυνάμενος νῦν ἀνέχηται, ἀνεκτός, ὑποφέροτός· **ἀνα-**
σχετὸν ποιοῦμαί τι νομίζω τι ἀνεκτόν.

ἀνατίθημι θέτω ἐπάνω, ἐπιβάλλω ὡς βάσιν, ἀποδίδω.

ἀναφέρω φέρω ἐπάνω (ἐκτὸς τοῦ ὄντος τῆς θαλάσσης), ἔξιγνω
ἐκ τοῦ ὄντος.

ἀνδραγαθίζομαι δεικνύομαι ἀνὴρ ἀγαθός· εἰλ τις καὶ τόδε (τὸ
ἐκστῆναι τῆς ἀρχῆς) ἐν τῷ παρόντι δεδιώς ἀπραγμοσύνη
ἀνδραγαθίζεται (=παραινεῖ ἀνδραγαθίζομενος) καὶ ἀν ἀ-
κόμη κανείς, ἐπειδὴ δι’ ἀδράνειαν φοβεῖται κατὰ τὴν παροῦ-
σαν περίστασιν, συνιστᾶ τοῦτο θέλων νὰ δεικνύηται ἀνὴρ ἀ-
γαθός.

ἀνδρεία νόμων ἀνδρεία ἐπιβαλλομένη ὑπὸ τῶν νόμων· **ἀνδρεία**
τρόπων ἀνδρεία προερχομένη ἀπὸ τὸν τρόπον τῆς ζωῆς.

ἀνειμένως ἐν ἀνέσει.

ἀνεῖπεν, τοῦ ὁ. **ἀναγορεύω.**

ἀνεπαχθῶς ἀνενοχλήτως.

ἀνεπιστήμων ἄπειρος.

ἀνερεθίζομαι ἐρεθίζομαι, εὐρίσκομαι ἐν ἔξιψει, ἐν ἀγανακτήσει.

ἀνέχω ἀμτβτ. : τηρῶ θέσιν ἐφεκτικήν (ἐπιφυλακτικήν) ὅθ. : ἥ-
συχάζω.

ἀνηρέθιστο, ὑπερσυντλκ. τοῦ ὁ. **ἀνερεθίζομαι.**

Ανθεστηριῶν ὁ ὅγδοος μὴν τοῦ Ἀττικοῦ ἔτους ἀντιστοιχῶν πε-
ρίπου πρὸς τὸ δεύτερον δεκαπενθήμερον τοῦ Φεβρουαρίου καὶ
τὸ πρῶτον τοῦ Μαρτίου.

ἀνθορομῶ (-έω) μετὰ δτκ. : είμαι ἡγκυροβολημένος ἀπέναντί
τινος.

ἀνθρωποι φρουροί, στρατιῶται.

ἀνίστημι κάμνω τοὺς ἀνθρώπους νὰ μεταναστεύσονται, ἐκδιώκω.

ἀνίσχω ἐπὶ τοῦ ἀνατέλλοντος ἥλιου: **δσαι (εισὶν)** πρὸς ἥλιον
ἀνίσχοντα ἐστραμμέναι πρὸς τὸν ἀνατέλλοντα ἥλιον, πρὸς ἀ-
νατολάς.

ἀνοσος ὁ ἀνευ νόσου (**ξτος**) **ἀνοσον** ἐς τὰς ἄλλας ἀσθενείας
ἀνευ νόσου ἀναφορικῶς πρὸς τὰς ἄλλας ἀσθενείας (ἀπηλλαγ-
μένον τῶν λοιπῶν ἀσθενειῶν, ἐκτὸς δηλ. τοῦ λοιμοῦ).

ἀντεξόρμησις τὸ ἐπιπλεῦσαι ἐναντίον τινός, ἔφοδος.

ἀντιδίδωμι τί τινος ἀποδίδω τι ἀντί τινος (**ούδεὶς** ἐλπίζων
βιοὺς μέχρι τοῦ γενέσθαι δίκην ἀντιδοῦναι ἀν [=δι]

βιώῃ ἂν μέχρι τοῦ γενέσθαι δίκην καὶ ἀντιδοίη] τὴν τιμωρίαν τῶν ἀμαρτημάτων).

ἀντικαθίστημι ἀντικαθιστῶ· μὴ ἐλάσσως ἀντικαταστῆσαι πάλιν (δηλ. τὸν χρυσὸν τοῦ ἀγάλματος τῆς Ἀθηνᾶς ἐν τῷ Παρθενῷ).

ἀντικρους κατ' εὐθεῖαν.

ἀντιλαμβάνομαι μετὰ γν. : 1) λαμβάνω μέρος εὗς τι, ἐπιλαμβάνομαι τινος, φροντίζω περὶ τινος τῆς σωτηρίας τοῦ κοινοῦ 61,4· 2) ἐπιχειρῶ τι **ἀντιλαμβάνονται** (**ἔργου τινός**) 8,1.

ἀντίληψις προσβολὴ (ύπὸ νόσου)· **τῶν ἀκρωτηρίων ἀντίληψις αὐτοῦ (τοῦ κακοῦ)** ἐπεσήμαινε ἡ ύπὸ τῆς νόσου προσβολὴ τῶν ἄκρων ἄφινεν ἐπ' αὐτῶν διαρκῆ ὥση (ἄφινε σημάδια).

ἀντιλογία ἔναντιος λόγος, ἀντίρρησις· **ἔχω ἀντιλογίαν τινὰ** ἔχω ν' ἀντιτάξω λόγον τινά.

ἀντίπαλος 1) ἀνταγωνιστής, ἀντίπαλος· **τὸ ἀντίπαλον** οἱ ἀντίπαλοι· **φθόνος (ἐστι)** **τοῖς ζῶσι πρὸς τὸ ἀντίπαλον** μεταξὺ τῶν ζώντων ἐπικρατεῖ φθόνος πρός . . . 45,1· 2) σχεδὸν ὕσος, ἀνάλογος· **ἥδη ἀντίπαλα (τῇ πόλει)** ἀνάλογα, ἀντάξια τοῦ μεγέθους τῆς πόλεως 61,4.

ἀντιπαραπλέω πλέω ἀπέναντι παρὰ τὴν παραλίαν.

ἀντιπρωρός ὁ ἔχων τὴν πρόφραν ἐστραμμένην πρόση τινα.

ἀντιτίθημι (μετ' αἰτ. καὶ γν.) θέτω τι ἀπέναντι ἄλλου πρὸς παραβολὴν καὶ σύγκρισιν, ἀντιπαραβάλλω τι πρόση τι.

ἀντιτολμῶ τολμηρῶς ἀνθίσταμαι· **οἱ δὲ (ἐπισόντες)** ἐκ πολλῷ ὑποδεεστέρων (**δυνάμεων**) . . . **ἀντιτολμῶσιν**.

ἀντοφείλω ὀφείλω χάριν· δὲ **ἀντοφείλων** δὲ εὑρεγετηθείς.

ἄνω εἰς τὸ ἐσωτερικὸν (**δπως μὴ οἱ ἐπὶ θαλάσση** Ἀκαρνανεῖς ἀπὸ θαλάσσης ἄνω ξυμβοηθῶσιν).

ἀξιόλογος σπουδαῖος, ἐπίσημος.

ἀξιῶ 1) κρίνω ἀξιον· 89,1· 2) θεωρῶ καθηκόν μου· **ἔργῳ ἀξιοῦντες πεποιθένται σφίσιν αὐτοῖς περὶ τοῦ ἥδη δρωμένου** ἐν τῇ πράξει θεωροῦντες καθηκόν των νὰ ἔχωσι πεποιθησιν εἰς ἔαυτούς (εἰς τὸ προσωπικόν των θάρρος) δις πρὸς τὸν πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν των προκείμενον κίνδυνον· 42,4· 3) θεωρῶ δρθόν· 43,1· 4) θέλω· 53,2.

ἀξιωμα ἐκτίμησις, ὑπόληψις.

ἀξίωσις 1) τὸ νὰ θεωρῆται τις ἄξιος, ή ὑπόληψις· **ἀξιώσει προ-**
ήηγ· 34,6· **κατὰ τὴν ἀξίωσιν** ὡς πρὸς τὴν κοινωνικὴν ἐκτί-
μησιν· 37,1· **μὴ ἀφανίζειν τὴν ἀξίωσιν**· 61,4· 2) ἀπόφα-
σις· 88,2.

ἀπάγω ἄγω μακράν, ἀπομακρύνω, ἀποτρέπω.

ἀπαλγῶ—**πανύουμαι ἀλγεῖν**· **ἀπαλγῶ τὰ ἔδια** παύω νὰ λυπῶ-
μαι διὰ τὰς ἴδιας συμφοράς, λησμονῶ τὰς ἴδιας συμφοράς.

ἀπαλλάσσομαι (τοῦ βίου) ἀποθνήσκω.

ἀπαναλίσκω δαπανῶ· πθτκ. ἀπροσώπως· **ἀπανηλώθη ἐς Πο-**
τείδαιαν ἐγένετο δαπάνη διὰ τὴν πολιορκίαν τῆς Ποτειδ.

ἀπανηλώθη, πθτκ. ἀόρ. τοῦ δ. **ἀπαναλίσκω.**

ἀπαντῶ τινι ἀντεπεξέρχομαι κατά τινος, προσβάλλω τινά.

ἀπάται πολεμικὰ τεχνάσματα.

ἀπεικότως παραλόγως· **οὐκ ἀπεικότως = εἰκότως** εὐλόγως,
εύνοήτως.

ἀπειλημμένους, πθτκ. πρκμ. τοῦ δ. **ἀπολαμβάνω.**

ἀπειμι εἴμαι μακράν (**ἡ δήλωσις ἀπασι τῆς ὀφελίας ἀπε-**
στιν ἔτι).

ἀπείρω ἐμποδίζω, ἀποκλείω.

ἀπειρος (μετὰ γνν.) διὰ μὴ γνωρίζων τι· τὸ ἀντίθ.: **ἐμπειρος** δ
γνωρίζων τι· **ἀπειροι** μὲν δητες οἱ πλείους τῶν διόδων,
ἢ χρὴ σωθῆναι..., **ἐμπείρους** δὲ **ἔχοντες τοὺς διώκον-**
τας τοῦ μὴ ἐκφεύγειν ἐν φοῖ οἵ μὲν περισσότεροι δὲν ἐγνώ-
ριζον τὰς διόδους, διὰ τῶν δποίων ἔπρεπε νὰ σωθῶσι..., οἱ
δὲ καταδιώκοντες αὐτοὺς τὰς ἐγνώριζον, ὥστε νὰ μὴ διαφεύ-
γωσιν ἐκεῖνοι.

ἀπεφθος (ἐπὶ χρυσοῦ) καθαρός.

ἀπεχθάνομαι γίνομαι μισητός· **ἀγωνίζεσθαι (περὶ) κινδύνου**
ῶν (=τούτων, δ) ἐν τῇ ἀρχῇ (δητες) **ἀπήχθεσθε (τοῖς**
ἀρχομένοις) περὶ κινδύνου διὰ ταῦτα, διὰ τὰ δποῖα...

ἀπλοια ή ἀδυναμία τοῦ πλεῖν ἢ ἔνεκα νηνεμίας ή ἔνεκα ἐναν-
τίων ἀνέμων· **ὑπὸ ἀνέμων καὶ ἀπλοιας** ἔνεκα ἐναντίων ἀνέ-
μων καὶ νηνεμίας.

ἀπὸ μετὰ γνν.: 1) ἐπὶ χρόνου: **ἀφ' οὗ ἐφ'** δσον· 8,3· **ἀπὸ τοῦ**
πάντας ἀρχαίους (δηλ. **χρόνου**) **ἐξ** ἀρχαιοτάτου χρόνου· 15,1.
2) εἰς δήλωσιν αἰτίας: **ἔνεκα ἀπὸ τούτου τοῦ τολμήματος**·
25,2· **λεγέτω...** **ἀφ' δτου** ἐκ τίνος αἰτίας· 48,3· 3) εἰς δή-
λωσιν τῆς ἔκ τίνος ἀφορμῆς: **ἀπὸ τῆς δμοίας τύχης** ἐν τῇ

ἰσότητι τῆς τύχης· 62,5· 4) εἰς δήλωσιν τοῦ μέσου, δι' οὗ γίνεται τι ἀπὸ σημείου ἐνός· 90,4.

ἀπογίγνομαι εἶμαι μακράν· ἵδιως ἐπὶ θανάτου: ἀποθνήσκω.
ἀποδείκνυμι δρίζω, καθιστῶ.

ἀποδέω (ἐπὶ ἀριθμῷ) εἶμαι διλγώτερος κατὰ τόσους ἢ τόσους ἀριθμούς: **τριακοσίων ἀποδέοντα μύδια** 10.000 πλὴν 300 (=9.700).

ἀποκάθαρσις ἔκκρισις, κένωσις.

ἀποκρίνω ἀποχωρίζω· πθτκ.: **ἐξ τοῦτο πάντα ἀπεκρίνη** πάντα τὰ νοσήματα (ἀποχωρισθέντα) κατέληξαν εἰς τοῦτο (τὸν λοιμόν).

ἀποκρύπτομαι τι ἀποκρύπτω τι ἀπὸ τοὺς ἄλλους· **ὅπον ἔτολμα τις (ἐκεῖνα)**, ἢ **ἀπεκρύπτετο μὴ καθ'** ἡδονὴν ποιεῖν (=ῶστε νὰ μὴ τὰ κάμνῃ πρὸς εὐχαρίστησίν του).

ἀπολαμβάνω ἀποκλείω.

ἀπόλαυσις μηδὲν οἰκειοτέρα τῇ ἀπολαύσει τὰ γιγνόμενα αὐτοῦ δηλ. ἐν τῇ Ἀττικῇ) ἀγαθὰ καρποῦσθαι ἢ καὶ τὰ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων διὰ μηδόλως οἰκειοτέρας ἀπολαύσεως νὰ καρπώμεθα τὰ προϊόντα τῆς χώρας μας ἢ καὶ τὰ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων (ν^ο ἀπολαμβάνωμεν τὰ προϊόντα τῶν ἄλλων χωρῶν ὡς νὰ ἥσαν ἴδια μας, ὅπως καὶ τὰ προϊόντα τῆς ἴδιας μας χώρας).

Ἀπολλώνιον ἰερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος κείμενον ἐν τῷ λιμένι τῆς Ναυπάκτου.

ἀπολοφύρομαι κλαίω ἀρκετά.

ἀπολύομαι ἀπαλλάσσομαι.

ἀπορία 1) ἀμηχανία· ἡ **ἀπορία τοῦ μὴ ἡσυχάζειν** τὸ ἀδύνατον τοῦ νὰ μείνῃ τις ἡσυχος, ἢ ἔλλειψις ἡσυχίας· 49,5· 2) ἔλλειψις **τοῦ θεραπεύσοντος**· 51,5.

ἀπορος δ ἀνέντι πόρου τινὸς ἢ μέσου· **ἀπορος τῇ γνώμῃ καθέστηκα** περιέρχομαι εἰς μεγάλην ἀμηχανίαν· 59,2· **τὸ ἀπορον** ἡ ἀμηχανία· 62,5.

ἀποφαίνω ἀποδεικνύω, βεβαιώνω.

ἀπράγμων δ μὴ ἀναμειγνύμενος εἰς τὰ δημόσια πράγματα, φιλήσυχος πολίτης· 40,2· **τὸ ἀπραγμόν** ἡ ἀδράνεια, ἡ ὁρμυμία· 63,3.

ἀπτομαι μετὰ γνκ.: 1) ἐγγίζω τι· **τὸ μὲν ἔξωθεν ἀπτομένω σῶμα οὕτι ἄγαν . . . =τὸ μὲν ἔξωθεν σῶμα**, εἴ τις ἀπτο-

το (*αὐτοῦ*), **οὕτε** ἄγαν . . . 49,5 ὅσα ἀνθρώπων ἀπτεται
ὅσα ἐγγίζουσι, τρώγουσιν ἀνθρωπίνην σάρκα· 50,1· 2) ἐπιχει-
ρῶ τι· **τοῦ πολέμου** 8,1· 3) ἐπὶ νόσων; προσβάλλω τινά·
(τὸ κακὸν = ἡ νόσος) ἥψατο τῶν ἀνθρώπων· 48,2.

ἀποθοῦμαι ἀποκρούω.

ἄραντες, τοῦ δ. αἴρω.

ἄρας, τοῦ δ. αἴρω.

ἄργδος ἀκατοίκητος.

ἀρετὴ 1) ἀνδρεία· **ἀρετὴ ἀνδρὸς** (ἀνδρικὸς) ἡρωϊσμός, ἀνδρα-
γαυμία· 42,2· 2) εὐγένεια αἰσθημάτων· **τὰ ἐς ἀρετὴν** ώς πρὸς
τὴν εὐγένειαν τῶν αἰσθημάτων· 40,4· 3) μεγαλοφροσύνη· 51,5·
4) ἔπαινος· **ἀρετῆς πέρι** πρὸς ἔπαινον· 45,2.

ἀρκῶ 1) είμαι ἐπαρκής, ἐπαρκῶ· **οὕτε λατροὶ ἡρκουν τὸ πρᾶ-**
τον θεραπεύοντες ἄγνοιᾳ (=διότι κατ' ἀρχὰς ἀγνοοῦντες
τὴν φύσιν τῆς νόσου ἐθεραπευον αὐτήν)· 47,1· 2) είμαι ἀρκε-
τός. μτχ.: **ἀρκῶν, οὐσα, οὖν, ἀρκετός** ἐμοὶ δ' ἀν ἐδόκει
ἀρκοῦν εἶναι ἀλλ' ἐγὼ θὰ ἐνόμιζα ἀρκετόν· 35,1.

ἄρχω (μετὰ γν.) κάμνω ἀρχήν τυνος· ἥδε ἡ ἡμέρα μεγάλων
κακῶν ἀρξει (=ἀρχὴ ἔσται)· 12,3· **πρῶτον ἄρχω τινὸς**
κάμνω τὴν πρώτην ἀρχήν τυνος, δίδω τὴν πρώτην ἀφορμὴν
εἰς τι (τὸ νόσημα καὶ ἐς ταῦλα τῇ πόλει πρῶτον ἥρξεν
ἀνομίας ἐπὶ πλέον)· 53,1.

ἀσημος δι μὴ ἔχων σῆμα νομίσματος· **ἀσημον χρυσίον καὶ ἀρ-**
γύριον χρυσὸς καὶ ἀργυρος μὴ κεκομμένος εἰς νομίσματα· **χρυ-**
σίον ἀσήμου καὶ ἀργυρίου . . . οὐκ ἐλάσσονος ἢ πεντακο-
σίων ταλάντων (ὑπάρχοντος).

ἀσθενεῖα ἔλλειψις δυνάμεως, ἀδυναμία.

ἀσθενής ἐν τῷ ὑμετέρῳ **ἀσθενεῖ τῆς γνώμης** = ἐν τῷ ἀ-
σθενεῖ τῆς ὑμετέρας γνώμης ἐν ᾧ τὸ φρόνημα ὑμῶν εἶναι
ἀσθενές.

ἀσπονδος ἄνευ κανονικῆς ἀνακωχῆς (ἵτις ἐπεκυροῦτο διὰ σπον-
δῶν)· **ἀναιροῦμαι τοὺς νεκροὺς ἀσπόνδους** σηκώνω (λαμ-
βάνω) τοὺς νεκροὺς πρὸς ταφὴν ἄνευ συνθήκης.

Ἀστακος πόλις ἐν Ἀκαρνανίᾳ.

ἀστυν αἱ Ἀθῆναι ἐν ἀντιμέσει πρὸς τὸν Πειραιᾶ.

ἀσφαλέστερος διλιγότερον ἀτυχής· **χρὴ εὔχεσθαι μὲν ἀσφα-**
λεστέρων τὴν ἐς τοὺς πολεμίους διάνοιαν ἔχειν, ἀξιοῦν
δὲ μηδὲν ἀτολμοτέρων ἔχειν αὐτὴν πρέπει ἀφ' ἐνὸς μὲν νὰ

εύχησθε νὰ ἔχητε τὸ φρόνημά σας ἀπέναντι τῶν ἔχθρων ὅλιγώτερον ἀτυχὲς (νὰ ὁδηγήσῃ εἰς ἔκβασιν δλιγάτερον ἀτυχῆ), ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ θεωρῆτε καθῆκόν σας νὰ ἔχητε τοῦτο — τὸ πρὸς τοὺς πολεμίους φρόνημά σας—σχι λόγιατερον τῷ μηδόν.

ἀτοπία τὸ μὴ εἶναι ἐν τῷ οἰκείῳ τόπῳ· ἔπομένως: τὸ ἀτοπον, τὸ παράδοξον· **πολλὰ καὶ ἄλλα ἀτοπίας** πολλὰ ἄλλα ἀπὸ τὰ παράδοξα (τοῦ νοσήματος).

ἄτοπος ὁ ἐκτὸς τῆς οἰκείας θέσεως· ἔπομένως: ἀσυνήθης.
ἀτυχῶ ἀποτυγχάνω· **αἴσχιόν (ἐστι)** ἔχοντας ἀφαιρεθῆναι η πτωμένους **ἀτυχῆσαι** εἶναι πλέον ἐπονεύδιστον, ἐν ᾧ τὰ ἔχετε, νὰ σᾶς τὰ πάρουν ἄλλοι, παρά, ἐν ᾧ προσπαθεῖτε νὰ τὰ ἀποκτήσητε, ν' ἀποτύχητε.

ἀντάρκης ὁ ἐπαρκῆς εἰς ἕαυτόν, αὐτὸς καθ' ἕαυτὸν ἐπαρκῆς· **ἀντάρκης πρός τι** ἵκανὸς ν' ἀντιπαλαίσῃ πρός τι· **σῶμα αὔταρκες πρὸς αὐτὸν (τὸ νόσημα)**.

αὐτίκα εὐθύς· **τὸ αὐτίκα πρὸς στιγμήν**.

αὐτὸς 1) μόνος 15,1· 65,13· 2) μετὰ τῶν τακτικῶν ἀριθμητικ.: **δέκατος αὐτὸς** αὐτὸς μετὰ ἑννέα ἄλλων· 13,1.

αὐχῆμα ἀλαζονικὸν θράσος.

αὐχῶ καυχῶμαι· **αὐχοῦσιν ἀπεῶσθαι** (τοῦ δ. ἀπωθοῦμαι) **πάντας**.

ἀφάνεια ἀσημότης· **ἀφάνεια ἀξιώματος** κοινωνικὴ ἀσημότης. **ἀφανῆς** 1) ἐπὶ στρατιωτῶν μὴ ἀνευρισκομένων μετὰ τὴν μάχην: **ηλίνη τῶν ἀφανῶν, οὐλὶν μὴ εὑρεθῶσιν ἐς ἀναίρεσιν** φρέσετον διὰ τοὺς ἀφανεῖς, δηλ. διὰ τοὺς μὴ εὑρεθέντας πρὸς ἐκφοράν· 34,3· 2) ἀβέβαιος, ἀδηλος· **τὸ ἀφανὲς τοῦ κατορθώσειν** τὸ ἀδηλον τῆς ἐπιτυχίας (τοῦ ἀγῶνος)· 42,4.

ἀφανίζω ἔξαλείφω, ἀποσβένω.

ἀφίει, προτικ. τοῦ δ. **ἀφίημι**.

ἀφίεμαι (μετὰ γν.) παραμελῶ τι (**ἀφίεσθαι τῆς σωτηρίας τοῦ κοινοῦ [=τῆς κοινῆς σωτηρίας]**).

ἀφνω αἰφνιδίως.

Ἀχαρναί δῆμος τῆς Ἀττικῆς κείμενος πρὸς τὰς κλιτῆς τοῦ ὕδος Αἰγάλεω (νῦν Μενίδι).
ἀχθηδῶν δυσαρέσκεια· **οὐδὲ ἀξημίονς μέν, λυπηρὰς δὲ τῇ δψει ἀχθηδόνας προστιθέμενοι** οὐδὲ προσθέτοντες εἰς ἡμᾶς αὐτοὺς ἀβλαβεῖς μέν, δχληρὰς ὅμως κατὰ τὴν ὄψιν δυσαρέσκειας (οὐδὲ προσλαμβάνοντες [ἀπέναντι τοῦ ἄλλου] φυσιο-

γνωμίαν ἀποδοκιμαστικῆς σκυμφωπότητος, ἡ ὅποια δὲν βλάπτει ἀληθῶς, πληγώνει ὅμως).

ἀχρεῖος 1) ἄχρηστος, ἀνωφελής· 40,2· 2) ἐν σχέσει πρὸς τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν: ἄχρηστος, ἀνίκανος πρὸς πόλεμον· οἱ ἀχρεῖοτάτοι οἱ κατ' ἔξοχὴν ἄχρηστοι (πρὸς πόλεμον), ἦτοι οἱ νοσοῦντες καὶ οἱ γέροντες· 6,4· 3) τὸ ἀχρεῖον τῆς ἡλικίας ἡ γεροντικὴ ἡλικία· 44,4.

B

βάλανος σιδήριον εἰσερχόμενον διά τινος δπῆς εἰς τὸν ἔλινον μοχλὸν (σύρτην), δστις ἐτίθετο ὅπισθεν τῆς θύρας καθ' ὅλον τὸ πλάτος αὐτῆς, καὶ μετὰ ταῦτα εἰς τινα δπὴν ἐπὶ τῆς παραστάδος τῆς θύρας ἀνεψημένην (**βαλανοδόκην**), ὥστε ὁ μοχλὸς δὲν ἥδυνατο νὰ μετακινηθῇ πρὸς τὸ σιδήριον ἀφαιρεθῇ ἐκ τῆς βαλανοδόκης διά τινος κλειδίου ἢ ἀγκίστρου (**βαλανάγρας**). Δι' ἔλλειψιν βαλανάγρας ἐν ἀνάγκῃ ἐξήγετο ὁ μοχλὸς θραυσμένος διὰ πελέκεως.

βάλλω κτυπῶ.

βαρύνομαι 1) καταβάλλομαι· 64,6· 2) βαρυθυμῶ, λυποῦμαι· 16,2.

βέβαιος ἀσφαλῆς, σταθερός· 40,4· 62,5· τὸ βέβαιον ἡ εὐστάθεια, ἡ σταθερότης· ἔχω τὸ βέβαιον τῆς διανοίας μέγα τι τὴν εὐστάθειαν τῆς ψυχῆς εἰς μέγαν βαθμόν· 89,6.

βεβαίως ἀσφαλῶς· **βεβαίως φίλια**.

βοηθῶ μετὰ δτκ. πράγμ.: ὑποστηρίζω, διατηρῶ τι (**εἰκός [εστι]** ὅμας βοηθεῖν τῷ ἀπὸ τοῦ ἀρχειν τιμωμένῳ τῆς πόλεως).

βοιωταρχῶ εἶμαι Βοιώταρχος, εἰς ἐκ τῶν προϊσταμένων τῆς Βοιωτικῆς δμοσπονδίας· οἱ Βοιώταρχοι ἦσαν ἔνδεκα καὶ εἴχον τὴν διεύθυνσιν τῶν πολιτικῶν καὶ πολεμικῶν ὑποθέσεων τῆς δμοσπονδίας.

βουλεύω σκέπτομαι, ἀποφασίζω· 6,2.—Μέσον: **ἴσον** ἡ δίκαιον **βουλεύομαι** σκέπτομαι περὶ τῶν δημοσίων πραγμάτων ὅρθως καὶ δικαίως (**οὐ γὰρ οἶόν τε** **ἴσον** **τι** ἡ δίκαιον **βουλεύεσθαι** [**τούτον**], οὐ διὰ μὴ κινδυνεύωσι καὶ παῖδας παραβαλλόμενοι ἐκ τοῦ δμοίου [= δμοίως, ὅπως οἱ ἔχοντες παῖδας στρατευσίμους])· 44,3.

βιούλομαι **βουλομένῳ μοι ἔστιν** = **βιούλομαι** (κυρ.: εἶναι μὲ τὴν θέλησίν μου).

Κ. Κοσμᾶς, Θουκυδίδου βιβλ. II. "Εκδ. δεκάτη, 1934

βράγχος στενοχωρία τῶν βρόγχων, βραχνάδα.

βράχεα, τά, τὰ ἀβαθῆ μέρη, τὰ δηκά.

βραχὺς 1) ἐπὶ τόπου: **διὰ βραχέος** ἐκ μικρᾶς ἀποστάσεως 83,5·

2) ἐπὶ ἀξίας ἢ σπουδαιότητος: μικρός, ἀσήμαντος. **ἰππομα-**
χία 22,2.

Βριλησσὸς ὄρος ὑψούμενον κατὰ τὸ ΒΑ. μέρος τῆς Ἀττικῆς
(νῦν Πεντελικόν).

Γ

γαμικά, τά, ὁ γάμος.

Γῆ ἀρχαία θεότης τιμωμένη ἐν Ἀθήναις καὶ ἔχουσα ναὸν πρὸς
τὰ ΝΑ. τῆς Ἀκροπόλεως κείμενον.

γίγνομαι 1) ἐπὶ ποσῶν: ἀνέρχομαι, ἀναβαίνω εἰς. **τὰ πλεῖστα**
ἔγενετο τὸ ἀνώτατον ποσὸν ἀνῆλθεν εἰς 13,3· 2) ἔρχομαι·
διὰ τὸ καταφρονοῦντας ἀπαρασκεύους γενέσθαι διότι κα-
ταφρονοῦντες (τοὺς ἐναντίους) ἥλθον ἀπαράσκευοι 11,4· 3)
μετὰ προθ.: **γίγνομαι ἐκ τοῦ ἵσου τινὶ εὐρίσκομαι** ἐν διοία
θέσει πρός τινα· **καὶ (δπως μὴ) σφίσιν ἐκ τοῦ ἵσου γίγνων-**
ται (οἱ Θηβαῖοι) 3,4· **γίγνομαι ἐν διατρίβῳ** ἐν 16,1· **γί-**
γνομαι ἐπὶ τοῖς δρίοις φθάνω εἰς τὰ σύνορα 12,2.

γιγνώσκω 1) κατανοῶ· **τὰ δέοντα (γενέσθαι)**· 60,6· 2) κοίνω-
περὶ τοῦ μὴ ἐπεξιέναι 22,1.

γνώμη 1) νοῦς, διάνοια· 34,6· 38,1· 51,4· 65,1· 2) ψυχή, διά-
θεσις· 89,11· 3) σύνεσις, δόθη σκέψις· **γνώμη καὶ περιου-**
σίᾳ κρατεῖσθαι 13,2· **ἐλπίδι ἡσσον πιστεύει . . . γνώμη**
δὲ ἀπὸ τῶν ὑπαρχόντων (ἢ σύνεσις) δὲν στηρίζεται τόσον εἰς
τὴν ἐλπίδα . . . ἀλλ᾽ εἰς τὴν ἐκ τῶν ὑπαρχόντων μέσων δόθην
σκέψιν· 62,5· **δυνατὸς τῷ τε ἀξιώματι καὶ τῇ γνώμῃ** 65,8·
4) φρόνημα· **τῇ γνώμῃ θαρσαλέους στρατεύειν (τοὺς στρα-**
τεύοντας)· 11,5· **τὸ μὴ κατὰ κράτος νικηθὲν τῆς γνώμης**
= ἡ μὴ κατὰ κράτος νικηθεῖσα γνώμη· 87,3· **τῇ δυνάμει**
τὸ πλέον πίσυνοι ἢ τῇ γνώμῃ· 89,6· 5) γνῶσις (τῶν πρα-
γμάτων) **γνώμη πιστεύει προέχειν** ἐν καθαρῷ γνώσει (τῶν
πραγμάτων) ἔχει πεποίθησιν ὅτι ὑπερέχει· 62,4· 6) σκοπός·
γνώμη τοιᾶδε· 20,1· 7) ἀπόφασις· **γνώμην ποιοῦμαι** (μετ̄
ἀπομφ.) ἀποφασίζω νά . . . 2,4.

Γορτύνιος ὁ ἐκ Γόρτυνος, πόλεως τῆς Κορήτης.
γοῦν παραδείγματος χάριν.

•

Γραικὴ περιοχὴ παρὰ τὸν Ὡρωπὸν τῆς Ἀττικῆς.

Γυρτώνιοι κάτοικοι τῆς Γυρτῶνος, πόλεως τῆς ἐν Θεσσαλίᾳ Πελασγιώτιδος.

Δ

δαιμόνιος πᾶν τὸ ἐκ τοῦ θεοῦ προερχόμενον.

δεδιός, τοῦ ὁ. **δέδοικα** ἢ **δέδια**.

δέδοικα ἢ **δέδια** φοβοῦμαι· **περὶ τινι** διά τινα· 5,5· **τὸ πλῆθος δεδιός** προφυλαττόμενον, μετὰ προφυλάξεως βαῖνον· 11,4.

δεινόν, τό, κυρ.: ὁ φόβος· ἔπειτα: ὁ κίνδυνος.

δείσαντες, τοῦ ὁ. **δέδοικα** ἢ **δέδια**.

δέος φόβος μετ' αἰδοῦς, εὐλάβεια, σεβασμός.

δέχομαι τι δίδω προσοχήν, ὑπακούω εἰς τι· **τὰ παραγγελλόμενα δξέως** (προθιμόως).

δέω ἔχω ἔλλειψιν· ἡ μτχ. πολλάκις εἶναι ἐν χρήσει πρὸς δήλωσιν ἀφιθμῶν συνθέτων μετὰ τοῦ 8 ἢ 9· **πεντήκοντα δυοῖν δέοντα** **ἕτη** πεντήκοντα ἕτη πλὴν δύο, τεσσαράκοντα δκτώ.

δὴ 1) ἥδη, μέχρι τοῦδε· 64,5· 2) βεβαίως· 24,1· **δῆ τοι** βεβαίότατα· 41,3· 3) ὡς γνωστόν· 21,1· 62,2· 64,1· 4) ἐπιτακτ.: πολύ, ἐντελῶς, διμολογουμένως· 40,3· 49,1· 64,3.

δῆμος οἱ κοινοὶ ἄνθρωποι.

δημόσιος 1) **τὰ δημόσια οὐ παρανομοῦμεν** ἐν τοῖς δημοσίοις· (ἐν τῷ δημοσίῳ βίῳ) ἀποφεύγομεν τὰς παρανομίας· 37,3· 2) ὡς ἐπίρρο. ἡ δτκ. **δημοσίᾳ** α) δημοσίᾳ δαπάνῃ· 46,1· β) ὡς πρὸς τὰς δημοσίας ὑποθέσεις· 65,2.

δημοτελῆς ὁ τελούμενος δημοσίᾳ δαπάνῃ.

διὰ (μετὰ γνκ.) ἐπὶ χρόνου: **διὰ νυκτὸς** καθ' ὅλην τὴν νύκτα· 4,2· **διὰ παντὸς** (δηλ. **τοῦ χρόνου**) α) καθ' ὅλον τὸν χρόνον· 16,2· β) διαρκῶς, καὶ ἡμέραν καὶ νύκτα· 49,5. — **διὰ παντὸς τοῦ πολέμου** καθ' ὅλον τὸν πόλεμον· 24,1· **διὲ λαχίστου καιροῦ τύχης** ἐν βραχυτάτῃ κοισίμῳ στιγμῇ· 42,4.

διαβάλλω 1) ἀμτβτ.: διαβαίνω, διαπεριοῦμαι· 83,3· 2) μετβτ.: **τινὰ** καθιστῶ τινα ὑποπτον· 18,3.

διαβουλεύομαι σκέπτομαι.

διαδοχὴ διηνεκῆς ἀλληλουχία· **διαδοχῇ τῶν ἐπιγιγνομένων** ἐν διηνεκεῖ ἀλληλουχίᾳ τῶν ἀλλεπαλλήλων γενεῶν.

διαδραμών, τοῦ ὁ. **διατρέχω**.

δίαιτα τρόπος ζωῆς.

διαιτῶμαι ζῶ.

διακοσμῶ τακτοποιῶ, διοργανώνω.

διαλύομαι ἀποχωρίζομαι· **ἔμελλε διαλύσεσθαι (ἀπὸ τῶν ἀγωγῶν).**

διάνοια 1) σκοπός· 20,5· 2) φρόνημα· 61,2.

διαπέμπομαι στέλλω ἔδω καὶ ἔκει·

διατρέχω τι διέρχομαι δρομαίως διὰ μέσου τινός.

διαφερόντως διαφόρως· ώς ἐκάστῳ ἐτύγχανε τι **διαφερόντως** ἐτέρῳ πρὸς ἔτερον γιγνόμενον καθ' ὃν ἐκαστος ἐτύγχανε νὰ ἔχῃ τι (σύμπτωμα) διαφόρως ὁ εἰς ἀπὸ τὸν ἄλλον· 51,1· **διαφερόντως καὶ τόδε ἔχομεν = διαφέρομεν καὶ τῷδε** (κατὰ τὸ ἔξης)· 40,3.

διαφέρω 1) μετὰ γν. προσ. καὶ διπλῆς δτκ.: **διαφέρομεν τῶν ἐναντίων ταῖς τῶν πολεμικῶν μελέταις τοῖσδε** (ώς πρὸς τὰς πολεμικὰς ἀσκήσεις κατὰ τὰ ἔξης)· 39,1· 2) **τὰ διαφέροντα** ἡ διαφορὰ (πρὸς τὴν προτέραν κατάστασιν)· **ἐν οἷς μεγάλα τὰ διαφέροντα (ῆσαν)** 43,5.

διαφθείρω φυνέύω· πθτκ.: **διαφθείρομαι** ἀποθνήσκω.

διάφορος 1) ὁ διαφερόμενος πρός τινα, ἔχθρος· 2,3· 2) οὐσ.: **τὸ διάφορον** ἀσυμφωνία, ἐναντιότης, ἔχθρα· **κατὰ τὸ Ἀθηναίων διάφορον** διὰ τὴν πρὸς τοὺς Ἀθηναίους ἔχθρον· 27,2.

διέκπειρος ναυτικὸν στρατήγημα, κατὰ τὸ δόποιον διασκίων τις μεθ' ὅδης διὰ τοῦ πλοίου του τὴν τάξιν τοῦ ἔχθροικοῦ στόλου ἐπληττε τὸ ἔχθροικὸν πλοῖον εἰς τὰ πλάγια διὰ τοῦ ἐμβόλου καὶ ἔπειτα ταχέως ἐπιστρέφων προσέβαλλεν αὐτὸν διεσθενεν.

διετήσιος ὁ καθ' ὅλον τὸ ἔτος γινόμενος.

δικαιῶ 1) κρίνω δίκαιον (**οἱ γὰρ ἄνθρωποι δικαιοῦσιν αἰτιᾶσθαι ἐν Ἰω [τοῦτον], δστις μαλακίᾳ, ἐλλείπει τῆς υπαρχούσης δόξης, [θῶς] καὶ μισεῖν τὸν θρασύτητι δρεγόμενον τῆς μὴ προσηκούσης [αὐτῷ δόξης]**) 61,4· 2) θεωρῶ καθήκον μου· 41,5.

Διονύσια ἔορτὴ πρὸς τιμὴν τοῦ Διονύσου· **τὰ ἀρχαιότατα Διονύσια = τὰ Ἀνθεστηγρια.** Ταῦτα διήρκουν τρεῖς ἡμέρας (ἀπὸ τῆς 11 μέχρι τῆς 13 τοῦ Ἀνθεστηγριῶν μηνὸς), ὃν ἐκάστη εἶχεν ἴδιον ὄνομα· ἐκαλεῖτο δὲ ἡ μὲν πρώτη **Πυθοίγια**, ἡ δὲ δευτέρα **Χόες** καὶ ἡ τρίτη **Χύτροι**. Ἰδ. **Ἀνθεστηγριῶν.**

διορύσσω διατρυπῶ· **τοὺς κοινοὺς τοίχους (τῶν οἰκιῶν).**

διχόθεν διὰ δύο αἰτίας.

δόκησις δοξασία, ἵδεα· ἐν φῷ μόλις καὶ η δόκησις τῆς ἀληθείας βεβαιοῦται ἐν ἥ περιπτώσει (τ. ἔ. ἐν τῷ μετρίως εἰπεῖν) μόλις ἔξασφαλίζεται (ἐν ταῖς ψυχαῖς τῶν ἀκροατῶν) καὶ η ἵδεα, ὅτι δὲ δήτῳ εἶπε τὴν ἀλήθειαν· 35,2· παρέκὼ δόκησιν κάμνω (τινὰ νὰ νομίζῃ· 84,1.

δοκιμάζω ἐπιδοκιμάζω, ἐγκρίνω· πτθκ. : τοῖς πάλαι οὕτως ἐδοκιμάσθη ταῦτα καλῶς ἔχειν ὑπὸ τῶν προγόνων ἐνεκρίθη, ὅτι ταῦτα (δηλ. δὲ επιτάφιος λόγος καὶ τὰ μετ' αὐτοῦ συνδεόμενα) οὕτω γινόμενα ἔχουσι καλῶς.

δοκῶ 1) νομίζω (*καὶ ἐδόκουν οἱ Πελ. καταλαβεῖν ἀν [= δτι καταλάβοιεν ἀν] πάντα ἔξω [τῆς πόλεως] ἔτι [δύντα], ἐπελθόντες [= εἰ ἐπέλθοιεν] διὰ τάχους*)· 18,4· 2) πιστεύομαι· 8,3.

δόξα 1) προσδοκία· παρὰ δόξαν· 49,6· 2) δοξασία, πεποίθησις· 35,3· 3) καλὴ ὑπόληψις, τιμῇ, δόξα (*μεγάλη η δόξα [έσται] ύμην μὴ χείροσι γενέσθαι τῆς ὑπαρχούσης φύσεως* [=ἔὰν δὲν φανῆτε κατώτεραι τῆς γυναικείας φύσεως] καὶ [ταύτη] ης ἀν κλέος η ἐπ' ἐλάχιστον [=ἐλάχιστα] ἐν τοῖς ἄρσεσιν ἀρετῆς πέρι η ψόγου)· 45,2· 4) δόξα (καλὴ η κακή). φέρομαι μεγίστην δόξαν τινὶ ἐπ' ἀμφότερα ἐκ τῶν ἀποβατώντων φέρω (παρέχω εἴς τινα κατὰ τὰς ἐκβάσεις τοῦ πολέμου η μεγίστην δόξαν η μεγίστην καταισχύνην· 11,9).

δουλεύω ἀσφαλῶς ὑπακούω εἰς τὴν θέλησιν τοῦ ἄλλου ἄνευ κινδύνων (ἀποφεύγων τοὺς κινδύνους).

δουλῶ ὑποδουλώνω, ταπεινώνω, καταβάλλω (*τὸ αἰφνίδιον καὶ ἀπροσδόκητον καὶ τὸ ξυμβαῖνον πλείστῳ παραλόγῳ δουλῶτ [τὸ] φρόνημα*).

δ' οὖν τὸ βέβαιον ὅμως εἶναι ὅτι . . .

δραστήριον, τό, η δραστηριότης, η ἐνεργητικότης.

δρῶ πράττω· 5,5· εὖ δρῶ εὐεργετῶ· (*εὖ*) δρῶντες· 40,4.

δύναμις 1) ἀρχή, δικαιοδοσία· 7,1· 2) σημασία, σπουδαιότης· προγνούντις τὴν δύναμιν (*τοῦ πολέμου*)· 65,5.

δυνατός ἔχων ίσχύν, ἐπιρροήν· 2,3· 65,8· οἱ δυνατοὶ οἱ πρῶτοι ἄνδρες, οἱ ἄριστοι, οἱ ἔξέχοντες κατὰ τὴν καταγωγὴν καὶ τὴν ἐπίδρασιν· 65,2.

Ε

ἔγκαλλόπισμα κόσμημα.

ἔγκαρτερῶ ἔμμενω (*ταπεινὴ [ἔγένετο = ἐταπεινώθη, ἐκάμ-φθη] ή διάνοια ύμῶν [ῶστε] ἔγκαρτερεῖν [τούτοις] ἀ-ἔγνωτε*).

ἔγκατασκήπτω (ἐπὶ ἐπιδημιῶν) ἐνσκήπτω.

ἔγκειμαι τινι ἐπιτίθεμαι κατά τινος, στενοχωρῶ τινα.

ἔθας, ἄδος (μετὰ γυν.) συνηθισμένος μέ τι.

ἔθέλω συνηθίζω.

ἔθος συνήθεια· **ἐν ἔθει** **ἔστι** τι σύνηθες εἶναι τι.

εἰλ 1) μετὰ τὰς ἐκφράσεις ἀμφιβολίας καὶ ἀβεβαιότητος = **εἰλ μὴ** ἀν δέν· **ἄδηλον νομίζω εἰλ διαφθαρήσεται**· 53,3· 2) ἐπειδή· **εἰλ ἔθέλομεν κινδυνεύειν** (νὰ ἀντιμετωπίζωμεν τοὺς κινδύ-νους)· 39,4· 3) **εἰλ μὴ** ἐκτὸς ἐάν· **οὐ δικαίως εἰλ μὴ . . . ἀνα-θήσετε**· 64,1.

εἰλδος ἴδιαζων χρακτήρα (*τὸ εἰλδος τῆς νόσου, γενόμενον κρεῖσ-σον τοῦ λόγου, τά τε ἄλλα [αἵτ. τοῦ κατά τι] . . .*).

εἰκός πιθανόν, εὔλογον, φυσικόν· **τὸ οὐκ εἰκός τὸ ἀποσδόκητον.**

εἰμὶ 1) ἐπομένου ἀναφορικοῦ: **ἔστιν ἀ = τινὰ** (μέρη)· 26,2· **εἰσὶν οἱ = τινές εἰσι δοῦλοι (διέφευγον) καὶ τῶν δοφθαλ-μῶν (στερισθέμενοι)** 49,7· **οὐκ ἔστιν δοτις = οὐδέτεις** 62,2· **ἔστιν δτε ἐνίοτε οὐκ ἔστιν δτε οὐδέποτε**· 39,1· 2) μετὰ προθ.: **εἰμὶ ἐν τινι ἀσχολοῦμαι εἰς τινά ἐν τούτῳ παρασκευῆς (= ἐν ταύτῃ τῇ παρασκευῇ) ησαν**· 17,4.

εἴτε . . . εἴτε ἐπὶ πλαγίας ἐρωτήσεως: **εἴτε κατακαύσωσιν . . . εἴτε τι ἄλλο χρήσωνται (αὐτοῖς)** ἀν ἐπορεπε νὰ κατακαύσω-σιν αὐτοὺς ἢ νὰ τοὺς μεταχειρισθῶσιν ἄλλως πως.

ἐκ μετὰ γυν.: 1) μετὰ βραχυλογίας· **θάπτουσι τοὺς ἐκ τῶν πο-λέμων = θάπτουσι τοὺς ἐν τοῖς πολέμοις πεσόντας καὶ ἐκ τούτων ἀναιρουμένους καὶ θαπτομένους**· 34,5· 2) ἐπὶ χρόνου: **ἐκ τῆς κατὰ τὸ ἀρχαῖον πολιτείας** ἀπὸ τοῦ ἀρχαί-ου πολιτικοῦ των συστήματος (τοῦ πρὸ τοῦ συνοικισμοῦ τοῦ Θησέως)· 16,2· **ἐξ αὐτῶν** μετ' αὐτὰ (τὰ συμπτώματα)· 49,3· 3) εἰς δήλωσιν τοῦ μέσου· **ἐκ τῶν ιδίων** διὰ τῆς διαγωγῆς των ἐν τῷ ἴδιωτικῷ βίφ (δηλ. διὰ τῶν ἀμαρτημάτων καὶ πα-ρεκτροπῶν των)· 42,3· 4) εἰς δήλωσιν αἵτιον: **ἐκ τοῦ μὴ ἐ-ρημοῦσθαι (κατοίκων)** διὰ τὴν μὴ ἐρήμωσιν· 44,3.

ἐκδημος δ ἐν ἀποδημίᾳ ὥν **ἐξιδος** **ἐκδημος** ἐκστρατεία εἰς ἔ-
νην χώραν.

ἐκκάμνω ἀποκάμνω· **τὰς δλοφύρσεις** ἀποκάμνω δλοφυρόμενος.
ἐκνέω ἐκφεύγω (σφέσιμαι) κολυμβῶν.

ἐκπίπτω 1) ἐπὶ πτωμάτων: ἐκβάλλομαι (ὑπὸ τῶν κυμάτων).
92,3· 2) ἐκδιώκομαι· 27,2.

ἐκπλήσσω (πλήττων) ἐκβάλλω, ἐκδιώκω· ή **τέρψις** **ἐκπλήσσει**
τὸ λυπηρόν· 38, 1. **φόβος μνήμην** **ἐκπλήσσει** κάμνει τὸν ἄν-
θρωπον νὰ λησμονῇ (νὰ τὰ χάνῃ): 87, 4.

ἐκών ἐκουσίως· **ἐκών εἶναι** ὅσον ἔξαρτάται ἐκ τῆς θελήσεώς μου.
ἔλασσον **ἔχω** εὐρίσκομαι ἐν ἡττονι μοίρᾳ, φαίνομαι κατώτερος.
ἔλαννω ἐκδιώκω.

ἔλευθρός **κατεῖχε τὸ πλῆθος** **ἔλευθρός** χωρὶς νὰ περιορί-
ζῃ τὴν ἐλευθερίαν τοῦ πλήθους.

***Ἐλευσίνιον, τό,** ναὸς ἐν Ἀθήναις τῆς Δήμητρος καὶ τῆς Κόρος
κείμενος πιθανῶς ΒΑ. τῆς ἀκροπόλεως (βλ. τοπογ. πίν. τῶν
Ἀθηνῶν).

***Ἐλευσίς = τὸ *Ἐλευσίνιον πεδίον.**

ἔλλειπω (μετὰ γν.) εῖμαι κατώτερος τυνος.

ἔλομένοις, τοῦ ὁ. **αλοῦμαι.**

ἔλπιζω προσδοκῶ, περιμένω.

ἔλπις· κοινὴ **ἔλπις** ἔλπις περὶ τῆς νίκης τῆς πατρίδος.

ἔμβαλλω νηὶ κτυπῶ πλοῖον διὰ τοῦ ἐμβόλου.

ἔμβολὴ ἐπὶ πλοίων: ἐπίθεσις, προσβολὴ διὰ τοῦ ἐμβόλου.

ἔμβοῶ φωνάζω δυνατά.

ἔμμένω 1) διαμένω ἐντὸς μέρους τινός, ἐνδιατρίβω· **χρόνον πο-**
λὺν **ἔμμειναντες** 19, 2 **ἔμμειναντες** **χρόνον**, δσου εἰχον τὰ
ἐπιτήδεια ἐφ̄ ὅσον χρόνον... 23,3· 2) παραμένω, διαρκῶ·
ἐνέμειναν αἱ σπονδαί· 2,1.

ἔμπειρος τὸ **ἔμπειρότερον** = ή **μείζων** **ἔμπειρία.**

ἔμποδὼν πρὸ τῶν ποδῶν, μέσα εἰς τὰ πόδια, ἐμπόδιον· **τὸ μὴ**
ἔμποδὼν οἱ μὴ παρέχοντες ἐμπόδια εἰς τοὺς ἄλλους (δηλ. οἱ
μηκέτι ὄντες, οἱ νεκροί).

ἔμφανής δρατὸς εἰς τοὺς ὁφθαλμούς, φανερός· **ἐν τῷ** **ἔμφανεῖ**
φανερῶς, πρὸ τῶν ὁφθαλμῶν.

ἐν (μετὰ δτκ.) ἐνώπιόν τινος.

ἐνάγω παροτρύνω, παρορμῶ.

ἐναντιοῦμαι· ἡναντίωμαι τινι εὑρίσκομαι εἰς ἀντίθεσιν, διαφωνῶ πρός τινα.

ἐνδεής ὑποδεής· τὸ πλεῖστον ἐν τῷ συγκριτκ.: **ἐνδεέστερός τινος** ὑποδεέστερός τινος.

ἐνδίδωμι 1) μετ' αἰτ. καὶ δτκ.: παραδίδω τι εἰς τὰς χεῖράς τινος ἐτράποντο **ἐνδιδόναι** καὶ τὰ πράγματα τῷ δῆμῳ καθ' ἡδονὴν (κατὰ τὰς ἔκαστοτε δρέξεις αὐτοῦ, τοῦ δήμου). 65, 10. 2) δίδω, παρέχω· **πρόφασιν** 87, 9. 3) προξενῶ, ἐπιφέρω· **σπασμὸν λαχυρόν** 49,4. 4) ὑποχωρῶ· **εἰ τι ἄρα μᾶλλον ἐνδοῖεν** (διὰ νὰ ἔδη) ἀν τυχὸν τώρα μᾶλλον (ἢ πρότερον) ἥθελον κἄπως ὑποχωρήσει. 12,1. **οὐδὲν πω ἐνδώσουσιν** εἰς οὐδεμίαν ἀκόμη ὑποχώρησιν θὰ προβῶσι. 12,4. **καὶ οὐ πρότερον ἐνέδοσαν** 65, 12.

ἐνδον ἐντός.

ἐνειμι είμαι ἐν τινι, ἐνυπάρχω, εὑρίσκομαι μέσα· **στάσιν ἐνέσεσθαι τῇ γνώμῃ = στάσιν** (διχόνοιαν) **ἐσεσθαι ἐν τῇ γνώμῃ** διτι θὰ ἐπέλθῃ διχογνωμάτι. 20,4. **τὰ δστᾶ ἐκάστοτον** **ἐνεστι τῇ λάργαναι τῆς φυλῆς**, ἡς ἐκαστος ἦν 34,3.

ἐνθένδε ἐκ τοῦ ἐπομένου συμβάντος.

ἐνθυμοῦμαι 1) σκέπτομαι **δρθῶς** **ἐνθυμυτύμεθα** συλλαμβάνομεν δρθὰς σκέψεις (τὰς ὅποιας ὑποβάλλομεν ὑπὸ τὴν κρίσιν ἄλλων). 40,2. 2) = **γιγνώσκω** κατανοῶ. 60,6. 3) μετὰ μτκ.: συλλογίζομαι διτι. . . δ (πλεονέκτημα). . . **ἐνθυμηθῆναι** **ὑπάρχον** **νῦν** 62,1.

ἐνι = ἐνεστι εἶναι δυνατόν· **ἐνι τοῖς αὐτοῖς** (δηλ. τοῖς τετραμμένοις πρόσος τὰ πολιτικά, τοῖς πολιτευομένοις) **ἐπιμέλεια** **οἰκείων** **ἄμα καὶ πολιτικῶν** εἶναι δυνατὸν (παρ' ἥμιν) οἱ πολιτευόμενοι νὰ φροντίζωσι καὶ διὰ τὰς ἰδιωτικὰς των ὑποθέσεις συγχρόνως καὶ διὰ τὰς δημοσίας.

'Ἐννεάκρουνος, ἵδ. **Καλλιρρόη**.

ἐντὸς ἐντεῦθεν.

ἐντυγχάνω ἀπολ.: **παρὰ τῷ ἐντυχόντι** **ἀεὶ καιρῷ καὶ λόγῳ** **καὶ ἔργον** εἰς κάθε παρουσιαζομένην εὐκαιρίαν καὶ λόγου καὶ ἔργου.

ἔξαιρετος ὃν ἐκλέγων χωρίζει τις ἔξι ἄλλων· **χίλια τάλαντα ἔξαιρετα ποιησαμένοις** ἀφ' οὐ λάβωσι χίλια τάλαντα. 24,1. **τριήρεις ἔξαιρέτους** **ἐποιήσαντο** τριήρεις ἔξεχώρισαν. 24,2. **ἔξαμαρτάνω** τι διαπράττω σφάλμα τι (**[ἐνεκα]** τοῦ μὴ ἔξα-

μαρτεῖν τι ξυνελθόντας [= ἵνα μή, εἰ ξυνέλθοιεν, έξα-
μάρτωσί τι] δργῆ μᾶλλον ή γνώμη [= ὅπ' δργῆς μᾶλλον
ῶθούμενοι ή ὑπὸ σκέψεως]).

ΞΞΑΝΑΓΟΜΑΙ έκπλεω.

ΞΞΑΝΔΩ ἐπὶ νοσημάτων: ἀναφαίνομαι, προβάλλω· **σῶμα φλυ-**
κταίναις καὶ ἔλκεσιν **ΞΞΗΝΘΗΚΩΣ** ὅλον κεκαλυμμένον ἀπὸ
φλυκταίνας καὶ ἔλκη.

ΞΞΑΠΙΝΑΙΩΣ ΞΞΑΙΦΝΗΣ.

ΞΞΑΡΤŪΩ παρασκευάζω· ἐν τῷ μέσῳ ὠσαύτως: παρασκευάζω.

ΞΞΕΙΓΟΜΑΙ (μετὰ γνκ.) ἀποκλείομαι τινος.

ΞΞÉΝΕΥΣΑΝ, τοῦ ρ. **ΞΗΝÉΩ.**

ΞΞΕΤÁΖΩ ἐρωτῶ καὶ λαμβάνω πληροφορίας περὶ τινος, δοκιμάζω·
τὴν ὑπάρχουσαν **ΞΥΜΜΑΧΙΑΝ** (= τοὺς ὑπάρχοντας ξυμ-
μάχους).

ΞΞΗΓΟῦΜΑΙ διευθύνω, κυβερνῶ.

ΞΞῆς κατὰ σειράν.

ΞΞÍΣΤΑΜΑΙ 1) μετὰ γνκ. πράγμ.: ἀπομακρύνομαι ἀπό τινος, πα-
ραιτῶ τι· **ῆς (ἀρχῆς)** οὐδὲ **ΞΗΣΤΗΝΑΙ** ζτι **ὑμῖν** **ἔστιν** 63, 2·
2) μεταβάλλω τὴν γνώμην μου (**δι αὐτός εἰμι [τῇ γνώμῃ]**
καὶ οὐκ ΞΞÍΣΤΑΜΑΙ [τῇ γνώμης, ἦν εἰχον])· ὑμεῖς δὲ με-
ταβάλλετε [**τῇ γνώμην**])· 61, 2.

ΞΞΟΙΚΟῦΜΑΙ κατοικοῦμαι ἐντελῶς.

ΞΞΩ ὃς πρόθ. μετὰ γνκ.: **ἄλλα ΞΞΩ** **τοῦ πολέμου** ἄσχετα πρὸς
τὸν πόλεμον (πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ πολέμου).

ΞΠÁΓΩ παρακινῶ, παροξύνω.—Μέσον: προσκαλῶ.

ΞΠΑΙΔΩ σηκώνω **ΞΠÁΓΩΝ** πτητκ.: **ἡ Ἑλλὰς τῆδε τῇ δρμῇ ΞΠΗΓ-**
ΤΑΙ **καὶ προσέχει τὴν γνώμην** ή **Ἑλλὰς διὰ ταύτης τῆς** (πο-
λεμικῆς) κινήσεως ήμῶν εἶναι μετέωρος (συντεταραγμένη) καὶ
ἔχει πρὸς αὐτὴν ἐστραμμένην τὴν προσοχήν της.

ΞΠΑΚΟῦΩ ἀκούω μετὰ προσοχῆς (**καὶ ξύμφορον εἶναι τὸν**
πάντα δμιλον τῶν δστῶν καὶ ξένων **ΞΠΑΚΟῦΣΑΙ** **αὔτῶν**).

ΞΠΑΛΞΙΣ περιληπτκ. = **ΞΠΑΛΞΕΙΣ**· **οἱ παρ** **ΞΠΑΛΞΙΝ** οἱ ὑπερα-
σπισταὶ τῶν τειχῶν.

ΞΠÁΓΑΤΟΣ **ΞΠΙΚΑΤÁΓΑΤΟΣ** **δι ΞΠÁΓΑΤΟΝ** **ῆν μὴ οἰκεῖν** περὶ τοῦ
δροίου ὑπῆρχε κατάρα νὰ μὴ τὸ κατοικήσῃ τις.

ΞΠΑΝΞÁΝΩ προάγω, ἀναπτύσσω· **τὰ πλείων αὐτῆς** **ΞΠΗΝΞΗΣΑΜΕΝ**
τὰ πλεῖστα μέρη αὐτῆς ἀνεπτύξαμεν, τ. ἔ. ηνξήσαμεν τὰς ναυ-
τικὰς δυνάμεις, ἀνεπτύξαμεν τοὺς πόρους τοῦ κράτους κτλ.

έπανύρεσις ἀπόλαυσις.

έπεβίω, ἀόρ. τοῦ δ. **έπιζω.**

έπειδὴ 1) ἀφ' οὗ· 5,7· 2) μετ' εὐκτ.: δσάκις· **έπειδὴ** **έκάστοις** **έτοῖμα γίγνοιτο** (**τὰ πράγματα**) δσάκις ἔκαστοι ἡτοιμάζοντο· 10,2.

έπεξέρχομαι ἔξερχομαι ἐναντίον τινός.

έπεξιασι, μέλλ. τοῦ δ. **έπεξέρχομαι.**

έπέρχομαι 1) ἔρχομαι κατόπιν τοὺς **έπελθόντας** (**ἐκ τῶν ἀγῶν** ἐς τὸ **ἀστυν** **έπιεσε**): 52,1· 2) μετ' αἰτ.: εἰσβάλλω εἰς (**έπελθόντες** [**ῆμεῖς**] αὐτοὶ τὴν τῶν πέλας [**γῆν**] οὐ **χαλεπῶς** τὰ πλείω [=ώς ἐπὶ τὸ πλεῖστον] **κρατοῦμεν**, [**καίπερ**] **μαχόμενοι** ἐν τῇ ἀλλοτρίᾳ, τοὺς ἀμυνομένους περὶ τῶν οἰκείων): 39,2.

έπεσέρχομαι εἰσάγομαι πρὸς τούτοις.

έπέχω (**ἀμτβτ.**) δὲν μετακινοῦμαι, δὲν τὸ κουνῶ.

έπηγάγοντο, τοῦ δ. **έπάγομαι.**

έπηγρται, πθτκ. πρκμ. τοῦ δ. **έπαλρω.**

ἐπὶ 1) μετὰ γνκ.: α) μετὰ τῆς αὐτοπαθοῦς ἀντωνυμίας: **ἐπὶ σφῶν αὐτῶν** καθ' ἑαυτούς, μόνοι των· 63,3· β) εἰς δήλωσιν τοῦ βάθους ἐν παρατάξει πλοίων: **ἐτάξαντο τὰς ναῦς** **ἐπὶ τεσσάρων** παρέταξαν τὰ πλοῖα των εἰς τέσσαρας γραμμὰς (ώστε νὰ ὑπάρχῃ βάθος τεσσάρων πλοίων): 90,1· γ) εἰς δήλωσιν χρόνου: **ἐπὶ Χρυσίδος . . . λερωμένης καὶ** (**ἐπὶ**) **Αἰνησίου** **ἔφόρου** (**δύντος**) . . . καὶ (**ἐπὶ**) **Πυθοδόρου . . . ἄρχοντος** **Ἀθηναίου** ὅτε ἡ Χρυσίς ἦτο θέρεια (τῆς "Ηρας") καὶ ὅτε ὁ Αἰνησίας . . . 2,1· 2) μετὰ δτκ.: α) ἐπὶ τόπου: πλησίον **Καροῖα** ἡ **ἐπὶ θαλάσση**: 9,4· ἡ **ἐπὶ Δονδοῖς** (**κειμένη**) **νῆσος**: 32,1· β) ἐπὶ θέσεως: κατόπιν τινός· **ἐπὶ δ' αὐτῷ** (**τῷ δεξιῷ κέρατῳ**) **ἔταξαν**: 90,2· γ) τὸ εἶναί τι ἐν τῇ ἔξουσίᾳ τινός· **ἐφέαντῷ εἶναι τὴν ἐπιχείρησιν** ὅτι ἡ προσβολὴ ἔξηρτατο ἀπὸ αὐτῶν: 84,2· δ) εἰς δήλωσιν αἰτίας: **ἔνεκα**· **ἐπ' ἀξιώσει** **ἔνεκα** τῆς ὑπολήψεως (τὴν δοπίαν εἶχεν): 65,8· ε) εἰς δήλωσιν σκοποῦ: **ἐπὶ διαβολῇ** τῇ ἑαυτοῦ μὲ τὸν σκοπὸν νὰ διαβάλωσιν αὐτόν: 13,1· **ἐπὶ κακῷ τῆς πόλεως** πρὸς βλάβην τῆς πόλεως: 13,1· **τὸ ἐπίφθονον λαμβάνει** **ἐπὶ μεγίστοις** (**ἀγαθοῖς**) ἵνα ἐπιτύχῃ μέγιστα ἀγαθά: 64,5· στ) πρὸς τιμήν τινος· **λέγει** **ἐπ' αὐτοῖς** **ἐπαινον**: 34,6· ζ) **ἐπὶ περιστάσεων**, εἰς τὰς δοπίας εὑρίσκεται τις· **ἐπὶ τῷ παρόντι** εἰς τὰς παρούσας περιστάσεις: 36,4.

ἐπιβολὴ τὸ νὰ δίπτῃ τίς τι ἐπάνω εῖς τι, τὸ σκέπασμα ὡστε (*οἱ νοσοῦντες*) μήτε... τὰς ἐπιβολὰς μηδὲ ἄλλο τι ἢ γυμνοὶ ἀνέχεσθαι ὡστε οἵ νοσοῦντες δὲν ὑπέφερον μήτε... τὰ σκεπάσματα μηδὲ ἄλλο τι ἐπεθύμουν παρὰ νὰ εἶναι γυμνοί.

ἐπιβουλεύω (μετὰ δτκ.) σχεδιάζω ἐπιβουλὴν κατά τινος ἐπεβούλευνον τοῖς ἔξω τῆς πόλεως τῶν *Πλαταιῶν*=ἐπεβούλευνον τούτοις τοῖς *Πλαταιεῦσι*, οἱ ἔξω τῆς πόλεως ἥσαν. **ἐπιγίγνομαι** 1) ἐπὶ χρόνου: ἔρχομαι κατόπιν τοῦ ἐπιγιγνομένου χειμῶνος (κατὰ) τὸν ἀκόλουθον χειμῶνα 33,1· *οἱ ἐπιγιγνόμενοι (παῖδες)* τὰ κατόπιν γεννώμενα τέκνα, ἢ νέα τεκνοποιία 44,3· 2) ἐπὶ φυσικῶν συμβάντων: ἔρχομαι, ἐπισυμβαίνω· *ὑετὸς πολὺς ἐπιγίγνεται* πίπτει δαγδαία βροχή 4,2· 3) συμβαίνω, γίγνομαι· *αἰσθησις ταχεῖα ἐπεγένετο (τοῖς Πλαταιεῦσι)*=ταχέως ἥσθοντο *οἱ Πλαταιεῖς (τούτους)* 4,4· 4) ἐπὶ νόσου: προσβάλλω, ἐνσκήπτω· *ἐπιγεγένηται* ἢ *νόσος πέρα ὃν προσεδεχόμεθα* 64, 1.

ἐπιγιγνώσκω ἀποφασίζω κατόπιν· *οὐκ ἐπιγιγνώσκοντες τὰ πρόσφορα τοῖς οἰχομένοις* τὰ χρήσιμα εἰς τοὺς ἀπελθόντας (εἰς Σικελίαν).

ἐπιζῶ ζῶ μετὰ ταῦτα, κατόπιν· *ἐπεβίω (τῷ πολέμῳ)=εβίω* ἐπὶ τῷ πολέμῳ (τ. ἔ. μετὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ πολέμου).

ἐπικαλῶ (*τινι*) φέρω κατηγορίαν κατά τινος, κατηγορῶ τινα· **ἐπικαλέσαντες** (*τοῖς Αἰγινήταις*) τοῦ πολέμου αἰτίους είναι σφίσιν (=ἀντοῖς, τοῖς Ἀθ.).

ἐπικαταλαμβάνω προφθάνω.

ἐπίκειμαι 1) ἐπὶ νήσων: είμαι πλησίον 14,1· 2) στενοχωρῶ, βασανίζω· *ἡ ἀπορία ἐπέκειτο (αὐτούς)* 49,5· *ἡ νόσος ἐπέκειτο ἀμα καὶ δ πόλεμος* 59,1.

ἐπικηρυκεύομαι ἀποστέλλω κήρυκας περὶ διαλλαγῆς, κάμνω προτάσεις περὶ εἰρήνης.

ἐπίκονυροι μισθωτοὶ στρατιῶται.

ἐπικτῶμαι =ἐπὶ τινι (*προσέτι*) κτῶμαι· *ἐπικτῶμαι ἀρχὴν πρὸς τὴν ὑπαρχούσην ἀρχὴν κτῶμαι* νέαν ἀρχήν, ἐπεκτείνω τὴν ἀρχήν.

ἐπιλαμβάνω ἐπὶ νόσου: προσβάλλω.

ἐπίλειψις ἔλλειψις.

ἐπιμείγνυμαι συγκοινωνῶ· *ἐπεμείγνυντο παρ' ἀλλήλους* (=πρὸς ἀλλήλους).

ἐπιμονὴ τὸ μένειν ἐν τινι τόπῳ, χρονοτριβή.

ἐπινέμομαι ἐπὶ μιασματικῆς νόσου : ἐξαπλώνομαι καὶ κάμνω θραῦσιν.

ἐπινοῶ ἔχω κατὰ νοῦν, συλλογίζομαι· **οὐδὲν δλίγον** (=μικρὸν) **ἐπενδούν.**

ἐπίπεμψις ἡ εἰς τινα τόπον ἀποστολὴ (διὰ τὴν ἐπίπεμψιν ἐν τῇ γῇ [=κατὰ ξηράν] ἐπὶ πολλὰ [χωρία ἀνδρῶν ἔξ] ήμῶν αὐτῶν).

ἐπίπλους ἐπιπλέων (ἐπιθετικὸς) στόλος (δρῶς μὴ οἱ Ἀθηναῖς διαφύγοιεν τὸν ἐπίπλουν σφῶν [τ. ἐ. τῶν Πελοποννησίων] πλέοντες ἔξω τοῦ ἑαυτῶν [τ. ἐ. τῶν Πελοποννησίων] κέρως).

ἐπίσημος ὁ ἐπάνω (ἐφ' ἑαυτοῦ) ἔχων σῆμα, κεχαραγμένος· **ἀργύριον** **ἐπίσημον** ἔχον σῆμα νομίσματος· ὅμεν : ἀργυρᾶ νομίσματα.

ἐπιστέλλω παραγγέλλω.

ἐπιστήμη ἐμπειρία.

ἐπιστρέφω στρέφω.

ἐπιστροφὴ ἐπὶ πλοίων : ἀλλαγὴ τῆς διευθύνσεως, στροφή.

ἐπίσχεσις χρονοτριβή.

ἐπιτάσσω (μετὰ δτκ. προσ. καὶ ἀπομφ.) διατάττω τινὰ νά...

ἐπιτήδειος 1) κατάλληλος· **ὅς χῶρος ἐνστρατοπεδεῦσαι** διὰ νὰ στρατοπεδεύῃ ἐν αὐτῷ, πρὸς στρατοπέδευσιν· 20,4· 2) ἀναγκαῖος· ἵδιως ὡς οὐσ.: **τὰ ἐπιτήδεια** τὰ ἀναγκαῖα (πρὸς ταφήν)· 52,4· 3) φιλικός· **κηρύγματα ἐπιτήδεια** φιλικαὶ (διαλλακτικαὶ) γνωστοποιήσεις διὰ τοῦ κήρυκος· 2,4· 4) φίλος· 18,3· 49,7.

ἐπιτηδεύματα ἐνασχολήσεις.

ἐπιτήδευσις ἀρχαῖ· **ἀπὸ οἵας ἐπιτηδεύσεως** ἀπὸ ποίας ἀρχὰς ἐμπνεόμενοι.

ἐπιφέρω φέρων ἐπιθέτω· **ἐπιφέρει** **ἴκαστος**, ἦν τι βούληται (=δ, τι ἀν βούληται [δηλ. ἄνθη, στεφάνους, ἀρώματα]).

ἐπιφθονος ὑποκείμενος εἰς φθόνον, μισητός· **τὸ ἐπιφθονον** ὁ φθόνος, τὸ μῖσος· **τὸ ἐπιφθονον λαμβάνω** φθονοῦμαι, μισοῦμαι.

ἐπιχειρητέα = ἐπιχειρητέον (οημ. ἐπίθ.) πρέπει τις νὰ προσβάλῃ· **ἐπιχειρητέα εἶναι** (δηλ. τοῖς Θηβαίοις) ὅτι πρέπει νὰ προσβάλωσι τοὺς Θηβ.

ἐπιχειρῶ ἐπιτίθεμαι, προσβάλλω· 84,1.—Πθτκ.: **πρὸς τὸ ἐπιχειρεῖσθαι ἀσφαλέστατοι** ἀσφαλέστατοι πρὸς τὰς προσβολὰς τῶν ἐναντίων· 11,5.

ἐπιψηφίζω (ἐπὶ τοῦ προέδρου τῆς βουλῆς καὶ τῆς ἐκκλησίας τοῦ δήμου) θέτω τι εἰς ψηφοφορίαν.

ἐποικος ὁ πεμπόμενός που ὡς μετανάστης (**καὶ ἐφαίνετο [αὐτοῖς] ἀσφαλέστερον [εἰναι] πέμψαντας ἐποίκους αὐτῶν ἔχειν τὴν Αἴγιναν τῇ Πελοπ. ἐπικειμένην.**)

ἐπομαι ἀκολουθῶ, ὑπακούω· **ἐπεσθαι (τοῖς παραγγέλμασι).**

ἐπόμνυμι ἐπάνω εἰς τι στηριζόμενος κάμνω ὄρκον· **ἐπομόσαι φασὶν αὐτοὺς** ἴσχυρούνται (οἱ Θηβ.). ὅτι αὐτοὶ (οἱ Πλατ.) ὡρκίσθησαν ἐπάνω εἰς τοὺς λόγους (τοὺς ὅποίου πρότερον εἶπον).

ἐπος στίχος (ποιήσεως).

ἔρανος συνεισφορά· **προσέεμαι τῇ πόλει κάλλιστον ἔρανον** προσφέρω εἰς σωτηρίαν τῆς πατρίδος τὴν ὕραιοτάτην συνεισφορὰν (τὴν εὐγενεστάτην μυσίαν δηλ. τὴν ζωὴν μου).

ἔργον 1) πολεμικὸν ἔργον, μάχη· 42,4· 43,1· 89,9· **καθίσταμαι ἐς ἔργον** προβαίνω εἰς τὴν μάχην· 11,7· 2) ἔχθρικὸν ἔργον, ἔχθρικὴ πρᾶξις· 7,1· 3) κατόρθωμα· **ῶν (=τούτων δὲ) ἔγα τὰ κατὰ πολέμους ἔργα** ἐν τούτοις ἔγώ τὰ πολεμικὰ κατορθώματα (τὸν ἐπιθετικὸν πολέμους) τούτων (δηλ. ἡμῶν τῶν συγχρόνων καὶ τῶν πατέρων μας)· 36,4· 4) πρᾶξις, ἐνέργεια· **τῷ ἔργῳ δεδιότας παρεσκευάσθαι** ἐν τῇ πρᾶξει (ἐμπράκτως) μετὰ φόβου νὰ εἶναι παρασκευασμένοι· 11,5.

Ἐρεχθεὺς βασιλεὺς τῶν Αθηνῶν.

ἔρημος 1) ἔρημος· **τὰ ἔρημα, τὰ ἔρημα, τὰ ἀνοικοδόμητα**· 17,1. 2) ἀποφύλακτος· **πύλαι**· 4,4· 3) ἐπὶ προσώπων: ἐγκαταλελειμμένος· 51,5.

ἔρμηνεύω ἔξηγῶ (ἐκθέτω) σαφῶς.

ἔρρυη, τοῦ ὁ. ὁρέω.

ἔρρωντο. πθτκ. ὑπερσυντλκ. τοῦ ὁ. **ὅρνυμι.**

ἔρχομαι 1) διὰ μάχης **ἔρχομαι τινι ἔρχομαι** εἰς μάχην κατά τινος **ἀσφάλεια πολλὴ (δονεῖ)** εἰναι μὴ ἀν ἐλθεῖν τοὺς ἐναντίους (=δι τοι οι ἐναντίοι οὐκ ἀν ἐλθοιεν) ἡμῖν διὰ μάχης· 11,3· 2) **ἔρχομαι ἐς χεῖρας** συμπλέκομαι· 3,4.

ἔς (μετ' αἰτ.) 1) ἐπὶ χρόνου: α) μέχρι τινός· **ἔς Θησέα**· 15,1· β) εἰς δήλωσιν τοῦ ὄριου· **ἔς ἀιδίον** εἰς αἰῶνας αἰώνων, αἰώνιως· 64,3· 2) εἰς δήλωσιν ἀναφορᾶς: ὡς πρός τι **ἔς τὴν**

πρὸς ἀλλήλους ὑποψίαν 37,2· ἐς τὰλλα· 53,1· **μεγέθους**
πέρι ἐς τὴν ἀρχὴν προκειμένου περὶ τοῦ μεγέθους τοῦ ἀνα-
φερομένου εἰς τὴν ἀρχὴν ὑμῶν 62,1· **ἔς τε τὸ μέλλον κα-**
λὸν προγνόντες **ἔς τε τὸ αὐτίκα μὴ αἰσχρὸν προνοήσαντες**
καὶ περὶ τῆς μελλούσης δόξης (κυρ.: καὶ ὡς πρὸς τὴν . . .) καὶ
περὶ τῆς ἐν τῷ παρόντι ὅχι καταισχύνης (τ. ἔ. λαμπρότητος)
64,6· ἡ πρόνοια αὐτοῦ **ἔς τὸν πόλεμον** 65,6· 3) πρὸς δῆ-
λωσιν σκοποῦ ἀποδώσει τὴν ἀρετὴν οὐκέτες χάριν, ἀλλ᾽ ἐς
διφείλημα θ' ἀνταποδώσῃ τὴν (ἐπιδειχθεῖσαν πρὸς αὐτὸν) εὐ-
γένειαν τῶν αἰσθημάτων ὅχι πρὸς χάριν (διὰ νὰ τοῦ χρεωστῆ-
ται χάρις), ἀλλὰ πρὸς ἀπότισιν χρέους· 40,4.

έσβατός, ὁν, προσιτός.

έσδρομὴ εἰσβολή, ἔφοδος.

έσκομιζομαι κομίζω ἐντός· τὰ ἐκ τῆς χώρας **έσκομισαντο** =
τὰ ἐν τῇ χώρᾳ ἐκ τῆς χώρας ἐκομίσαντο **ἔς τὴν πόλιν**
5,7· τὰ ἐκ τῶν ἀγρῶν **έσκομιζεσθαι** = **τὰ ἐν τοῖς ἀγροῖς**
ἐκ τῶν ἀγρῶν κομίζεσθαι **ἔς τὴν πόλιν** 13,2.

έσω ἐπὶ τοῦ κόλπου πρὸς τὸ ἔσωτερικὸν τοῦ κόλπου.

εὔδαιμον, τὸ = **ἡ εὔδαιμονία** **κοίνω τὸ εὔδαιμον** (κτυρμ.)
τὸ ἐλεύθερον, τὸ δ' **ἐλεύθερον** (κτυρμ.) **τὸ εὔψυχον** θεω-
ρῷ διτι θεμέλιον τῆς εὐδαιμονίας εἶναι ἡ ἐλευθερία, τῆς δ' **ἐ-**
λευθερίας ἡ γενναιοψυχία.

εὔδοκιμῶς διακρίνομαι· ὅς **ἔκαστος** **ἐν τῷ εὔδοκιμετ** ἐφ' ὅσον
ἔκαστος **ἐν τινὶ αἰλάδῳ** διακρίνεται.

Εὔηρος ποταμὸς τῆς Αἰτωλίας (νῦν Φίδαρις).

εὐλογία **ἔπαινος** **καθιστάς τὴν εὐλογίαν (τούτων)**, **ἐφ' οἷς**
νῦν λέγω, φανερὰν σημείους διότι ἥθελησα νὰ κυρώσω διὰ
πραγματικῶν ἀποδείξεων τὸν ἔπαινον τούτων. . .

Εὔμολπος κατὰ τὸν μῆθον υἱὸς τοῦ Ποσειδῶνος καὶ τῆς Χιό-
**νης, βασιλεὺς τῶν Θρακῶν, ἴδουτὴς τῶν Ἐλευσινίων μυστη-
ρίων καὶ ἀρχηγέτης τῶν **Ἐύμολπιδῶν, τοῦ ἱερατικοῦ γένους**
τῆς Ἐλευσῖνος. Ἐλθὼν ἐπὶ κεφαλῆς τῶν Θρακῶν εἰς βοήθειαν
τῶν Ἐλευσινίων πολεμούντων πρὸς τοὺς Ἀθ. ἐπολέμησε πρὸς
τὸν Ἐρεχθέα καὶ ἔπεσεν ἐν τῇ μάχῃ.**

εὔνοια· εὔνοιαν **ἔχω** (μετ' ἀπομφ.) εὔχομαι ἐκ καρδίας νά. . .
εὐπραγῶ = **εὖ πράσσω** εὐτυχῶ· **πόλις εὐπραγεῖ καθ'** **ἔκα-**
στον τῶν πολιτῶν ὃς πρὸς ἔκαστον τῶν πολιτῶν (ἰδιωτικῶς).
εὐπρεπῆς **ἔντιμος, τιμητικὸς** (**οἱ ἀν λάχωσι τῆς εὐπρεπεστά-**

της τελετῆς, ὡσπερ οὖδε νῦν, η̄ τῆς εὐπρεπεστάτης λύπης, ὡσπερ ὑμεῖς.

εὐδοκιαρία ἐπὶ θαλάσσης: ἀνοικτὸν καὶ εὐδύκιον μέρος.

εὐτέλεια λιτότης, ἀπλότης φιλοκαλοῦμεν μετ' εὐτελείας εἴμεθα ἐρασταὶ τοῦ ὥραιου, ἀλλὰ καὶ φύλοι συγχρόνως τῆς ἀπλότητος.

εὐτραπέλως εὐστροφώς, δεξιῶς μετὰ χαρίτων μάλιστ' εὐτραπέλως μὲ τὴν μεγαλυτέραν εὐστροφίαν καὶ χάριν.

εὐτρεπίζομαι (μετ' αἰτ.) προπαρασκευάζω τι, προετοιμάζομαι εἴς τι.

εὐτυχές, τὸ = η̄ εὐτυχία (τὸ δ' εὐτυχές [εἶναι ἐκείνοις], οὐ δὲ λάχωσι . . . καὶ οἵσ . . . ξυνεμετρήθη).

εὐψυχία γενναιοψυχία, τόλμη.

εὐψυχος δὲ ἔχων ψυχὴν (τ. ἔ. θάρρος), θαρραλέος· 11,5· τὸ ἀφῆμῶν αὐτῶν ἐσ τὰ ἔργα εὐψυχον ἢ προσωπική μας γενναιοψυχία κατὰ τὴν ὥραν τῆς δράσεως· 39,1.

ἐφίεμαι (μετὰ γν.) ἐπιθυμῶ τι· ἐβουλήθησαν (=ἀπεφάσισαν) μετ' αὐτοῦ (τοῦ κινδύνου = ὑφιστάμενοι τὸν κίνδυνον) τὸν μὲν (ἐναντίους) τιμωρεῖσθαι, τῶν δὲ (ἀγαθῶν ἐκείνων, τ. ἔ. τῆς ἔτι ἀπολαύσεως τοῦ πλούτου καὶ τοῦ πλουτῆσαι) ἐφίεσθαι.

ἐφίστημι (μετὰ γν.) σταματῶ τι.

ἐφόρμησις ἐπιτηρητική στάσις, δρμητήριον κατὰ τῶν κινήσεων τοῦ ἔχθροῦ.

ἔχθος, ους, τό, μῖσος· τινὸς κατά τινος.

ἔχυρδος ἀσφαλής.

ἔχω 1) μεταβτ.: α) παρέχω· ἀγανάκτησ. ν ἔχει, ὑφ' οὖων κακοπαθεῖ παρέχει ἀφορμὴν πρὸς ἀγανάκτησιν, διότι ὑπὸ τοιούτων (τ. ἔ. ἀδεξίων) . . . 41,3· τὸ λυποῦν ἔχει ἐκάστῳ τὴν αἰσθησιν· 61,2· β) μετὰ προθ.: δι' ἡσυχίας ἔχω τὴν πόλιν κρατῶ ἡσυχὸν τὴν πόλιν· 22,1· ἔχω ἐν τοιαύῃ δργῇ τινα οὕτως δργίζομαι κατά τινος· 18,5· γ) μετ' ἀπομφ.: ἔχω τὴν δύναμιν, δύναμαι· 65,8· 2) ἀμτβτ.: α) εὐδίσκομαι, είμαι· ὡσπερ ἔχουσιν ὅπως εἶναι καὶ εὐδίσκονται, ἀνευ ἀναβολῆς· 4,6· β) ἰδίως ἐν τῷ μέλλ. σχήσω καὶ ἀο. **ἔσχον:** προσορμίζομαι· 25,3. — Μέσον: **ἔχομαι** μετὰ γν.: ἐπιχειρῶ τι μετὰ ζήλου, ἐπιλαμβάνομαι τινος· 2,4. — Πθτκ.: κρατοῦμαι· 5,3.

Ζ

Ζεύς τὸ τοῦ Διὸς τοῦ Ὀλυμπίου (Ιερὸν) = τὸ Ὀλυμπιεῖον
οὐ ναὸς οὔτος ἔκειτο πρὸς τὰ ΝΑ. τῆς ἐν Ἀθήναις ἀκροπόλεως
(βλ. τοπογρ. πίν.).

Ζημία τιμωρία ἐπιτίθεμαι θάνατον ζημίαν δρίζω τὸν θάνατον ὡς τιμωρίαν.

Η

ἢ 1) εἰ δὲ μή· 63,1· 2) παρὰ ἀφ' οὗ· 65,12.

ἢ 1) ἐπὶ τόπου: ὅπου, εἰς ὁ μέρος· ἢ προσπίπτοιεν (οἱ Πλατεῖς) ἐκεῖ, ὅπου ἑκάστοτε ἐπετίθεντο (οἱ Πλατ.)· 4,1· τὰς πύλας, ἢ (=δι' ὧν)· 4,2· πάσας ἢ (=πρὸς δσας) χωρῆσιαν· 84,3· 2) ἐπὶ τοόπου: ὅπως, καθώς· 3,3· 6,1· 3) διὰ τοῦτο· 2,2.

ἢ βη ἐφιβικὴ ἡλικία (ἢ τῶν 18 ἐτῶν ἡλικία).

ἡγοῦμαι νομίζω (τὸν τε πλείστα βίον. δν ηύτυχεῖτε, ηγετσθε [προστατ.] οὐρδος)· 44,4· κάλλιον ἡγοῦμαι προτιμῶ· καὶ ἐν αὐτῷ (δηλ. τῷ κινδύνῳ) ηγησάμενοι κάλλιον τὸ ἀμύνεσθαι καὶ παθεῖν (= τὸ παθεῖν [= τὸ ἀποθανεῖν] ἀμυνόμενοι) ἢ τὸ σφέσθαι ἐνδόντες· 42,4.

ἢ δη εὐθύς.

Ἡλις κοίλη ἡ βόρειος ἢ ἡ κυριώτερη Ἡλις ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν δρεινὴν — τὴν Πισσᾶτιν καὶ Τριφυλίαν —, ἥτις καὶ περιοικὸς **Ἡλείων** ἐκαλεῖτο.

ἢ περ ὅπου τὸ ναυτικὸν ἢ περ (= ἐν φ) λιχνόνουσιν· 13,2· ἐς Οἰνόην, ἢ περ (= δι' ἧς)· 18,1· οὐχ ἢ περ ἐσέβαλον = οὐ τῇ δδῷ, ἢ ἐσέβαλον (ἐς τὴν Ἀιτινήν)· 23,3.

ἢ σαν, τοῦ δ. **ἔρχομαι.**

ἢ σσων κατώτερος· ἢ σσων εἰμὶ μειονεκτῶ· **ἀλλ.** (**δπως**) ἢ σσους ὕδσι (αὐτῶν, δηλ. τῶν Πλαταιέων) τῆς σφετέρας ἐμπειρίας τῆς καὶ τὴν πόλιν ἔνεκα τῆς ἴδικῆς των (δηλ. τῶν Πλατ.) ἐμπειρίας τῆς κατὰ τὴν πόλιν, διότι αὐτοὶ (οἱ Πλατ.) γνωρίζουσι τὰ μέρη τῆς πόλεώς των.

ἢ τοι . . . ἢ . . . ἢ . . . ἢ.

Θ

θαρσαλέον, τό, πεποίθησις, θάρρος· εἶναι ἐν τῷ θαρσαλέῳ = εἶναι ἐν ἀσφαλείᾳ.

θεραπεύω ἐπὶ πραγμάτων: φροντίζω, προνοῶ περὶ τινος· 65,6.
—Πιθκ.: **θεραπεύομαι** τυγχάνω περιποιήσεως· 51,2.

Θέρμη πόλις τῆς Μακεδονίας, ή ἔπειτα Θεσσαλονίκη.

θέρμη ζέστη, πυρετώδης ζέστη, πυρετός.

θήμη τάφος, τρόπος ταφῆς.

θρασὺς τολμηρός.

Θριάσιον πεδίον, τό, τοῦτο ἔκειτο Α. τοῦ Ἐλευσινίου πεδίου· ὕνομαζετο δὲ οὕτω ἐκ τῆς **Θρίας**, τοῦ δήμου τῆς Ἀττικῆς.

Θριᾶς (ἐξ ἀρχαίου τύπου **Θριώ**) ἀντὶ **Θρίαξε** (ἐκ τοῦ **Θρῖα**) εἰς Θρῖαν, εἰς τὸ Θριάσιον πεδίον.

Θρόνιον πόλις τῆς Λοκρίδος.

Θυρέα πόλις κειμένη ἐν πεδιάδι (Θυρεάτιδι) ἀνηκούσῃ εἰς τὴν Κυνουρίαν.

θυσίαι ἔορται μετὰ θυσιῶν.

|

Ιδέα 1) ίδιαζουσα φύσις· 51,1· 2) τρόπος· 19,1.

Ιδίᾳ 1) ἐξ ίδιας προαιρέσεως, ἀφ' ἑαυτοῦ· 13,1· 2) προσωπικῶς, ἀτομικῶς· 43,2· 44,3· 65,2.

Ιδιος ίδιωτικός.

Ιδρύω ἐγκαθιστῶ, τοποθετῶ· πιθκ.: τὸ **Ιδρυθὲν κακὸν** τὸ θέσαν τὴν ἔδραν του, τὸ ἐντοπισθέν.

Ιερά, τά, ιεροτελεστίαι· **ἔς** ἄλλα τῶν **Ιερῶν** εἰς ἄλλας ιεροτελεστίας.

Ιπποτοξότης ἔφιππος τοξότης.

Ισοπαλής ίσος ἐν τῇ πάλῃ, ισόπαλος· **Ισοπαλεῖς κίνδυνοι** κίνδυνοι καὶ ἀγῶνες πρὸς ισοπάλους ἐχθρούς.

Ισόρροπος ίσος κατὰ τὴν δόπην, τὸ βάρος, ισοδύναμος (**ὅ λόγος οὐ πολλοῖς τῶν Ἐλλήνων ὥσπερ τῶνδε [=τοῖσδε] φανείη ἀν Ισόρροπος τῶν ἔργων**).

Ισος μετὰ προθ.: 1) **ἐν ίσῳ δύμοιώς**, ἐπίσης· **ἐν ίσῳ . . . αἰτιασθαι**· 61,4· **ἐν ίσῳ (ἔστι)** **καί . . .** ἐν ίσῃ θέσει εἶναι
Κ. Κοσμᾶς, Θουκυδίδου βιβλ. II ἔκδ. δεκάτη, 1934

ώς . . . 60,6· 2) δ ἀγὼν οὐκ ἔστι περὶ ἵσου δ ἀγὼν δὲν διεξάγεται περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀθλου· 42,1.
 ἴσχυς δύναμις (λέγων τὴν ἴσχυν εἶναι αὐτοῖς ἀπὸ τῆς προσόδου τῶν χρημάτων τούτων [δηλ. τῶν συμμάχων]).
 ἴσχω (ἔτερος τύπος τοῦ ἔχω) ἀγκυροβολῶ.

Κ

καθαιρῶ ἀποσπῶ (καὶ τὴν ξύλωσιν αὐτῶν τῶν οἰκιῶν [ἐσ-εκομίζοντο] καθαιροῦντες [αὐτήν]).

καθέδρα τρόπος καθίσματος· ἐν τῇ καθέδρᾳ ἐν ᾧ ἐκάθηντο ἀργοί.

καθέξομαι (ό πρτκ. ἐκαθεξόμην μὲ σημασίαν ἀορίστου) ἐπὶ στρατοῦ: 1) σταματῶ· **καθεξόμενοι στρατόπεδον ἐποιήσαντο**· 19,2· 2) στρατοπεδεύω· 18,1· 47,2.

καθεῖσαι, τοῦ δ. **καθίημι**.

καθεστῶτος, τοῦ δ. **καθίσταμαι**.

καθήκω κατέρχομαι ἔως . . . φθάνω ἔως . . .

καθίημι ἀφίνω τι νὰ πέσῃ κάτω· **καθίημι τὰς κώπας** καταβιβάζω τὰς κώπας εἰς τὸ ὕδωρ (πρὸς ἀναχαίτισιν τῆς δρμῆς τοῦ πλοίου).

καθίστημι 1) τοποθετῶ· **ἀμάξας**· 3,3· 2) μετ' ἀπομφ.: κάμνω ὥστε νά . . . **κατέστησαν μηδένα αὐτῶν τρέπεσθαι εἰς ἀληήν**· 84,3. — Μέσον: **καθίσταμαι τακτοποιῶ**· τὰ ἐν τῇ πόλει· 6,1· 2) περιέρχομαι· **καταστάντες (ἐς πόλεμον)**· 1,1· 3) γίνομαι· **τοῦ πολέμου μήπω φανεροῦ καθεστῶτος**· 2,2· ἐν οὐδὲ **ἐν κατέστη λαμα** ἐν καὶ μόνον λατοικὸν δὲν ενδρέθη· 51,2· 4) **καθέστηκα** καθίσταμαι, εἴμαι· **ἐν τῷ δμοίῳ καθειστήκηει** τὴν αὐτὴν ἐπίδρασιν εἶχε (πρὸς κατάσβεσιν τῆς δίψης), οὐδεμίαν μεταβολὴν ἐπέφερε· 49,5· **καθεστηκῆα ἡλικία** μέση ἡλικία· 36,3.

καὶ 1) ἐπιδοτικός: **καὶ ἐπειδὴ ξυνφοίσθησαν**, διὰ τὸ ἔθος δμως οἱ πλείους . . . ἀκόμη καὶ ἀφ' οὗ συνφοίσθησαν (εἰς μίαν πόλιν), μολαταῦτα ἔνεκα τῆς συνηθείας (τοῦ μένειν ἐν τοῖς ἀγροῖς) οἱ πλειότεροι . . . 16,1· 2) **καὶ . . . καὶ αἱ εἴτε . . . εἴτε καὶ λόγω καὶ ἔργῳ**· 84,4· β) καθώς . . . οὕτω καὶ· **καὶ ἐπὶ πόλιν δυνατωτάτην νῦν ἐρχόμεθα**, **καὶ αὐτοὶ πλεῖστοι καὶ ἀξιοι στρατεύοντες** καθώς δυνατωτάτη εἶναι ή πό-

λις, κατὰ τῆς δποίας τώρα πορευόμεθα, οὕτω καὶ ἡμεῖς αὐτοὶ οἱ ἐκστρατεύοντες πλεῖστοι καὶ ἀριστοὶ εὔμεθα· 11,1.
καίτοι καὶ ἀληθῶς.

κακία δειλία.

κακοπραγία δυστυχία· *αἱ κατὸς οἴκον κακοπραγίαι* αἱ οἰκιακαὶ δυστυχίαι.

κακοπραγῶ δυστυχῶ.

κακοτυχῶ δυστυχῶ.

κακουργῶ βλάπτω (*ἐνεκα τοῦ μή... κακουργεῖν ἐσπίπτοντας... [=ἴνα μή... ἐσπίπτοντες εἰς τοὺς ἀγρούς... κακουργῶσιν αὐτούς]*).
κακῶ (-όω) βλάπτω· ἄλλα προξενῶ ἄλλας βλάβας.

κάκωσις ταπείνωσις· ἡ μετὰ τοῦ μαλακισθῆναι κάκωσις ἡ ταπείνωσις, τὴν δποίαν προξενεῖ ἡ δειλία.
καλινδοῦμαι κυλίομαι.

Καλλιρρόη κρήνη ἐν Ἀθήναις κειμένη πιθανῶς παρὰ τὰς ὅχμας τοῦ Ἰλισοῦ, ὅπου νῦν τὸ παρεκκλήσιον τῆς Ἀγ. Φωτεινῆς· ὁ Πεισίστρατος ἐκόσμησε τὴν Καλλιρρόην δι’ ἐννέα κρουνῶν, διὸ προσέλαβεν ἡ κρήνη τὸ ὄνομα Ἐννεάκρουνος.

καλός· καλὰ κάγαθά (ἔργα) γενναῖαι πράξεις, ἀνδραγαθία.

κάμνω 1) κακοπαθῶ, ὑποφέρω· 41,5· 2) ἀσθενῶ· 51,4.

καρδία στόμαχος.

καρτερῶ ἔχω ὑπομονὴν (*χρὴ καρτερεῖν [ὑποκμ.: τούτους]... οἵτινες*).

κατὰ μετ' αἰτ.: 1) ἀπέναντι· **κατὸς Ακαρνανίαν καὶ Δευκάδα**· 30,2· 2) εἰς δήλωσιν τῆς κατὰ βάθος ἐκτάσεως τοῦ μετώπου· **τεταγμένοι κατὰ μίαν ναῦν** τεταγμένοι εἰς γραμμὴν (μέτωπον), τῆς δποίας τὸ βάθος ἥτο ἐν πλοῖον· 84,1· 3) εἰς δήλωσιν συμφωνίας· **κατὰ μέγεθος** συμφώνως πρὸς τὸ μέγεθος, ἀναλόγως τοῦ μεγέθους· 7,2· **καθὸς ήδονὴν δρῶ** τι πράττω τι κατὰ τὴν ἀρέσκειάν μου (ὅπως μοῦ ἀρέσκει)· 37,3· **ἡ κατὰ λόγον παρασκευὴ** ἡ ἀνάλογος προπαρασκευὴ· 89,6· 4) εἰς δήλωσιν αἰτίας· ἐνεκά τινος· **κατὰ φῶς (τῆς ἡμέρας)**· 3,4· **κατὰ ταῦτα**· 13,1· **κατὰ τὸ παλαιὸν ξυμμαχικὸν** (= **κατὰ τὴν παλαιὰν ξυμμαχίαν**)· 22,3· **κατὰ πενίαν = πένης ὄν**· 37,1· **κατὰ τὴν νόσον**· 61,3· **κατὰ τὰς ἰδίας διαφοράς**· 65,12· **κατὰ τὴν ἡμετέραν κακίαν**· 87,3· **κατὰ τὸ προνενικηνέναι**· 89,5· 5) ἐν σχέσει πρός τι, ὡς πρός τι· **τὸ**

καθ' ἔαυτὸν ὅσον ἀφορᾷ τὸν ἔαυτόν του· 11,3· 60,3· 87,8
6) ἐπὶ συγκρίσεως: **αὕτη ή δύναμις (τοῦ ὑμετέρουν ναυτικοῦ)** φαίνεται (**οὖσα**) οὐ κατὰ τὴν τῶν οἰκιῶν καὶ τῆς γῆς χρείαν φαίνεται ὅτι δὲν δύναται νὰ παραβληθῇ πρὸς τὴν χοησιμότητα (τὴν ὠφέλειαν) τὴν ἐκ τῶν οἰκιῶν καὶ τῶν ἀγρῶν· 62,3· κατόπιν τοῦ συγκριτικοῦ ἡ: **χαλεπωτέρως ή κατὰ τὴν ἀνθρωπείαν φύσιν** σφραδότερον παρ' ὅσον δύναται νὰ ὑποφέρῃ η ἀνθρωπίνη φύσις· 60,1· 7) μετ' ἀφηρημένου οὐσ. ἐν χοήσει περιφραστικῶς ἀντὶ ἐπιρρο.: **κατὰ τάχος** ταχέως· 3,4.

κατάγω ἐπαναφέρω φερεῖ τὴν πατρίδα (ἐκ τῆς ἔξορίας).
καταδείδω (ἐν χοήσει μόνον ἐν τῷ ἀρ. **καταδεῖσαι**) πολὺ φοβοῦμαι.

καταδείσαντες, τοῦ δ. **καταδείδω**.

κατακούω ἀκούω καλά· **οὐδὲν** (ἐπίρρο.) **κατήκουον** τῶν παραγγελλομένων.

καταλαμβάνω ἀπόλ. : γίνομαι, συμβαίνω· δπότε πόλεμος καταλάβοι δσάκις συνέβαινε πόλεμος· 18,2· ἡν **καταλάβη** πόλεμος· 54,3.

καταλύω τελειώνω, καταπαύω.

κατάμεμψις παραπονον· **κατάμεμψιν τῷ ὑπηκόῳ (ἔχει)** παρέχει εἰς τοὺς ὑπηκόους ἀφοριμὰς παραπόνου.

καταπλήσσω πλήττων καταρρίπτω, ταπεινώνω· **λέγων κατέπλησσεν** ἐπὶ τὸ φοβεῖσθαι διὰ τοῦ λόγου του πλήττων ἐταπείνωνεν αὐτοὺς (τοὺς ἔφερεν εἰς τὸ σημεῖον) ὥστε νὰ φοβῶνται.

καταπολεμῶ πολεμῶν καταβάλλω, διὰ τοῦ πολέμου βλάπτω.

κατασκευάζομαι 1) ἐτοιμάζω· **ναυμαχίαν**· 85,1 2) κάμνω τὸ νοικοκυριό μου, κατοικῶ· 17,3.

κατασκευή οἰκιακὰ σκεύη· 5,4· **κατασκευαὶ** κατοικίαι· 38,1.

κατασκήπτω ἐπὶ αἴφνιδου νόσου: καταπίπτω καὶ κατακόπτω.

καταστροφὴ (**τοῦ βίου**) θάνατος· **δοκεῖ μοι δηλοῦν ἀνδρὸς ἀρετὴν πρώτη τε μηνύοντα** καὶ τελευταία βεβαιοῦσσα η νῦν τῶνδε **καταστροφὴ** νομίζω ὅτι ὁ θάνατος τῶν ἀνδρῶν αὐτῶν [ἔδω εἴτε οὗτος εἶναι η πρώτη ἀπόδειξις τῆς ἀνδρείας (διὰ τοὺς νέους) εἴτε εἶναι η τελευταία ἐπισφράγισις αὐτῆς (διὰ τοὺς πρεσβυτέρους) ἀποδεικνύει ἀνδραγαθίαν (ἡρωισμόν)].

καταφρόνημα τὸ ἔλλογον θάρρος, τὸ στηριζόμενον εἰς τὴν συνείδησιν τῆς ἐπὶ τῶν ἄλλων ὑπεροχῆς.

καταφρόνησις = **καταφρόνημα** ἔλλογον θάρρος· **καταφρόνησις** δὲ (ἐγγίγνεται τούτῳ), δς ἄν. . . .

καταψηφίζομαι ἀποφασίζω τι ἐναντίον τινός πθκ.: (πάντες δὲ νομίζοντες) πολὺ μείζω τὴν ἥδη **κατεψηφισμένην σφῶν** (τιμωρίαν) ἐπικρεμασθῆναι ὅτι ἡ ἥδη ἐψηφισμένη κατ' αὐτῶν τιμωρία (δηλ. ἡ νόσος) κρεμασθεῖσα ἐπὶ τῶν κεφαλῶν των εἶναι πολὺ μεγάλυτέρα.

κατέρχομαι 1) ἐπὶ ἀνέμου: κατέρχομαι δρμητικῶς, πνέω· 25,4.
84,3. 2) ἐπανέρχομαι ἐκ τῆς ἔξοδίας· 33,1.

κατήστηται, τοῦ ὁ. **κατέρχομαι**.

κατιστότος, τοῦ ὁ. **κατέρχομαι**.

κατοκνῶ διστάζω.

κελευστής δ προστάσσων, ἰδίως δ ὁ διδηγῶν τους κωπηλάτας, δ δίδων τὸν δυσθμὸν τῆς κωπηλασίας εἰς αὐτούς.

κέραμος περιληπτ. = **κέραμοι**.

κέρας τὸ κέρας στρατεύματος ἢ στόλου· **κατὰ μίαν** (*ναῦν*) ἐπὶ **κέρως** **καταπλέουσι** πλέουσι παρὰ τὴν παραλίαν ἐπὶ μᾶς γραμμῆς κατὰ μίαν ναῦν (ἐν ᾧ γραμμῇ τὸ ἐν πλοῖον εἶναι κατόπιν τοῦ ἄλλου), τ. ἔ. πλέουσι παρὰ τὴν παραλίαν μὲ μέτωπον μιᾶς νεώς.

κερδαλέος ἐπικερδής, ὠφέλιμος· **τὸ κερδαλέον** = **τὸ κέρδος** δ, τι δὲ ἥδη τε ἥδυ (ἥν) καὶ πανταχόθεν τὸ ἐς αὐτὸ **κερδαλέον**, τοῦτο. . . δ, τι δὲ ἦτο ἀμέσως ἥδυ (ἢ δὲ στιγμαίᾳ ἀπόλαυσις) καὶ τὸ κατὰ πάντα λόγον συντελεστικὸν εἰς αὐτὸ (τὸ ἥδη ἥδυ), τοῦτο. . .

κινδυνεύω (μετὰ δτκ.) ἐμβάλλω τινὰ εἰς κινδύνους· **τῇ πόλει** 65,7. — Πθκ.: **καὶ** (ἐδόκει ἀν ἐμοὶ καλὸν εἶναι) μὴ ἐν ἐνὶ ἀνδρὶ πολλῶν ἀρετὰς **κινδυνεύεσθαι** εῦ τε **καὶ** χειρῶν εἰπόντι πιστευθῆναι καὶ θὰ ἐνόμιζα καλὸν νὰ μὴ διακινδυνεύωσιν αἱ ἀρεταὶ πολλῶν εἰς τὰς χεῖρας ἐνὸς ἀνδρός, δηλ. νὰ δοθῇ πίστις εἰς αὐτὸν εἴτε καλῶς εἴτε κακῶς δομιλήσῃ· 35,1. **ἄλλ'** (ἐκεῖνοι δικαιότερον ἀφειδοῦεν ἀν τοῦ βίου) **οἵς** ἡ ἐναντία μεταβολὴ ἐν τῷ ζῆν ἔτι **κινδυνεύεται** ἄλλ' ἐκεῖνοι, οἵτινες κατὰ τὸν μετέπειτα βίον των διατρέχουσι κίνδυνον μεταβολῆς ἐπὶ τὰ χείρω (νὰ μεταπέσωσι δηλ. ἀπὸ τὴν εὐτυχίαν εἰς τὴν δυστυχίαν)· 43,5.

κινῶ μετακινῶ τι ἐκ τῆς θέσεώς του· **κινῶ τὰ χοήματα** ἔς **ἄλλο τι** μεταχειρίζομαι τὰ χοήματα εἰς ἄλλον σκοπόν.

- κλέος λόγος· κλέος ἔστι τινος** γίνεται λόγος περὶ τινος.
κληστὸς κεκλεισμένος· **βεβαίως κληστὸν** στερεῶς κεκλεισμένον.
κλίνη νεκροκρέββατον, φέρετρον.
κλυδώνιον, εῖδος, θαλασσοταραχή.
κοινῆ διὰ τὸ κοινὸν συμφέρον.
κοινός δημόσιος· **τὸ κοινὸν** αἱ ἀρχαί, ἡ βουλὴ καὶ ἡ συνέλευσις τοῦ λαοῦ· 12,2· **τὰ κοινὰ** αἱ δημόσιαι θέσεις, τὰ ἀξιώματα· 37,1.
κοινῶς πρὸς κοινὴν ὠφέλειαν· **κοινῶς ὠφελῶ = ὠφελῶ τὴν πόλιν.**
κομίζομαι 1) πορεύομαι, πλέω· 83,3· 2) ἔρχομαι, ἐπιστρέφω· 33,3.
κόμπος λόγου κομπώδης [**κομπαστικὸς**] λόγος, κομπορρημόσύνη· 40,1· **κόμπος λόγων ἐν τῷ παρόντι** κομπορρημόσύνη ἐπιβαλλομένη ἀπὸ τὴν παροῦσαν στιγμῆν· 41,3·
κομπώδης κομπαστικός, ἀλαζονικός· **κομπωδέστερος** διλίγον τι (κάπως) ἀλαζονικός.
κόσμος 1) τάξις· **οὐδενὶ κόσμῳ** ἄνευ τινὸς τάξεως· 52,2· **κόσμῳ χρῆματι** ἔχω τάξιν· 11,9· 2) καλὴ τάξις, εὐταξία, πειθαρχία· περὶ παντὸς ποιούμενοι **κόσμον καὶ φυλακὴν**· 11,9.
κοσμοῦμαι τιμῶμαι.
κουφίζομαι ἀνακουφίζομαι, παρηγοροῦμαι.
κοῦφος κενός, μάταιος.
Κραννώνιοι κάτοικοι τῆς Κραννῶνος, πόλεως τῆς ἐν Θεσσαλίᾳ Πελασγιώτιδος.
κράτιστος· κράτιστοι τὴν ψυχὴν = εὑψυχότατοι.
κράτος 1) ἰσχύς, δύναμις· **κατὰ κράτος** α) πάσῃ δυνάμει· 54,4· β) διὰ τῆς βίας, ἐξ ἐφόδου· 30,1· 2) ὑπεροχὴ δυνάμεως· **κατὰ κράτος ἔνεκα τῆς ὑπερόχου ἀνδρείας** (τῶν πολεμίων)· 87,3· 3) νίκη· 87,6.
κρατῶ 1) μετὰ γν. : εἴμαι κύριός τινος· **κρατήσειν (τῶν Θηβαίων)** 3,2· 2) μετ' αἰτ. : νικῶ 25,3· 3) ἀπόλ. : νικῶ· 91,1.
— Πθετ. : **τὰ πολλὰ τοῦ πολέμου κρατεῖται** αἱ πολλαὶ ἐν τῷ πολέμῳ νίκαι νικῶνται (κερδίζονται)· 13,2.
κρείσσων 1) μετὰ γν. : ὑπέρτερος, ἀνώτερός τινος· **μόνη (αὕτη ἡ πόλις) τῶν νῦν (πόλεων) ἀκοῆς κρείσσων.** . . . (ὑπέρτερα τῆς περὶ αὐτῆς φήμης)· 41,3· **κρείσσων λόγου** ἀνωτέρα περιγραφῆς· 50,1· **κρείσσων κρημάτων** ἀνώτερος τῆς ἐπιδρά-

σεως τῶν χρημάτων· 60,5· πρᾶγμα κρεῖσσον ἐλπίδος παρ⁹
ἐλπίδα· 64,1· 2) ὀφελιμώτερος, χρησιμώτερος· 89,8.
κρίνω ἐκφέρω κρίσιν· **κρίνομέν γε δρθῶς τὰ πράγματα** (τὰ
ὑπ¹⁰ ἄλλων προτεινόμενα εἰς ήματς).

Κριστος κόλπος Κρινθιακὸς κόλπος.

Κρωπιά δῆμος τῆς Ἀττικῆς μεταξὺ Πάρονηθος καὶ Αἰγάλεω.

Κυδωνία πόλις τῆς ἀρχαίας Κοήτης· ἔκειτο ἐπὶ τῆς θέσεως τῶν
σημερινῶν Χανίων.

κύκλος περίβολος, τεῖχος περιβάλλον τὴν πόλιν.

κωλύω ἐμποδίζω πθυκ.: ἐν τούτῳ τε κεκωλῦσθαι ἐδόκει
ἐκάστῳ τὰ πράγματα, (ἐν) ὡς μή τις αὐτὸς παρέσται καὶ
ἔκαστος ἐνόμιζεν ὅτι τὰ πράγματα βαίνουσι κακῶς ἐκεῖ, ὅπου
δὲν θὰ είναι ὁ ἴδιος παρών.

Λ

λαμβάνω 1) καταλαμβάνω· ἐπειδὴ καιρὸς ἐλάμβανε ὅτε ἔ-
φθανεν (ἐπλησίαζεν) ἢ κατάλληλος στιγμὴ τοῦ χρόνου· 34,8·
2) ὑπολαμβάνω, θεωρῶ· **λαβόντες τὴν τῶν ἐναντίων τιμω-**
ρίαν ποθεινοτέραν αὐτὸν (τ. ἐ. τῆς ἔτι ἀπολαύσεως τοῦ
πλούτου καὶ τῆς ἐλπίδος τοῦ διαφυγεῖν τὴν πενίαν)
42,4· 3) κερδίζω· **ἐλάμβανον τὴν ἔπαινον καὶ τὸν τάφον...**
οὐ (τοῦτον) ἐν φεύγονται, ἀλλ' (ἐκεῖνον) ἐν φ... 43,2.

λαμπρῶς φανερῶς, καταφανῶς.

λανθάνω διαφεύγω τὴν προσοχήν τινος· συχνότατα μετὰ μτχ.:
ἔλαθον ἐσελθόντες εἰσῆλθον χωρὶς νὰ ἐννοηθῶσι 2,2· **λα-**
θόντες ἐξῆλθον=ἔλαθον ἐξελθόντες 4,4.

λάρναξ κάλπη, κιβώτιον, ἐν τῷ ὅποιώ ἔθετον τὰ ὀστᾶ.

λέγω προτείνω.

λείπομαι μένω, ὑπολείπομαι· **οἱ λοιπόμενοι** οἱ ἐπιζῶντες.

λεπτός μικρός.

λήθη ἀφορμὴ πρὸς λήθην· **τῶν οὐκ δυτῶν (= τῶν τεθνεώ-**
τῶν) λήθη... ἔσονται.

λῆμνος νῆσος τοῦ Β. μέρους τοῦ Αἰγαίου πελάγους.

λιβύη χώρα πρὸς Δ. τῆς Αἰγύπτου· **Αἴγυπτος καὶ λιβύη** ἥ βό-
ρειος Ἀφρική.

λίμναι τόπος ἐν Ἀθήναις πρὸς τὰ ΝΑ. τῆς ἀκροπόλεως καὶ παρὰ
τὸ Διονυσιακὸν θέατρον.

λογάδες ἐπίλεκτοι ἄνδρες.

λόγια προφητεῖαι (θεῖαι καὶ ἀνθρώπιναι).

λόγος 1) πρότασις· 3,1· 2) διαπραγματεύσεις· 5,6· 3) τὸ λογικόν,
ἡ σκέψις· **παρὰ λόγον** παρὸ ἐλπίδα· 91,4.

λοιπός 1) ὑπόλοιπος· **οἱ λοιποί** = **οἱ λειπόμενοι** οἱ ἐπιζῶντες· 43,1· 2) συχνάκις ἐπὶ χρόνου: **τὸ λοιπὸν** τοῦ λοιποῦ, εἰς τὸ ἔξῆς· 12,2.

λύγξ, λυγγός, ἥ, λόξυγγας· **λύγξ** **κενὴ** ἄνευ ἀποτελέσματος, ἄνευ ἐμέτου.

λύπη (καὶ λύπη [ἐστὶ = καὶ λυπεῖται τις] οὐχ ὁν [= οὐκ ἐπὶ τούτοις τοῖς ἀγαθοῖς, ὁν] ἀν στερίσκηται μὴ πειρασάμενος, ἀλλ' οὐ [=ἀλλ' ἐπὶ τούτῳ τῷ ἀγαθῷ, οὐ] ἀν ἐθάς...).

λυπηρός 1) δυσάρεστος· 64,4· 2) τὸ λυπηρὸν σκυθρωπότης, μελαγχολία· 38,1.

λυπῶ τὸ λυποῦν=ἥ λύπη ἡ βλάβη (τὴν δποίαν συνεπάγεται δὲ πόλεμος).

λωφῶ (-άω) ἐπὶ νόσου: καταπραΐνομαι, καταπαύω.

M

μακρός τὸ μακρὸν (**τεῖχος**) περιληπτ. = **τὰ μακρὰ τείχη**. ταῦτα ἦνων τὰς Ἀθήνας μετὰ τοῦ Πειραιῶς ἐκαλοῦντο δὲ τὸ βόρειον (ἢ τὸ ἔξωθεν) καὶ τὸ νότιον (ἢ τὸ διὰ μέσου τεῖχος). Ἡδ. τοπογρ. πίν. Ἀθηνῶν.

μαλακία 1) τρυφηλότης, ἐκθήλυνσις· **φιλοσοφοῦμεν** ἄνευ μαλακίας καλλιεργοῦμεν τὸ πνεῦμα μας χωρὶς νὰ ἐκθηλυνώμεθα (νὰ χάνωμεν τὴν ἀνδρικότητά μας)· 40,1· 2) ἀνανδρία, δειλία· 61,4· 85,2.

μαλακίζομαι γίνομαι μαλακός, ἐκθηλύνομαι, δεικνύω δειλίαν· **πλούτῳ ἐμαλακίσθη** διὰ τὸν πλοῦτον ἐδείχθη δειλός.

μαλακός ἀδρανής, οὐχὶ δραστήριος.

μάλιστα περίπου.

μᾶλλον 1) οὐ μᾶλλον... ἢ = οὐ... ἀλλά· 40,5· 41,2· 44,1. 65,8· 87,2· 2) οὐ... μᾶλλον... ἀλλὰ ὅχι τόσον... ὅσον· 44,4· 3) οὐδέ... μᾶλλον ἢ οὐ = οὐδέ... ἀλλὰ μᾶλλον· 62,3.

μαντεῖον χρησμός.

μέγας δυσχερής, δύσκολος.

μέγιστος σπουδαιότατος· τὸ δὲ μέγιστον = δπερ δὲ μέγιστόν ἔστι.

μεθίημι μετατρέπω, μεταβάλλω (**καὶ [λεγέτω]** τὰς αἰτίας [=τίνες εἰσὶν αἱ αἰτίαι] τοσαύτης μεταβολῆς, ἀς νομίζει ίκανὰς εἶναι δύναμιν σχεῖν ἐς τὸ μεταστῆσαι [^{ν'} ἀποκτήσωσιν ἐπιφρονήσῃν εἰς τὴν ἐπὶ τὸ χεῖρον μετατροπὴν τῆς ὑγείας]).

μελέτη ἀσκησις· **μελέτη πόνων** ἐπίπονος ἀσκησις.
μέλλησις βοαδύτης· **εἰ μὴ διὰ τὴν ἐκείνουν μέλλησιν (ἐκωλύνοντο).**

μέρος 1) μέρος (**κατ'** ἀντίθεσιν πρὸς τὸ ὅλον)· **τὰ δύο μέρη τὰ δύο τοίτα** (τῶν δυναμένων φέρειν ὅπλα)· 10,2· 47,2· 2) προνομιοῦχος τάξις· **οὐκ ἀπὸ μέρους τὸ πλέον ἢ ἀπ' ἀρετῆς = οὐκ ἀπὸ μέρους, ἀλλ' ἀπ' ἀρετῆς** ὅχι διότι ἀνήκει εἰς προνομιοῦχον τάξιν, ἀλλὰ διὰ τὴν προσωπικήν του ἀξίαν· 37,1· 3) ὃς ἐπίφρ.: **μέρος τι ἐν μέρει**· 64,1.

μέσως μετρίως, εἰς μέτριον βαθμόν (**εἴ μοι ἐπείσθητε πολεμεῖν ήγούμενοι καὶ μέσως προσῆναι μοι αὐτὰ** [**τὰ πλεονεκτήματα**] **μᾶλλον ἐτέρων [=μᾶλλον ἢ ἐτέροις], οὐκ εἰκότως νῦν γε φερούμην ἀν αἰτίαν τοῦ ἀδικεῖν**).

μετανάστασις μετοίκησις· **τὰς μεταναστάσεις ποιοῦνται μεταναστεύουσι.**

μεταποιοῦμαι ἴδιοποιοῦμαι, οἰκειοποιοῦμαι.

μετέρχομαι ἐπιδιώκω· **τὸ ἀνδρεῖον τὴν ἀνδρείαν.**

μέτεστι ἀπρόσ.· **μέτεστι πᾶσι τὸ ἵσσον πρὸς τὰ ἕδια διάφορα** πάντες ἔχουσιν ἵσα δικαιώματα ὃς πρὸς τὰς ἴδιωτικάς των διαφοράς.

μετέωρος 1) ἐπὶ πλοίων: **ἔξω εἰς τὸ πέλαγος**· 91,3· 2) ἐπὶ καταστάσεως: **ἐν μετεώρῳ καταστάσει, ἐν ἀβεβαιότητι, ἐν ἀνησυχίᾳ**· 8,1.

μετρίως μὲ τὸ προσῆκον μέτρον, προσηκόντως.

μέχρι οὗ (δηλ. **χρόνου**) 1) ἐφ' ὅσον χρόνον· 21,1· 2) μέχρι τῆς στιγμῆς, καθ' ἥν· 22,2.

μὴ ἐν πλαγίᾳ ἐρωτ.: **(δρᾶτε) μὴ ἐν ὑμῖν κωλυθῇ ταῦτα (ἐν ἔθει εἶναι)** προσέξατε μήπως ἐξ αἰτίας ὑμῶν παρεμποδισθῶσι ταῦτα (νὰ εἶναι συνήθη).

μηκύνω διμιλῶ ἐν ἐκτάσει· **τὰ περὶ τῆς πόλεως περὶ τῶν ἀφορῶντων τὴν πόλιν, περὶ τοῦ μεγαλείου τῆς πόλεως**· 42,1· **τὴν**

ἀφελίαν, ἦν μηκύνοι ἀν τις πρὸς ὑμᾶς αὐτοὺς εἰδότας
οὐδὲν χεῖσθαι (τοῦ ρήτορος) 43,1.
μὴν δικαίως καὶ μὴν ἀλλὰ πρὸς τούτοις.
μηνοειδῆς δὲ ἔχων σχῆμα ἡμισελήνου.
μιμηνήσκομαι μετὰ γυν. καὶ αἰτ. συστ.: κάμνω μνείαν τινὰ περὶ^{τινος} μηνοθῆναι τι καὶ γυναικείας ἀρετῆς (= καὶ τῆς
ἀρετῆς τῶν γυναικῶν ἐκείνων), δοσαι . . .
μνήμη ἀνάμνησις τὴν μνήμην ποιοῦμαι πρός τι προσαρμόζω
τὴν ἀνάμνησίν μου πρός τι.
μοῖρα μέρος.
Μολύνθειον πόλις τῆς Αἰτωλίας.
μόριον μέρος, τμῆμα (στρατ. δυνάμεως).
Μουνιχία λόφος πρὸς Α. τοῦ Πειραιῶς (νῦν Καστέλλα· βλ. το-
πογρ. πίν.).

N

νέμομαι καρποῦμαι.
νεότης περιληπτικ.: νεολαία, νέοι.
νέω συσσωρεύω ἔνθα (διὰ τὴν πυράν).
νεωτερίζω ἐπιχειρῶ νεωτερισμούς, μεταχειρίζομαι βίαια μέτρα.
νεώτερος νεώτερον ποιῶ = νεωτερίζω.
νηίτης δὲ πλοίων συγκείμενος στρατὸς νηίτης στόλος.
νήσαντες, τοῦ δ. νέω.
νικῶ (ἐπὶ γνώμης) ὑπεροισχύω γνώμη Περικλέους ἦν νενι-
κηνū (= ἐνενικήνει) 12,2 ἐνίκησεν (ἡ γνώμη) εἰρῆ-
σθαι 54,3.
Νίσαια λιμὴν τῶν Μεγάρων ἐν τῷ Σαρωνικῷ κόλπῳ.
νομίζω 1) ἀπολύτως: κατὰ συνήθειαν τελῶ (έορτάζω) 15,4.
πθικ.: ἀποσώπως: **νομίζεται** συνήθεια ὑπάρχει 15,5. 2)
μετὰ δτκ.: **τινι** μεταχειρίζομαι τι ὡς νόμιμον, τελῶ τι ἀγῶσι
καὶ θυσίαις 38,1.
νόμος ἔθιμον.
νουμηνία νέα σελήνη, ἀρχὴ τοῦ νέου μηνὸς (ἐκ τοῦ **νεομηνία** =
νέα μήνη νέα σελήνη) **νουμηνίᾳ** κατὰ σελήνην κατὰ τὴν
ἀστρονομικὴν (τὴν πραγματικὴν) νουμηνίαν (όχι τὴν τῶν ἡμε-
ρολογίων).

☰

ξένος φίλος (ἐκ φιλοξενίας).

ξυγγίγνομαι τινι συναναστρέφομαι, συγκοινωνῶ μετά τινος.

ξυγγιγγώσκω εἶμαι τῆς αὐτῆς γνώμης, φρονῶ τὰ αὐτά, συμφωνῶ.

ξυγκατοικίζω ἀπὸ κοινοῦ ἴδούω.

ξυγκομιδὴ τὸ συγκομίζεσθαι, συσσωρεύεσθαι εἰς τὸν αὐτὸν τύπον, συρροή.

ξυγχωρῶ πρός τινας συμβιβάζομαι, ἔρχομαι εἰς ὅρους πρός τινας.

ξυλλαμβάνω βοηθῶ.

ξύλλογος 1) συνάθροισις, συνέλευσις· 12,1· 2) παρ' Ἀττ. ἡ ἔκτατος τοῦ λαοῦ συνέλευσις (ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν συνήθη συνέλευσιν ἢ **ξυλλησίαν**)· 22,1· 59,3.

ξύλωσις τὸ ξύλινον μέρος τῆς οἰκίας, ὃ ἐκ ξύλων σκελετὸς αὐτῆς, ἢ ξυλικὴ αὐτῆς.

ξυμβαίνω 1) **τινὶ** ἔρχομαι εἰς συμφωνίαν ἢ συνεννόησιν, συμφωνῶ μετά τινος· 4,7· 2) **τι** κάμνω συμβιβασμόν τινα· **ἢν τι** **ξυμβαίνωσι** (διὰ νὰ ἴδουν) μήπως κάμουν κανένα συμβιβασμόν· 5,6· 3) μετὰ ἐπιρρο. ἢ ἐπιθ.: ἀποβαίνω κατά τινα τρόπον· **τὸ μαντεῖον τούναντίον** **ξυμβῆναι** ἢ προσεδέχοντο δτι ὃ χρησμὸς ἀπέβη ἀντιστρόφως παρ' ὅ, τι αὐτοὶ περιέμενον· 17,2· 4) ἀπροσώπως: **ὅπότε** **ξυμβαίη** (κυρ. =**ξύμβαμα γέννοιτο**) **αὐτοῖς** δσάκις ἐδίδετο εἰς αὐτοὺς τοιαύτη εὐκαιρία· 34,7·

ξύμβασις συμβιβασμός, συνεννόησις.

ξυμμείγνυμι τινι ἐνώνομαι μετά τινος· 84,4.—Πθτκ.: συνενώνομαι· 31,1.

ξυμμετροῦμαι δίδομαι ἐν συμμετρίᾳ· **οἵς** ἐνευδαιμονῆσαι τε δ βίος δμοίως καὶ ἐντελευτῆσαι **ξυνεμετρήθη** εἰς τοὺς δποίους ἑδόθη (ὑπὸ τῆς μοίρας) τόσος βίος, δσος ἥρκει ὥστε νὰ ζήσωσιν εὐδαιμόνως ἐν αὐτῷ καὶ εὐδαιμόνως ν' ἀποθάνωσιν.

ξυμπίπτω πίπτω αεθ' ὁραῖς, συγκρούομαι.

ξυμφέρει τι τινι ὁφελεῖ τί τινα· **τῇ πόλει** **ξυνοίσει** (**τὸ παῖδας** ἐπιγίγνεσθαι)· 44,3· **τὸ ξυνενεγκὸν τῷ** (=**τινὶ**) = **ἐκεῖνο**, ὃ **ξυνήνεγκε τινι**· 51,2.

ξυμφοραὶ περιπέτειαι, μεταβολαὶ τῆς τύχης.

ξυνάγω συναθροίζω, συστέλλω, περιορίζω· ἐσ δλίγον εἰς μικρὸν χῶρον.

ξυναγωγὴ συνάθροισις ἐν τῇ **ξυναγωγῇ** τοῦ πολέμου κατὰ τὴν διέγεσιν τοῦ πολέμου, δτε ἔηγείρετο δ πόλεμος.

ξυναιρῶ 1) καταλαμβάνω ἀδιακρίτως· **πάντα (τὰ σώματα)** **ξυνήσει** (ἢ νόσος)· 51,3· 2) συγκεφαλαιώνω **ξυνελθῶν λέγω** ἐν συντομίᾳ λέγω· 41,1.

ξυνεκφέρω ἐκφέρω διμοῦ (μάλιστα εἰς ταφήν), παρακολουθῶ τὴν κηδείαν.

ξυνελῶν, τοῦ ḥ. **ξυναιρῶ.**

ξυνενεγκόν, τοῦ ḥ. **ξυμφέρει.**

ξυνεπιλαμβάνω τινὶ λαμβάνω μέρος μετά τινος, βοηθῶ τινα.

ξυνέρχομαι ἔρχομαι εἰς κεῖρας, συγκρούομαι.

ξυνεστραμμένον, τοῦ ḥ. **ξυστρέψομαι.**

ξυνετόν, τό, ἢ σύνεσις.

ξυνέχομαι στενοχωροῦμαι, βασανίζομαι.

ξυνιουσῶν, τοῦ ḥ. **ξυνέρχομαι.**

ξυνίσταμαι συνδέομαι διμοῦ, συνέρχομαι· **ξυνιστάμενοι κατὰ σφᾶς αὐτοὺς** (καθ' διμάδας).

ξύνοιδα γνωρίζω ἐξ ίδιας ἀντιλήψεως· μτχ. δ **ξυνειδῶς** δ αὐτόπτης μάρτυς (δ **ξυνειδῶς** [τὰς ἀρετὰς τῶν ἐπαινουμένων] καὶ [διὰ τοῦτο] εὔνους ἀκροατὴς τάχα [=ΐσως] ἀν νομίσειε δηλοῦσθαι τι ἐνδεεστέρως [= ἐλλειπέστερον] πρὸς ἀ [ἐν συγκρίσει πρὸς ταῦτα, τὰ δποῖα] βούλεται τε [δηλ. δηλοῦσθαι] καὶ ἐπίσταται).

ξυνοίκια (δηλ. **Ιερὰ**) ἑορτὴ πρὸς ἀνάμνησιν τοῦ ὑπὸ τοῦ Θησέως γενομένου συνοικισμοῦ τῶν 12 πόλεων τῆς Ἀττικῆς καὶ τῆς ὑπαγωγῆς αὐτῶν ὑπὸ τὴν διοίκησιν μιᾶς (τῶν Ἀθηνῶν). Ἐπανηγνοίζετο αὕτη τῇ 16 Ἐκατομβαιῶνος (Ἰουλίου-Αὐγούστου).

ξυνοικίζω συνενώνω εἰς μίαν πόλιν.

ξυνοίσει, τοῦ ḥ. **ξυμφέρει.**

ξυνταρασσομαι ἀνατρέπομαι, παραβιάζομαι.

ξυντελῶ πληρώνω φόρον· ἐσ **Ἀθήνας** εἶμαι φόρου ὑποτελής εἰς τὰς Ἀθήνας.

ξύντροφος δ ἀναπτυχθεὶς μετά τινος, φυσικός, συνήθης· **τὰς ξύντροφα** τὰ καθ' ἡμέραν συμβαίνοντα κακά.

ξύστασις συνάντησις, ἔνωσις, ὅμιλος ἀνθρώπων ὅμοῦ συνηγμένων· **κατὰ ξυστάσεις γίγνονται** συνέρχονται εἰς ὅμιλους.

ξυστρέφομαι συμπυκνοῦμαι· **ξυνεστρέφοντο** ἐν σφίσιν αὐτοῖς (=πρὸς ἄλλήλους)· 4,1· **δσον ἦν ξυνεστραμμένον**=
δσοι ἦσαν **ξυνεστραμμένοι**· 4,5.

Ο

δ (=ἐν φ.) τούναντίον δέ.

οἱ (ἐγκλιτ.: **οἱ**) = **αὐτῷ**.

οἰκείως (**τῇ πόλει**) πρὸς τὸ συμφέρον τῆς πόλεως.

οἰκέτης δοῦλος τῆς οἰκίας, ὑπηρέτης.

οἰκησις κατοικία (πρὸς οἰκησιν).

οἰκοδομία οἰκοδόμημα· **καλὰ κτήματα οἰκοδομίαις τε καὶ πολυτελέσι κατασκευαῖς** ώραῖα (λαμπρὰ) κτήματα ἔνεκα τῶν οἰκοδομημάτων (τὰ δποῖα ἦσαν πρώτης τάξεως) καὶ ἔνεκα τῆς πολυτελοῦς ἐσωτερικῆς διακοσμήσεως δι' ἐπίπλων καὶ σκευῶν).

οἰκτίζομαι οἰκτίζω.

οἰκῶ (ἀμτβτ.) διοικοῦμαι· **ἡ πολιτεία οἰκεῖ οὐκέτι ἐσ δλίγονς, ἀλλ ἐσ πλείονας** ἡ διοίκησις τῆς πόλεως εὑρίσκεται εἰς κειρας τῆς πλειοψηφίας καὶ δχι μᾶς δλιγαοχίας· 37,1.—Πθτκ.: διοικοῦμαι· 15,1.

Οἰνόη δῆμος τῆς Ἀττικῆς ἐπὶ τῶν συνόρων τῆς Βοιωτίας κατὰ τὴν εἰς Θύβας ἄγουσαν ὁδόν.

οἶος 1) **οἶος τε** (μετ' ἀριθμ.) ἴκανὸς νά. . . πόλις οἴα τε (ἐστι) φέρειν εἶναι ἴκανή, δύναται νά. . . 60,4· 2) τὸ οὐδ. πληθ. οἴα ως ἐπίρρο.: α) ὅπως, καθώς· **οἴα εἰκός** (ἥν αὐτοῖς ἀναμνησθῆναι)· 54,2· β) μετὰ αἰτλγκ. μτχ. (ὧς τὸ: ὁς, ἀτε μετὰ μτχ.) **οἴα ἀποσδοκήτου τοῦ κακοῦ γενομένου** ἐπειδὴ τὸ κακὸν ἀποσδοκήτως συνέβη· 5,4.

δλίγος 1) **ἐξ δλίγον** (δηλ. **χρόνον**) ἐν βραχεῖ χρόνῳ, αἰφνιδίως· 11,4· 61,2· 2) **δι' δλίγον** (**χρόνον**) εἰς μικρὰν ἀπόστασιν· 89,9· 3) **ἐξ δλίγον** (**χρόνον**) ἐκ μικρᾶς ἀποστάσεως· 91,4.

δλιγωρία τὸ δλίγον φροντίζειν περὶ τινος, καταφρόνησις· **τρέπει ποματι** ἐξ δλιγωρίαν τινὸς καταφρονῶ τι.

δλιγωρῶ δλίγον ἐχτιμῶ, περιφρονῶ [**[εἰκός ἐστι]** δλιγωρῆσαι

[αὐτῶν, τῶν οἰκιῶν καὶ τῆς γῆς] νομίσαντας [ταῦτα] κηπίον καὶ ἐγκαλλώπισμα πλούτου πρὸς ταύτην).

δλκάς φορτηγὸν πλοῖον.

δλοφύρομαι θρηνῶ.

δμιλος πλῆθος, ὅχλος.

δμοῖος ίσοδύναμος, ίσόπαλος.

δμοῖως ἀνεξαιρέτως, ἀδιακρίτως· τοὺς δὲ ἐλάμβανε λήθη τῶν πάντων (οὐδ.) **δμοίως**.

δμολογία συμφωνία περὶ παραδόσεως· ἐξ **δμολογίας** τινὸς ἔνεκα...

δμόσε εἰς τὸν αὐτὸν τόπον· **δμόσε** λέναι τοῖς ἐχθροῖς συμπλέκεσθαι τοῖς ἐχθροῖς.

δπότερον μετὰ περισσοτέρας προθυμίας.

δπότε μή τι δείσειαν (οἱ πολῖται τῶν πόλεων ἑκάστων) δσάκις δὲν ἐφοβοῦντό τι· 15,1.

Οποῦς, οῦντος, ἡ, πρωτεύουσα τῶν ἀπὸ αὐτῆς καλουμένων Ὁπουντίων Λοκρῶν.

δργὴ 1) ἔξαψις· δι' δργῆς αἱ ἐπιχειρήσεις γίγνονται ἐν ἔξαψι αἱ προσβολαὶ (ἐπιθέσεις) γίνονται· 11,4· 2) τὰ τῆς δργῆς τὰ ἀποτελέσματα, ἡ ἐκδήλωσις τῆς δργῆς (**τὰ τῆς δργῆς ύμῶν** ἐσ ἐμὲ γεγένηται μοι προσδεχομένῳ)· 60,1· 3) δι' δργῆς ἦν δργῇ ἔχω τινὰ δργίζομαι κατά τινος· 8,5· 64,1· 65,3. **δργίζομαι**· τὸ δργίζόμενον τῆς γνώμης αἱ δργίλαι διαθέσεις **δργῶ** (-ώ) αἰσθάνομαι σφοδρὰν ἐπιθυμίαν· ὁ πθκ. ὑπερσυντλκ. ἐν ἐνεργτικ. σημασίᾳ: **ἄν** (**χρησμῶν**) **ἀκροᾶσθαι** **ἐκαστος** **ώδργητο** τοὺς δργούσις σφοδρῶς ἐπεθύμει ν ἀκροῖται.

δρθοῦμαι εὔτυχῶ (**ήγοῦμαι** πόλιν **ξύμπασαν** δρθοῦμένην [**ύπθκ.**] πλείω ὠφελεῖν τοὺς ίδιώτας).

δρθῶς ἀληθῶς.

δρμῶ (-ώ) 1) παρορμῶ· 20,4· 2) ξεκινῶ· 19,1. — Μέσον: **δρμῶμαι** 1) τίθεμαι εἰς κίνησιν (πολεμικήν) **παρασκευῆ καὶ γνώμη τοιαύτη** **ώδμηντο** ἔχοντες τοιαύτην πολεμικὴν παρασκευὴν καὶ τοιαῦτα φρονήματα εἶχον τεθῆ εἰς πολεμικὴν κίνησιν (μὲ τοιαύτην παρασκευὴν καὶ τοιαῦτα φρονήματα ἥρχισεν δ πόλεμος)· 9,1· 2) ξεκινῶ· **εἰ μὴ καὶ νῦν** (=εἰ καὶ νῦν μὴ) **ώδμηνται**, **ἐν** **φ** (**χρόνῳ**) **οὕπω πάρεσμεν**. ἀλλ· (**δρμήσον-**

ται) δταν. . . 11,6· 3) ὁ ὑπερσυντλκ. : ὕρμηντο (μετ' ἀπόμφ.) ἥσαν πρόθυμοι, ἐπεθύμουν νά. . . ξυγχωρεῖν 59,2· ὕρμηντο ἐς ἥσαν πρόθυμοι εἰς. . . 65,2· 4) δρμῶμαι ἀπό τινος ἀρχομαι ἀπό τινος ἀπ' ἔλασσόνων δρμώμενος ἀρχόμενος ἀπό μικροτέρων μέσων, ἔχων μικροτέραν περιουσίαν 65,2.

δρμῶ (-έω) εἶμαι προσωριμισμένος.

δρνις, δ = δρνεον τῶν μὲν τοιούτων δρνίθων (οἱ ἀνθρωπῶν ἄπιονται).

δρος ὅριον ἐν τῷ πληθ. δροι, δρια, σύνορα.

δρρωδία φόβος, δειλία ἐν δρρωδίᾳ ἔχω τι φοβοῦμαι τι.

δσφ καθ' δσον.

δτι διότι.

ούκουν 1) λοιπὸν δέν 11,3· 2) ὅχι διὰ τοῦτο 43,1.

ούπτω οὐδέποτε.

ούτω 1) τόσον ούδ' ήμετς δὲ ἔρχόμεθα ἐπὶ ούτω ἀδύνατον πόλιν ἀμύνεσθαι 11,6· 2) ούτω δὴ εἰσάγει μετ' ἐμφάσεως τὴν ἀπόδοσιν χρονικῆς προτάσεως: τότε πλέον 12,4· 19,1· 83,3.

Π

παιδεῖαι τὰ πρὸς παίδευσιν μέσα, παιδαγωγική μέθοδος.

παιδευσις διδακτήριον, σχολεῖον.

Παλαιρεῖς κάτοικοι τοῦ Παλαιόου, πόλεως ἐν Ἀκαρνανίᾳ.

πανοιησίᾳ πανοικί, μεθ' ὅλης τῆς οἰκογενείας.

Πάνορμος, δ, λιμὴν τῆς Πελοποννήσου ἀντικρὺ τῆς Ναυπάκτου.

πανταχόθεν κατὰ πάντα τῷόπον, ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν.

παρὰ (μετ. αἰτ.) πλησίον, πρός παρ' αὐτούς 2,4· ξυνελέγοντο παρ' ἀλλήλους συνηθοῦζοντο ἀναμεταξύ των 3,3· καὶ καταφυγὴ (ὑπῆρχε) παρὰ πάντας (τῶν) φίλων η (τῶν) οἰκείων 17,1.

παραβάλλομαι εἰσφέρω, θυσιάζω.

παραγίγνομαι ἀπόλ.: ἔρχομαι, φθάνω.

παράγομαι παραπλανῶμαι, ἀπατῶμαι.

παραδίδωμι (μετὰ καθαρῶς τελκ. ἀπόμφ.) παραδίδω διὰ νά. . .

παραδοῦναι σφᾶς αὐτοὺς καὶ τὰ δπλα χρήσασθαι.

παράλογος, δ, (οὐσ.) τὸ παράλογον, τὸ παρὰ προσδοκίαν τὸ

πλείστω παραλόγῳ ξυμβαῖνον τὸ συμβαῖνον παρὰ πάντα ὑπολογισμόν· 61,3· **πολὺς δὲ παράλογος εἶναι**· 85,2.
παραλυπῶ παρενοχλῶ οὐδὲν ἀλλο (νόσημα) τῶν εἰωθότων παρελύπει (αὐτούς).

παραλύω (μετ' αἰτ. προσ. καὶ γνκ. πράγμ.) ἀπελευθερῶ, ἀπαλλάττω τινά ἀπό τινος.

παραντίκα εὑθύς· παραντίκα ἀναστάντες εὐθύς ὡς ἥγειροντο (ἐκ τῆς νόσου), εὐθύς μετὰ τὴν ἀνάρρωσιν· 49,7· **ἡ παραντίκα τε λαμπρότης καὶ ἐξ τὸ ἔπειτα δόξα** ἡ ἐν τῷ παρόντι (ἢ παροῦσα) λαμπρότης καὶ ἡ (ἐκ ταύτης) ἐν τῷ μέλλοντι δόξα· 64,5.

παραχρῆμα παρευθύς· ἡ παραχρῆμα ἀνάγκη ἡ παροῦσα ἀνάγκη.
παρέχομαι ἀναβαίνω εἰς τὸ βῆμα (διὰ νὰ διμιλήσω).

παρέχομαι 1) παρέχω· **παρέχομαι τὸ σῶμα αὔταρκες** παρέχω τὸ ἄτομόν μου αὔταρκες, ἐπαρκῶ· **δοκεῖν μοι καθ' ἕκαστον τὸν αὐτὸν ἄνδρα παρὸν ἡμῶν παρέχεσθαι ἀν** (= δι παρέχοιτο ἀν) τὸ σῶμα αὔταρκες ἐπὶ πλεῖστα εἰδη νομίζω ὅτι ἔκαστος ἀνὴρ ἐξ ἡμῶν διδοὺς δύναται νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς πλεῖστα εἰδη ἀσχολιῶν· 41,1· 2) παρουσιάζω, δεικνύω· **τὴν δύναμιν· 41,3· 3)** καθιστῶ τὴν τόλμαν ἡ ξύνεσις ἔχυρωτέραν παρέχεται· 62,5.

παρηβῶ γίνομαι παρῆλιξ, ὑπερβαίνω τὴν ἡλικίαν τῆς τεκνοποιήσεως.

πᾶς 1) **πᾶσα ἡ γῆ ὅλη ἡ γῆ· 43,3· 2) ἡ πᾶσα πόλις** ἡ πόλις ἐν συνόλῳ, τὸ σύνολον τῆς πόλεως· 41,1· 3) **τοῖς πᾶσι κατὰ πάντα, καθ' ὅλα· 11,6· 36,3· 64,3· 4) ἐπὶ πᾶν καθ' ὅλου, ἐν γένει· 51,1.**

πείθομαι μετ' αἰτ. οὐσ.: **δόξαντι χρήμασι πεισθῆναι τὴν ἀναχώρησιν** διότι ἐνομίσθη ὅτι διὰ χρημάτων ἐπείσθη ν' ἀναχωρήσῃ.

πεῖρα 1) δοκιμή· **πεῖραν ποιοῦμαι** δοκιμάζω· 20,3· **ἐξ πεῖραν ἔρχεται κρείσσων** δοκιμαζομένη ἀποδεικνύεται...· 41,3· 2) ἀπόπειρα, ἐπιχειρήσις· **σφάλλομαι πειρα του** (= πειρώμενός τυνος) ἀποτυγχάνω ἐν τινι ἀποπείρᾳ (ἐπιχειρήσει)· 43,1.
πειρῶ δοκιμάζω.

πέλας (ἐπίφρ.) πλησίον· **δέ πέλας, οἱ πέλας** δὲ ἄλλοι, οἱ ἄλλοι.
Πελασμιόν, τό, ἡ βιοεία κλιτὺς τῆς ἐν Ἀθήναις ἀκροπόλεως.
πελιτνὸς πελιδνός.

Πελληνῆς (-εῖς) κάτοικοι τῆς Πελλήνης, πόλεως τῆς Ἀχαιᾶς.
πενία πενίας ἔλπιδι, ὡς . . . = ἔλπιδι, διαφυγῶν τὴν
 πενίαν καὶ ἔτι πλουτήσειν ἀν (= γένοιτο ἀν πλούσιος).
πένομαι εἶμαι πένης ([τὸ] δμολογεῖν τὸ πένεσθαι οὐκ αἰ-
 σχόν ἔστι, ἀλλ ἀσχιον [=τοῦναντίον αἰσχῷον] μὴ διαφεύ-
 γειν [τὸ πένεσθαι] ἔργῳ [=δι' ἔργασίας]).
πέρα (μετὰ γν.) περισσότερον ἀπό τι πέρα ὁν (=τούτων, ἀ)
 προσεδεχόμεθα.

περὶ 1) μετὰ γν.: α) ὑπέρ γενναῖος μαχόμενοι περὶ τοιαύ-
 της πόλεως· 41,5· β) ὡς πρός τι ἵσχυος πέρι ἢ ἀσθενείας
 =εἴτε ἵσχυρὸν εἴτε ἀσθενὲς ἦν· 51,3 (περὶ τοῦ χρηστη-
 ωίου ἥκαζον [οἱ Ἄθην.] τὰ γιγνόμενα εἶναι δμοῖα [αὐτῷ,
 τ. ἐ. τῷ χρηστηρῷ])· 54,5· γ) πρός δήλωσιν ἀξίας περὶ
 παντὸς ποιοῦμαι ὑπὲρ πᾶν ἄλλο τηρῶ· κόσμον καὶ φυλα-
 κήν· 11,9· 2) μετ' αἰτ.: α) ἐπὶ χρόνου: περὶ πρῶτον ὅπνον
 κατὰ τὸν χρόνον τοῦ πρώτου ὅπνου· 2,1· β) ὡς πρός τι περὶ
 τὰ οἰκεῖα ἀτομικῶς (χυρ.: ὡς πρός τὰ ἴδιωτικὰ πράγματα)·
 65,4.

περιαγγέλλω πέμπω διαταγὰς ὀλόγυρα, πανταχοῦ (περιήγγελ-
 λον ταῖς πόλεσι κατὰ τὴν Πελοπ. καὶ τὴν ἔξω ξυμμαχίαν
 [= καὶ τὰς χώρας τῶν ἔξω τῆς Πελοπ. ξυμμάχων] πα-
 ρασκευάζεσθαι στρατιὰν τά τε ἐπιτήδεια)· 10,1· ναῦς
 (ἔξαρτονεσθαι)· 85,3.

περιαιρετὸς ὃ δυνάμενος ν̄ ἀφαιρεθῇ περιαιρετὸν εἶναι ἀπαν
 (τὸ χρυσίον) δι τοῦ ὅλος ὃ χρυσὸς εἶναι δυνατὸν ν̄ ἀφαιρῆται.
περιγίγνομαι 1) ὑπερισχύω· κινδυνεύσαντες περιγενέσθαι·
 6,1· 2) σφέζομαι· ἐκ τῶν μεγίστων (κινδύνων)· 49,7· 3)
περιγίγνεται τινὶ τι ἔχει τίς τι ὡς πλεονέκτημα· 87,6· **περι-**
γίγνεται τινὶ (μετ' ἀπομφ.) ἔχει τις τὸ πλεονέκτημα νά . . .
 39,4.

περίειμι (περὶ + εἰμὶ) 1) εἶμαι ὑπέρτερος, ὑπερτερῶ, νικῶ· 13,9·
 65,7· 2) περισώζομαι, ἐπιτζῶ· 4,7· 3) **περίεστί τινὶ τι** ἔχει
 τίς τι ὡς πλεονέκτημα· τὸ δ̄ (τ. ἐ. τὸ κατορθοῦν ἐν τῷ ναυ-
 τικῷ) ἐκ τοῦ δικαίου (= δικαίως, εἰκότως) ἡμῖν νῦν
 μᾶλλον περιέσται· 89,3.

περιῆσαν, τοῦ δ. περίειμι.

περίκειμα κεῖμαι περὶ τινα περιβάλλων αὐτὸν πανταχόθεν· τὰ

K. Κοσμᾶ, Θουκυδίδου βιβλ. II. "Εκδ. δεκάτη, 1934

περικείμενα χρυσία τῆς θεοῦ τὰ χρυσᾶ κοσμήματα τὰ περιβάλλοντα τὸ ἄγαλμα τῆς θεᾶς (Ἀθηνᾶς).

περίορθον, τό, ὁ βαθὺς ὅρθος, τὰ ἔξημερώματα· αὐτὸς τὸ περίορθον ἀκριβῶς τὰ ἔξημερώματα.

περιορῶ 1) μετὰ μτχ.: βλέπω μετ' ἀδιαφορίας· **αὐτὴν** (*τὴν γῆν*) *τμηθεῖσαν* 18,5· 2) μετ' ἀπομφ.: ἐπιτρέπω, ἀνέχομαι· *τμηθῆναι* *τὴν γῆν* 20,2. — Μέσον: **περιορῶμαι** (μετ' αἰτ.) ἀποδειλῶ πρός τινα· *τοὺς πολεμικοὺς κινδύνους* 43,4.

περιουσία ἀφθονία.

περιπίπτω συγκρούομαι· **περιπεσόντες** ἐν σφίσιν αὐτοῖς (= πρὸς ἀλλήλους).

περιποιῶ κάμνω τι νὰ διαμείνῃ, διασφίζω.

περισσεύω εἴμαι πλέον ἢ ἀρκετός, πλεονάζω· *τοσοῦτον τὸ Πειριλεῖ ἐπερίσσευε τότε ἀφ' ὧν . . . τόσον ὑπεραρκεταὶ ἀφορμαὶ ὑπῆρχον εἰς τὸν Περ. τότε (ἐν ἀρχῇ τοῦ πολέμου), ἐκ τῶν ὅποιων δρμώμενος . . .*

περιχαρές, τὸ = ἡ **περιχάρεια** ἡ ὑπερβολικὴ χαρά· **τὸ παραχρῆμα περιχαρὲς** ἢ ἐν τῷ παρόντι . . .

πῃ κάπου.

πίπτω καταστρέφομαι, ἡττῶμαι.

πιστὸς βέβαιος, ἀσφαλῆς· 89,5· **τὸ πιστὸν** ἢ ἐμπιστοσύνη· **τὸ πιστὸν τῆς ἐλευθερίας** ἡ ἐμπιστοσύνη, τὴν ὅποιαν ἐμπνέει ἢ ἐλευθερία· 40,5.

πίσυνος (μετὰ δτκ.) πεποιθώς εἴς τι.

Πλάταια = **Πλαταιαῖ.**

Πλαταιῶν, γνω. πληθ. τοῦ **Πλαταιεύς**.

πλέα, ἴδ. **πλέως**.

πλεῖστος 1) **τὸ πλεῖστον** = *οἱ πλεῖστοι*· 4,5· 2) **πλεῖστα** ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον· 11,7.

πλείων, δ., ὥ, οὐδ. **πλεῖον** (**πλέον**) 1) **τὸ πλέον** = μᾶλλον· 89,6· 2) **οὐ τὸ πλέον . . . ἢ δχι . . . ἀλλά**· 39,1· 3) **ἐπὶ τὸ πλέον** εἰς μεγαλύτερον βαθμόν· 51,6· 4) **ἐσ τὸ πλέον** περαιτέρω· **ἐσ τὸ πλέον οὐκέτι προειλθὼν** χωρὶς πλέον νὰ προχωρήσῃ παρέκει· 21,1.

πλέον, ἴδ. **πλείων**.

πλεονάζομαι μεγαλοποιοῦμαι, καθ' ὑπερβολὴν λέγομαι (**δ τε ἀπειρος** [= καὶ ὁ ἀγνοῶν τὰς ἀρετὰς τῶν ἐπαινούμενων] **τάχ'** ἀν νομίσειεν ἔστιν ἀ [= τινὰ] καὶ **πλεονάζεσθαι** διὰ

φθόνον, εἴ τι ἀκούοις ὑπερβάλλον τὴν ἔαυτοῦ φύσιν [= δσάκις ἐν τῷ λόγῳ τοῦ δήτορος ἥθελεν ἀκούει τι ὑπερβαῖνον τὰς δυνάμεις του]].

πλέως (οὐδ. πληθ. πλέα) πλήρης.

πλήν ἐπίρρο.: **πλήν τὰ Μηδικά** ἐκτὸς ἐπὶ τῶν Μηδικῶν (τῶν Περσικῶν πολέμων) κυρ. : **πλήν οἱ τὰ Μηδικά ἔορανότες.**

πλόδιμος ἵκανὸς πρὸς πλοῦν.

πνεῦμα 1) ἄνεμος· 84,2· 2) ἀναπνοή· 49,2.

ποιῶ 1) ἐπὶ δημοσίων ἔօρτῶν: ἔօρταῖς· **ξυνοίκια** ἐξ ἑκείνου (τοῦ χρόνου) τῇ θεῷ ἔօρτῃν δημοτελῆ ποιοῦσι· 15,3· πθκ.: **φ τὰ Διονύσια ποιεῖται** 15,4· 2) μετὰ προθ.: **ποιῶ** ἐς τινα κλίνω πρὸς τινα ἡ εὔνοια τῶν ἀνθρώπων ἐποίει παρὰ πολὺ μᾶλλον ἐς τοὺς Δακεδ. (ἢ ἐς τοὺς Ἀθην.)· 8,4. — Μέσον: **ποιοῦμαί τι τοποθετῶ** τι· τὰ λεπτὰ πλοῖα **ποιοῦνται** ἐντὸς (εἰς τὸ μέσον)· 73,5.

πολιτεύω 1) **ζῶ** (ἐν πολιτείᾳ, ὡς πολίτης, ὡς πολιτευόμενος), **ἔλευθέρως τὰ πρὸς τὸ κοινὸν πολιτεύομεν** μετ' ἔλευθερίας **ζῶμεν** (διάγομεν) ἐν ταῖς πρὸς τὸ κοινὸν σχέσεσιν ἡμῶν (ἐν τῷ δημοσίῳ βίῳ). 37,2· (**παρ'**) **οἷς κεῖται** μέγιστα ἄθλα ἀρετῆς, **τοῖς δὲ** (= παρὰ τούτοις) **καὶ ἀνδρες ἄριστοι πολιτεύονται** 46,1· 2) **τι διαχειρίζομαί τι** (καὶ ἄλλα δοκοῦντα ἐξω τοῦ πολέμου εἶναι... καπῶς [ἐπιβλαβῶς] ἐπολιτευσαν ἐς τε σφᾶς αὐτοὺς καὶ τοὺς ξυμμάχους)· 65,7.

πολιτεία 1) πολίτευμα· 37,1· 2) πολιτικὸν θεσμού· 36,4.

Πολιχνῖται κάτοικοι τῆς Πολίχνης, πόλεως μικρᾶς ἐν Κρήτῃ παρὰ τὴν Κυδωνίαν.

πολλάκις (μετὰ τὸ μή) ἵσως, τυχόν.

πολλαχόσε εἰς πολλὰ μέρη.

πολὺς 1) **ἡ γῆ** **ἡ πολλὴ** τὸ μέγιστον μέρος τῆς γῆς· 48,1· 2) **τὰ πολλὰ** ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, συνήθως· 11,4· 77,6· 3) **παρὰ πολὺ** ὑπερβαλλόντως (**ἥγοῦνται οὐκ ἀν** ἡμᾶς ἀνθίστασθαι μή μέλλοντας [ὑποθκ.] **πράξειν** τι ἀξιον τοῦ παρὰ πολὺ [**πραχθέντος** = τι ἀντάξιον τῆς προηγηθείσης ἐξόχου νίκης])· 89,5.

πολύτοπος ποικίλος.

πόνος καταπόνησις· δ **πόνος** δ κατὰ τὸν πόλεμον ὑποπτεύεται (**ὑφ' ὁμῶν**) μή φοβεῖσθε μήπως ἡ ἐν τῷ πολέμῳ καταπόνησις... (**ἀρκείτω δὲ** ὑμῖν καὶ ἐκεῖνα μέν, ἐν οἷς ἀλ-

**λοτε πολλάκις γε δὴ ἀπέδειξα οὐκ δρθῶς τὸν πόνον τὸν
κατὰ τὸν πόλεμον ὑποπτευόμενον μὴ γένηται τε πολὺς
καὶ οὐδὲν μᾶλλον περιγενώμενθα).**

πονοῦμαι πάσχω ἐκ νόσου, νοσῶ.

πορίζομαι φροντίζω καὶ εὑρίσκω.

Ποτείδαια πόλις τῆς Χαλκιδικῆς ἐπὶ τοῦ στενοῦ Ἰσθμοῦ τοῦ συν-
δέοντος τὴν χερσόνησον Παλλήνην μετὰ τῆς στερεᾶς, ἀποικία
τῶν Κορινθίων.

πον ἴσως.

πράσσω 1) διενεργῶ, διαπραγματεύομαι· 2,3· 3,2· 5,7· 2) =
διαπράσσομαι κατορθώνω· 11,2· 3) ἀμβτ.: εὑρίσκομαι ἔν
τινι καταστάσει, διατελῶ ἢ διάκειμαι κατά τινα τρόπον· **οὕτω**
πράσσω τοιαύτην τύχην ἔχω, ὑφίσταμαι· 4,7.

πρεσβεύομαι ἀποστέλλω πρέσβεις.

πρὸν (μεθ' ὁριστ. ἀορ. μετ' ἀρνητικὴν πρότασιν) εἰ μὴ ἀφ' οὗ,
παρὰ ἀφ' οὐ.

πρὸδ (μετὰ γνκ.) ἐπὶ χρόνου: **πρὸδ τοῦ πρότερον**· 15,2· **τὸ πρὸδ
τούτου πρότερον**· 15,3.

προαγορεύω 1) κηρύττω· 8,4· 2) δημοσίᾳ λέγω· **ἐν τῇ ἐκκλη-
σίᾳ**· 13,1· 3) μετ' ἀπομφ.: δημοσίᾳ ἀπαιτῶ νά... · **ἔλαύνειν**
τὰ ἄγη· 13, 1.

προβάλλομαι προφασίζομαι (**καὶ [νομίσαι]** μὴ εἰκότως ἐν
τινι [**ἔργῳ, κινδύνῳ**] **κακοὺς** [=δειλοὺς] γένεσθαι ἀν
προβαλλομένους ἀπειρίαν παρόντος τοῦ ἀνδρείου [=τῆς
ἀνδρείας]).

προδιδάσκομαι διαφωτίζομαι προηγουμένως (**ἀλλὰ μᾶλλον**
[βλάβην ἡγούμενοι τὸ] μὴ **προδιδάχθηναι** λόγῳ **πρότε-
ρον** ἢ **ἔργῳ ἔλθεῖν** [=πρὸν ἔλθωμεν ἐμπράκτως] ἐπὶ ἀ δεῖ
[ἔλθεῖν]).

πρόδρομος ὁ τρέχων ἐμπρός, ὁ προπορευόμενος τοῦ στρατοῦ,
πρόσκοπος.

προεῖπον, τοῦ ὁ. **προαγορεύω.**

προειπόντων τοῦ ὁ. **προαγορεύω,**

προέρχομαι προχωρῶ· **προελθὼν ἀπὸ τοῦ σήματος** (ἀπὸ τοῦ
τόπου τοῦ τάφου).

προήκω ὑπερέχω.

προῖεμαι ἐγκαταλείπω, ἀφίνω (εἰς τὸ ἔλεος τοῦ θεοῦ).

προκαθεστηκίας, τοῦ ὁ. **προκαθίσταμαι.**

προκαθίσταμαι τοποθετοῦμαι ἐμπρός, πρὸ τῆς πόλεως.

προκάμνω 1) κυριάζομαι προηγουμένως, προπονοῦμαι προώρως· **τοῖς μέλλουσιν ἀλγεινοῖς** διὰ μέλλοντας κινδύνους· 39, 4· 2) μετ' αἰτ. συστ.: ἔχω προτέραν ἀσθένειάν τινα· 49, 1.

προλείπω προχωρῶ καὶ ἀφίνω, ἀφίνω δίπισω, ἐγκαταλείπω.

πρόξενος δι πολίτης πολιτείας τινός, ὅστις ἔξελέγετο ὑπὲν ἄλλης πολιτείας καὶ εἴχε καθῆκον νὰ ὑποδέχηται, νὰ δειπνίζῃ, περιποιῆται τὸν πρόξενον καὶ πολίτας τῆς πόλεως, τὴν διποίαν ἀντιπροσώπευε, καὶ ἐν γένει νὰ ὑποστηρίζῃ τὰ συμφέροντα τῆς διοικισάσης αὐτὸν πόλεως.

πρόδει 1) μετὰ γνκ.: πρὸς τὸ συμφέρον τινός· **πρόδεις ἐκείνων εἶναι τὴν ἐν δλίγῳ (χώρῳ) ναυμαχίαν**· 86, 5· 2) μετὰ δτκ.: α) = ἐν· **πρόδεις λεοδοῖς (τόποις)**· 47, 4· β) εἰς δήλωσιν προσθήκης· **πρόδεις οἷς (= πρόδεις ἐκείνοις, α) ἐδέξαντο** ἐκτὸς ἐκείνων, τὰ δποῖα ἐκληρονόμησαν (ἐκτὸς δηλ. τῆς Ἀττικῆς)· 36, 2· 3) μετ' αἰτ.: α) μέχρι τινός· **πρόδεις τὸν κύνηλον πρόδεις τὸν Πειραιᾶ**· 13, 7· β) ἐν σχέσει πρός τι, ὡς πρός τι· **πρόδεις τὰ παρόντα** ἐν σχέσει πρὸς τὰς παρούσας περιστάσεις 3, 3· 6, 1· **τὰ πρόδεις τὸν πόλεμον** πολεμικὰ πράγματα, πολεμικὰ παρασκευαῖ· **ἡπιτοντο τῶν πρόδεις τὸν πόλεμον** ἡσχολοῦντο εἰς...· 17, 4· **πρόδεις ταύτην τὴν δύναμιν**· 62, 3· **πρόδεις οὓς ἐπῆσαν** ὡς πρὸς ἐκείνους, ἐναντίον τῶν δποίων...· 65, 11· **πρόδεις τὴν ἀντεξόρμησιν**· 91, 4· γ) εἰς δήλωσιν αἰτίου: διὰ τοῦ ἀθυμοῦντας **πρόδεις τὴν παροῦσαν δψιν (= διὰ τὸ δρᾶν τὰ παρόντα)**· 88, 3 δ) περιφραστικῶς ἀντὶ ἐπιφρ.: **πρόδεις τὸ τερπνόν = τερπνῶς** πρὸς τέρψιν· 53, 2· **πρόδεις δργὴν** μετ' ὀργῆς, ὀργίλως· 65, 8.

προσάγομαι φέρω πρὸς τὸ μέρος μου, προσαρτῶ.

προσγίγνομαι προστίθεμαι.

προσδέομαι (μετὰ γνκ.) ἔχω προσέτι ἀνάγκην τινὸς (**νομίζοντες [αὐτόν, τὸν Περικλ.] πλείστου ἄξιον εἶναι [πρόδεις ταῦτα=ῶς πρόδεις ταῦτα], ὃν ἡ ξύμπασα πόλις προσεδεῖτο**).

προσδέχομαι 1) προσδοκῶ, περιμένω· 11, 3· 60, 1· 2) ἐλπίζω· 18, 5.

πρόσειμι προσυπάρχω· **προσόντος καὶ τοῦδε** ἐὰν πρὸς τούτοις ὑπάρχῃ καὶ τοῦτο (δηλ. τὸ φιλόπολιν εἶναι).

προσεπιστέλλω διατάττω προσέτι.

προσέρχομαι 1) μετὰ δτκ.: πλησιάζω τινά· **προσῆσαν (τοῖς**

νοσοῦσι). 47,4· 2) ἐπὶ προσόδων : *προσιόντων ἔξακοσίων ταλάντων φόρου* διότι ὑπῆρχε πρόσοδος ἔξικ. ταλάντων ἐκ φόρου· 13,3.

προσήκω ἀνήκω· ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀπροσώπως : *προσήκει ἄριμόζει· δν προσήκει* (δηλ. ἀπολοφύρεσθαι) = *τὸν προσήκοντα* τὸν ἴδιον του (νεκρόν)· 46,2. — Μτχ.: 1) *προσήκωντα* συγγενῆς *αἱ προσήκουσαι*: 34,4· 2) *ἡ μὴ προσήκουσα* (*γῆ*) *ἡ ἔνεν· 43,3· 3)* *τὰ προσήκοντα* τὰ πρέποντα· διὰ τὸ μὴ πτώμενος *ἔξ οὐ προσηκόντων τὴν δύναμιν πρὸς ἥδονήν τι λέγειν* διότι, μὴ ἀντλῶν τὴν δύναμίν του ἔξ ἀθεμίτων πηγῶν, δέν συνήθιζε νὰ λέγῃ τι πρὸς εὐχαρίστησιν (κολακείαν τοῦ πλήθους)· 65,8.

προσῆσαν, τοῦ δ. **προσέρχομαι**.

προσιόντων, τοῦ δ. **προσέρχομαι**.

πρόσκειμαι ἐπὶ ἔχθρικῆς σημ.: πιέζω (στενοχωρῶ).

προσμείγνυμαι ἔρχομαι εἰς κεῖσας.

προσμισθοῦμαι λαμβάνω προσέτι ἐπὶ μισθῷ.

πρόσσοικος δ πλησίον οἰκῶν· **πρόσσοικοι Καρσὶ** γείτονες τῶν Καρῶν.

προσσομιλῶ ἀναστρέφομαι· **τὰ ἕδια** ἐν τῷ ἴδιωτικῷ βίῳ.

προσόντος, τοῦ δ. **πρόσειμι**.

πρόσσοψις τὸ παρητηρεῖν (ἀπροσκόπτως καὶ ἀδιακόπως) · **ἔχω τὴν πρόσσοψιν τῶν πολεμίων ἐκ πολλοῦ (τόπου)** παρατηρῶ (ἀπροσκόπτως καὶ ἀδιακόπως) μακρόθεν τοὺς ἔχθρούς. **προσπίστω** ἐπέρχομαι· **ὅργὴ προσπίπτει πᾶσι δρᾶν πάσχοντάς τι** ἄῃθες ἐν τοῖς ὅμμασι καὶ ἐν τῷ παραυτίκα πάντας καταλαμβάνει ὅργὴ νὰ βλέπωσιν (= ὅταν βλέπωσιν) ὅτι πάσχουσί τι ἀσύνηθες μέσα εἰς τὰ μάτια των ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμήν.

προσποίησις ἴδιοποίησις, σφρετερισμός.

προσποιῶ προσθέτω, ἔνώνω. — Μέσον: **προσποιοῦμαι** λαμβάνω μὲ τὸ μέρος μου, προσαρτῶ.

προστασία τὸ προϊστασθαι· **ἄλλα (βουλευόμενοι)** κατὰ τὰς Ἰδίας διαβολὰς περὶ τῆς τοῦ δήμου προστασίας κατὰ τὰς ἴδιαιτέρας αὐτῶν (ἀμοιβαίας) διαδιουργίας περὶ τοῦ τίς νὰ γίνῃ ἀνώτατος ἄρχων τοῦ δήμου.

προσφέρομαι ἐπιτίθεμαι (**ὅπως μὴ προσφέρωνται [τοῖς Θηβαίοις]** οὖσι **θαρσαλεωτέροις κατὰ φῶς**).

προταλαιπωρῶ προηγουμένως ὑποφέρω ταλαιπωρίας (*οὐδεὶς πρόθυμος ἦν [εἰς] τὸ προταλαιπωρεῖν τῷ δόξαντι καλῷ* [δτκ. γαριστκ.]).

προτίθεμαι 1) προβάλλω πρὸς ὑπεράσπισίν μου· *καὶ τοῖς τάλλα χείροσι δίκαιον προτίθεσθαι τὴν ἐς τοὺς πολέμους ἀνδραγαθίαν* καὶ ἐκεῖνοι, οἱ ὅποιοι ὑπὸ ἄλλας ἐπόψιεις (πλὴν τῆς ἀνδρείας) εἶναι κακοί, δικαιοῦνται νὰ προβάλλωσιν ὑπὲρ ἔσωτῶν τὴν κατὰ τοὺς πολέμους (ἐπιδειχθεῖσαν) ἀνδραγαθίαν 42,3. 2) ἐκθέτω δημοσίᾳ πρὸς ταφήν· *τὰ δστὰ προτίθενται* 34,2.

πρότριτα (ἐπίρρ.) πρὸ τριῶν ἡμερῶν, ἐπὶ τρεῖς κατὰ συνέχειαν ἡμέρας.

προφέρω ὑπερέχω.

προχωρῶ πηγαίνω καλά, κατ' εὐχήν.

πρυτανεῖον βουλευτήριον.

πταίω ἀποτυγχάνω, ἥτιδμαι.

Πύθεω γνκ. *Ίωνικὴ=Πύθον* δνομιαστκ. **Πύθης**.

Πύθιον ναὸς τοῦ Πυθίου Ἀπόλλωνος ἐν Ἀθήναις· ἔκειτο πλησίον τοῦ Ὄλυμπιείου.

Πυράστοι κάτοικοι τοῦ Πυράσου, πόλεως τῆς ἐν Θεσσαλίᾳ Φθιώτιδος.

P

δαθυμία ἄνεσις.

δᾶον (συγκρ. ἐπίρρ. τοῦ ἐπιθ. **δάδιος**) εὐκολώτερον.

Ρεῖτοι, οἱ, δύο μικραὶ ἀλμυραὶ λίμναι ἐν Ἀττικῇ παρὰ τὴν ἴερὰν ὁδόν, τὴν ἄγουσαν ἀπὸ Ἐλευσῖνος εἰς Ἀθήνας (νῦν λίμναι τοῦ Κουμουνδούρου).

ρέω (ἀόρ. **ἔρρυνη**) **ἔρρυνη μέγας** ἔρρευσεν ἀφθόνως, ἐπλημμύρησεν.

ρητὸς ὁρισμένος· **ἀργύριον ρητὸν** ὁρισμένον χρηματικὸν ποσόν.

Ρίον, τό, ἀκρωτήριον κείμενον ἐπὶ τῆς Αἰτωλικῆς παραλίας (καλούμενον ἀκριβέστερον **τὸ Ρίον τὸ Μολυκιδὸν** καὶ **Ἀντίρριον**, ἀπέναντι τοῦ Ρίου τοῦ Ἀχαϊκοῦ).

ρώμη τόλμη, θάρρος.

ρώννυμι δίδω ἵσχυν, δύναμιν· ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον κεῖται κατὰ προκμ. **ἔρρωματι** (μὲ σημασίαν ἔνεστ.) καὶ ὑπερσυντλκ. **ἔρρωμην** (μὲ σημασίαν παρατκ.) προβάλλω ἵσχυν, ἔχω ἵσχυν ἢ δύναμιν· **ἔρρωντο ἐς τὸν πόλεμον** ἤσαν πλήρεις θάρρους (προθυμίας)

διὰ τὸν πόλεμον, μετὰ προθυμίας παρεσκευάζοντο εἰς τὸν πόλεμον· 8,1· μετ' ἀπομφ.: ἔχω δύναμιν νά... εἶμαι προθυμος (προθυμοῦμαι) νά... ἔρωτο πᾶς ξυνεπιλαμβάνειν· 8,4.

Σ

σέβω σέβομαι (*κρίνοντες ἐν δμοίῳ [εἰναι=δμοιον εἰναι]*
καὶ σέβειν καὶ μὴ [*σέβειν τὰ τοιαῦτα*] ἐκ τοῦ δρᾶν [=
ἐκ τοῦ δτι ἐώρων] πάντας ἐν ἵσῳ [=δμοίως] ἀπολλυμένους).

σῆμα τόπος ταφῆς, νεκροταφεῖον.

σημαίνω 1) **σημαίνει** = ἔστι σημεῖον διατηρεῖ τὴν μνήμην·
σημαίνει οὐ μόνον ἐπιγραφὴ (*ἐπιτυμβίων*) στηλῶν (=
ἐπιγεγραμμέναι στῆλαι) ἐν τῇ οἰκείᾳ (γῆ). 2) **σημαίνει** τι κάτι τι εἶναι σημεῖον· **σημῆναι** (*τοῦτο*) ἐπὶ τοῖς
μέλλουσι γενήσεσθαι δτι τοῦτο (δηλ. τὸ κινηθῆναι τὴν
Δῆλον) ἷτο σημεῖον ὡς πρὸς τὰ μέλλοντα νὰ συμβοῦν· 8,3.
σημεῖα μνημεῖα.

Σικυώνιοι κάτοικοι τοῦ Σικυώνος, πόλεως τῆς Σικυωνίας γώρας ἐν Πελοποννήσῳ.

σκευάζω κατασκευάζω.

σκεῦος καὶ δσα **ἰερὰ σκεύη**=καὶ ἐν ἱεροῖς σκεύεσι, δσα
ἡν περὶ τὰς πομπὰς (=ἐχογισμοποιοῦντο διὰ τὰς πομπὰς).
σκηνὴ παράπηγμα.

σκοπῶ παρατηρῶ, ἔξετάζω· **σκοποῦντες** τὴν ὁφελίαν (τῆς
μηδὲν ἀτολμοτέρας διανοίας) μὴ λόγω μόνω (τοῦ δήτο-
ρος)· 43,1· καὶ (*ταῦτα*) ἐφ' ὅν σκοπῶν τις... μάλιστ' ἀν
ἔχοι (ώς) προειδὼς τι μὴ ἀγνοεῖν (τὴν νόσον) καὶ ταῦτα
(τὰ συμπτώματα), ἀπὸ τῆς παρατηρήσεως τῶν δποίων δρμώ-
μενός τις... θὰ ἥδύνατο κατ' ἔξοχήν... 48,3.

σκότος, ου, δ, τὸ σκότος· ἐν σκότῳ μέσα εἰς τὸ σκότος.

σκῦλον, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐν τῷ πληθ.: **σκῦλα** λάφυρα· καὶ
σκῦλα *Μηδικὰ* καὶ = ἐν *Μηδικοῖς σκύλοις*, δσα ἦν.

Σόλλιον πόλις ἐν Ἀκαρνανίᾳ.

σπάνις, εως, ἔλλειψις.

στάδιον (πληθ. **στάδια** καὶ **στάδιοι**) μέτρον μήκους ἵσον πρὸς
185 μέτρα.

σταθμὸς βάρος.

στάσις πολιτική μερίς.

στέφανος ἀμοιβή, ἔπαθλον (*προτιθεῖσα* [= ἀπονέμουσα] τοῖσδε τε [τοῖς ἀνδράσι, δηλ. τοῖς τεθνεῶσι] καὶ τοῖς λειπομένοις ὠφέλιμον στέφανον τῶν τοιῶνδε ἀγώνων).

στηρίζω ἐπὶ νόσων: καταλήγω.

στόμα στόμιον.

στρατιωτικώτερον = μᾶλλον ἐπὶ στρατείαν (δι' ἐκστρατείαν κατὰ ἔηράν).

στρατόπεδον στρατιωτικὴ δύναμις, στρατός τοῦτο τε ἀθρόον ἔγενετο στρατόπεδον μέγιστον δὴ Ἀθηναίων καὶ οὕτω οὕτος ὁ στρατὸς συνηγμένος ὑπῆρξε μέγιστος ὅμοιογουμένως στρατὸς τῶν Ἀθην. 31,2· πολλὰ στρατόπεδα ἔπεσεν 89,7.

στυράκιον τὸ κάτω ἄκρον τοῦ ἀκοντίου (χρησάμενος στυράκιῷ ἀκοντίου, ὃ ἀντὶ βαλάνου ἐς τὸν μοχλὸν ἐνέβαλε).

σφάλλω κάμνω τινὰ ν̄ ἀποτύχῃ 87,2.— Παθτ.: **σφάλλομαι** 1) ἀνατρέπομαι, καταστρέφομαι, δυστυχῶ 60,3· 65,12· 2) ἀποτυγχάνω, ἀποβαίνω κακῶς 65,7.

σχολαιότης βραδύτης.

σφέζω διασφέζω, διατηρῶ· ὕστε δι' εὐνοίας (τούτου), φ δέδωκε (τὴν χάριν), **σφέζειν** (τὴν χάριν) δφειλομένην διότι διὰ (διαφοροῦ) εὑμενείας πρὸς τοῦτον εἰς τὸν ὅποιον ἔχει κάμει τὸ καλόν, διατηρεῖ τὴν εὐγνωμοσύνην δφειλομένην (ἐκ μέρους τοῦ εὑεργετηθέντος).

T

ταλαιπωρία πόνος (προξενούμενος ἐκ νόσου)

τάλαντον μέτρον βάρους ἵσον μὲ 20 περίπου δικάδας.

τὰ μέν... τὰ δὲ ἀφ' ἐνδὸς μέν... ἀφ' ἔτερον δέ.

ταράσσομαι περιέρχομαι εἰς διχόνοιαν· **τὰ περὶ τὴν πόλιν** (= ὡς πρὸς τὰ κατὰ τὴν πόλιν) ἐταράχθησαν ἐν ἀλλήλοις (οἱ Ἀθην.).

τάσσομαι παρατάσσομαι· **ἐτάξαντο κύκλον** (= κυκλικὴν τάξιν) τῶν νεῶν, ὡς μέγιστον οἷοι τ' ἥσαν (**τάξασθαι**) παρέταξαν τὰ πλοιά των εἰς σχῆμα κύκλου, ὅσον τὸ δυνατὸν μεγίστου.

ταύτη 1) εἰς τοῦτο τὸ μέρος (δηλ. εἰς τὰς πύλας) 4,3· 2) ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ, ἐν ταύτῃ τῇ θέσει 15,5· 91,1.

τάφος ταφή.

τέκμαρσις τὸ τεκμαίρεσθαι, συμπέρασμα· οὐ δικαίαν τέκμαρσιν ἔχει τὸ ἐκφοβῆσαι δὲν παρέχει (δὲν συνεπάγεται) ώς δίκαιον (λογικὸν) συμπέρασμα τὴν ἐκφόβησιν ὑμῶν (ὅτι πρέπει νὰ φοβηθῆτε).

τεκμήριον ἀπόδειξις· συχνάκις ώς ἀνεξάρτητος πρότασις: τεκμήριον δὲ = τόδε δὲ τεκμήριον τούτου.

τέκνωσις τὸ τεκνοῦν, τεκνοποιία· τέκνωσιν ποιοῦμαι τεκνοποιῶ.

τελευτῶ ἥ μηκ. μετὰ δῆμοι. ώς ἐπίρρο.: ἐπὶ τέλους, τέλος.

τέλος 1) τάγμα (ἄγνωστον ἐκ πόσων στρατιωτῶν ἀποτελούμενον). **Ιππομαχία** ἐγένετο ἐν τέλει τῶν Ιππέων τῶν Ἀθηναίων 22,2· 2) ἀρχή, ἀξίωμα· οἱ ἐν τέλει οἱ ὄντες ἐν ἀξιώμασιν, οἱ ἀρχοντες· οἱ μάλιστα ἐν τέλει οἱ ἀνώτατοι ἀρχοντες· 10, 2.

τέμνω κατακόπτω ὅπως ἐρημώσω, ἐρημώνω, καταστρέψω· **Ἐλευσῖνα** καὶ τὸ Θριάσιον πεδίον· 19,2· πθκ.: περιιδεῖν αὐτὴν τὴν γῆν τμηθεῖσαν· 18,5.

τετραμένον, τοῦ ḥ. τρέπομαι.

Τήρεω γνκ. Ἰωνικὴ = **Τήρου** ὄνομαστη. **Τήρης**.

τηρῶ ἐπιτηρῶ, καιροφυλακτῶ.

τίθεμαι τὰ δπλα παρατάσσομαι

τιμὴ προτίμησις· ἡ τιμὴ τῆς μνήμης ἡ προτίμησις τῆς μνημονεύσεως· δίδοσθαι αὐτοῖς τὴν τιμὴν ταύτην τῆς μνήμης ὡς ἀπονέμωμεν εἰς αὐτοὺς τὴν τιμὴν μνημονεύοντες αὐτοὺς πρώτους.

τιμῶμαι τὸ τιμώμενον = ἡ τιμὴ· τὸ ἀπὸ τοῦ ἀρχειν τιμώμενον τῆς πόλεως ἡ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς (προερχομένη) τιμὴ τῆς πόλεως (ἥ.. ἔντιμος θέσις τῆς πόλεως).

τιμηθεῖσαν, πθκ. ἀρρ. τοῦ ḥ. τέμνω.

τοιόσδε τέτοιος δά· ἐν τῷ τοιῷδε εἰς τοιαύτην εὐκαιρίαν, ὅπως ἡ παροῦσα (δῆλ. εἰς ἐπικήδειον τελετήν).

τοιουτόρροπος παρόμοιος· εἴ τε τι τοιουτόρροπον. . . = δσα τε ἄλλα τοιουτόρροπα. . . · 8,3· εἴ τι τοιουτόρροπον (ἥν). 13,4.

τὸ μὲν ἀφ' ἐνὸς μέν.

τρέπομαι 1) στρέφομαι· τὸ πρὸς νότον τετραμένον· 15,3· τὸ στρατόπεδον τετραμένον πρὸς τὸ τεῖχος ἔχον ἐστραμ-

μένην δλην τὴν προσοχήν του εἰς τὸ τεῦχος· 25,2· 2) ἀπασχολοῦμαι· (*ἔνι*) ἐτέροις τετραμμένοις πρὸς ἔργα μὴ ἐνδεῶς γνῶναι τὰ πολιτικὰ εἶναι δυνατὸν εἰς ἄλλους, ἂν καὶ εἴναι ἀπησχολημένοι εἰς τὰ ἐπαγγέλματά των, νὰ ἐννοοῦν ἐπαρκῶς τὰ πολιτικὰ ζητήματα· 40,2· 3) τρέπομαι πρὸς τὸ ἀνέλπιστον παραδίδομαι εἰς τὴν ἀπελπισίαν, ἀπελπίζομαι· 51,4· 4) μετ' ἀπόμφρ.: στρέφομαι εἰς τὸ νά, ἀρχίζω νά: *ἐτράποντο* ἐνδιδόναι· 65,10.

τριήραρχος ἐν Ἀθήναις ὁ πολίτης, ὅστις (ἢ μόνος ἢ ἀπὸ κοινοῦ μετ' ἄλλων) ὕφειλε νὰ ἔξοπλίσῃ τριήρη εἰς ὑπηρεσίαν τοῦ δημοσίου ὥν ἄμα ὑπεύθυνος καὶ περὶ τὴν διοίκησιν αὐτῆς καὶ **τριηράρχους αὐταῖς** (δηλ. ταῖς τριήρεσι) **κατέστησαν**.

τροπαῖον (μετὰ γνκ.) τρόπαιον ἔνεκά τινος (**τροπαῖον τῆς τροπῆς τῶν νεῶν**, δι πρὸς τῇ γῇ διέφθειραν).

τρόποι τρόποι ἐνεργείας (ζωῆς).

τυγχάνω τινὸς ἐπιτυγχάνω τινός, ἀνταποκρίνομαι εἰς τι (**τυχεῖν τῆς βουλήσεως καὶ δόξης ἐκάστου ύμῶν**).

τῷ = τινί.

Y

ὑβρις ὑπεροιφία.

ὑδωρ βροχή· **ὑδωρ γίγνεται** βρέχει· τὸ **ὑδωρ τὸ γενόμενον** ἢ (ἐπισυμβᾶσα) βροχή.

ὅμνω μετὰ διπλῆς αἰτ.: ἀ τὴν πόλιν **ὅμνησα**, **ἐκόσμησαν αἱ ἀρεταὶ τῶνδε καὶ τῶν τοιῶνδε** τὴν δόξαν τῆς πόλεως, τὴν δόποίαν ὕμνησα, ἐλάμπουνταν (ἐπεσφράγισαν) αἱ ἀρεταὶ τῶν προκειμένων νεκρῶν καὶ τῶν δομοίων των.

ὑπακούω (μετὰ γνκ.) γίνομαι (εἴμαι) ὑπήκοος τινος.

ὑπάρχω μετὰ προθ.: **ὑπάρχει τις ἀντί τινος** ὑπάρχει (χρησιμεύει) τις ὡς ἐνέχυρον διά τινα.

ὑπεναντίος δ τεταγμένος ἐναντίον ἢ ἀπέναντι, ἀντίπαλος.

ὑπενδίδωμι ὑποχωρῶ, ἐξασθενῶ δλίγον.

ὑπερβάλλω ὑπερβαίνω πᾶν δριον, εἴμαι ὑπερβολικός· **τὸ ὑπερβάλλον αὐτῶν** (ῶν ἥκουσε, τ. ἔ. τῶν ἐπαίνων) οἱ ὑπερβολικοὶ ἔπαινοι.

ὑπερβιάζομαι λίαν βασανίζω, καταστενοχωρῶ.

ὑπερβολὴ ὑπεροχή· **καὶ καθ' ὑπερβολὴν ἀρετῆς** (=καὶ δσονδήποτε ὑπέροχον ἀνδρείαν καὶ ἂν ἐπιδείξετε) **μόλις ἀν κρι-**

θεῖτε οὐχ ὁμοῖοι, ἀλλ᾽ ὀλίγῳ χείρους (=κατώτεροι).
ὑπέρυθρος ὀλίγον τι ἔρυθρός.
ὑπέρρροφον, τό, ἡ συνείδησις τῆς ὑπεροχῆς.
ὑπὸ 1) μετὰ γνκ.: α) μετ' οὐσ. ἐπὶ παθτικ. ἐννοίας εἰς δήλωσιν ποιητικοῦ αἰτίου· **ἀρχὴ ὑπὸ τοῦ πρώτου ἀνδρὸς** ἀρχὴ ἀσκουμένη ὑπό . . . : 65,9. β) ἐνεκαὶ **ὑπὸ ἀπειρίας** 8,1. **ὑπὸ τῆς παραχρῆμα ἀνάγκης** 17,1. **ὑπὸ τῆς ταραχῆς** 84,3. 2) μετ' αἰτ. ἐπὶ χρόνου: **ὑπὸ τὸν αὐτὸν χρόνον τοῦτον** κατὰ τὸν αὐτὸν ἀκριβῶς χρόνον 26,1. **ὑπὸ τὸν σεισμὸν καὶ (ὑπὸ) τὴν ἐπανάστασιν τῶν Ἑλλάτων** κατὰ τὸν χρόνον τοῦ σεισμοῦ καὶ . . . : 27,2. **ὑπὸ τὴν ἔω κατὰ τὴν πρωΐαν (αὐγῆν)** 84,2.
ὑποδέχομαι ἀναλαμβάνω, ὑπόσχομαι.
ὑπόλοιπος ὁ διπίσω λειφθείς, διπίσω μένων.
ὑπομνήματα ἀφορομαὶ πρὸς ἐνθύμησιν· **οἶδα χαλεπὸν δν πείθειν** (**ὑμᾶς περὶ τούτων**, δηλ. περὶ τῆς στερήσεως τῶν νῖῶν), **ῶν** (= δτι τούτων) **ὑπομνήματα . . .**
ὑπόνοια ὑποψία, ὑπόθεσις, ἰδέα· ἡ ἀλήθεια τῶν ἔργων **βλάψει τὴν ὑπόνοιαν (τῶν ἔργων)** ἡ πραγματικὴ ἀλήθεια θὰ ἐλαττώσῃ (θὰ διαφεύσῃ) τὴν περὶ τῶν γεγονότων ἰδέαν (τὴν δοπίαν ἐσχημάτισαν οἱ ἀνθρώποι ἀκούσαντες τὸν ποιητήν).
ὑπόσπονδος ὁ ὑπὸ σπονδὰς (συνθήκας) διατελῶν· **ἀποδίδωμι τοὺς νεκροὺς ὑποσπόνδους** ἀποδίδω τοὺς νεκροὺς (πρὸς ταφὴν) ὑπὸ συνθήκας.
ὑποτελῆς ὑποκείμενος εἰς πληρωμὴν τέλους (φόρου).
ὑποτοπῶ 1) ὑποπτεύω· 5,5. 2) **μὴ ὑποπτεύω**, ὑποψιάζομαι μήπως . . . **μὴ . . . παραλίπῃ καὶ μὴ (= καὶ οὐ) δηώσῃ μήπως . . . φεισθῇ καὶ δὲν λεηλατήσῃ** 13,1.
ὑποχωρῶ (μετ' αἰτ.) ὑποχωρῶ ἀπέναντί τινος.
ὑφάπτω ἀνάπτω κάτωθεν (τὴν πυράν).
ὑφίσταμαι (μετὰ δτκ.) ἀνθίσταμαι εἰς τι.
ὑφορμίζομαι προσορμίζομαι.

Φ

Φαληρικὸν τεῖχος τεῖχος συνδέον τὰς Ἀθήνας μετὰ τοῦ Φαλήρου (ἰδ. τοπογρ. πίν. Ἀθηνῶν).
φανερός τὰ ἐς χρῆσιν φανερά τὰ προφανῶς προωρισμένα εἰς χρῆσιν τῶν ἀνθρώπων.

φάρμακον δηλητήριον.

Φεραῖοι κάτοικοι τῶν Φερῶν, πόλεως ἐν Θεσσαλίᾳ.

φέρομαι μετ' ἐπιρρ.: **καλῶς φέρομαι** καλῶς διάκειμαι, εὐτυχῶ.
φημί· οὐ φημί ἀρνοῦμαι.

φθόρος φθορά.

φίλιος φιλικός.

φιλοσοφῶ καλλιεργῶ τὸ πνεῦμα μου (διὰ τῶν γραμμάτων καὶ τῆς ἐπιστήμης).

φιλοτιμία φιλοδοξία.

φιλότιμον, τὸ = η φιλοτιμία ἡ ἀγάπη τῶν τιμῶν μόνον τὸ φιλότιμον ἀγήρων (ἐστι = οὐ γηράσκει).

φιλῶ μετ' ἀπομφ.: συνηθίζω νά... τὰ προκεντημένα (πθτκ.) φιλεῖ ἔλασσονσθαι· 62,3· ποιεῖν· 65,3.

φοβερὸς ὁ αἰσθανόμενος φόβον, κατεχόμενος ὑπὸ φόβου, φοβούμενος· **φοβερώτερος εἰμι** ἔχω περισσότερον φόβον, φοβούμαι περισσότερον,

Φορμίων στρατηγὸς τῶν Ἀθηναίων.

φρόνημα 1) μεγαλοφροσύνη· 43,6· 2) τὸ ἄλογον, τὸ ἐξ ἀμαθείας προερχόμενον θάρρος· 62,3.

φρονορὰ στρατός.

Φρόνγια, τά, θέσις κειμένη κατὰ τοὺς ΒΑ. πρόποδας τοῦ Αἰγάλεω.

φυγὴ ἔξορία· φυγὴ γίγνεται τινι ἔξορίζεται τις.

φυλακὴ 1) φρουρός, φρουρά· 2,3· **φυλακὰς καθίσταμαι** τοποθετῶ φρουράς· 24,1· 2) προφύλαξις, προσοχή· 11,9.

φυλάσσω περιμένω· **ἔτι νύκτα** τὸν χρόνον, καθ' ὅν ἀκόμη ἦτο νύξ.

φύομαι ὁ πρκμ. **πέφυκα** (μετ' ἀπομφ.) ὑπὸ τῆς φύσεως εἶμαι ώρισμένος νά...· **πάντα πέφυκε καὶ ἔλασσονσθαι** (ἄσπερ καὶ αὐξάνεσθαι).

X

χαλεπαίνω ἀγανακτῶ· **πρὸς τὸ παρόν** διὰ τὴν παροῦσαν κατάστασιν.

χαλεπῶς φέρω 1) **τινὸς λυποῦμαι** διά τι· **οὐδὲ εἰκός** (ἐστι)
χαλεπῶς φέρειν αὐτῶν (δηλ. τῶν οἰκιῶν καὶ τῆς γῆς).

62,3· 2) μετὰ μτχ.: ἀγανακτῶ διότι... χαλεπῶς ἔφερον οἰκίας τε καταλείποντες... 16,2.

Χαλκιδεῖς κάτοικοι τῆς Χαλκιδικῆς.

Χαλκὶς πόλις ἐν Αἰτωλίᾳ.

χειμάζομαι καταλαμβάνομαι, ταλαιπωροῦμαι ὑπὸ τῆς τοιχυμίας.

χειρός διὰ **χειρὸς** ἔχω (μετ' αἰτ.) ἔχω ἔργον εἰς τὰς γεῖρας μου, ἀσκολοῦμαι εἰς αὐτό, φροντίζω περὶ αὐτοῦ· **τὰ τῶν ξυμμάχων** (=τοὺς ξυμμάχους) περὶ τῶν συμμάχων (ἴνα μὴ ἀποστατήσωσιν οὗτοι).

χλωρὸς ωχρός.

χρησμολόγος ὁ συλλέγων τοὺς χρησμοὺς καὶ ἐρμηνεύων αὐτούς.
χρηστήριον χρησμός.

χρῶμαι 1) μετὰ δτκ.: ὡς ἀπλῆ περίφρασις ὄντας συστοίχου τῇ δοτικῇ **κραυγῇ** **χρῶμαι**=**κραυγάζω**· **δλολυγῇ** **χρῶμαι**=**δλολύζω**· 4,2· **βοῇ** **χρῶμαι**=**βοῶ** ἀντιφυλακῇ πρὸς **ἀλλήλους** **χρῶνται** ἀμοιβαίως προφυλάσσονται (μὴ συγκρουσθῶσι). **λοιδορίᾳ** **πρὸς** **ἀλλήλους** **χρῶνται** ἀμοιβαίως λοιδοροῦνται· 84,3· 2) μετὰ διπλῆς δτκ.: μεταχειρίζομαι, ἔχω τι ὡς τι· **μιᾷ πόλει ταύτῃ** **χρῆσθαι** νὰ ἔχωσι ταύτην τὴν πόλιν (τὰς Ἀθήνας) ὡς μίαν πόλιν (ὡς πρωτεύουσαν τῶν πόλεων). 15,2· **αὐτῷ** (καθ' ἔλξιν ἀντί: **αὐτῇ** [*τῇ Οἰνόηῃ*]) **φρουρῷ** **ἔχοντο**· 18,2· **χρώμεθα** **πλούτῳ** **μᾶλλον** **καιρῷ** **ἔργον** η **κόμπω** **λόγου** μεταχειρίζομεθα τὸν πλοῦτον μᾶλλον ὡς εὐκαιρίαν πρὸς ἐκτέλεσιν ἔργων παρὰ ὡς ἐλατήριον κομπορρημοσύνης· 40,1· 3) μετὰ δτκ. καὶ αἰτ.: μεταχειρίζομαι τι εἰς τι· **χρήσασθαι** (**έαυτοῖς**) δ.τι ἀν **βούλωνται**· 4,7· **τῇ κοήνῃ** **τὰ πλείστου** **ᾶξια** **ἔχοντο** τὸ ὄντωρ τῆς κοήνης μετεχειρίζοντο εἰς τὰς σπουδαιοτάτας πράξεις· 15,5· 4) μετὰ δτκ. καὶ οὐδ. ἐπιθ. ὡς ἐπίρ.: **οἱ λογισμῷ** **ἐλάχιστα** **χρώμενοι** **θυμῷ** ὅσοι ἔνεκα τοῦ θυμοῦ των ἐλάχιστα σκέπτονται· 11,7.

χρώς, **χρωτός**, δέρμα: **ἐν χρῷ** κυρ.: πλησιέστατα πρὸς τὸ δέρμα: ἔπειτα: πλησιέστατα.

χώρα 1) οἱ ἀγροί· 5,7· 2) θέσις, τάξις· 87,8.

χωρίς ἐπίρρ. 1) χωριστά, κατά μέρος· **χωρὶς** **θέσθαι**· 24,1· 2) πρὸς τούτοις, ἐκτὸς τούτων· 13,4· 31,2.

χωρῶ (μέλλ. **χωρήσομαι**) 1) προχωρῶ· 20,4· 2) δρμῶ, ἐπέρχομαι· 84,3· 3) ἔρχομαι· **πρὸς** **ξύμβασιν**· 3,1.

Ω

ῶρα ἐποχή· ὕρα ἔτους θέρος.

ῶρηγητο, πιθκ. ὑπερσυντλκ. τοῦ δ. δργῶ.

ώς 1) ἐπίρρ.: ώς ἐκ τῶν δυνατῶν κατὰ τὸ δυνατόν· 3,4· ώς ἐπὶ πλεῖστον ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερον· 35,3· ώς ἐπὶ πλεῖστον τοῦ δμίλον εἰς ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερον μέρος ἐκ τοῦ παρενδικομένου πλήθους· 34,8· 2) σύνδεσμος μετ' ἀπόμφ. περιορίζει ἵσχυρισμόν· ώς εἰπεῖν διὰ νὰ εἴπω οὕτω συντόμως· 51,2· 3) μετὰ μτχ.: ώς στρατεύοντες... καὶ οἱ σόμενοι (τοῦ δ. φέρομαι) ἔχοντες ὑπ' ὄψει σας ὅτι ἐκστρατεύετε... καὶ ὅτι θὰ φέρητε...· 11,9· ώς ἐσομένων πεντακοσίων νεῶν ἐς τὸν πάντα ἀριθμὸν ὑπολογίζοντες ὅτι τὰ πλοῖα ἔπρεπε νὰ εἶναι πεντακόσια, ἵνα συμπληρωθῇ δλος ὁ ἀπαιτούμενος ἀριθμός· 7,2· ώς καλὸν ὅν θεωροῦντες ὅτι εἶναι ἔντιμον· 35,1· ώς προσῆκον σφίσιν ἀνδρείοις εἶναι ὅτι τάχα ή ἀνδρεία ἐκ φύσεως ἀριθμεῖ εἰς αὐτούς· 89,2· 4) πρόθ.: πρός· ξυνῆσαν ώς βασιλέα· 15,1.

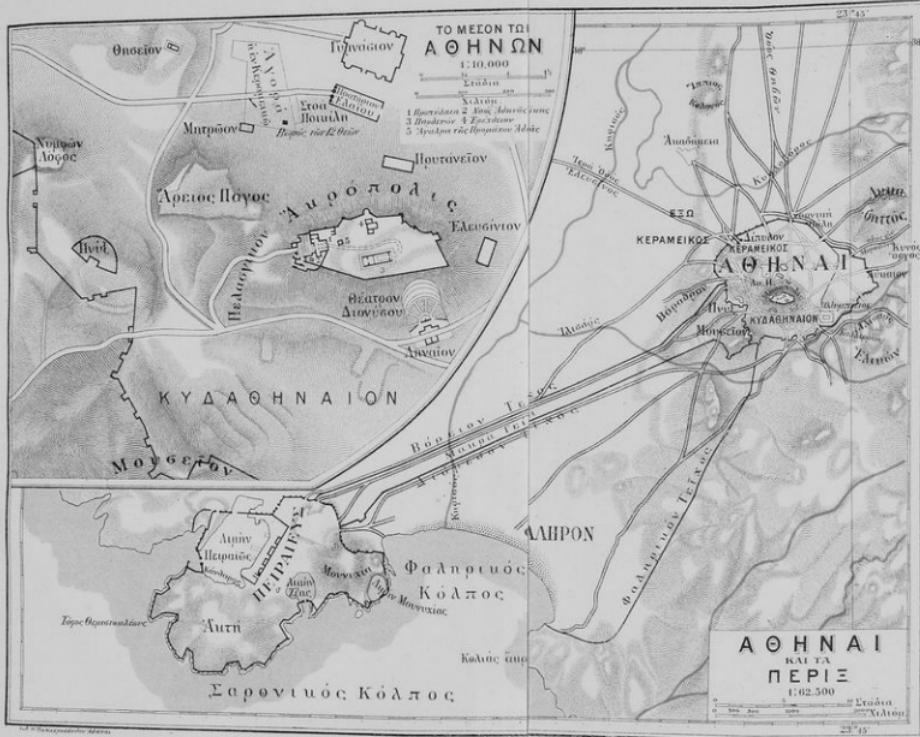
ῶσπερ 1) = ὕσπερ εἰς ὡς ἐάν· 24,1· 2) ἐπὶ χρόνου: ὅπότε (ὕσπερ καὶ μόνον δοκεῖ δυνατὸν εἶναι γίγνεσθαι [τὸ ἐκλιπεῖν τὸν ἥλιον])· 28,1.

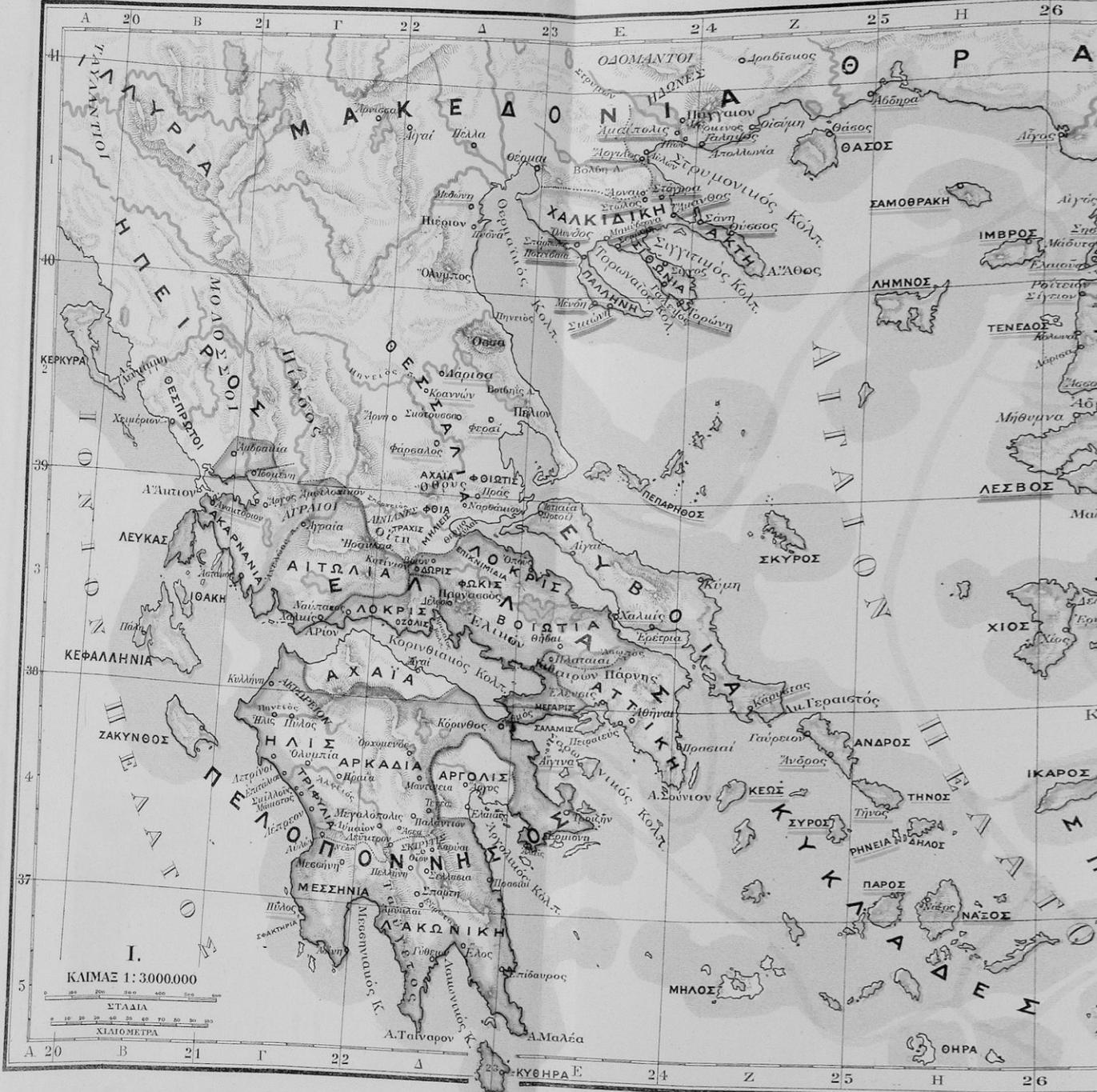
ῶστε μετ' ἀπόμφ. ώς ἐπεξήγησις: ώστε τολμᾶν τε μάλιστα καὶ... ἐκλογίζεσθαι ὅτι καὶ ἔξαιρετικῶς τολμηροὶ εἴμεθα καὶ συγχρόνως σκεπτόμεθα ἀκριβῶς.

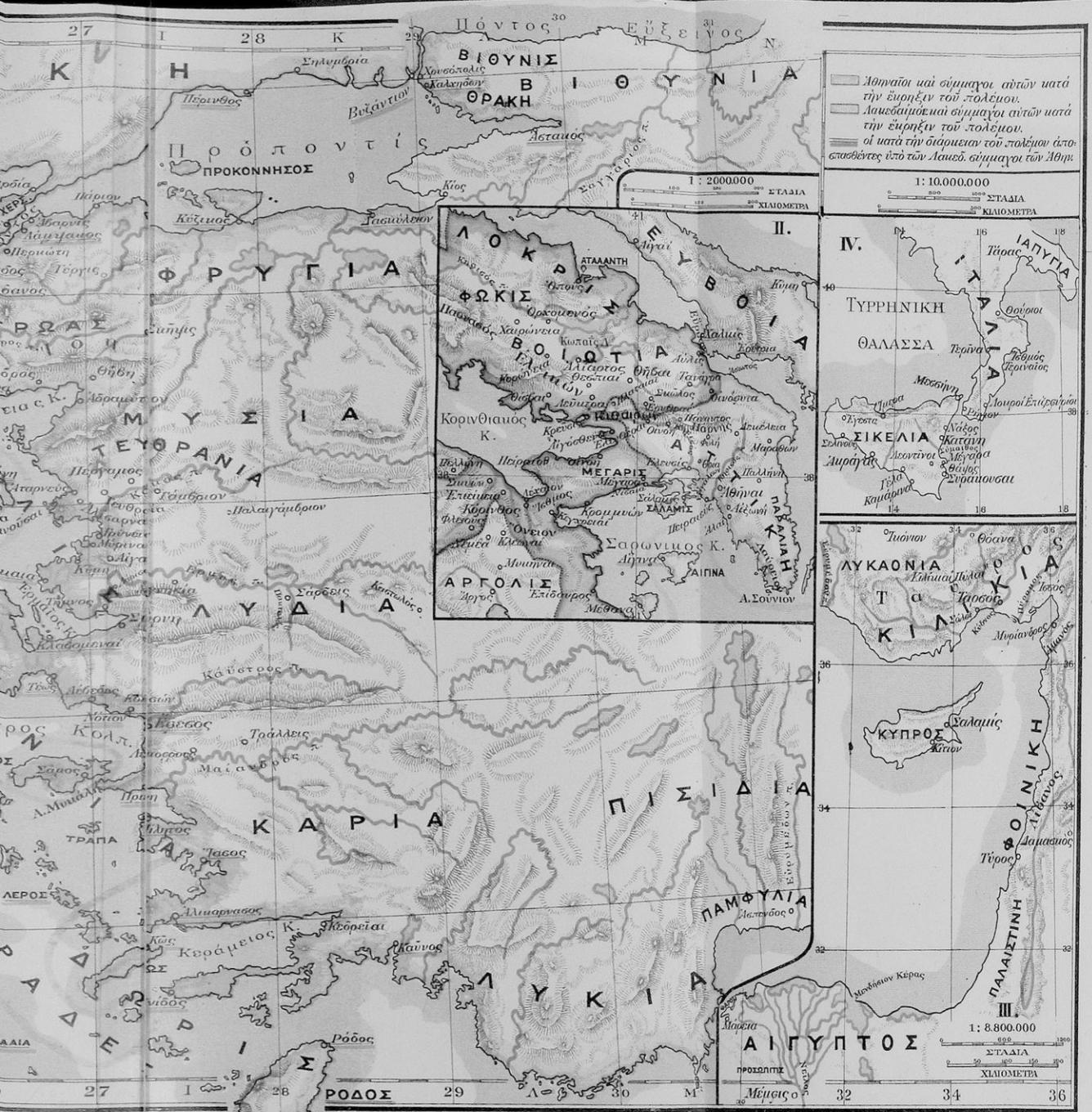
ῶφελία βοήθεια.

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

	Σελ.
Εἰσαγωγή	
1. Βίος Θουκυδίδου	9
2. "Η Ιστορία τοῦ Θουκυδίδουν καὶ περιεχόμενον αὐτῆς	10
3. Λί δημηγορίαι τοῦ Θουκυδίδου	11
4. Λεπτούχον τοῦ Θουκυδίδου	11
A. Πρώτον ἔτος τοῦ πολέμου.	
1. Ἐπίθεσις τῶν Θηβαίων κατά τὸν Πλαταιῶν (κεφ. 1-6)	13
2. Αἱ πόροι πλεύσεων παρουσία . — Ή ἐν Ἑλλάδι ἐπιχειρούσαν κατάστασις (κεφ. 7-9)	17
3. Πρώτη εἰσβολὴ τῶν Πελοποννησίων εἰς τὴν Ἀττικὴν (κεφ. 10-25)	19
4. Τὰ τελευταῖα πολεμικά συμβάντα τοῦ ἔτους 431 (κεφ. 26-33)	31
5. Ὁ ἐπιτάριψος τοῦ Περιζέλεων (κεφ. 34-47,1)	33
B. Δεύτερον ἔτος τοῦ πολέμου.	
1. Δευτέρα εἰσβολὴ τῶν Πελοποννησίων εἰς τὴν Ἀττικὴν . — Λοιπὸν ἐν Ἀθηναῖς (κεφ. 47,2-58)	42
2. Ὁργὴ τῶν Ἀθηναίων κατά τοῦ Περιζέλεων . — Δημηροφία τοῦ Περιζέλεων καὶ λαρακνίσμας αὐτοῦ (κεφ. 59-65)	48
3. Ἀσίμωτα γεγονότα (κεφ. 66-70)	54
C. Τρίτον ἔτος τοῦ πολέμου.	
1. Πολιορκία τῶν Πλαταιῶν (κεφ. 71-78)	56
2. Ἔστρατεια τῶν Αθηναίων κατά τῶν ἐν Θράκῃ Χαλιδεῶν καὶ Βοτιαίων . — Τὰ ἐν Ἀχαρναῖς συμβάντα (κεφ. 79-82)	57
3. Ναυμαχία τοῦ Φορμίους πρὸς τὸν Πελοποννησιακὸν στόλον . — Περαιτέρω ἐπιχειρήσεις τοῦ Πελοποννησιακοῦ στόλου (κεφ. 83-91)	57
4. Ἔστρατεια τοῦ Σιτάλκου καὶ τὰ τελευταῖα πολεμικά συμβάντα τοῦ ἔτους 429 (κεφ. 95-103)	67
Δεξιότυπος	71
Εἰκόνες.	
1. Θουκυδίδης	3
2. Παραστᾶς	5

024000019891

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Αριθ. { Πρωτ. 37434
Διεκπ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Ιουλίου 1930.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

Πρόσδειος

τοὺς ἐκδότας κ. κ. Ἰωάννην Δ. Κολλάρον καὶ Σιάν

Ἀθήνας

Ἄναποινοῦμεν ὅμιν, ὅτι δι' ἡμετέρας ταῦταριθμούν καὶ ἀπὸ 23 Ιουνίου 1930 πρόξεως καταχωρισθείσης ἐν τῷ ὑπὲρ ἀριθ. 86 τῆς 15 Ιουλίου 1930 φύλλῳ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως (τεῦχος Β') ἐνεργίη συμφώνως τῷ νόμῳ 3438 τὸ ὑφὲ ὅμον ὑποβὴ ηθὲν πρὸς κοίσιν διδακτικὸν βιβλίον Κυρ. Κοσμῆ Θουκυδίων βιβλίον δεύτερον πατέροις ἐκδοθὲν (μὲ επιτάφιον Περικλέους) διὰ τὴν τετάρτην, πέμπτην καὶ ἕκτην τάξιν τοῦ ἔξαταξίου γυμνασίου διὰ τρία σχολικὰ ἔτη, ἥτοι ἀπὸ τοῦ σχολικοῦ ἔτους 1930-31 ὥστε τέλους τοῦ 1932-1933 ὡς πρὸς τὴν τετάρτην τάξιν, διὰ τέσσαρά σχολικὰ ἔτη, ἥτοι ἀπὸ τοῦ σχολικοῦ ἔτους 1930-31 ὥστε τέλους 1933-34 ὡς πρὸς τὴν πέμπτην τάξιν, καὶ διὰ πέντε σχολικὰ ἔτη ἥτοι ἀπὸ τοῦ σχολικοῦ ἔτους 1930-31 ὥστε τέλους 1934-35, ὡς πρὸς τὴν ἕκτην τάξιν, ὥπο τὸν δρόν ὅπως κατὰ τὴν ἑκτύτωσιν αὐτοῦ ληφθῶσιν ὑπὲ δημειώσαι τροποποιήσεις.

Ο Υπουργός
Γ. ΠΑΠΑΝΑΡΕΟΥ

ΑΡΘΡΟΝ δον ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΥ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΟΣ
«Περὶ τοῦ τρόπου τῆς διατομῆσεως τῶν ἐγκεκριμένων
διδακτικῶν βιβλίων».

Τὰ διδακτικὰ βιβλία τὰ πωλούμενα μακράν τοῦ τόπου τῆς ἐκδήσεώς των, ἐπιτρέπεται νὰ ποιῶνται ἐπὶ τιμῆ ἀνωτέρᾳ πατὰ 15 %, τις ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ παρόντος Διατάγματος κανονισθείσης ἀνευ βιβλιοσήμου τιμῆς πρὸς ἀντιμετώπισν τῆς δαπάνης συσκευῆς, καὶ τῶν ταχυδρομικῶν τελῶν, ὥπο τὸν δρόν ὅπως ἐπὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ μέρους τοῦ ἔξωφύλλου η τῆς τελευταίας σελίδος τούτου ἑκτυποῦται τὸ παρὸν ἀριθμόν.